LM-092/2022

Udskriftsdato: 6. februar 2023

2018/1 LSF 204 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv)

Ministerium: Erhvervsministeriet	Journalnummer: Erhvervsmin., Finanstilsynet, j.nr. 1911-0026

Fremsat den 13. marts 2019 af Erhvervsminister (Rasmus Jarlov)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed[1)]

(Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv)

§ 1

I hvidvaskloven, lov nr. 651 af 8. juni 2017, som ændret bl.a. ved § 9 i lov nr. 1547 af 19. december 2017, § 3 i lov nr. 706 af 8. juni 2018 og senest ved lov nr. 1535 af 18. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2012/648/EU og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2015/849/EU om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43. I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Rådets forordning 2001/1338/EF af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, EF-tidende 2001, nr. L 181, side 6, Rådets forordning 2001/1339/EF af 28. juni 2001 om udvidelse af virkningerne af forordning 2001/1338/EF om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen som fælles valuta, EF-tidende 2001, nr. L 181, side 11, Kommissionens forordning 2010/1031/EU af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet, EU-Tidende 2010, nr. L 302, side 1, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 2. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.«

2. Overalt i loven bortset fra i § 56, stk. 3, nr. 11, § 63, stk. 3, nr. 10, og § 69, stk. 3, nr. 10, ændres »procedurer« til: »forretningsgange«, og i § 8, stk. 3, ændres »procedurerne« til: »forretningsgangene«.

3. I *§ 1, stk. 1, nr. 16,* indsættes efter »ejendomsmæglervirksomheder«: », herunder når de optræder som mellemmænd i forbindelse med udlejning af fast ejendom«.

4. I *§ 1, stk. 1, nr. 17,* ændres »og eksterne bogholdere« til: », eksterne bogholdere og enhver anden person, der forpligter sig til at yde hjælp, bistand eller rådgivning om skatteanliggender som sin vigtigste erhvervsmæssige virksomhed«.

5. I *§ 1, stk. 1,* indsættes som *nr. 22-24:*

»22) Virksomheder og personer, der erhvervsmæssigt opbevarer, handler med eller formidler handel med kunstværker, herunder gallerier og auktionshuse, hvor værdien af transaktionen eller af en række indbyrdes forbundne transaktioner udgør 50.000 kr. eller derover.

23) Udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer.

24) Udbydere af virtuelle tegnebøger.«

6. I *§ 1* indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»Stk. 4. § 6 a finder anvendelse på alle juridiske og fysiske personer her i landet.

Stk. 5. § 36 a finder anvendelse på danske virksomheders udenlandske filialer.*«*

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 6 og 7.

7. I *§ 2, nr. 8, litra g,* indsættes efter »statsejet virksomheds«: »eller statslig styrelses«.

8. *§ 2, nr. 9,* affattes således:

»9) Reel ejer: Den eller de fysiske personer, der i sidste ende ejer eller kontrollerer kunden, eller den eller de fysiske personer, på hvis vegne en transaktion eller aktivitet gennemføres, herunder:

a) For selskaber og andre juridiske enheder

i) Den eller de fysiske personer i en juridisk enhed, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler, bortset fra ejere af selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

ii) Den daglige ledelse, hvis der, efter alle muligheder er udtømt, ikke er identificeret en person under nr. i), eller hvis der er tvivl om, hvorvidt den eller de personer, der er identificeret, er den eller de reelle ejere.

b) For truster og lignende juridiske arrangementer

i) Stifteren eller stifterne.

ii) Forvalteren eller forvalterne.

iii) Protektoren eller protektorerne.

iv) Særligt begunstigede eller, såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af det juridiske arrangement eller den juridiske enhed, endnu ikke kendes, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse det retlige arrangement eller den juridiske enhed er oprettet eller fungerer.

v) Enhver anden fysisk person, der i sidste ende udøver kontrol over trusten gennem direkte eller indirekte ejerskab eller ved hjælp af andre midler.

c) Bestyrelsen og den eller de fysiske personer i fonde, der bestrider tilsvarende eller lignende stillinger som nævnt i litra b, nr. ii-v, med de fornødne afvigelser under hensyn til fondes særlige karakter.«

9. I *§ 2, nr. 12, litra d,* ændres »retligt arrangement« til: »lignende juridisk arrangement«.

10. I *§ 2* indsættes som *nr. 13-19:*

»13) Formuegode: Aktiver af enhver art, hvad enten der er tale om løsøre eller fast ejendom, materielle eller immaterielle aktiver, samt juridiske dokumenter eller instrumenter i enhver form, herunder elektronisk eller digital, der tjener som bevis for ejendomsretten til eller rettigheder over sådanne aktiver.

14) Selvregulerende organ: Et organ, der repræsenterer medlemmer af et erhverv og spiller en rolle i reguleringen af disse i udførelsen af visse tilsyns- eller overvågningsfunktioner og i sikring af, at reglerne vedrørende de pågældende medlemmer håndhæves.
15) Udbyder af virtuelle tegnebøger: En enhed, som leverer tjenester til at beskytte private kryptografiske nøgler på vegne af deres kunder med henblik på at opbevare, lagre og overføre virtuelle valutaer.
16) Virtuel valuta: Et digitalt udtryk for værdi, som ikke er udstedt eller garanteret af en centralbank eller en offentlig myndighed, ikke nødvendigvis er bundet til en lovligt oprettet valuta og ikke har samme retsstatus som valuta eller penge, men som accepteres af fysiske og juridiske personer som vekslingsmiddel, som kan overføres, lagres og handles elektronisk.
17) Fiatvaluta: Et lovligt betalingsmiddel, som er udstedt af en centralbank.
18) Trust eller lignende juridisk arrangement: En ikke-juridisk person oprettet ved stifters vilje om overførelse af aktiver til en forvalter eller en person, der varetager en tilsvarende stilling, på baggrund af stifters instruktion om at forvalte aktiverne til fordel for en eller flere begunstigede.
19) Forvalter af en trust eller en person, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement: En fysisk eller juridisk person, der råder over trustens eller et lignende juridisk arrangements aktiver i overensstemmelse med stifters instruktioner.«

11. I *§ 3, stk. 2,* indsættes som *2. pkt.:*
»Der foreligger hvidvask, jf. stk. 1, uanset om de handlinger, som har frembragt det økonomiske udbytte eller de midler, der skal hvidvaskes, blev gennemført på en anden medlemsstats eller et tredjelands område.«

12. Efter § 6 indsættes i *kapitel 1:*

»Forbud mod anvendelse af 500-eurosedler

§ 6 a. 500-eurosedler må ikke anvendes, herunder udleveres, indleveres, veksles, bruges som betalingsmiddel eller overdrages, i Danmark.«

13. I *§ 7, stk. 2, 1. pkt.,* ændres »og 19« til: », 19, 23 og 24«.

14. I *§ 8, stk. 3,* indsættes efter », er effektive«: »samt kontrollere, at virksomheden underretter Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, jf. § 26, stk. 1«.

15. I *§ 8, stk. 4,* indsættes efter »intern revision«: »eller intern audit«, og efter »den interne revision« indsættes: »eller interne audit«.

16. I *§ 10, nr. 1,* indsættes efter »på passende tidspunkter,«: »herunder når virksomheden eller personen i løbet af det relevante kalenderår er juridisk forpligtet til at kontakte kunden med henblik på at undersøge enhver relevant oplysning vedrørende den eller de reelle ejere.«

17. I *§ 11, stk. 1, nr. 2,* indsættes som *2. pkt.:*
»Ved pålidelig og uafhængig kilde forstås eksempelvis elektroniske identifikationsmidler, relevante tillidstjenester eller enhver anden sikker form for fjernidentifikationsproces eller elektronisk identifikationsproces, der er reguleret, anerkendt, godkendt eller accepteret af de kompetente nationale myndigheder.«

18. I *§ 11, stk. 1, nr. 3, 2. pkt.,* indsættes efter »en juridisk person«: », herunder fonde, eller en ikke juridisk person, herunder en trust eller et lignende juridisk arrangement«.

19. I *§ 11, stk. 1, nr. 3,* indsættes som *3.-5. pkt.:*
»Er den reelle ejer en begunstiget af en trusts eller et lignende juridisk arrangements formue, jf. § 2, nr. 9, litra b, nr. iv, eller en fonds eller lignende juridisk arrangements formue, jf. § 2, nr. 9, litra c, skal

virksomheden eller personen træffe de foranstaltninger, der er nævnt i 1. pkt. senest på det tidspunkt, hvor udbetalingen finder sted, eller hvor modtageren udøver sin ret. Identificeres den daglige ledelse som den reelle ejer, skal virksomheden eller personen træffe de nødvendige rimelige foranstaltninger for at kontrollere identiteten af den eller de fysiske personer, der udgør kundens daglige ledelse, jf. § 2, litra a, nr. ii. Virksomheden eller personen skal opbevare oplysninger om de iværksatte foranstaltninger og om eventuelle opståede vanskeligheder under udførelsen af kontrollen.«

20. I *§ 14, stk. 1,* indsættes som *2. pkt.:*

»Etableres forretningsforbindelsen med et selskab eller en anden juridisk enhed eller en trust eller et lignende juridisk arrangement, der har struktur eller funktioner, der ligner truster, og som er forpligtet til at registrere oplysninger om reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, skal virksomheden eller personen indhente registreringsbevis eller et ekstrakt af oplysningerne i Erhvervsstyrelsens it-system.«

21. Efter § 15 indsættes:

»§ 15 a. Bliver en virksomhed eller en person bekendt med, at de oplysninger om deres kundes reelle ejere, som er indhentet i medfør af dette kapitel, ikke stemmer overens med de oplysninger om kundens reelle ejere, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, skal uoverensstemmelsen samt dokumentation herfor indberettes til Erhvervsstyrelsen hurtigst muligt.

Stk. 2. Bliver en kompetent myndighed bekendt med uoverensstemmelser i oplysninger om reelle ejere, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, og de oplysninger om reelt ejerskab, som er tilgængelige for dem, skal uoverensstemmelsen samt dokumentation herfor indberettes til Erhvervsstyrelsen hurtigst muligt. Dette gælder ikke, hvis det vil gribe unødigt ind i myndighedens funktion.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om den tekniske opfyldelse af indberetningspligten.«

22. *§ 17, stk. 2,* ophæves og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Virksomheder og personer skal gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer, hvis kunden har hjemsted i et land, der er opført på Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. De skærpede kundekendskabsprocedurer skal omfatte følgende:

1) Indhentelse af yderligere oplysninger om kunden og reelle ejere.
2) Indhentelse af yderligere oplysninger om forretningsforbindelsens tilsigtede karakter.
3) Indhentelse af oplysninger om midlernes oprindelse og kilden til kundens og den reelle ejers formue.
4) Indhentelse af oplysninger om årsagerne til de ønskede eller udførte transaktioner.
5) Indhentelse af godkendelse ved etablering eller videreførelse af forretningsforbindelser hos den person, der er udpeget i henhold til § 7, stk. 2.
6) Skærpet overvågning af forretningsforbindelsen ved at øge antallet af kontroller og ved at udvælge transaktionsmønstre, der kræver nøjere undersøgelse.«

23. I *§ 17* indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Ud over de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 2, skal virksomheder og personer gennemføre en eller flere yderligere risikobegrænsende foranstaltninger, når fysiske personer eller juridiske enheder gennemfører transaktioner, der involverer lande, der er opført på Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. Disse foranstaltninger skal bestå i en eller flere af følgende:

1) Anvendelse af supplerende elementer af skærpede kundekendskabsprocedurer.
2) Indførelse af relevante skærpede indberetningsmekanismer eller systematisk indberetning af finansielle transaktioner.

3) Begrænsning af forretningsforbindelser eller transaktioner med fysiske personer eller juridiske enheder fra de tredjelande, der er identificeret som højrisikolande.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

24. I *§ 18, stk. 7,* ændres »navne« til: »navne, fødselsdatoer og stillingsbetegnelser«.

25. I *§ 18* indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»*Stk. 8.* Internationale organisationer, der er akkrediteret af Danmark, skal udarbejde og ajourføre en liste over højerestående offentlige hverv, jf. § 2, nr. 8, inden for den pågældende internationale organisation. Denne liste skal sendes til Kommissionen. Erhvervsministeren udarbejder og ajourfører ligeledes en liste over de nøjagtige funktioner, der er omfattet af § 2, nr. 8, og sender denne liste til Kommissionen.«

Stk. 8 bliver herefter stk. 9.

26. I *§ 19, stk. 1,* ændres »korrespondentforbindelse med respondenter fra lande« til: »korrespondentforbindelse, der involverer gennemførelse af betalinger med et respondentinstitut«.

27. Efter § 20 indsættes før overskriften før § 21:

»**§ 20 a.** Finanstilsynet kan fastsætte regler om, at det ved forretningsforbindelser eller transaktioner, der involverer lande, der er opført på Kommissionens liste over højrisikotredjelande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, kan kræves, at første betaling foretages gennem en konto i kundens navn i et pengeinstitut, der er underlagt krav om kundekendskabsstandarder, der mindst svarer til de kundekendskabsstandarder, der er fastsat i denne lov.«

28. I *§ 22, stk. 1,* indsættes efter »at indhente«: »og kontrollere«.

29. I *§ 22, stk. 3,* indsættes efter »samt anden relevant dokumentation«: »og data«.

30. *§ 25, stk. 1,* ophæves og i stedet indsættes:

»Virksomheder og personer omfattet af denne lov skal undersøge baggrunden for og formålet med alle transaktioner, der

1) er komplekse,
2) er usædvanligt store,
3) foretages i et usædvanligt mønster eller
4) ikke har et åbenbart økonomisk eller lovligt formål.

Stk. 2. Virksomheder og personer skal, hvor det er relevant, udvide overvågningen af kunden med det formål at afgøre, om transaktionerne eller aktiviteterne forekommer mistænkelige.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

31. I *§ 25, stk. 3,* der bliver stk. 4, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«.

32. I *§ 28* indsættes efter »at tro«: », at disse«.

33. I *§ 30* indsættes som *stk. 3:*

»*Stk. 3.* Oplysninger, dokumenter og registreringer som nævnt i stk. 1 skal videregives, når Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet eller andre kompetente nationale myndigheder henvender sig til virksomheder og personer omfattet af loven for at få oplyst, om de har eller i de sidste fem år forud for forespørgslen har haft forretningsforbindelser med nærmere angivne personer, og hvori disse forbindelser består. Videregivelsen skal ske gennem sikre kanaler og på en måde, der sikrer fuld fortrolighed i forbindelse med undersøgelserne.«

34. Efter § 30 indsættes i *kapitel 5:*

»**§ 30 a.** Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om centrale automatiske mekanismer, som muliggør identifikation af alle fysiske eller juridiske personer, som har eller kontrollerer betalingskonti og bankkonti, der identificeres ved IBAN, som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 260/2012/EU af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009, samt deponeringsbokse, som indehaves af et kreditinstitut med hjemsted i Danmark. Ministeren kan herunder fastsætte nærmere regler om, at de centrale automatiske mekanismer kan føres i offentligt eller privat regi samt hvilke oplysninger, der skal være tilgængelige og søgbare gennem de centrale mekanismer m.v.

§ 30 b. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente nationale myndigheder i henhold til hvidvaskloven sikres adgang til oplysninger, som muliggør rettidig identifikation af alle fysiske eller juridiske personer, der ejer fast ejendom i Danmark.«

35. Efter § 31 indsættes:

»**§ 31 a.** Den myndighed, der fører tilsyn med en virksomheds eller persons overholdelse af loven, kan afvise etablering af datterselskaber, filialer eller repræsentationskontorer i Danmark af virksomheder eller personer, der har hjemsted i et land, der er opført på Kommissionens liste over højrisikolande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Stk. 2. Den myndighed, der fører tilsyn med virksomheders og personers overholdelse af loven, kan fastsætte regler om, at virksomheder og personer, der har hjemsted i et land, der er opført på Kommissionens liste over højrisikotredjelande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, kun kan etablere et datterselskab, en filial eller et repræsentationskontor i Danmark under særlige betingelser.

Stk. 3. De myndigheder, jf. stk. 1 og 2, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af loven, er henholdsvis Finanstilsynet, jf. § 47, stk. 1, Erhvervsstyrelsen, jf. § 57, stk. 1, Advokatrådet, jf. § 64, stk. 1, og Spillemyndigheden, jf. § 65, stk. 1.

§ 31 b. Virksomheder og personer omfattet af loven, der ønsker at etablere en filial eller et repræsentationskontor i et land, der er opført på Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, skal meddele dette til den myndighed, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af denne lov sammen med følgende oplysninger om filialen:

1) I hvilket land filialen eller repræsentationskontoret ønskes etableret.
2) En beskrivelse af filialens eller repræsentationskontorets virksomhed, herunder oplysninger om organisation, og de planlagte aktiviteter.
3) Filialens eller repræsentationskontorets adresse.
4) Navnene på filialens eller repræsentationskontorets ledelse.

Stk. 2. Den myndighed, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af denne lov, kan forbyde virksomheden eller personen at etablere filialer eller repræsentationskontorer i et land, der er opført på Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Stk. 3. Den myndighed, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af denne lov, kan fastsætte regler om, at virksomheden eller personen skal tage højde for, at den pågældende filial eller det pågældende repræsentationskontor vil komme til at ligge i et land, der ikke har tilstrækkelige ordninger til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

Stk. 4. De myndigheder, jf. stk. 1-3, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af loven, er henholdsvis Finanstilsynet, jf. § 47, stk. 1, Erhvervsstyrelsen, jf. § 57, stk. 1, Advokatrådet, jf. § 64, stk. 1, og Spillemyndigheden, jf. § 65, stk. 1.«

36. I *§ 35, stk. 1, 1. pkt.,* og *§ 36, stk. 1,* indsættes efter »nr. 13-20«: »samt 22-24«.

37. I *§ 35, stk. 1,* indsættes som *3. pkt.:*

»Virksomheder og personer skal følge op på indberetninger til ordningen og skriftligt kunne dokumentere, hvordan virksomhederne eller personerne har fulgt op på indberetningerne.«

38. I *§ 36, stk. 1,* ændres »udsætte en ansat for ufordelagtig behandling« til: »udsætte den ansatte eller den tidligere ansatte for ufordelagtig behandling«, og »den ansatte har indberettet« ændres til: »den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet«.

39. I *§ 36, stk. 1,* indsættes som *2. pkt.:*

»Det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte.«

40. I *§ 36, stk. 2,* ændres »en ansat« til: »en ansat eller en tidligere ansat« og »den ansatte« ændres til: »den ansatte eller den tidligere ansatte«.

41. I *§ 36, stk. 2,* indsættes som *2. pkt.:*

»Det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte.«

42. I *§ 36, stk. 3, 1. pkt.,* ændres »Ansatte« til: »Ansatte eller tidligere ansatte«.

43. I *§ 36, stk. 3, 2. pkt.,* ændres »den ansattes ansættelsestid« til: »den ansattes eller den tidligere ansattes ansættelsestid«.

44. Efter § 36 indsættes i *kapitel 7:*

»§ 36 a. Den daglige ledelse i virksomheder omfattet af lovens § 1, stk. 1, skal til virksomhedens øverste ledelsesorgan uden unødigt ophold rapportere om advarsler om hvidvask eller terrorfinansiering modtaget fra andre, herunder fra udenlandske myndigheder, eksterne revisorer og konsulenter samt whistleblowere.

Stk. 2. Tilsvarende skal nøglepersoner i virksomheder omfattet af lovens § 1, stk. 1, uden unødigt ophold rapportere til den daglige ledelse eller virksomhedens øverste ledelsesorgan om advarsler om hvidvask eller terrorfinansiering modtaget fra andre, herunder fra udenlandske myndigheder, eksterne revisorer og konsulenter samt whistleblowere. Modtager den daglige ledelse en rapportering om en modtaget advarsel fra medarbejdere, skal den daglige ledelse videre rapportere advarslen til virksomhedens øverste ledelsesorgan.«

45. I *§ 38, stk. 3,* ændres »eller 19,« til: »19, 23 eller 24,«.

46. I *§ 38, stk. 6,* ændres » og 21,« til: » 21, 23 og 24,«.

47. Efter kapitel 10 indsættes:

»Kapitel 10 a

Truster og lignede juridiske arrangementer stiftet i henhold til andre landes lovgivning

§ 46 a. Forvalteren af en trust eller en person, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, skal indhente og opbevare oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere, jf. § 46 c, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, når forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, er etableret eller har bopæl i Danmark.

Stk. 2. Er forvalteren af en trust eller en person, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, etableret eller har bopæl uden for EU, skal forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, indhente og opbevare oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrange-

ments reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, når forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement

1) indgår en forretningsforbindelse, jf. § 2, nr. 3, i trustens eller det lignende juridiske arrangements navn, eller
2) erhverver fast ejendom i trustens eller det lignende juridiske arrangements navn.

Stk. 3. Forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, skal registrere oplysningerne efter stk. 1 eller 2 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter at forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, er blevet bekendt med ændringen.

Stk. 4. Er forvalterne af trusten eller personerne, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, etableret eller har bopæl i forskellige EU-medlemsstater, eller indgår en forvalter eller en person, der varetager en tilsvarende stilling, flere forretningsforbindelser i trustens eller det lignende juridiske arrangements navn i forskellige EU-medlemsstater, kan et registreringsbevis eller et ekstrakt af oplysningerne om reelt ejerskab fra et andet EU-medlemslands register træde i stedet for registrering af trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 5. Forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere.

Stk. 6. Forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 7. Forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, skal efter anmodning udlevere oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere, herunder om forvalterens eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, forsøg på at identificere trustens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 8. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 7, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Stk. 9. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse, jf. stk. 1-4 og 6, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, skal registrere i styrelsens it-system.

§ 46 b. Som reel ejer af en trust eller et lignende juridisk arrangement anses den eller de fysiske personer, der i sidste ende direkte eller indirekte kontrollerer trusten eller det lignende juridiske arrangement eller på anden måde har ejerskabslignende beføjelser, herunder

1) stiftere,
2) forvaltere eller personer, der varetager en tilsvarende stilling,

3) protektorer, hvis sådanne findes, og
4) særligt begunstigede personer, eller såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af trustens eller det lignende juridiske arrangements uddelinger, endnu ikke kendes af trusten eller det lignende juridiske arrangement, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse trusten eller det lignende juridiske arrangement er oprettet eller fungerer.

§ 46 c. Forvaltere af truster eller personer, der varetager en tilsvarende stilling, i lignende juridiske arrangementer, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 46 a, skal underrette personer og virksomheder, der i medfør af denne lov skal udføre kundekendskabsprocedurer, om deres status og rettidigt give oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements ejerforhold, når forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, etablerer forretningsforbindelser eller udfører lejlighedsvise transaktioner på vegne af trusten eller det lignende juridiske arrangement, som overstiger størrelsesgrænserne, jf. § 10.

Stk. 2. Modtager Erhvervsstyrelsen indberetninger om uoverensstemmelser efter § 15 a i forhold til de registrerede oplysninger om en trusts eller et lignende juridisk arrangements reelle ejere, foretager Erhvervsstyrelsen en undersøgelse af forholdet, jf. § 46 a, stk. 7, og § 46 e, stk. 1.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan sideløbende med undersøgelsen, jf. stk. 2, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, skal have mulighed for at gøre indsigelser mod indberetningen forinden denne offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes.

§ 46 d. Registrering må ikke finde sted, hvis det forhold, der ønskes registreret, ikke opfylder bestemmelser i denne lov eller bestemmelser fastsat i henhold til denne lov eller trustens eller det lignende juridiske arrangements vedtægt. Registrering må heller ikke finde sted, hvis den beslutning, der lægges til grund for registreringen, ikke er blevet til i overensstemmelse med denne lov eller bestemmelser fastsat i henhold til denne lov eller trustens eller et lignende juridisk arrangements vedtægt.

Stk. 2. En anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system eller indsender anmeldelse herom til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på dokumenter m.v., som offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system, eller som indsendes til Erhvervsstyrelsen til offentliggørelse m.v. efter denne lov.

§ 46 e. Erhvervsstyrelsen kan som registreringsmyndighed forlange de oplysninger, som er nødvendige, for at der kan tages stilling til, om loven og regler fastsat i medfør af loven og trustens eller et lignende juridisk arrangements vedtægt er overholdt.

Stk. 2. Ved anmeldelse og registrering efter regler fastsat i medfør af dette kapitel kan Erhvervsstyrelsen som registreringsmyndighed i indtil 3 år fra registreringstidspunktet stille krav om, at der indsendes dokumentation for, at anmeldelsen eller registreringen er lovligt foretaget. Opfyldes kravene i henhold til 1. pkt. ikke, fastsætter Erhvervsstyrelsen som registreringsmyndighed en frist for forholdets berigtigelse.«

48. I *§ 47, stk. 1, § 49, stk. 1, §§ 51* og *53,* og *§ 54, stk. 1* og *2,* ændres »og 19,« til: »19, 23 og 24,«.

49. I *§ 47, stk. 1,* indsættes som *2. pkt.:*
»Dette gælder dog ikke overholdelse af § 36.«

50. I *§ 47, stk. 3,* og *§ 50, stk. 2,* indsættes efter »nr. 1-13,«: » 23 og 24,«.

51. I *§ 48* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:
»*Stk. 2.* Virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 23 og 24, skal ligeledes registreres hos Finanstilsynet for at kunne udøve deres aktiviteter.«

Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.

52. I *§ 48, stk. 2,* der bliver stk. 3, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 og 2«.

53. I *§ 48, stk. 4,* der bliver stk. 5, ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 3 og 4«.

54. I *§ 48, stk. 5,* der bliver stk. 6, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 og 2«, »stk. 2« ændres til: »stk. 3«, og »stk. 3« ændres til: »stk. 4«.

55. I *§ 48, stk. 6,* der bliver stk. 7, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 og 2«.

56. I *§ 52* indsættes efter »nr. 8,«: » 23 og 24,«.

57. I *§ 55, stk. 1, 1.* og *2. pkt.,* ændres »stk. 5« til: »stk. 6«.

58. I *§ 55, stk. 1, 3. pkt.* ændres »stk. 2« til: »stk. 3«.

59. I § 55 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Offentliggjorte reaktioner forbliver på Finanstilsynets hjemmeside i fem år efter offentliggørelse. Personoplysninger indeholdt i offentliggørelsen må dog kun forblive på Finanstilsynets hjemmeside i det nødvendige tidsrum.«

Stk. 2-7 bliver herefter til stk. 3-8.

60. I *§ 55, stk. 4, 1. pkt.,* der bliver stk. 5, 1. pkt., ændres »stk. 5« til: »stk. 6«.

61. I *§ 55, stk. 5, 1. pkt.,* der bliver stk. 6, 1. pkt., ændres »stk. 1-4« til: »stk. 1 og stk. 3-5«.

62. I *§ 55, stk. 6, 1. pkt.,* der bliver stk. 7, 1. pkt., ændres »stk. 5,« til: »stk. 6,« og »stk. 1-4« ændres til: »stk. 1 og stk. 3-5«.

63. I *§ 56, stk. 3, nr. 4,* ændres »SKAT« til: »Told- og skatteforvaltningen«, og »SKATs« ændres til: »told- og skatteforvaltningens«.

64. I *§ 56, stk. 3,* indsættes som *nr. 20* og *21:*

»20) Den Europæiske Centralbank, når den handler i medfør af Rådets forordning 1024/2013/EU af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter.

21) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Det Europæiske Råd for Systemiske Risici, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed samt organer etableret af disse når, modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.«

65. Efter § 56 indsættes før overskriften før § 57:

»§ 56 a. Finanstilsynets ansatte må ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af denne lov, regler udstedt i medfør heraf eller bestemmelser indeholdt i forordninger nævnt i § 47, stk. 1, for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at personoplysninger videregives i medfør af § 56, stk. 3.

Stk. 3. Alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, jf. dog § 56, stk. 5, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.«

66. I *§ 57, stk. 1, § 59, stk. 1* og *2,* og *§ 60* indsættes efter »nr. 15-18«: »og 22«.

67. I *§ 57, stk. 1,* indsættes som *2. pkt.:*
»Dette gælder dog ikke overholdelse af § 36.«

68. *§ 58, stk. 5,* affattes således:
»*Stk. 5.* Erhvervsstyrelsen kan inddrage registreringen af en virksomhed eller person efter stk. 1, hvis nye medlemmer af en virksomheds øverste eller daglige ledelse eller nye reelle ejere, ikke giver Erhvervsstyrelsen de oplysninger, der er nødvendige for, at Erhvervsstyrelsen kan vurdere om disse er omfattet af stk. 2 eller 3.«

69. I *§ 58* indsættes som *stk. 8:*
»*Stk. 8.* Erhvervsstyrelsen kan inddrage registreringen af en virksomhed eller en person efter stk. 1, hvis virksomheden eller personen gør sig skyldig i grove eller gentagene overtrædelser af denne lov.«

70. I *§ 62, stk. 1, 1.* og *2. pkt.,* og *stk. 4, 1. pkt.,* ændres »stk. 5« til: »stk. 6«.

71. I *§ 62, stk. 1, 3. pkt.,* ændres »stk. 2« til: »stk. 3«.

72. I § 62 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:
»*Stk. 2.* Offentliggjorte reaktioner forbliver på Erhvervsstyrelsens hjemmeside i fem år efter offentliggørelse. Personoplysninger indeholdt i offentliggørelsen må dog kun forblive på Erhvervsstyrelsens hjemmeside i det nødvendige tidsrum.«
Stk. 2-8 bliver herefter stk. 3-9.

73. I *§ 62, stk. 5, 1. pkt.,* og *stk. 6, 1. pkt.,* der bliver stk. 6, 1. pkt., og stk. 7, 1. pkt., ændres »stk. 1-4« til: »stk. 1-5«.

74. I *§ 62, stk. 6, 1. pkt.,* der bliver stk. 7, 1. pkt., ændres »stk. 5, 1. pkt.« til: »stk. 6, 1. pkt.«

75. I *§ 62, stk. 8, 3. pkt.,* der bliver til stk. 9, 3. pkt., ændres »stk. 4, 1. pkt.« til: »stk. 5, 1. pkt.«

76. I *§ 63, stk. 3,* indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:
»4) Told- og skatteforvaltningen, når videregivelse sker til brug for told- og skatteforvaltningens undersøgelse af mulige overtrædelser af told- og skattelovgivningen.«
Nr. 4-14 bliver herefter nr. 5-15.

77. I *§ 63, stk. 4,* ændres »stk. 3, nr. 14,« til: »stk. 3, nr. 15,«.

78. I *§ 63, stk. 5,* ændres »nr. 1-12« til: »nr. 1-13«.

79. I *§ 63, stk. 6,* ændres »stk. 3, nr. 1, 2, 7, 8, 10, 12, 13 og 14« til: »stk. 3, nr. 1, 2, 8, 9, 11 og 13-15«.

80. Efter § 63 indsættes før overskriften før § 64:

»**§ 63 a.** Erhvervsstyrelsens ansatte må ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person til Erhvervsstyrelsen for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af denne lov, regler udstedt i medfør heraf eller bestemmelser indeholdt i forordninger nævnt i § 57, stk. 1, for de områder af loven, som Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med, jf. dog stk. 2.
Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at personoplysninger videregives i medfør af § 63, stk. 3.
Stk. 3. Alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, jf. dog § 63, stk. 5, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.«

81. I *§ 64, stk. 1,* indsættes som *2. pkt.:*
»Dette gælder dog ikke overholdelse af § 36.«

82. I *§ 65, stk. 1,* indsættes som *2. pkt.:*
»Dette gælder dog ikke overholdelse af § 36.«

83. I *§ 68* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:
»Stk. 2. Offentliggjorte reaktioner forbliver på Spillemyndighedens hjemmeside i fem år efter offentliggørelse. Personoplysninger indeholdt i offentliggørelsen må dog kun forblive på Spillemyndighedens hjemmeside i det nødvendige tidsrum i overensstemmelse med de gældende databeskyttelsesregler.«
Stk. 2-7 bliver herefter til stk. 3-8.

84. I *§ 68, stk. 4, 1. pkt.,* der bliver stk. 5, 1. pkt., ændres »stk. 5« til: »stk. 6«.

85. I *§ 68, stk. 5, 1. pkt.,* der bliver stk. 6, 1. pkt., ændres »stk. 1-4« til: »stk. 1 og 3-5«.

86. I *§ 68, stk. 6, 1. pkt.,* der bliver stk. 7, 1. pkt., ændres »stk. 5,« til: »stk. 6,« og »stk. 1-4« ændres til: »stk. 1 og 3-5«.

87. Efter § 69 indsættes før overskriften før § 70:

»§ 69 a. Spillemyndighedens ansatte må ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person til Spillemyndigheden for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af denne lov, regler udstedt i medfør heraf eller bestemmelser indeholdt i forordninger nævnt i § 65, stk. 1, for de områder af loven, som Spillemyndigheden fører tilsyn med, jf. dog stk. 2.
Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at personoplysninger videregives i medfør af § 69, stk. 3.
Stk. 3. Alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, jf. dog § 69, stk. 5, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.«

88. I *§ 78, stk. 1, 2. pkt.,* indsættes efter »§ 6, stk. 1, 2. pkt.,«: »§ 6 a,«, »§ 17, stk. 1 og 2,« ændres til: »§ 17, stk. 1-3,«, »§ 25, stk. 1 og 2,« ændres til: »§ 25, stk. 1-3,«, efter »og 31,« indsættes: »§ 31 b, stk. 1,«, efter »§ 36, stk. 1 og 2,« indsættes: »§ 36 a,«, og »§ 48, stk. 1,« ændres til: »§ 48, stk. 1 og 2,«.

89. I *§ 78, stk. 2,* ændres »§ 17, stk. 1 og 2,« til: »§ 17, stk. 1-3,«.

90. I *§ 80, stk. 2,* ændres »§ 58, stk. 5 og 7« til: »§ 58, stk. 7«.

91. I *§ 80* indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:
»Stk. 4. Undlader en forvalter af en trust eller en person, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangememnt at opfylde de pligter, som efter loven påhviler den pågældende i medfør af § 46 a, stk. 3, 4, 6 og 7, kan Erhvervsstyrelsen som tvangsmiddel pålægge forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, daglige eller ugentlige bøder.«
Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

92. I *§ 80, stk. 4,* der bliver stk. 5, ændres »§ 18, stk. 8,« til: »§ 18, stk. 9,«.

93. I *bilag 1, nr. 12,* ændres »Bankboksudlejning« til: »Boksudlejning«.

94. *Overskriften* til bilag 2 affattes således:
»Følgende er en ikke-udtømmende liste over faktorer og typer dokumentation, som kendetegner situationer, der potentielt indebærer en begrænset risiko:.«

95. I *bilag 2, nr. 1,* indsættes som *litra c:*
»c) Kunder, som er bosiddende i geografiske områder med en lavere risiko, som omhandlet i nr. 3.«

96. I *bilag 2, nr. 3,* ændres »Geografiske risikofaktorer:« til: »Geografiske risikofaktorer, herunder registrering, etablering og bopæl i:«.

97. *Overskriften* til bilag 3 affattes således:
»Følgende er en ikke-udtømmende liste over faktorer og typer dokumentation, som kendetegner situationer, der potentielt indebærer en øget risiko:.«

98. I *bilag 3, nr. 1,* indsættes efter litra a som nyt litra:
»b) Kunder, der er bosiddende i geografiske områder med en højere risiko som omhandlet i nr. 3.«
Litra b-e bliver herefter litra c-f.

99. I *bilag 3, nr. 1,* indsættes som *litra g:*
»g) Kunden er en tredjelandsstatsborger, der ansøger om opholdstilladelse eller statsborgerskab i et EU- eller EØS-land i bytte for kapitaloverførsler, køb af ejendom eller statsobligationer eller investering i selskaber i det pågældende EU- eller EØS-land.«

100. *Bilag 3, nr. 2, litra c,* affattes således:
»c) Forretningsforbindelser eller transaktioner uden direkte kontakt, uden visse sikkerhedsforanstaltninger som for eksempel elektroniske identifikationsmidler eller relevante tillidstjenester som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 910/2014/EU af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF eller enhver anden sikker form for fjernidentifikationsproces eller elektronisk identifikationsproces, der er reguleret, anerkendt, godkendt eller accepteret af de kompetente, nationale myndigheder.«

101. I *bilag 3, nr. 2,* indsættes som *litra f:*
»f) Transaktioner vedrørende olie, våben, ædelmetaller, tobaksvarer, kulturelle værdigenstande og andre vigtige genstande af arkæologisk, historisk, kulturel og religiøs betydning eller af særlig videnskabelig værdi samt elfenben og beskyttede dyrearter.«

§ 2

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1140 af 26. september 2017, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 665 af 8. juni 2017, § 1 i lov nr. 1547 af 19. december 2017, § 45 i lov nr. 41 af 22. januar 2018 og senest ved § 1 i lov nr. 1520 af 18. december 2018, foretages følgende ændring:

1. I *§ 361, stk. 6, nr. 1,* indsættes efter »8,«: »23 og 24,«.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 10. januar 2020, jf. dog stk. 2.
Stk. 2. § 1, nr. 2, 7, 9, 14, 15, 18, 24, 26, 28, 32, 33, 37-44, 59-65, 72, 80, 83, 87, 92-95, 97, 98 og § 2, nr. 13 og 14, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 10, samt § 11, stk. 1, nr. 3, 3. pkt., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 19, træder i kraft den 1. juli 2019.
Stk. 3. Regler fastsat i medfør af § 1, stk. 4 og 5, og § 18, stk. 8, i hvidvaskloven, jf. lov nr. 651 af 8. juni 2017 forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af hvidvasklovens § 1, stk. 6 og 7, og § 18, stk. 9, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 6 og 24.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

[1)] Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
    2.1. Regulering af kunsthandlerbranchen
        2.1.1. Gældende ret
        2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser
        2.1.3. Den foreslåede ordning
    2.2. Regulering af aktører på det virtuelle valutamarked
        2.2.1. Gældende ret
        2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser
        2.2.3. Den foreslåede ordning
    2.3. Forbud mod anvendelse af 500-eurosedler i Danmark
        2.3.1. Gældende ret
        2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser
        2.3.3. Den foreslåede ordning
    2.4. Indberetning af uoverensstemmelser i oplysninger om reelle ejere
        2.4.1. Gældende ret
        2.4.2 Erhvervsministeriets overvejelser
        2.4.3. Den foreslåede ordning
    2.5. Styrkelse af reglerne om beskyttelse af whistleblowere
        2.5.1. Gældende ret
        2.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser
        2.5.3. Den foreslåede ordning
    2.6. Bemyndigelse til fastsættelse af nærmere regler om centrale automatiske mekanismer
        2.6.1. Gældende ret
        2.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser
        2.6.3. Den foreslåede ordning
    2.7. Rapporteringsforpligtelse vedrørende advarsler om hvidvask eller finansiering af terrorisme
        2.7.1. Gældende ret
        2.7.2. Erhvervsministeriets overvejelser
        2.7.3. Den foreslåede ordning
    2.8. Truster og lignende juridiske arrangementer
        2.8.1. Gældende ret
        2.8.2. Erhvervsministeriets overvejelser
        2.8.3. Den foreslåede ordning
3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser

8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Den seneste tids terrorangreb rundt om i Europa har kastet lys over nye tendenser blandt andet i forhold til den måde, hvorpå terrorgrupper finansierer og udfører deres aktioner. Angrebene har vist, at visse moderne teknologitjenester bliver stadig mere populære som alternative finansielle systemer. Det skyldes, at de fortsat falder uden for EU-retten eller undtages fra retlige krav, hvorfor det er nemmere at tilsløre oprindelsen af midlerne via disse tjenester. Det er vigtigt, at det sikres, at der er et effektivt regelsæt til forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, således at omgivelserne bliver ugunstige for kriminelle, der søger ly for deres finanser gennem uigennemsigtige strukturer.

Lovforslagets overordnede formål er at indføre nye reguleringsmæssige tiltag, der styrker den eksisterende forebyggende ramme og mere effektivt bekæmper hvidvask og finansiering af terrorisme. Ændringerne skal også være med til at sikre, at reguleringen holder trit med de nye tendenser og sikre øget gennemsigtighed i finansielle transaktioner for at undgå, at det finansielle system bliver misbrugt via moderne teknologitjenester.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (herefter 4. hvidvaskdirektiv) er implementeret i den gældende hvidvasklov og danner den eksisterende forebyggende ramme for bekæmpelse af hvidvask og terror. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU (herefter 5. hvidvaskdirektiv) er et ændringsdirektiv, som har til formål at styrke den allerede forebyggende ramme. Samtidig styrker direktivet bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering ved at skabe øget gennemsigtighed, herunder i forhold til ejestrukturerne i selskaber, truster m.v. og i forhold til moderne teknologitjenester, som stadig bliver mere populære som alternative finansielle systemer.

Lovforslaget gennemfører dele af 5. hvidvaskdirektiv. Endvidere er der for at sikre en så direktivnær implementering af 4. hvidvaskdirektiv som muligt fundet anledning til at præcisere enkelte elementer i hvidvaskloven.

Derudover gennemføres dele af den politiske aftale af 19. september 2018 mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering, som har til formål at minimere omfanget af hvidvask af udbytte fra kriminalitet og terrorfinansiering samt sikre en helhedsorienteret fælles indsats på området. Med lovforslaget indføres forbud mod anvendelse af 500-eurosedler og en rapporteringsforpligtelse til det øverste ledelsesorgan vedrørende advarsler om hvidvask eller finansiering af terrorisme for blandt andet at sikre, at der bliver fulgt op på mistænkelige indrapporteringer, og at alle indberetninger behandles behørigt.

Med lovforslaget udvides anvendelsesområdet på en række områder, således at blandt andet udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer og udbydere af virtuelle tegnebøger og kunsthandlere omfattes i et forsøg på at mindske den anonymitet, som blandt andet er forbundet med virtuelle valutaer. Derudover indføres der en registreringspligt for reelle ejere af udenlandske truster og lignende juridiske arrangementer for at skabe øget gennemsigtighed, således at personer får sværere ved at gemme sig bag selskabskonstruktioner af forskellig art.

Øget gennemsigtighed kan være et effektivt afskrækkende middel i kampen mod hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Derudover afhænger den brede offentligheds tillid til de finansielle markeder i vid udstrækning af, at der er skabt gennemsigtighed om blandt andet selskabskonstruktioner og virtuelle valutaer.

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med det samtidig fremsatte lovforslag om ændring af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, lov om erhvervsdrivende fonde og forskellige andre love. (Ændring af reglerne om reelle ejere som følge af 5. hvidvaskdirektiv).

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Regulering af kunsthandlerbranchen

2.1.1. Gældende ret

Reglerne om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og terrorisme findes i lov nr. 651 af 8. juni 2017 om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven).

Kunsthandlerbranchen er i dag ikke omfattet af hvidvasklovens anvendelsesområde.

Formålet med hvidvaskloven er at styrke indsatsen mod, at kriminelle misbruger danske virksomheder og det finansielle system til hvidvask af penge og terrorfinansiering, ligesom det er et mål at forhindre, at den finansielle stabilitet og tilliden til det finansielle system skades som følge af misbrug af finansielle institutioner til hvidvask og finansiering af terrorisme.

Hvidvasklovens kontantforbud følger af lovens § 5, hvorefter erhvervsdrivende, som ikke er omfattet af hvidvasklovens anvendelsesområde, ikke må modtage kontantbetalinger på 50.000 kr. eller derover, hverken som enkelt betaling eller ved indbyrdes forbundne betalinger.

2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Med implementeringen af artikel 1, stk. 1, litra c, i 5. hvidvaskdirektiv, som er en tilføjelse til 4. hvidvaskdirektivs artikel 2, stk. 1, nr. 3, udvides hvidvasklovens anvendelsesområde til også at omfatte kunsthandlerbranchen.

Et af formålene med 5. hvidvaskdirektiv er at sikre, at kunsthandlerbranchen omfattes af hvidvaskdi-

rektivets anvendelsesområde for derigennem at sikre, at branchen ikke misbruges til hvidvask eller terrorfinansiering.

Undersøgelser, herunder FATF's rapport *Professional Money Laundering* fra juli 2018, og Kommissionens supernationale risikovurdering *The assessment of the risks og money laundering and terrorist financing affecting the market and relating to cross-border activities* fra juni 2017 påpeger, at handel med og formidling af handler med kunstværker er et område, som man skal være opmærksom på i forhold til hvidvask og terrorfinansiering. Hvidvasklovens anvendelsesområde skal derfor udvides til også at omfatte virksomheder og personer, der erhvervsmæssigt opbevarer, handler med eller formidler handel med kunstværker.

Bestemmelsen omfatter personer, der erhvervsmæssigt handler med eller formidler handel med kunstværker, herunder når dette foretages af kunstgallerier og auktionshuse, hvor værdien af transaktionen eller en række indbyrdes forbundne transaktioner beløber sig til 10.000 EUR eller derover. Derudover er personer, der opbevarer, handler med eller formidler handel med kunstværker, herunder når dette foretages af freeports, hvor værdien af transaktionen eller en række indbyrdes forbundne transaktioner beløber sig til 10.000 EUR eller derover også omfattet.

Det har været overvejet, om der med dette lovforslag skulle ske implementering af 5. hvidvaskdirektivs artikel 1, stk. 1, litra c, vedrørende freeports. Freeports forstås som en bestemt type frihandelszone, der hører under den fælles betegnelse "Free trade zones (FTZ)", der er kendetegnet som værende indhegnet, toldfrie områder, der tilbyder oplagrings- og distributionsfaciliteter til handel, omladning og genudførsel af produkter. Freeports adskiller sig fra traditionelle "free trade zones", da disse ikke ses som led i eksport, men som områder, der fremmer den samlede økonomiske vækst, og rummer aktiviteter såsom turisme og detailhandel.

Erhvervsministeriet har som følge heraf søgt at anlægge en bred fortolkning af "free trade zones", men vurderer, at Danmark ikke har freeports, der falder ind under direktivets anvendelsesområde.

Uanset der ikke i Danmark findes freeports, vil en virksomhed, der udbyder direkte erhvervsmæssig handel eller optræder som mellemmand i erhvervsmæssig handel med kunstværker, blive omfattet af hvidvaskloven ved den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 5. Denne bestemmelse foreslås implementeret således, at personer, som erhvervsmæssigt opbevarer kunstværker, er omfattet af hvidvaskloven.

5. hvidvaskdirektiv fastsætter en beløbsgrænse for, hvornår virksomheder og personer, som handler med kunstværker, er omfattet af hvidvaskloven. Beløbsgrænsen er på 10.000 EUR. Erhvervsministeriet har overvejet, om denne beløbsgrænse skal gennemføres, men har vurderet, at det vil være hensigtsmæssigt, at der er overensstemmelse med den nuværende beløbsgrænse på 50.000 kr. vedrørende kontantforbuddet og den foreslåede beløbsgrænse vedrørende kunsthandlere.

Ved lov nr. 634 af 12. juni 2013 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Styrket indsats over for økonomisk kriminalitet) blev anvendelsesområdet i kontantforbuddet udvidet og beløbsgrænsen blev nedsat fra 10.000 EUR til 50.000 kr. under hensyn til på den ene side, at borgere i videst muligt omfang skulle bevare adgangen til at benytte sig af kontant betaling, uden nødvendigvis at skulle iagttage og efterleve hvidvasklovens regler, og på den anden side den risiko for hvidvask, der er

forbundet med store kontantbetalinger. På baggrund af dette finder Erhvervsministeriet, at beløbsgrænsen for erhvervsmæssig opbevaring, handel med eller formidling af handel med kunstværker, skal fastsættes til 50.000 kr.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at kunsthandlerbranchen bliver omfattet af hvidvasklovens regler om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, og at branchen hører under Erhvervsstyrelsens tilsynsområde, når der sker erhvervsmæssig opbevaring, handel med eller formidling af handel med kunstværker, hvor værdien af transaktionen eller en række indbyrdes forbundne transaktioner beløber sig til 50.000 kr. eller derover.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5, samt bemærkningerne hertil.

2.2. Regulering af aktører på det virtuelle valutamarked

2.2.1. Gældende ret

Udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer og udbydere af virtuelle tegnebøger er ikke omfattet af hvidvasklovens anvendelsesområde.

Formålet med hvidvaskloven er at styrke indsatsen mod, at kriminelle misbruger danske virksomheder og det finansielle system til hvidvask af penge og terrorfinansiering, ligesom det er et mål at forhindre, at den finansielle stabilitet og tilliden til det finansielle system skades som følge af misbrug af finansielle institutioner til hvidvask og finansiering af terrorisme.

2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Med implementeringen artikel 1, stk. 1, litra c, i 5. hvidvaskdirektiv, som er en tilføjelse til 4. hvidvaskdirektivs artikel 2, stk. 1, nr. 3, og regulerer, hvilke fysiske og juridiske personer der under udøvelsen af deres erhverv er omfattet af direktivet, udvides hvidvasklovens anvendelsesområde til også at omfatte udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer samt udbydere af virtuelle tegnebøger.

Et af formålene med 5. hvidvaskdirektiv er at sikre, at udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer og udbydere af virtuelle tegnebøger omfattes af hvidvaskdirektivets anvendelsesområde for derigennem at sikre, at de finansielle systemer ikke misbruges til hvidvask eller finansiering af terrorisme ved at lade nævnte udbydere overvåge anvendelsen af virtuelle valutaer. Hvidvasklovens anvendelsesområde skal derfor udvides til også at omfatte udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer og udbydere af virtuelle tegnebøger for derigennem at mindske den anonymitet, som er forbundet med virtuelle valutaer, og som gør det muligt at misbruge sådanne i kriminelt øjemed.

Med virtuel valuta forstås et digitalt udtryk for en værdi, som ikke er udstedt eller garanteret af en centralbank eller en offentlig myndighed, ligesom det er en værdi, der ikke nødvendigvis er bundet til en lovligt oprettet valuta.

Den virtuelle valuta har ikke samme retlige status som valuta eller penge, men den accepteres af fysiske eller juridiske personer som vekslingsmiddel, og den kan overføres, lagres og handles elektronisk.

Med fiatvalutaer forstås et lovligt betalingsmiddel, som er udstedt af en centralbank.

Med udbydere af virtuelle tegnebøger forstås enheder, der leverer tjenester til at beskytte private kryptografiske nøgler på vegne af deres kunder med henblik på at opbevare, lagre og overføre virtuelle valutaer.

En privat kryptografisk nøgle skal i denne sammenhæng forstås som en adgang til at disponere over en virtuel valuta på en given placering. Hvis en privat kryptografisk nøgle mistes, mistes adgangen til at flytte den virtuelle valuta til en anden placering.

Transaktioner med visse typer af virtuelle valutaer er forbundet med en høj grad af anonymitet, hvilket kan misbruges i kriminelt øjemed. En udvidelse af anvendelsesområdet vil ikke fuldstændig løse problemet med anonymitet, som knytter sig til transaktioner i virtuelle valutaer, da en stor del af det virtuelle valutamiljø vil forblive anonymt. Ved at udvide anvendelsesområdet til at omfatte udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer samt udbydere af virtuelle tegnebøger, forpligtes udbyderne til at overholde hvidvasklovens pligter, herunder at gennemføre kundekendskabsprocedurer på nye og eksisterende kunder. For at imødegå de risici, der er forbundet med anonymitet, bør Hvidvasksekretariatet i Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) have gavn af de oplysninger, som sådanne kundekendskabsprocedurer fremover vil frembringe, da det i mange tilfælde vil gøre det muligt at forbinde adresser vedrørende virtuelle valutaer med indehaveren af den virtuelle valuta.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at udvide hvidvasklovens anvendelsesområde, således at loven også finder anvendelse på udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer samt på udbydere af virtuelle tegnebøger.

Dette får den konsekvens, at udbydere af veksling mellem virtuelle valuter og fiatvalutaer og udbydere af virtuelle tegnebøger fremover bliver omfattet af de forpligtelser, der gælder i hvidvaskloven. Dette indebærer blandt andet, at de skal udarbejde en risikovurdering, der bygger på den konkrete forretningsmodel, gennemføre kundekendskabsprocedurer, ligesom de bliver omfattet af underretningspligten til Hvidvasksekretariatet i SØIK, som fremgår af hvidvasklovens § 26.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5 og 10, samt bemærkningerne hertil.

2.3. Forbud mod anvendelse af 500-eurosedler i Danmark

2.3.1. Gældende ret

Der gælder på nuværende tidspunkt ikke særlige regler for anvendelse af 500-eurosedler i Danmark i forhold til øvrige udenlandske valutaer, herunder de øvrige eurosedler. 500-eurosedlen er efter den nuværende lovgivning et gangbart betalingsmiddel og kan anvendes i Danmark på samme måde og i samme udstrækning, som enhver anden udenlandsk valuta, i det omfang modtageren vil acceptere

udenlandsk valuta. 500-eurosedlen kan således lovligt anvendes i Danmark, herunder ved valutaveksling og som betalingsmiddel.

Den Europæiske Centralbank (ECB) har den 4. maj 2016 meddelt, at centralbanken ophørte med produktion og udstedelse af 500-eurosedlen ved udgangen af 2018. Beslutningen blev truffet af ECB's Styrelsesråd på baggrund af en gennemgang af sammensætningen af Europa-seriens seddelværdier og beroede også på bekymringer om, at 500-eurosedlen kan fremme ulovlige aktiviteter.

500-eurosedlen vil dog forblive lovligt betalingsmiddel i eurozonen, hvilket skal ses i sammenhæng med euroens internationale rolle og den udbredte tillid til eurosedlerne. Der er ingen tidsbegrænsning for, hvor længe 500-eurosedler kan veksles i de nationale centralbanker i Eurosystemet. Danmarks Nationalbank er ikke omfattet af Eurosystemet, idet Danmark ikke er en del af Eurozonen.

2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti har den 19. september indgået aftale om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering. Aftalen lægger op til en række skærpelser af de eksisterende regler om hvidvask.

Baggrunden for aftalen er blandt andet Finanstilsynets undersøgelse af Danske Banks ledelse og styring i hvidvasksagen i den estiske filial, hvormed det står klart, at der er behov for yderligere betydelige skærpelser af sanktionerne og skærpelser af reglerne, herunder et forbud mod anvendelse af 500-eurosedler i Danmark, hvorefter der ikke længere kan udleveres, veksles eller betales med 500-eurosedler i Danmark.

Undersøgelser, herunder årsberetning 2010 fra Hvidvasksekretariatet & Sporingsgruppen og Europols rapport *Why is cash still king* fra 2015, viser, at 500-eurosedlerne hovedsageligt anvendes af kriminelle i forbindelse med pengesmugling, hvidvask og terrorfinansiering. Det skyldes, at sedlen repræsenterer et stort beløb og dermed gør det let at transportere store beløb over grænserne, samt at den er udstedt i en valuta, der kan anvendes til betalinger over stort set hele verden. Derudover kan betalinger med sedlen ikke spores på samme måde som f.eks. elektroniske betalingsoverførsler.

En række konkrete sager i Danmark såvel som i udlandet, har de senere år vist, at 500-eurosedler i stort omfang har været anvendt til kriminelle aktiviteter.

Den internationale anti-hvidvask og terrorfinansiering organisation Financial Action Task Force (FATF) har anbefalet at produktionen af 500-eurosedler standses.

Erhvervsministeriet vurderer, at hvis forbuddet mod anvendelse af 500-eurosedler i Danmark skal have den ønskede effekt, bør det formuleres så bredt som muligt, således at det omfatter både juridiske og fysiske personer og enhver form for anvendelse, uanset anvendelsens formål.

Baggrunden for, at forbuddet bør formuleres så bredt som muligt, er at sikre, at forbuddet ikke kan omgås, f.eks. ved overdragelse af 500-eurosedler i form af en gave.

Den blotte besiddelse af 500-eurosedler er ikke omfattet af forbuddet. 500-eurosedlen kan imidlertid ikke anvendes i Danmark, herunder til veksling eller betaling m.v. Der kan være legitime grunde til at være i besiddelse af 500-eurosedler, f.eks. besiddelse i forbindelse med ferie eller forretningsrejse.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Med den foreslåede bestemmelse i hvidvasklovens § 6 a vil det ikke være lovligt at anvende 500-eurosedler i Danmark. Det betyder et forbud mod udlevering, indlevering, veksling, betaling og overdragelse af 500-eurosedler i Danmark.

Forbuddet mod anvendelse af 500-eurosedler i Danmark gælder alle juridiske og fysiske personer og er ikke begrænset til at omfatte de virksomheder og personer, som fremgår af hvidvasklovens § 1, stk. 1, jf. den foreslåede § 1, stk. 5.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 12, samt bemærkningerne hertil.

2.4. Indberetning af uoverensstemmelser i oplysninger om reelle ejere

2.4.1. Gældende ret

Der eksisterer i dag ikke en pligt for personer og virksomheder omfattet af hvidvaskloven til at indberette uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om et selskabs eller en anden juridisk persons reelle ejere.

Virksomheder og personer, som er omfattet af hvidvaskloven, er i dag forpligtet til at udføre kundekendskabsprocedurer, der indebærer, at de skal kontrollere deres kunders og kundernes reelle ejeres identitetsoplysninger, jf. hvidvasklovens kapitel 3. Det følger af bemærkningerne til den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 11, jf. Folketingstidende 2016-17, A, L 41 som fremsat side 101, at Erhvervsstyrelsens register over reelle ejere ikke som udgangspunkt kan lægges til grund for udførelsen af en kundekendskabsprocedure. Virksomheder og personer omfattet af hvidvasklovens bestemmelser om kundekendskabsprocedurer skal derfor foretage deres egen undersøgelse og vurdering af, hvem der er kundernes reelle ejere.

Der eksisterer i dag regler om reelle ejere i hvidvaskloven for personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer.

I henhold til den gældende definition i hvidvaskloven, jf. lovens § 2, nr. 9, litra a og b, som er i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv, jf. artikel 3, stk. 6, litra a, er reelle ejere i virksomheder den eller de fysiske personer, der i sidste ende ejer eller kontrollerer virksomheden.

For virksomheder er en reel ejer den eller de fysiske personer, der i sidste ende ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerettighederne i virksomheden, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler, f.eks. en vedtægtsbestemt udpegningsret. Ved en tilstrækkelig del forstås mere end 25 pct. af ejerandelene eller stemmerettighederne. Der er alene tale om en indikation på reelt ejerskab, og en person kan faktuelt være reel ejer ved en mindre besiddelse.

For erhvervsdrivende fonde følger definitionen af reelle ejere af hvidvasklovens § 2, nr. 9, litra c. Der er ligeledes tale om en gennemførelse af 4. hvidvaskdirektiv, som fastsætter, at definitionen af reelle ejere for truster finder anvendelse for fonde, jf. artikel 3, stk. 6, litra b og c. Bestemmelsen medfører, at reelt ejerskab af fonde ikke handler om besiddelse af ejerandele, men derimod om kontrol og andel i fondens midler.

For fonde er en reel ejer i § 2, nr. 9, litra c, defineret som den eller de fysiske personer, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer fonden eller på anden måde har ejerskabslignende beføjelser, herunder fondens bestyrelse, og særligt begunstigede personer eller, såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af fondens uddelinger, endnu ikke kendes af fonden, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse fonden er oprettet eller fungerer.

I henhold til definitionen på reelle ejere, jf. artikel 1, nr. 2, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, der nyaffatter artikel 3, stk. 6, litra b, der som udgangspunkt vedrører truster, skal fysiske personer i form af stiftere også betragtes som reelle ejere. Det må dog forudsætte, at den enkelte person har en eller anden form for kontrol, enten via ejerskabslignende beføjelser eller på anden måde, hvilket en dansk fonds stifter som udgangspunkt ikke har. Det gør sig imidlertid ikke gældende for foreninger omfattet af lov om fonde og foreninger, hvorfor stifter af disse foreninger skal registreres som reel ejer. Der er ikke i definitionen på reelle ejere i en fond krav om en særlig procentsats for indflydelse via ejerskab eller kontrol, da fonde er kendetegnet ved ikke at have ejere. Da der således ikke er tale om ejere i traditionel forstand, indeholder definitionen derimod nogle konkrete fysiske personer, som kan sidestilles med ejere, og som, hvis deres kontrollerende indflydelse eller andel i den pågældende fonds midler er af en vis karakter, vil være at opfatte som reelle ejere.

Herudover er der i dag regler om indhentning og registrering af reelle ejere i de særlove, blandt andet selskabsloven, lov om erhvervsdrivende fonde, lov om finansiel virksomhed m.fl. på Erhvervsministeriets område og i lov om fonde og visse foreninger på Justitsministeriets område. Reglerne om reelle ejere er indført for en bred kreds af virksomheder, fonde, selvejende institutioner og visse foreninger, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres egne reelle ejere og dermed udføre kend-dig-selv procedurer. Reglerne gennemfører artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv, der omfatter selskaber og andre juridiske enheder.

2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Med artikel 1, nr. 16, litra f, i 5. hvidvaskdirektiv fastsættes krav om, at virksomheder og personer, der skal udføre kundekendskabsprocedurer, og kompetente myndigheder skal indberette uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger, som de bliver bekendte med. Indberetningspligten vedrører både selskaber og andre juridiske enheder såvel som truster og lignende juridiske arrangementer.

Erhvervsministeriet har overvejet, hvordan indberetningen af uoverensstemmelser i oplysningerne om reelle ejere mest hensigtsmæssigt kan ske, eftersom reglerne om reelle ejere blandt andet omfatter en bred kreds af virksomheder, fonde og foreninger. I overvejelsen har indgået muligheden for at indberette uoverensstemmelser til rette ressortmyndighed. Det er dog vurderingen, at der kun bør være én indgang til indberetningen. Det er samtidig vurderingen, at den bør placeres hos Erhvervsstyrelsen, der fører registeret over reelle ejere, idet en eventuel indberetning om uoverensstemmelse i oplysningerne om et givent selskab vil medføre, at der skal foretages en opfølgning på den indberettede uoverensstemmelse.

2.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indføres krav om, at personer og virksomheder, der er omfattet af pligten til at udføre kundekendskabsprocedurer, og kompetente myndigheder skal indberette uoverensstemmelser i oplysninger om reelle ejere af selskaber og andre juridiske personer samt af truster og lignende juridiske arrangementer, som de bliver bekendte med. Virksomheder og personer kan blandt andet blive bekendt med uoverensstemmelser i oplysningerne i forbindelse med gennemførelse af kundekendskabsprocedurer, hvor virksomheden eller personen foretager en selvstændig vurdering af, hvem der er kundens reelle ejere. Vurderingen kan sammenholdes med et registreringsbevis eller et ekstrakt af oplysningerne, som er indhentet fra registeret over reelle ejere.

Herudover foreslås det, at indberetningen af uoverensstemmelser i oplysningerne skal ske hurtigst muligt, eftersom oplysningerne om reelle ejere til enhver tid skal være aktuelle, hvorfor selskaber og andre juridiske enheder, der skal registrere oplysninger om deres reelle ejere, allerede i dag er forpligtet til at registrere ændringer i reel ejer-oplysningerne hurtigst muligt.

Det forslås desuden, at indberetningen skal ske til Erhvervsstyrelsen. Erhvervsstyrelsen sørger for, at de indkomne indberetninger fordeles til videre foranstaltning til de myndigheder, der har tilsyns- og kontrolkompetencen over for den pågældende virksomhed, fond eller forening.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 21, samt bemærkningerne hertil.

2.5. Styrkelse af reglerne om beskyttelse af whistleblowere

2.5.1. Gældende ret

Hvidvaskloven stiller krav om, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven skal have en whistleblowerordning, jf. hvidvasklovens § 35. Whistleblowerordningen skal sikre, at ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal anonymt kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af hvidvaskloven og regler udstedt i medfør heraf.

For virksomheder, som alene er underlagt nationale krav om en whistleblowerordning, gælder en bagatelgrænse, så virksomheder med fem ansatte eller færre kan undlade at etablere en ordning, jf. § 35, stk. 3. Den relevante tilsynsmyndighed kan i særlige tilfælde dispensere fra kravet om en whistleblowerordning.

Det følger af hvidvaskloven, at virksomheder eller personer ikke må udsætte sine ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som konsekvens af, at den ansatte har indberettet virksomhedens eller personens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af hvidvaskloven til en tilsynsmyndighed eller til en whistleblowerordning i virksomheden. Det samme gælder, hvis den ansatte har foretaget en intern underretning om mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme eller en underretning til SØIK. Ansatte, som bliver udsat for ufordelagtig behandling eller følger kan tilkendes en godtgørelse. Beskyttelsen af whistleblowere kan ikke fraviges til ugunst for den ansatte.

2.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering er en samfundsopgave, som kræver en fokuseret og fælles indsats fra såvel myndigheder som private aktører. Som led i at målrette og intensivere bekæmpelsen af hvidvask og terrorfinansiering, er et af fokusområderne i Erhvervsministeriets strategi at sikre effektive værktøjer, sanktioner m.v., herunder en øget beskyttelse af whistleblowere.

For at sikre, at der sker behørig behandling af indberetninger fra whistleblowere, lægges der op til, at det skal fremgå af hvidvasklovgivningen, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven skal kunne dokumentere, hvordan der er fulgt op på henvendelser til whistleblowerordningen om mistænkelige forhold i virksomheden.

Endvidere skal det for at sikre en øget beskyttelse af whistleblowere tydeliggøres i hvidvaskloven, at beskyttelse mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger også skal omfatte tidligere ansatte, der indberetter en virksomheds eller en persons overtrædelse eller potentielle overtrædelse af hvidvasklovgivningen til en tilsynsmyndighed eller til en whistleblowerordning i virksomheden.

De foreslåede ændringer af hvidvaskloven er i overensstemmelse med den politiske aftale af 19. september 2018.

2.5.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at en virksomhed eller person omfattet af hvidvaskloven efter anmodning fra en tilsynsmyndighed skriftligt skal kunne dokumentere, hvordan virksomheden har fulgt op på indberetninger til en virksomheds eller persons whistleblowerordning. En virksomhed eller person omfattet af hvidvaskloven vil ved manglende overholdelse af dokumentationsforpligtelsen kunne straffes med bøde efter de gældende strafbestemmelser i hvidvasklovens § 78 stk. 1, 2. pkt.

Derudover foreslås det, at tidligere ansatte, ligesom nuværende ansatte, heller ikke må udsættes for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af, at den tidligere ansatte har indberettet virksomhedens eller personens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af hvidvaskloven til en tilsynsmyndighed eller til en intern whistleblowerordning eller som følge af en underretning om mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme. Det foreslås også, at tidligere ansatte, hvis rettigheder er blevet krænket, vil kunne tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder, jf. lovbekendtgørelse 645 af 8. juni 2011 med senere ændringer, med hensyn til beskæftigelse m.v. Godtgørelsen vil i så fald skulle fastsættes under hensyn til vedkommendes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt. I forlængelse heraf foreslås det, at en ansat eller tidligere ansat, der mener at have været udsat for ufordelagtig behandling m.v. som følge af en indberetning til en whistleblowerordning, skal have mulighed for at politianmelde en overtrædelse af forbuddet mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, hvorfor overtrædelser af forbuddet foreslås strafbelagt.

Endelig foreslås det at tydeliggøre beskyttelsen af ansatte, der har indberettet en virksomhed eller person eller foretaget en underretning om mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme, således at en virksomhed eller person omfattet af hvidvaskloven ikke ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til sine ansatte eller tidligere ansatte må begrænse den variable løndel på grundlag af, at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af hvidvaskloven til en tilsynsmyndighed eller til en intern whistleblowerordning eller har foretaget en

underretning om mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme til SØIK. Dette vil ikke ved aftale kunne fraviges til ugunst for virksomhedens nuværende og tidligere ansatte.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 36-44, samt bemærkningerne hertil.

2.6. Bemyndigelse til fastsættelse af nærmere regler om centrale automatiske mekanismer

2.6.1. Gældende ret

Der eksisterer på nuværende tidspunkt ikke centrale automatiske mekanismer i Danmark, som omfatter alle bankkonti og deponeringsbokse i Danmark.

Finansministeriet driver gennem Digitaliseringsstyrelsen et NemKonto-register, der indeholder oplysninger om, til hvilken konto i et pengeinstitut de offentlige myndigheder med frigørende virkning kan udbetale til, og indeholder oplysninger om pengeinstitutkonti, der af borger eller virksomheder er anvist som NemKonto.

Reglerne om NemKonto og NemKonto-registret fremgår af lov om offentlige betalinger, jf. lovbekendtgørelse nr. 798 af 28. juni 2007, og bekendtgørelse om Nemkontoordningen, jf. bekendtgørelse nr. 766 af 5. juli 2006.

2.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser

5. hvidvaskdirektiv foreskriver, at medlemsstaterne skal indføre centrale automatiske mekanismer, f.eks. centrale registre, som muliggør rettidig identifikation af alle fysiske eller juridiske personer, som har eller kontrollerer betalingskonti og bankkonti samt deponeringsbokse, som indehaves af et kreditinstitut på deres område.

Oplysninger i de centrale automatiske mekanismer skal være direkte tilgængelige på en hurtig og ufiltreret måde for nationale FIU'er (Financial Intelligence Unit, som i Danmark er Hvidvasksekretariatet under SØIK) og for nationale kompetente myndigheder med henblik på opfyldelse af deres forpligtelser i henhold til direktivet. Med hurtig og ufiltreret menes, at der skal være en direkte og uhindret adgang til oplysningerne, som skal være tilgængelige i deres fulde og uredigerede form.

Hvis adgangen til oplysninger om indehavere af bankkonti, betalingskonti og deponeringsbokse forsinkes, vanskeliggøres opdagelsen af overførsler af midler med forbindelse til terrorisme. Det er derfor afgørende, at der indføres centrale automatiske mekanismer, som et effektivt middel til at skaffe rettidig adgang til identitetsoplysning om bankkonto- og betalingskontohavere og deponeringsbokse, deres mellemmænd og de reelle ejere.

De centrale automatiske mekanismer kan udvikles og føres af offentlige såvel som private aktører.

På den baggrund finder Erhvervsministeriet, at der skal oprettes sådanne centrale automatiske mekanismer med henblik på, at de nævnte myndigheder hurtigt kan hente de oplysninger, som direktivet foreskriver.

2.6.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om centrale automatiske mekanismer, herunder hvilke oplysninger mekanismerne skal indeholde, og hvilke myndigheder der skal have adgang til at hente oplysninger heri.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 34, samt bemærkningerne hertil.

2.7. Rapporteringsforpligtelse vedrørende advarsler om hvidvask eller finansiering af terrorisme

2.7.1. Gældende ret

Der gælder på nuværende tidspunkt ingen eksplicit forpligtelse for den daglige ledelse eller virksomhedens nøglepersoner til at rapportere advarsler om hvidvask eller terrorfinansiering til virksomhedens øverste ledelsesorgan eller den daglige ledelse.

Håndtering af rapportering henholdsvis advarsler om hvidvask er et ansvarsområde for den daglige ledelse. Bestyrelsens opgave er at varetage den overordnede og strategiske ledelse af en virksomhed.

Der er i dag allerede krav om, at både den risiko- og den complianceansvarlige skal have mulighed for at rapportere direkte til bestyrelsen, hvis det er nødvendigt. Der er derfor i dag allerede krav om, at bestyrelsen behørigt skal orienteres om hvidvaskrisici, hvor det vurderes nødvendigt.

På nuværende tidspunkt påhviler der ikke nøglepersoner en rapporteringsforpligtelse om advarsler om hvidvask eller terrorfinansiering. Vedrørende begrebet nøglepersoner henvises til lovforslagets specielle bemærkninger til § 1, nr. 44.

2.7.2. Erhvervsministeriets overvejelser

På baggrund af Finanstilsynets undersøgelse af Danske Banks ledelse og styring i hvidvasksagen i den estiske filial står det klart, at der er behov for yderligere betydelige skærpelser af de eksisterende sanktioner og regler om blandt andet finansielle virksomheders ledelsers ansvar for at sikre tilstrækkelige kompetencer og systemer til at undgå hvidvask.

Som led i den styrkede indsats mod hvidvask er der behov for at præcisere, at advarsler fra andre landes myndigheder, eksterne revisorer og konsulenter og whistleblowere om mulig hvidvask, skal forelægges virksomhedens øverste ledelsesorgan uredigeret.

Det foreslås derfor, at der indføres et særskilt krav i hvidvaskloven om rapporteringsforpligtelse til bestyrelsen om hvidvaskadvarsler fra andre landes myndigheder, eksterne revisorer og konsulenter samt fra whistleblowerordningen.

Erhvervsministeriet finder det endvidere hensigtsmæssigt, at bestemmelsens anvendelsesområde ikke begrænses til advarsler fra andre landes myndigheder, eksterne revisorer og konsulenter og whistleblowere,

men at der skal ske rapportering til virksomhedens øverste ledelsesorgan af alle advarsler om hvidvask eller terrorfinansiering, også fra virksomheder og personer med perifert kendskab til virksomheden.

Erhvervsministeriet finder det nødvendigt og hensigtsmæssigt at sikre, at det øverste ledelsesorgan i virksomheder omfattet af hvidvaskloven bliver bekendt med de advarsler om hvidvask eller terrorfinansiering, som virksomheden måtte modtage. Forpligtelsen til at rapportere om sådanne advarsler foreslås derfor ikke alene at omfatte den daglige ledelse i virksomheden, men også nøglepersoner.

For så vidt angår nøglepersoner finder Erhvervsministeriet imidlertid, at deres forpligtelse kan opfyldes ved at rapportere til den daglige ledelse i henhold til de gældende arbejdsgange i virksomheden. Den daglige ledelse har, når den modtager rapportering fra nøglepersoner, pligt til at videre rapportere til det øverste ledelsesorgan.

De foreslåede ændringer af hvidvaskloven er i overensstemmelse med den politiske aftale af 19. september 2018.

2.7.3. Den foreslåede ordning

Den foreslåede bestemmelse i hvidvasklovens § 36 a medfører, at der i hvidvaskloven indføres en rapporteringspligt til det øverste ledelsesorgan for virksomheder omfattet af hvidvaskloven om advarsler om hvidvask eller terrorfinansiering, når advarslen blandt andet kommer fra udenlandske myndigheder, eksterne revisorer og konsulenter samt fra whistleblowere. Pligten til at rapportere advarsler om hvidvask eller terrorfinansiering påhviler virksomhedens daglige ledelse samt nøglepersoner.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 44, samt bemærkningerne hertil.

2.8. Truster og lignende juridiske arrangementer

2.8.1. Gældende ret

Truster anerkendes ikke i dansk selskabsret og er derfor ikke er omfattet af selskabslovgivningen i Danmark. Trustbegrebet har sit udspring i engelsk ret, og er ikke det samme som en dansk fond. Truster eksisterer i dag i henhold til lovgivningen i en lang række common law lande, blandt andet i de tidligere engelske kolonier, USA (bortset fra staten Louisiana), Canada (bortset fra Quebec), Australien, New Zealand m.fl. Trustlignende kontraktuelle forhold findes endvidere i en lang række andre lande, f.eks. Sydafrika, Israel, Japan, Argentina, Columbia, Mexico, Panama, Peru og Venezuela.

Der er i henhold til dansk ret ikke et generelt krav om registrering af truster, der administreres fra Danmark. Der sker alene en registrering af truster i henhold til skattelovgivningen, hvis trusten driver erhvervsmæssig virksomhed og som følge deraf f.eks. bliver momsregistreret. Efter skattekontrollovens § 3 A, stk. 4, skal trustees og administratorer af truster og andre lignende juridiske arrangementer være i besiddelse af identitetsoplysninger om andre trustees og administratorer samt om stiftere og særligt begunstigede. Oplysningerne om modtagere omfatter både aktuelle modtagere og potentielle modtagere, medmindre der er tale om potentielle almennyttige modtagere. Forpligtelsen til at besidde oplysninger er alene pålagt trustees og administratorer, der er hjemmehørende i Danmark eller udøver virksomhed i Danmark.

Der eksisterer i dag en definition af reelle ejere i hvidvasklovens § 2, nr. 9, litra a-c, for personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer. Definitionen foreslås nyaffattet i lovforslagets § 1, nr. 8. Efter definitionen i lovens § 2, nr. 9, litra c, som gennemfører artikel 1, nr. 2, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, der nyaffatter artikel 3, stk. 6, litra b, er reelle ejere af truster og lignende juridiske arrangementer den eller de fysiske personer, der i sidste ende direkte eller indirekte kontrollerer eller på anden måde har ejerskabslignende beføjelser.

Definitionen omfatter desuden bestyrelsen, stifter, forvalter og protektor, hvis en sådan findes, og særligt begunstigede personer eller, såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af uddelinger, endnu ikke kendes, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse en trust eller et lignende juridisk arrangement er oprettet eller fungerer.

2.8.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsministeriet har overvejet, hvordan et register over reelle ejere af truster og lignende juridiske arrangementer skal etableres, eftersom der er tale om enheder, der ikke er juridiske personer, og som ikke anerkendes selskabsretligt i Danmark og dermed ikke kan etableres efter dansk lovgivning.

4. hvidvaskdirektiv fastsætter i artikel 30 vedrørende selskaber og andre juridiske enheder og i artikel 31 vedrørende truster og lignende juridiske arrangementer krav om registrering af reelle ejere, hvis enhederne er omfattet af et EU-medlemslands lovgivning. Implementeringen af artikel 30 er foretaget i de særlove, der regulerer den kreds af selskaber og andre juridiske enheder, som bestemmelsen om reelle ejere skal finde anvendelse for. Da truster og lignende juridiske arrangementer ikke kan stiftes efter dansk lovgivning, blev artikel 31 om truster ikke implementeret i dansk ret i forbindelse med implementeringen af 4. hvidvaskdirektiv.

Med 5. hvidvaskdirektiv ændres artikel 31 om truster eller lignende juridiske enheder således, at der er krav om registrering af reelle ejere i det EU-medlemsland, hvori forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement har bopæl eller er etableret. Har forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, bopæl eller er etableret uden for EU, skal registrering ske i det EU-medlemsland, hvori forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, på vegne af trusten eller det lignende juridiske arrangement indgår en forretningsforbindelse eller køber fast ejendom. 5. hvidvaskdirektiv bryder således med det hidtidige princip om regulering af enheder, som er omfattet af det enkelte EU-medlemslands nationale lovgivning.

Erhvervsministeriet har overvejet, hvordan bestemmelserne i 5. hvidvaskdirektiv om reelle ejere af udenlandske truster og lignende juridiske arrangementer kan gennemføres i dansk ret. Hvidvaskloven gennemfører hovedparten af 4. hvidvaskdirektiv i dansk ret. Direktivets artikel 30, der medførte pligt for selskaber og andre juridiske enheder til registrering af reelle ejere, er gennemført i de særlove, der regulerer den enkelte virksomhedsform. En tilsvarende løsning er ikke mulig for truster og lignende juridiske arrangementer, da de ikke kan stiftes i henhold til dansk ret. Der eksisterer således ikke en særlov for truster og lignende juridiske arrangementer, hvori bestemmelserne om reelle ejere kan indføres. Hvidvaskloven vurderes derfor at være den lov, der er bedst egnet til at indføre bestemmelserne om registrering af reelle ejere af truster og lignende juridiske arrangementer.

Det har samtidig været overvejet, hvilken registreringsløsning der vil være hensigtsmæssig ved registre-

ring af reelle ejere af udenlandske truster og lignende juridiske arrangementer, eftersom selve trusten eller det lignende juridiske arrangement kan være omfattet af den danske skattelovgivning og som følge heraf kan være forpligtet til at være registreret. Det har desuden været overvejet, hvorvidt oplysninger om truster og lignende juridiske arrangementer, herunder reelle ejere, bør registreres i et særskilt register, eftersom disse enheder ikke anerkendes selskabsretligt i Danmark, eller om registreringen kan ske i Det Centrale Virksomhedsregister, herunder tildeling af CVR-nummer.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at registreringen af reelle ejere af truster og lignende juridiske arrangementer bør ske i overensstemmelse med den registreringsløsning, der er valgt for selskaber og andre juridiske enheder. Registreringen bør således ske i Det Centrale Virksomhedsregister under hensyntagen til, at der er tale om udenlandske truster og lignende juridiske arrangementer.

2.8.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at pligten til registrering af reelle ejere for udenlandske truster og lignende juridiske arrangementer indføres i hvidvaskloven. Trusters og lignende juridiske arrangementers reelle ejere skal registreres, når forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, har bopæl eller er etableret i Danmark. Har forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, bopæl eller er etableret uden for EU, skal der desuden ske registrering af trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere, når forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, indgår en forretningsforbindelse eller køber fast ejendom i Danmark.

Konkret medfører den foreslåede ordning, at forvalteren af en trust eller den person, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement skal have kendskab til trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere, herunder arten og omfanget af de reelle ejeres rettigheder. Disse oplysninger skal hurtigst muligt efter, at forvalter er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer eller ikke længere er reel ejer, registreres i Erhvervsstyrelsens it-system.

Den foreslåede ordning vil medføre, at en forvalter af en trust og en person, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement omfattes af pligten til at indberette oplysninger til det register over reelle ejere, som er udviklet af Erhvervsstyrelsen, og som skal udvides til at omfatte truster og lignende juridiske arrangementer. Registret har efter direktivet til formål at sikre nøjagtige og opdaterede oplysninger om de reelle ejere af truster og lignende juridiske arrangementer til brug for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag komplicerede trust- og selskabsstrukturer.

Det foreslås endvidere, at der indsættes en bestemmelse, der definerer, hvad der skal forstås ved reelle ejere i truster, eller lignende juridiske arrangementer. Bestemmelsen gennemfører definitionen af reelle ejere i artikel 1, nr. 16, litra a, i 5. hvidvaskdirektiv.

Reelle ejere af truster eller lignende juridiske arrangementer foreslås således defineret som den eller de fysiske personer, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer trusten eller det lignende juridiske arrangement eller på anden måde har ejerskabslignende beføjelser, herunder trustens stiftere, forvaltere, protektorer, hvis sådanne findes, og begunstigede personer eller, såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af trustens uddelinger, endnu ikke kendes af trusten, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse trusten er oprettet eller fungerer. Definitionen er i overensstemmelse med definitionen i artikel 1, nr. 2, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv.

De nærmere krav til registrering, herunder hvilke oplysninger der skal registreres, og hvem der kan eller skal registrere dem, vil blive nærmere fastsat ved bekendtgørelse, som udstedes af Erhvervsstyrelsen. Det svarer til det, som gælder i forhold til registrering af reelle ejere for selskaber og andre juridiske enheder, f.eks. aktieselskaber, hvor den nærmere tekniske regulering er fastsat i bekendtgørelse om registrering og offentliggørelse af oplysninger om ejere i Erhvervsstyrelsen (ejerregistreringsbekendtgørelsen).

Af hensyn til at kunne foretage de nødvendige registreringer af reelle ejere vil der desuden blive foreslået en ny bestemmelse i lov om Det Centrale Virksomhedsregister, jf. forslag om lov om ændring af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, lov om erhvervsdrivende fonde og forskellige andre love (Ændring af reglerne om reelle ejere som følge af 5. hvidvaskdirektiv), som omhandler registrering af selve trusten henholdsvis det lignende juridiske arrangement i Erhvervsstyrelsens it-system. Bestemmelsen foreslås, da en sådan registrering anses for en nødvendig forudsætning for at sikre entydig identifikation af trusten henholdsvis det lignende juridiske arrangement, herunder mulighed for at kunne identificere, hvilken trust eller lignende juridiske arrangement, de registrerede personer er reelle ejere af.

Forvalteren af de omfattede truster og lignende juridiske arrangementer er forpligtede til at udlevere nærmere oplysninger om deres reelle ejere og forsøg på identifikation af de reelle ejere til SØIK samt Erhvervsstyrelsen og andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder anmoder herom. For Erhvervsstyrelsen og andre kompetente myndigheder skal der dog være tale om, at oplysningerne skal vurderes som værende nødvendige af hensyn til varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver. Der er ikke krav om særlige tilsyns- eller kontrolopgaver, men der er krav om, at opgaverne skal varetages i henhold til lovgivning, og at de ønskede oplysninger skal være relevante og omhandle ejeroplysninger. Hvis det ikke er tilfældet, kan den kompetente myndighed alene søge informationerne gennem de ejeroplysninger, som måtte være offentligt tilgængelige.

Der foreslås strafbestemmelser, der giver mulighed for at pålægge forvalter, eller personer, der varetager tilsvarende stilling, bøder for manglende overholdelse af pligten til at registrere oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system eller af pligten til efter anmodning at give disse oplysninger til SØIK eller andre kompetente myndigheder i forbindelse med varetagelsen af myndighedernes tilsyns- eller kontrolopgaver. Baggrunden for at foreslå bødestraf er, at 5. hvidvaskdirektiv pålægger medlemslandene at sikre, at de forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, således at formålet med direktivet opfyldes mest effektivt. Det vurderes, at bødestraf er den sanktion, der er bedst egnet til at sikre, at en forvalter af en trust eller en personer, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, opfylder kravet om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere.

Som led i indberetningspligten, der foreslås indført som en ny § 15 a i forslagets § 1, nr. 21, om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere i Erhvervsstyrelsens register, foretager den myndighed, der har tilsyns- og kontrolkompetencen, en undersøgelse af det indberettede forhold med henblik på at løse uoverensstemmelsen. Indberetter forpligtes til at vedlægge dokumentation for uoverensstemmelsen. Dokumentationen skal give myndigheden mulighed for at vurdere, om der er tale om en uoverensstemmelse, der kan afhjælpes med den rette vejledning. Sagsbehandlingen af indberettede uoverensstemmelser indebærer, at der foretages en partshøring af forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i det lignende juridiske arrangement, som indberetningen vedrører, med henblik på at sikre, at korrekte oplysninger om selskabets eller den juridiske enheds reelle ejere fremgår af Erhvervsstyrelsens register.

Det foreslås desuden, at der indføres hjemmel til, at Erhvervsstyrelsen efter anmodning fra den myndighed, der har tilsyns- og kontrolkompetencen, kan offentliggøre en meddelelse i Det Centrale Virksomhedsregister om, at der er indberettet en oplysning om uoverensstemmelse i reel ejer-oplysningerne.

3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/679/EU af 27. april 2015 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (databeskyttelsesforordningen) og lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven) har fundet anvendelse siden den 25. maj 2018.

Databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven gælder blandt andet for behandling af personoplysninger, der helt eller delvis foretages ved hjælp af automatisk databehandling, og på ikke-automatisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register.

Forordningen og loven gælder dog blandt andet ikke for behandling af personoplysninger omfattet af lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger.

I databeskyttelsesforordningen findes de relevante bestemmelser om, hvornår personoplysninger må behandles, herunder indsamles og videregives, i forordningens artikel 6, stk. 1.

Herudover skal de grundlæggende principper i forordningens artikel 5 altid iagttages. Det følger blandt andet heraf, at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede (lovlighed, rimelighed og gennemsigtighed). Endvidere må personoplysninger alene indsamles til legitime formål, og må ikke viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål (formålsbegrænsning). Herudover skal personoplysninger være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles (dataminimering).

Efter databeskyttelsesforordningen er det muligt at opretholde og indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen i forbindelse med artikel 6, stk. 1, litra c og e, vedrørende behandling på baggrund af en retlig forpligtelse eller i samfundets interesse.

For så vidt angår den foreslåede ændring af bestemmelsen i hvidvasklovens § 18, stk. 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 25, er der tale om en specificering af de allerede eksisterende regler omkring erhvervsministerens liste over politisk eksponerede personer. Det er Erhvervsministeriets vurdering, at disse regler kan videreføres inden for rammerne af forordningens artikel 6.

Det bemærkes, at de øvrige bestemmelser i databeskyttelsesforordningen, f.eks. reglerne om pligter for en dataansvarlig og databehandler, gælder for behandling af personoplysninger inden for rammerne af den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 18, stk. 7. Det samme gælder reglerne efter databeskyttelsesloven. Reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven skal således iagttages, når personoplysninger behandles efter de foreslåede bestemmelser.

Oplysninger om reelle ejere og forsøg på identifikation af reelle ejere, jf. lovforslagets § 1, nr. 47, må som udgangspunkt anses for almindelige personoplysninger, jf. databeskyttelseslovens § 6, jf. artikel 6, stk. 1, i databeskyttelsesforordningen. Det forudsættes derfor, at den behandling af personoplysninger, som vil ske i forbindelse hermed, kan foretages inden for databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningens rammer. Datatilsynet har i forbindelse med indførelsen af register over reelle ejere i selskaber og andre juridiske enheder, jf. lov nr. 262 af 16. marts 2016 om ændring af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, lov om erhvervsdrivende fonde og forskellige andre love (Indførelse af register over reelle ejere), dog tilkendegivet, at det ikke kan udelukkes, at der kan være tilfælde, hvor en oplysning om forsøg på identifikation af reelle ejere vil have karakter af en oplysning om strafbare forhold, jf. dagældende persondatalovs § 8. De foreslåede bestemmelser i kapitel 10 a om truster og lignende juridiske arrangementer stiftet i henhold til andre landes lovgivning er inden for rammerne af artikel 10 i databeskyttelsesforordningen. Den indsamling, opbevaring og videregivelse af oplysninger, som selskaber, fonde og lignende er forpligtede til at foretage efter lov nr. 262 af 16. marts 2016 om indførelse af register over reelle ejere, blev af Datatilsynet vurderet til ikke i alle tilfælde at kunne ske inden for de rammer, som dagældende persondatalovs § 8 sætter for privates behandling af oplysninger om blandt andet strafbare forhold. Lov nr. 262 af 16. marts 2016 om indførelse af register over reelle ejere indebærer således på dette punkt en fravigelse af den dagældende persondatalov. De foreslåede bestemmelser om registrering af reelle ejere af truster og lignende juridiske arrangementer er de samme oplysninger, som selskaber og andre juridiske enheder i dag er forpligtet til at indhente, opbevare og registrere. Det er derfor vurderingen, at det ikke kan udelukkes, at der kan være tilfælde, hvor en oplysning om forsøg på identifikation af reelle ejere vil have karakter af en oplysning om strafbare forhold, jf. databeskyttelseslovens § 8. Den indsamling, opbevaring og videregivelse af oplysninger, som en forvalter af en trust eller en person, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, er forpligtede til at foretage efter lovforslaget, vurderes ikke i alle tilfælde at kunne ske inden for de rammer, som databeskyttelseslovens § 8 sætter for privates behandling af oplysninger om blandt andet strafbare forhold. Lovforslaget indebærer således på dette punkt en fravigelse af databeskyttelsesloven.

Det bemærkes, at lovforslaget ikke indebærer en fravigelse af andre dele af databeskyttelseslovens regulering, herunder reglerne om den registreredes rettigheder og behandlingssikkerhed m.v. Forslaget indebærer således alene en fravigelse af databeskyttelsesloven, i det omfang forvalter (trustee), herunder personer, der varetager en tilsvarende stilling, indsamler, opbevarer og videregiver oplysninger om forsøg på identifikation af den reelle ejer, der udgør oplysninger om strafbare forhold.

Fravigelsen vurderes at ligge inden for databeskyttelsesforordningen, som blandt andet tillader behandling af oplysninger om strafbare forhold, hvis det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse, hvilket bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering vurderes at være, og hvis der gælder tilstrækkelige, specifikke garantier i medfør af den nationale lovgivning. Erhvervsministeriet har herved lagt vægt på, at det følger af artikel 43 i 5. hvidvaskdirektiv, at behandling af personoplysninger på grundlag af direktivet med henblik på forebyggelse af hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme betragtes som værende i samfundets interesse i henhold til databeskyttelsesforordningen. Ministeriet har desuden lagt vægt på, at lovforslaget som nævnt alene indebærer en fravigelse af databeskyttelseslovens § 8. Lovens øvrige regler, herunder reglerne om den registreredes rettigheder og behandlingssikkerhed m.v., gælder således fortsat.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes ikke at have væsentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for det

offentlige af betydning. Imidlertid må oprettelse og drift af centrale automatiske mekanismer, som muliggør identifikation af alle fysiske eller juridiske personer, som har eller kontrollerer betalingskonti og bankkonti, samt deponeringsbokse, forventes at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for de myndigheder, der skal tilkobles de centrale automatiske mekanismer. Det forventes imidlertid, at de enkelte myndigheder kan holde udgifterne inden for eksisterende økonomiske rammer.

Den foreslåede § 1, stk. 1, nr. 22, i hvidvaskloven om udvidelse af lovens anvendelsesområde med kunsthandlerbranchen forventes at medføre ressourcemæssige konsekvenser for Erhvervsstyrelsen, da virksomheder og personer, der erhvervsmæssigt opbevarer, handler med eller formidler handel med kunstværker, herunder gallerier og auktionshuse, skal omfattes af Erhvervsstyrelsens hvidvasktilsyn. Det øgede ressourceforbrug forventes imidlertid at kunne holdes inden for Erhvervsstyrelsens eksisterende økonomiske ramme.

De foreslåede § 1, stk. 1, nr. 23 og 24, i hvidvaskloven om udvidelse af lovens anvendelsesområde med henholdsvis udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer og udbydere af virtuelle tegnebøger forventes at medføre ressourcemæssige konsekvenser for Finanstilsynet, da udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer samt udbydere af virtuelle tegnebøger skal omfattes af Finanstilsynets hvidvasktilsyn. Det øgede ressourceforbrug forventes imidlertid at kunne holdes inden for Finanstilsynets eksisterende økonomiske ramme.

Det øgede antal virksomheder, som i medfør af ændringen af § 1, stk. 1, nr. 22-24, vil blive omfattet af hvidvaskloven, vil medføre et øget antal underretninger til SØIK efter hvidvasklovens § 26.

Det øgede antal virksomheder i medfør af ændringen af § 1, stk. 1, nr. 16, 17 og 22-24 kan medføre økonomiske konsekvenser for Skattestyrelsen. Et øget ressourceforbrug forventes imidlertid at kunne holdes inden for Skattestyrelsens eksisterende økonomiske ramme.

Forslaget vil kunne medføre positive administrative konsekvenser, da den øgede gennemsigtighed i trusters og lignende juridiske arrangementers ejer- og kontrolstruktur, der opnås ved registrering af reelle ejere, kan være et redskab til forebyggelse af hvidvask og anden økonomisk kriminalitet, som blandt andet skatteunddragelse.

Erhvervsministeriet vurderer, at lovforslaget efterlever principperne om digitaliseringsklar lovgivning. Lovforslaget indeholder blandt andet en indberetningsforpligtelse for udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer og udbydere af virtuelle tegnebøger. De påkrævede oplysninger vil skulle indberettes elektronisk gennem Finanstilsynets eksisterende systemer for dataindberetning, der sikrer en tryg datahåndtering. Ved udformningen af indberetningsforpligtelsen vil der i videst mulig omfang ske genbrug af eksisterende definitioner. Lovforslaget indeholder desuden en indberetningspligt for personer og virksomheder omfattet af hvidvasklovens kapitel 3 (kundekendskab) og for kompetente myndigheder. Indberetningen af uoverensstemmelser i oplysninger om reelle ejere registreret hos Erhvervsstyrelsen, vil skulle indberettes elektronisk til Erhvervsstyrelsen.

Lovforslaget forventes i øvrigt ikke at have væsentlige økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for det offentlige.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Team Effektiv Regulering har vurderet, at lovforslaget medfører løbende administrative byrder på 41 mio. kr. årligt, samt omstillingsomkostninger på 4,9 mio.kr.

Med lovforslaget forventes det, at antallet af virksomheder, der er omfattet af tilsyn i henhold til hvidvaskloven, vil stige med ca. 1.200 virksomheder. Dette skyldes, at udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer og udbydere af virtuelle tegnebøger samt kunsthandlerbranchen bliver omfattet af lovens anvendelsesområde. De virksomheder, som foreslås omfattet af lovens anvendelsesområde, vil blive pålagt de forpligtelser, som følger af hvidvaskloven. Sådanne pligter omfatter gennemførelse af kundekendskabsprocedurer på nye og eksisterende kunder samt underretning til SØIK, hvis virksomheden er vidende, har mistanke om eller rimelig grund til at formode, at en transaktion, aktivitet m.v. har eller har haft tilknytning til hvidvask eller terrorfinansiering.

Endvidere bliver forvaltere af udenlandske truster og personer, der varetager en tilsvarende stilling, i lignende juridiske arrangementer forpligtet til at registrere oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere. Forslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet for så vidt angår pligten til at registrere reelle ejere af udenlandske truster og lignende juridiske arrangementer.

Den foreslåede pligt til at registrere reelle ejere for forvaltere af udenlandske truster og personer, der varetager en tilsvarende stilling, i lignende juridiske arrangementer vil medføre administrative omkostninger i forbindelse med registreringen af trusten eller det lignende juridiske arrangement i CVR-registeret, samt ved registrering af reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system i registeret over reelle ejere.

Der vil være omstillingsomkostninger for de omfattede truster og lignende juridiske arrangementer ved registrering af enheden og ejeroplysninger første gang og løbende administrative byrder i det omfang, at nye og eksisterende truster og lignende juridiske arrangementer skal lade sig registrere samt registrere ejeroplysninger, eller der skal foretages opdatering af oplysninger. Det nærmere konkrete omfang af udenlandske truster og lignende juridiske enheder, der omfattes af registreringspligten, kan ikke estimeres. Det forventes dog, at antallet er begrænset.

Lovforslaget vurderes endvidere at leve op til principperne for agil erhvervsrettet regulering. Lovforslaget indeholder en række generelle regler, der ikke lægger hindringer i vejen for anvendelse af nye forretningsmodeller og er teknologineutral.

Registret over reelle ejere af truster vil i det store hele svare til den løsning, der er udviklet til registrering af reelle ejere af eksempelvis ikke-erhvervsdrivende fonde og virksomheder, der er registreret i CVR alene i henhold til skattelovgivningen, eller som ikke er forpligtet til at være registreret i CVR, men som følge af pligten til at registrere reelle ejere skal lade sig grundregistrere i henhold til CVR-lovens § 11 a. Det vil sige, at registreringsløsningen udvikles i overensstemmelse med allerede eksisterende løsning, der baseres på anvendelse af Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning. Registreringsløsningen vil blive udformet brugervenligt og med hjælpefunktioner, der kan vejlede brugeren i forbindelse med registreringen.

Erhvervsministeriet vurderer, at lovforslaget isoleret set vil medføre øvrige efterlevelsesomkostninger, som på samfundsniveau ikke vil udgøre over 10 mio. kr.

Af lovforslagets § 1, nr. 51, fremgår det, at udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer og udbydere af virtuelle tegnebøger bliver omfattet af hvidvasklovens regler om hvidvaskregistreringer. Dette betyder, at disse virksomheder fremover skal betale afgift i henhold til § 361, stk. 6, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed. Beløbet er 4.400 kr. i 2016-niveau og reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven. Det forventes, at ca. 10 virksomheder vil blive omfattet af pligten til at betale afgift.

De administrative omkostninger følger overvejende af omstillingsomkostninger, som er forbundet med udarbejdelse af interne forretningsgange og opsamling af oplysninger til brug for indberetninger til Finanstilsynet.

Virksomhederne skal indsende en ansøgning om registrering i medfør af hvidvaskloven.

Lovforslaget indeholder en række ændringer af hvidvaskloven, hvorefter virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven efter anmodning skriftligt skal kunne dokumentere, hvordan virksomhederne eller personerne har fulgt op på indberetninger til virksomhedens whistleblowerordning. De foreslåede ændringer vil medføre en række administrative byrder for virksomhederne eller personerne, da virksomhederne eller personerne på foranledning bliver forpligtet til at kunne dokumentere deres opfølgning på indberetninger til whistleblowerordningerne. Efter gældende ret er der et krav om, at virksomhederne eller personerne omfattet af hvidvaskloven skal have en whistleblowerordning. Herudover er de pågældende virksomheder og personer forpligtet til at give tilsynsmyndigheden de oplysninger, der er nødvendige for tilsynsmyndighedens virksomhed. Ved etablering af en whistleblowerordning må det forudsættes, at de omfattede virksomheder og personer allerede i dag er forpligtet til at behandle og følge op på de modtagne indberetninger via whistleblowerordningen. Det er derfor Erhvervsministeriets vurdering, at den foreslåede lovændring har til hensigt entydigt at fastlægge de forpligtelser, som de omfattede virksomheder og personer allerede er underlagt i dag. De administrative byrder anses derfor ikke som væsentlige.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget forventes at medføre administrative konsekvenser for borgerne på baggrund af den foreslåede bestemmelse i § 6 a, som omhandler forbud mod anvendelse af 500 euro-sedler i Danmark. Som en konsekvens af forbuddet pålægges borgerne at anvende, eksempelvis ved betaling eller veksling, 500-eurosedler, som borgerne måtte være i besiddelse af forud for forbuddets ikrafttræden. I modsat fald vil det alene være muligt for borgerne at besidde, men ikke anvende 500-eurosedlerne i Danmark eller at anvende disse i udlandet.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle

system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU (5. hvidvaskdirektiv).

Der er som udgangspunkt tale om en direktivnær implementering, der er i overensstemmelse med regeringens fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering. På enkelte områder er det dog vurderingen, at hvidvaskloven går videre end direktivets krav for blandt andet at sikre ensartethed i loven.

Med 5. hvidvaskdirektiv omfattes personer, som handler med eller formidler handel med kunstværker, herunder når dette foretages af kunstgallerier og auktionshuse, hvor værdien af transaktionen eller af en række indbyrdes forbundne transaktioner beløber sig til 10.000 EUR eller derover. Det er Erhvervsministeriets vurdering, for så vidt angår ovennævnte virksomheder og personer, at grænsen bør fastsættes til 50.000 kr. i stedet for 10.000 EUR, som det fremgår af 5. hvidvaskdirektiv. Denne afvigelse fra direktivet begrundes i, at grænsen for kunsthandlere bør være ens med kontantforbuddet i hvidvasklovens § 5, hvor grænsen er på 50.000 kr.

5. hvidvaskdirektiv indeholder en bestemmelse i artikel 1, stk. 1, litra b, som fastsætter, at ejendomsmæglere, herunder når de optræder som mellemmænd i forbindelse med udlejning af fast ejendom, men kun i relation til transaktioner, for hvilken den månedlige leje beløber sig til 10.000 EUR eller derudover, bliver omfattet af direktivets anvendelsesområde.

Hvidvaskloven går videre end direktivets artikel 1, stk. 1, litra b, idet der i forhold til den månedlige leje efter de gældende danske regler ikke er en beløbsgrænse for, hvornår udlejning, herunder formidling af udlejning, er omfattet af hvidvaskloven.

Lovforslaget indeholder et dokumentationskrav for indrapportering til whistleblowerordningen. Det følger af forpligtigelsen til at have en whistleblowerordning, at ledelsen er forpligtet til at sikre, at alle indberetninger behandles behørigt.

5. hvidvaskdirektiv fastlægger ikke et egentlig dokumentationskrav for opfølgning på indrapportering til whistleblowerordningen. Med den politiske aftale af 19. september 2018 om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering indføres et egentligt dokumentationskrav, og lovforslaget vil derfor gå videre end hvidvaskdirektivet. Der er dog alene tale om en tydeliggørelse og formalisering af en allerede eksisterende forpligtelse på området.

Et yderligere element i den politiske aftale fra september er en udvidelse af whistleblowerordningen i hvidvaskloven. Med den politiske aftale er det besluttet, at forbuddet i hvidvaskloven mod ufordelagtige behandling eller ufordelagtig følger for ansatte, som har indberettet en potentiel eller faktisk overtrædelse af hvidvasklovgivningen til virksomheden eller en myndighed, også skal omfatte tidligere ansatte.

5. hvidvaskdirektiv fastlægger alene beskyttelse af ansatte. Ved at lade beskyttelse omfatte tidligere ansatte vil lovforslaget derfor gå videre end hvidvaskdirektivet.

Af Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) artikel 63, stk. 1, fremgår, at alle restriktioner for kapitalbevægelser mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og tredjelande er forbudt. Det fremgår af stk. 2, at alle restriktioner for betalinger mellem medlemsstater-

ne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og tredjelande er forbudt. En national foranstaltning, der begrænser kapitalens frie bevægelighed, kan blandt andet begrundes i tvingende almene hensyn, under forudsætning af at den nationale foranstaltning er proportional. Det betyder, at foranstaltningen skal være nødvendig for at beskytte de interesser, som den skal sikre, og at foranstaltningens mål ikke kan nås ved mindre indgribende foranstaltninger, jf. blandt andet EU-Domstolens dom af 14. december 1995 i de forenede sager C-163/94, C-165/94 og C-250/94, *Sanz De Lera*.

Den foreslåede bestemmelse i § 6 a, som omhandler forbud mod anvendelse af 500-eurosedler i Danmark, vurderes at udgøre en restriktion for kapitalbevægelser og for betalinger mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union indbyrdes og mellem medlemsstaterne og tredjelande, idet borgere, virksomheder og myndigheder pålægges et forbud mod at anvende (i enhver form med få undtagelser) en bestemt seddelværdi i en specificeret valuta (500-eurosedler).

Som det fremgår af punkt 2.3.2 anvendes 500-eurosedler hovedsagligt af kriminelle i forbindelse med pengesmugling, hvidvask og terrorfinansiering. Det er derfor vurderingen, at det foreslåede forbud forfølger tvingende almene hensyn til den offentlige orden og sikkerhed, som kan begrunde den foreslåede restriktion af kapitalens frie bevægelighed. Det bemærkes i øvrigt, at ECB har besluttet at ophøre med produktion og udstedelse af 500-eurosedlen ultimo 2018, hvilket FATF har anbefalet.

Den foreslåede restriktion af kapitalens fri bevægelighed vurderes endvidere at være et proportionalt middel til at forfølge de nævnte hensyn. Det forbud, som indeholdes i den foreslåede § 6 a, vurderes dels egnet til at varetage de hensyn til den offentlige orden og den offentlige sikkerhed, som søges varetaget med indførelsen af forbuddet. Et forbud mod enhver form (med få undtagelser, herunder navnlig ved boskifte) for anvendelse af 500-eurosedlen vil således besværliggøre kriminelles omgang med pengesedlen og bidrager derved til at forhindre ovennævnte forbrydelser. Ydermere vurderes restriktionen at være nødvendig for at varetage de anførte hensyn, idet der ikke ses at være mindre indgribende midler, som vil kunne varetage hensynene i samme grad. Dette skyldes blandt andet, at lovforslaget helt vil fratage kriminelle muligheden for lovligt at anvende 500-eurosedler i Danmark, hvilket ikke vil være tilfældet medmindre indgribende foranstaltninger (f.eks. den, at ECB har besluttet ikke længere at producere og udstede nye 500-eurosedler, hvorved sedlerne stadig vil være et lovligt og gangbart betalingsmiddel på ubestemt tid). Hertil kommer, at der i Danmark vil være en udfasningsperiode af 500-eurosedlerne, idet den foreslåede bestemmelse først vil træde i kraft den 10. januar 2020. Personer, der er i besiddelse af 500-eurosedler, vil således kunne benytte sedlerne indtil den 9. januar 2020, og dermed kunne indrette sig på forbuddets ikrafttræden. Endelig må der lægges vægt på, at intensiteten af restriktionen ligeledes afsvækkes ved, at 500-eurosedlerne også efter 10. januar 2020 vil kunne bruges i andre medlemsstater. Den foreslåede bestemmelse i § 6 a ses således ikke at være mere indgribende i kapitalens fri bevægelighed end nødvendigt for at varetage hensynene bag bestemmelsen.

Lovforslaget indeholder endelig ændringer vedrørende implementeringen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (4. hvidvaskdirektiv).

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har været sendt i høring i perioden 17. december 2018 til 18. januar 2019 hos følgende organisationer:

Aalborg Auktionshus, Advokatrådet, Akademisk Arkitektforening, Andelskassen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Arbejdsskadestyrelsen, Auktion Antik, Auktionshuset DAB, Bruun Rasmussen Kunstauktioner, Campen Auktioner, DAM online Auktioner, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Kredit Råd, Dansk Metal, Dansk Pantebrevsforening, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Maritime, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, DGS Dansk Galleri Sammenslutning, Ejendomsforeningen, Energi og Olieforum, FDFA – Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og ForsikringsAgenturer, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, FinansDanmark, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiel Stabilitet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Forbrugsforeningen, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringsselskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for platformsøkonomi, FOREX, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frederiksberg auktionshus, Frivilligrådet, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Garantiformuen, Garban-Intercapital Scandinavia, Haderslev auktion, Holstebro auktioner, Horesta Arbejdsgiverorganisation, Hørsholm Auktioner (Auktionshuset), Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), Intertrust (Denmark), ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Kuratorforeningen, Københavns auktioner, KøbmandStandens OplysningsBureau, Landbrug & Fødevarer, Landsdækkende banker, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lauritz.com, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), Moltke-Leths auktioner, Mybanker, NASDAQ Copenhagen A/S, Nets, Nordic Blockchain Association, Parcelhusejernes Landsforening, Postnord Juridiske afdeling, Revisornævnet, Rigsrevisionen, Scandic Art-auktion, Sjællands auktionshus, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Svendborgauktionerne, Telekommunikationsindustrien i Danmark, Thomson Reuters Nordic, Transparency International Danmark, Udbetaling Danmark, VP Securities A/S, Western Union, Ørsted, Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne, Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland, Den Europæiske Centralbank

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen af betydning	Ingen af betydning
Implementeringsmæssige konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen af betydning	Ingen af betydning
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen af betydning	I relation til de øvrige efterlevelsesomkostninger er det Erhvervsministeriets skøn, at lovforslaget ikke vil medføre konsekvenser på samfundsniveau på over 10 mio. kr. Udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalu-

		taer og udbydere af virtuelle tegnebøger skal fremover betale afgift i henhold til bestemmelser i lov om finansiel virksomhed. Betalingen udgør årligt 4.400 kr. Grundbeløbet er anført på 2016 niveau.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Lovforslaget har været sendt til Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER), der på det foreliggende grundlag har vurderet, at lovforslaget medfører løbende administrative byrder på 41 mio. kr. årligt samt omstillingsomkostninger på 4,9 mio. kr.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget har til formål at gennemføre EU-retlige forpligtelser. Det vurderes dog, at lovforslaget indeholder overimplementering i forhold til, at kunsthandlere omfattes af en lavere beløbsgrænse, end den grænse, som 5. hvidvaskdirektiv kræver, svarende til den grænse, der gælder for kontantforbuddet. Derudover vurderes det, at lovforslaget indeholder overimplementering i forhold til formidling af udlejning af fast ejendom, idet der i forhold til den månedlige leje efter de gældende danske regler ikke er en beløbsgrænse for, hvornår udlejning, herunder formidling af udlejning, er omfattet af hvidvaskloven. Endvidere går lovforslaget videre end direktivet, idet der indføres et dokumentationskrav for de omfattede virksomheder vedrørende whistleblowere om mistænkelige forhold i virksomheden. Endelig går lovforslaget videre i relation til forbuddet i hvidvaskloven mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtig følger for ansatte, som har indberettet en potentiel eller faktisk overtrædelse af hvidvasklovgivningen til virksomheden eller en myndighed, da forbuddet nu også skal omfatte tidligere ansatte.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering.	Ja X	Nej

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den gældende fodnote i hvidvaskloven indeholder en udtømmende opregning af de direktiver og forordninger, som hvidvaskloven gennemfører.

Med dette lovforslag implementeres dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU (5. hvidvaskdirektiv).

Det foreslås at nyaffatte fodnoten i hvidvaskloven, så det af fodnoten til hvidvaskloven fremgår, at dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU (5. hvidvaskdirektiv) er gennemført i loven.

Den foreslåede nyaffattelse indebærer, at det af fodnoten til hvidvaskloven vil fremgå, at hvidvaskloven gennemfører 5. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 2

Det fremgår af et stort antal steder i hvidvaskloven, at virksomheder og personer omfattet af loven skal have politikker og procedurer, der sikrer overholdelse af hvidvaskloven. Det fremgår for eksempel af hvidvasklovens § 8, stk. 1, 1. pkt., at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven skal have tilstrækkelige skriftlige politikker, procedurer og kontroller, som skal omfatte risikostyring, kundekendskabsprocedurer, undersøgelses-, noterings- og underretningspligt, opbevaring af oplysninger, screening af medarbejdere og intern kontrol til effektiv forebyggelse, begrænsning og styring af risici for hvidvask og finansiering af terrorisme.

Det foreslås, at ændre overalt i loven, bortset fra § 56, stk. 3, nr. 11, § 63, stk. 3, nr. 10, og § 69, stk. 3, nr. 10, procedurer til forretningsgange, og i § 8, stk. 3, ændre procedurerne til forretningsgangene.

Den foreslåede ændring foretages på baggrund af, at det efter hvidvasklovens ikrafttræden den 26. juni 2017 kan konstateres, at det har skabt forvirring hos virksomheder og personer omfattet af loven, at i loven anvendes betegnelsen procedurer, da det i den øvrige finansielle lovgivning anvendes betegnelsen forretningsgange.

Den foreslåede ændring indebærer, at hvidvasklovens ordlyd ændres, således at ordet "procedurer" erstattes af "forretningsgange". Det vil således skabe en mere ensartet finansiel lovgivning.

I § 56, stk. 3, nr. 11, § 63, stk. 3, nr. 10 og § 69, stk. 3, nr. 10, ændres betegnelsen "procedurer" dog ikke. Dette skyldes, at disse bestemmelser henviser til procedurer, der ikke omhandler forretningsgange for virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven.

Til nr. 3

Efter den gældende § 1, stk. 1, nr. 16, er ejendomsmæglere og ejendomsmæglervirksomheder omfattet af hvidvasklovens regler. Det fremgår af præambelbetragtning nr. 8 i 4. hvidvaskdirektiv, at med hensyn til forpligtede enheder, der er omfattet af det pågældende direktiv, kan ejendomsmæglere anses for at omfatte udlejningsformidlere, hvor det er relevant. Formidling af lejemål er således allerede i dag omfattet af hvidvasklovens regler.

Det foreslås i *§ 1, stk. 1, nr. 16*, at indsætte efter »ejendomsmæglervirksomheder«: », herunder når de optræder som mellemmænd i forbindelse med udlejning af fast ejendom«, således at loven finder anvendelse på ejendomsmæglere og ejendomsmæglervirksomheder, herunder når de optræder som mellemmænd i forbindelse med udlejning af fast ejendom. Ved mellemmænd forstås i denne sammenhæng, at ejendomsmægleren er forbindelsesled mellem udlejer og lejer.

Der er tale om en tydeliggørelse af lovens eksisterende anvendelsesområde i forhold til ejendomsmæglere og ejendomsmæglervirksomheder.

Den foreslåede tydeliggørelse foretages, idet artikel 1, stk. 1, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, stiller krav om, at ejendomsmæglere og ejendomsmæglervirksomheder, der optræder som mellemmænd ved udlejning af fast ejendom, skal være omfattede af den nationale hvidvasklovgivning.

Det bemærkes i øvrigt, at 5. hvidvaskdirektiv alene stiller krav om, at formidling af udlejning, hvor den månedlige leje er på 10.000 EUR eller derover, skal være omfattet af den nationale hvidvasklovgivning. Da dette ville være en lempelse af de gældende regler i dansk ret, hvor al udlejning er omfattet, foreslås det ikke, at implementere grænsen på 10.000 EUR i dansk ret.

Til nr. 4

Efter den gældende § 1, stk. 1, nr. 17, er virksomheder og personer, der i øvrigt erhvervsmæssigt leverer samme ydelser som de personer, som er nævnt i bestemmelsens nr. 14-16, herunder revisorer, som ikke er godkendt i henhold til revisorloven, skatterådgivere og eksterne bogholdere, omfattet af lovens anvendelsesområde.

Det foreslås i *§ 1, stk. 1, nr. 17*, at ændre »og eksterne bogholdere« til », eksterne bogholdere og enhver anden person, der forpligter sig til at yde hjælp, bistand eller rådgivning om skatteanliggender som sin vigtigste erhvervsmæssige virksomhed«.

Den foreslåede ændring udvider den gældende bestemmelse, således at enhver anden person, der forpligter sig til at yde hjælp, bistand eller rådgivning om skatteanliggender, som sin vigtigste erhvervsmæssige virksomhed, bliver omfattet af hvidvasklovens anvendelsesområde. Dette gælder både ved direkte hjælp, og ved hjælp igennem andre personer, som den pågældende person har tilknytning til.

Det følger af 5. hvidvaskdirektivs artikel 1, stk. 1, litra a, at enhver person, der forpligter sig til at yde, enten direkte eller ved hjælp af andre personer, hjælp, bistand eller rådgivning om skatteanliggender som sin vigtigste erhvervsmæssige virksomhed er omfattet af 4. hvidvaskdirektiv.

Den foreslåede bestemmelse i § 1, stk. 1, nr. 17, gennemfører artikel 1, stk. 1, litra a, i 5. hvidvaskdirektiv, der medfører en ændring af artikel 2, stk. 1, nr. 3, i 4. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 5

Efter den gældende § 1, stk. 1, er virksomheder og personer, der erhvervsmæssigt opbevarer, handler med eller formidler handel med kunstværker, ikke omfattet af lovens anvendelsesområde. Udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer samt udbydere af virtuelle tegnebøger er heller ikke omfattet af anvendelsesområdet i § 1, stk. 1.

Det foreslås i *§ 1, stk. 1*, at indsætte tre nye numre, som nr. 22-24, i bestemmelsen.

Det foreslås i *nr. 22*, at virksomheder og personer, der erhvervsmæssigt opbevarer, handler med eller formidler handel med kunstværker, herunder gallerier og auktionshuse, hvor værdien af transaktionen eller af en række indbyrdes forbundne transaktioner udgør 50.000 kr. eller derover omfattes af lovens anvendelsesområde.

Den foreslåede ændring indebærer, at virksomheder og personer, der erhvervsmæssigt opbevarer, handler med eller formidler handel med kunstværker bliver omfattet af hvidvaskloven og at de dermed blandt andet skal overholde hvidvasklovens regler om kundekendskabsprocedurer, ligesom de bliver omfattet af reglerne om underretning til SØIK.

Det foreslås, at beløbsgrænsen fastsættes til 50.000 kr., da det findes hensigtsmæssigt, at der er overensstemmelse mellem beløbsgrænserne i loven. Det bemærkes at beløbsgrænsen går videre end 5. hvidvaskdirektivs beløbsgrænse på 10.000 EUR.

Den foreslåede bestemmelse vedrører alene erhvervsmæssig opbevaring, handel med og formidling af handel med kunstværker, hvor værdien af transaktionen eller af en række indbyrdes forbundne transaktioner udgør 50.000 kr. eller derover. En persons eller virksomheds øvrige aktivitet er således ikke omfattet af hvidvasklovens bestemmelser. Det vil sige, at salg af løsøregenstande, der ikke hører under hvidvasklovens definition af "kunstværk", ikke omfattes af hvidvasklovens krav. Det samme gør sig gældende for erhvervsmæssig opbevaring, handel med eller formidling af kunstværker til en værdi under 50.000 kr.

Betegnelsen erhvervsmæssigt skal forstås på tilsvarende måde som nævnt i bemærkningerne til lovens § 1, stk. 1, nr. 8. Ved erhvervsmæssig skal således forstås, at aktiviteten udbydes til tredjemand, eller at aktiviteten i øvrigt antager et sådant omfang, at der bliver tale om en ikke ubetydelig del af virksomhedens omsætning.

Med indbyrdes forbundne transaktioner menes flere transaktioner, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundne. Hvis det samlede beløb af transaktionerne udgør 50.000 kr., vil det betyde, at opbevaringen, handlen med eller formidlingen af handel med kunstværker omfattes af hvidvaskloven. Hvis der er tale om ratevis betaling, i forbindelse med køb af en løsøregenstand, som f.eks. et kunstværk, vil de enkelte rater være indbyrdes forbundet, og vil dermed ramme tilfælde, hvor den samlede betaling udgør 50.000 kr. eller derover. Det samme gør sig gældende såfremt der sælges eller købes flere forskellige kunstværker, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundne og som samlet beløber sig til 50.000 kr. eller derover.

Kunstbegrebet skal forstås i overensstemmelse med § 69, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 760 af den 21. juni 2016 af lov om merværdiafgift (momsloven), der blandt andet henviser til KN-koder, der forefindes i Rådets forordning nr. 2658/87/EØF af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif, kapitel 97 om kunstværker, samlerobjekter og antikviteter. Det bemærkes i øvrigt, at der i 5. hvidvaskdirektiv ikke er nogen definition af begrebet kunst.

Det foreslås i *nr. 23,* at udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer omfattes af loven.

Den foreslåede bestemmelse omfatter de handelspladser, hvor det er muligt at handle mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer, enten hvor handelspladsen fungerer som mellemmand mellem køber og sælger, eller hvor handelsplatformen selv udbyder virtuelle valutaer til salg mod køb med fiatvalutaer.

Den foreslåede ændring indebærer, at udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer bliver omfattet af hvidvaskloven, og at de dermed blandt andet skal overholde hvidvasklovens regler om kundekendskabsprocedurer, ligesom de bliver omfattet af reglerne om underretning af SØIK. Dette betyder, at udbyderen skal gennemføre kundekendskabsprocedurer, når der etableres en forretningsforbindelse eller ved udførelsen af en enkeltstående transaktion på 500 EUR eller derudover ved veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer, hvad enten transaktionen sker på én gang eller som flere transaktioner, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet, f.eks. i form af flere mindre overførsler af samme type på samme dag eller i løbet af få dage, jf. hvidvasklovens § 10, stk. 1, nr. 2, litra c. Dette sker typisk, når kunden opretter sig som bruger hos udbyderen. Kravene til, hvornår kundekendskabsprocedurerne skal gennemføres, fremgår af hvidvasklovens § 10.

Med virtuel valuta forstås et digitalt udtryk for værdi, som ikke er udstedt eller garanteret af en centralbank eller en offentlig myndighed, ikke nødvendigvis er bundet til en lovligt oprettet valuta og ikke har samme retsstatus som valuta eller penge, men som accepteres af fysiske og juridiske personer som vekslingsmiddel, som kan overføres, lagres og handles elektronisk. Med fiatvaluta forstås et lovligt betalingsmiddel, som er udstedt af en centralbank.

Der foreslås i *nr. 24*, at udbydere af virtuelle tegnebøger omfattes af loven.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at udbydere af virtuelle tegnebøger blandt andet skal gennemføre kundekendskabsprocedurer. Dette skal ske, når der etableres en forretningsforbindelse. En forretningsforbindelse anses for at være etableret, når der eksempelvis er blevet oprettet en bruger eller en konto hos udbyderen. Kravene til, hvornår kundekendskabsprocedurerne skal gennemføres, fremgår af hvidvasklovens § 10.

Med en udbyder af virtuelle tegnebøger forstås en enhed, som leverer tjenester til at opbevare private kryptografiske nøgler på vegne af sine kunder med henblik på at opbevare, lagre og overføre virtuelle valutaer.

De foreslåede bestemmelser i nr. 22-24 gennemfører artikel 1, stk. 1, litra c, i 5. hvidvaskdirektiv, der er en ændring til artikel 2, stk. 1, nr. 3, i 4. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 6

Den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 1, stk. 1, vedrører lovens anvendelsesområde, herunder hvilke virksomheder og personer, som er omfattet af loven. Det følger af bestemmelsen, at ikke alle virksomheder og personer er omfattet af lovens anvendelsesområde, idet kun de virksomheder og personer, som eksplicit fremgår af bestemmelsen, er omfattet af lovens anvendelsesområde.

Det foreslås i § 1, at indsætte to nye stykker efter stk. 3 som stk. 4 og 5.

Det foreslås i *stk. 4,* at § 6 a finder anvendelse på alle juridiske og fysiske personer her i landet.

Den foreslåedes bestemmelse indebærer, at alle juridiske og fysiske personer her i landet bliver omfattet af den foreslåede § 6 a, som omhandler forbuddet mod anvendelse af 500-eurosedler i Danmark. Anvendelsesområdet for den foreslåede bestemmelse i 6 a begrænses således ikke til de personer og virksomheder, som er omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1.

Det foreslåede stk. 4 er en konsekvens af, at anvendelsesområdet for den foreslåede § 6 a er forskellig fra hvidvasklovens øvrige bestemmelser.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 12, som omhandler den foreslåede § 6 a, samt bemærkningerne hertil, som fastslår at 500-eurosedler ikke må anvendes, herunder udleveres, indleveres, veksles, betales eller overdrages, i Danmark.

Det foreslås i *stk. 5,* at § 36 a finder anvendelse på danske virksomheders udenlandske filialer.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at danske virksomheders udenlandske filialer bliver omfattet af den foreslåede § 36 a, som omhandler virksomheders pligt til at rapportere advarsler om hvidvask eller terrorfinansiering til virksomhedens øverste ledelsesorgan. Anvendelsesområdet for den foreslåede bestemmelse i § 36 a begrænses således ikke til de personer og virksomheder, som fremgår af hvidvasklovens § 1, stk. 1.

Det foreslåede stk. 5 er en konsekvens af, at anvendelsesområdet for den foreslåede § 36 a er forskellig fra hvidvasklovens øvrige bestemmelser.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 44, der omhandler den foreslåede § 36 a, samt bemærkningerne hertil, som fastslår at virksomheders daglige ledelse og nøglepersoner skal rapportere advarsler om hvidvask eller terrorfinansiering, som de har modtaget fra andre, til virksomhedens daglige ledelse uden ugrundet ophold.

Til nr. 7

Hvidvasklovens § 2, nr. 8, fastlægger definitionen af politisk eksponerede personer. Ifølge gældende ret omfattes medlemmer af statsejede virksomheders administrative, ledende eller kontrollerende organer af begrebet politisk eksponereret person. Medlemmer af bestyrelse og direktion er omfattet af bestemmelsen. Bestemmelsen omfatter statsejede virksomheder, og dermed ikke f.eks. forsyningsvirksomheder ejet af kommuner. Afgørende er, om den statsejede virksomhed varetager opgaver, som hører ind under den offentlige administration.

Medlemmer af øvrige kontrollerende organer, som f.eks. en politisk nedsat styregruppe eller lignende, er omfattet. Det afgørende i den forbindelse er, om organet kan siges at have kontrollerende indflydelse i relation til den eller de funktioner, som organet er oprettet med henblik på at udføre. Ved politisk nedsat styregruppe eller lignende forstås også statslige styrelser, hvorfor den øverste direktør og bestyrelsesmedlemmer i statslige styrelser, der har beslutningskompetence, er omfattet af bestemmelsen.

Det foreslås i *§ 2, nr. 8, litra g,* efter »statsejet virksomheds« at indsætte »eller statslig styrelses«.

Den foreslåede ændring præciserer, at medlemmer af statslige styrelsers administrative, ledende eller kontrollerende organ er omfattet af definitionen af politisk eksponeret person. For statslige styrelser forstås ved administrative, ledende eller kontrollerende organ, fortsat den øverste direktør og de enkelte medlemmer af bestyrelsen, forudsat at bestyrelsen i den statslige styrelse har en egentlig beslutningskompetence.

Der er tale om en præcisering, der ikke indebærer ændringer af den nuværende kreds af personer, der efter bestemmelsen er omfattet af definitionen på politisk eksponerede personer.

Til nr. 8

Den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 2, nr. 9, definerer den eller de fysiske personer, der i sidste ende ejer eller kontrollerer kunden eller den fysiske person, på hvis vegne en transaktion eller aktivitet gennemføres. Endvidere defineres som reelle ejere den eller de fysiske personer i et selskab, virksomhed, forening m.v., der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler, bortset fra ejere af selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Hvis der ikke er identificeret en person som reel ejer, eller hvis der er tvivl om, hvorvidt den eller de personer, der er identificeret, er den eller de reelle ejere, er den reelle ejer den eller de fysiske personer i et retligt arrangement, herunder i en fond, trust eller lignende der i sidste ende direkte eller indirekte kontrollerer eller på anden måde har ejerskabslignende beføjelser.

Truster anerkendes ikke selskabsretligt i Danmark. Trustbegrebet har sit udspring i engelsk ret, og en trust er ikke det samme som en dansk fond. Truster eksisterer i dag i henhold til lovgivningen i en række common law lande, blandt andet i de tidligere engelske kolonier, USA (bortset fra staten Louisiana), Canada (bortset fra Quebec), Australien og New Zealand.

Hvidvasklovens § 2, nr. 9, litra a-c, oplister, hvilke personer der kan anses som reel ejer i visse juridiske enheder. En fysisk person, på hvis vegne en transaktion eller aktivitet gennemføres, vil normalt være kunden, hvis der er tale om et fuldmagtsforhold eller lignende. Ved særlige konstruktioner, som f.eks. en advokats klientkonto, vil klienten blive betragtet som reel ejer af klientkontoen, da klienten er den fysiske person, på hvis vegne en transaktion eller aktivitet gennemføres. Det er i den forbindelse ikke afgørende, hvor stor en del af det samlede indestående klienten repræsenterer på en klientkonto.

Det foreslås at nyaffatte hvidvasklovens § 2, nr. 9, hvorefter reelle ejere defineres, som den eller de

fysiske personer, der i sidste ende ejer eller kontrollerer kunden eller den fysiske person, på hvis vegne en transaktion eller aktivitet gennemføres.

Det foreslås i *§ 2, nr. 9, litra a, nr. i*, at en reel ejer af en virksomhed er den eller de fysiske personer i en juridisk enhed, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler. Selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder, er ikke omfattet.

Efter artikel 3, nr. 6, litra a, i, i 4. hvidvaskdirektiv anses direkte eller indirekte besiddelse af ejerandele eller kontrol over mere end 25 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne i en virksomhed som en indikation på direkte eller indirekte reelt ejerskab.

Det fremgår desuden af artikel 3, nr. 6, litra a, i, i 4. hvidvaskdirektiv, at kontrol ved hjælp af andre midler blandt andet kan fastsættes i henhold til principperne i artikel 22, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF.

Ved indirekte ejerskab eller kontrol skal forstås ejerskab eller kontrol gennem en eller flere virksomheder. En reel ejer er altid en fysisk person. Er en virksomhed ejet af en eller flere virksomheder, indebærer identificeringen af virksomhedens reelle ejere, at der skal ses igennem de juridiske personer, der ejer virksomheden for at finde frem til de fysiske personer, der i sidste ende ejer virksomheden.

En reel ejer kan både være en person med eller uden dansk CPR-nummer. For at finde frem til den eller de reelle ejere indebærer identificeringen, at en virksomheds ejerkæde skal klarlægges. Dette gælder uanset virksomhedsform og uanset om der er tale om danske eller udenlandske virksomheder m.v.

Bestemmelsen dækker alle former for ejerskab eller kontrol, hvilket blandt andet medfører, at der ikke er krav om besiddelse af ejerandele i det pågældende selskab, virksomhed m.v. Der kan således også være tale om kontrol på anden måde, f.eks. via ejeraftale, ret til udpegning af flertallet af bestyrelsesmedlemmerne eller lignende. Hvis en person råder over stemmerettigheder, som er overdraget gennem en panteaftale, skal disse rettigheder således medregnes i opgørelsen af, om der opnås reelt ejerskab. Det er en forudsætning, at der faktisk rådes over rettighederne, og at rettighederne ikke blot udøves i overensstemmelse med modtagne instrukser fra pantsætter.

Ejerskab eller kontrol kan være direkte eller indirekte. Direkte ejerskab kan forekomme gennem direkte besiddelse af ejerandele i det pågældende selskab, virksomhed m.v., mens indirekte ejerskab og kontrol kan ske gennem holdingselskab, datterselskab eller lignende. Ved reelt ejerskab forstås fysiske personer, der i sidste ende ejer eller kontrollerer en virksomhed. Det betyder, at der ikke nødvendigvis er overensstemmelse mellem de reelle ejere og legale ejere, da både fysiske og juridiske personer kan være legale ejere. Hvis en fysisk person ejer en tilstrækkelig del af ejerandelene i en virksomhed til at være reel ejer, og hvis denne person har overdraget stemmeretten på ejerandelene til en anden fysisk person – eventuelt gennem en eller flere juridiske personer – vil begge de fysiske personer blive anset som reelle ejere.

Eksistensen af potentielle stemmerettigheder, herunder tegningsretter og købsoptioner på kapitalandele,

som aktuelt kan udnyttes eller konverteres, skal tages i betragtning ved vurderingen af, om der foreligger et reelt ejerskab. Dette begrundes i, at denne form for rettigheder vil kunne aktiveres ved en ensidig beslutning fra rettighedshaveren, som dermed selv bestemmer, hvornår vedkommende vil råde over kapitalandelene. Hvis denne form for rettigheder ikke skulle medregnes, ville de kunne benyttes til at sløre et reelt ejerskab. Omvendt må udstederen af rettigheden nødvendigvis også skulle medregne ikke-udnyttede rettigheder, da udstederen af rettigheden fortsat råder over ejerandelene, indtil rettighedshaveren aktiverer denne. Virksomhedens ansvar for at medregne denne form for indirekte ejerskab og kontrol ved opgørelsen af, hvorvidt en fysisk person er reel ejer, strækker sig kun til det, selskabet vidste eller burde vide.

Da reelle ejere er de fysiske personer, som i sidste ende er de ultimative ejere af ejerandele eller stemmerettigheder, vil det også være nødvendigt at indhente oplysninger om en ejer, som udøver sine rettigheder via en såkaldt nomineeordning, i det omfang der er formodning om, at den pågældende er reel ejer.

En ret til at udpege eller afsætte flertallet af medlemmerne af virksomhedens bestyrelse vil ligeledes kunne medføre reelt ejerskab. Der må dog i sådanne situationer bestå et retskrav på grundlag af virksomhedens vedtægter, ejeraftale, aftale i forbindelse med pantsætning af kapitalandele eller lignende. Det vil ligeledes i nogle tilfælde være nødvendigt at vurdere det faktiske antal stemmer repræsenteret på generalforsamlingen. Det betyder, at hvis det på baggrund af tidligere generalforsamlinger viser sig, at kun 60 pct. af de samlede stemmerettigheder i en virksomhed repræsenteres på generalforsamlingen, skal der mindre end 25 pct. af stemmerne til, for at den enkelte ejer kan have kontrol som reel ejer. Der skal dog være tale om et mere permanent forhold. Det samme princip gør sig gældende i forbindelse med udpegningsrettigheder, hvor en permanent udeblivelse af bestyrelsesmedlemmer kan give de øvrige bestyrelsesmedlemmer relativt mere indflydelse. Eksempelvis kan retten til at udpege et antal bestyrelsesmedlemmer give mere indflydelse, hvis et eller flere af de øvrige bestyrelsesmedlemmer permanent har forfald fra bestyrelsesmøderne.

Det er den samlede de facto indflydelse, som en fysisk person opnår gennem direkte eller indirekte besiddelse af aktier, stemmerettigheder eller anden form for kontrol, som er afgørende for, hvorvidt den pågældende betragtes som reel ejer. Det vil altid skulle fastslås ud fra en konkret vurdering. Der stilles ikke krav om bestemmende indflydelse, som begrebet er defineret i selskabsloven.

Udgangspunktet for bestemmelsen om indikationen af, at en fysisk person er reel ejer i en virksomhed, hvis den pågældende ejer eller kontrollerer mere end 25 pct. af virksomhedens ejerandele eller stemmerettigheder, afviger fra selskabslovens definition af bestemmende indflydelse. I henhold til § 7 i selskabsloven er der som udgangspunkt først tale om bestemmende indflydelse og således kontrollerende ejerskab, når vedkommende har beføjelsen til at styre de økonomiske og driftsmæssige beslutninger, hvilket som oftest forekommer ved ejerskab af eller kontrol med mere end halvdelen af selskabets stemmerettigheder. Ligeledes skal det bemærkes, at der i henhold til den foreslåede definition kan være flere fysiske personer, der betragtes som reelle ejere, hvilket ikke er muligt i henhold til selskabsloven i forhold til juridiske eller fysiske personer, som har den bestemmende indflydelse. Det vil ikke være afgørende, at en fysisk person har bestemmende indflydelse i selskabet, da øvrige ejere fortsat vil kunne være reelle ejere, hvis de opfylder betingelserne herfor.

Hvis en ejer af en virksomhed er underlagt stemmeretsbegrænsninger på sin ejerandel, vil dette ikke have betydning for, om den pågældende person er reel ejer. En ejerandel på f.eks. 30 pct. af aktierne i et aktieselskab vil medføre, at den pågældende person er reel ejer, uanset om der f.eks. er indført begrænsning,

så der kun kan stemmes på 5 pct. af de samlede stemmerettigheder. Tilsvarende vil gøre sig gældende, hvis der via ejeraftale eller lignende er fastsat vetorettigheder, der begrænser den pågældendes udøvelse af stemmerettigheder. Dette er begrundet i, at det er relevant at få kendskab til både de ejere, som er reelle ejere i økonomisk forstand, og de ejere, som er reelle ejere i forvaltningsmæssig forstand. Dette skyldes, at begge typer af reelle ejere er vigtige i relation til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, da de kan påvirke den konkrete virksomhed samt få andel i midlerne.

Der kan ud fra en konkret vurdering være tale om reelt ejerskab via vetorettigheder, som i en vis forstand kan betegnes som negativ kontrol. Det vil dog forudsætte, at der samtidig er tale om en eller anden form for ejerskab, da vetorettigheder alene ikke anses for reelt ejerskab.

Handles et selskabs ejerandele på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, har den juridiske person i henhold til definitionen ikke nogen reel ejer. Forslaget er i overensstemmelse med artikel 3, nr. 6, litra a, nr. i, i 4. hvidvaskdirektiv, hvorefter selskaber, der er noteret på et reguleret marked, og som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder, der sikrer passende gennemsigtighed, i forbindelse med oplysning af ejerskab ikke er omfattet af 4. hvidvaskdirektivs definition af en reel ejer. Årsagen er, at der i forhold til disse selskaber er en passende gennemsigtighed i forbindelse med oplysninger om selskabernes ejerskab. Det foreslås derfor, at selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder, undtages i definitionen af reelle ejere. Definitionen medfører, at alle selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, ikke har nogen reel ejer. Et reguleret marked i hvidvasklovens forstand forefindes alene inden for EU- eller EØS-lande. Et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten, kan være en såkaldt multilateral handelsfacilitet, hvor reglerne om oplysning om større ejerbesiddelser er sat i kraft for den relevante markedsplads. Derudover vil selskaber, hvis ejerandele handles på et marked uden for et EU- eller EØS-land ikke have nogen reel ejer, hvis dette marked er underlagt internationale standarder, der er tilsvarende de EU-retlige krav, for så vidt angår oplysningspligter. Når et selskabs ejerandele er optaget til handel på et reguleret marked, er selskabet i det fulde underlagt de EU-retlige oplysningsforpligtelser, uanset om alle aktieklasser ikke er optaget til handel. Det betyder, at selvom f.eks. alene selskabets B-aktier og dermed ikke A-aktier er noterede, vil der for disse selskaber være den krævede gennemsigtighed i forbindelse med oplysninger om ejerskab.

For så vidt angår foreninger, vil udgangspunktet for bestemmelsen være fastlæggelse af, om en fysisk person er reel ejer eller kontrollerer mere end 25 pct. af foreningen, dvs. stemmerettigheder i foreningen. Der henvises til ovenstående i forhold til opgørelse af stemmerettigheder.

Dog er der visse foreninger, som er omfattet af lov om fonde, hvor de reelle ejere skal defineres og identificeres i overensstemmelse med definitionen af reelle ejere i fonde.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med kravet om, at virksomhedens ejer- og kontrolstruktur skal klarlægges som led i udførelsen af kundekendskabsproceduren, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3.

Det forslås i hvidvasklovens § 2, nr. 9*,* litra a, *ii*, at den daglige ledelse skal anses for reelle ejere, hvis der efter alle muligheder er udtømt, ikke er identificeret en person under nr. i, eller hvis der er tvivl om, hvorvidt den eller de personer, der er identificeret, er den eller de reelle ejere. Udgangspunktet er dog, at

alle virksomheder har reelle ejere, og bestemmelsen finder alene anvendelse, når alle identifikationsmuligheder er udtømte.

Med artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv indførtes en pligt for selskaber, virksomheder og andre juridiske enheder til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om sine reelle ejere. Bestemmelsen er gennemført i dansk ret ved lov nr. 262 af 16. marts 2016 om indførelse af register over reelle ejere og indebærer, at en bred vifte af virksomheder, fonde og foreninger skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om sine reelle ejere. Oplysninger om reelle ejere i selskaber, virksomheder og andre juridiske enheder skal i henhold til direktivet være tilgængelige for myndigheder, virksomheder og personer omfattet af kundekendskabskravene i 4. hvidvaskdirektiv. Der henvises til artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv som ændret ved artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv.

Bestemmelsen, som gennemfører artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv, trådte i kraft den 26. juni 2017. Der lægges ikke med lovforslaget op til ændringer i § 2, nr. 9, litra a, nr. i, eller fortolkningen af denne.

I henhold til nr. 9, litra a, ii, skal den daglige ledelse anses som reelle ejere, hvis der ikke er identificeret en person under punkt a efter, at alle muligheder er udtømt, eller hvis der er tvivl om, hvorvidt den eller de personer, der er identificeret, er den eller de reelle ejere. Bestemmelsen medfører, at virksomheden eller personen omfattet af lovens krav om kundekendskab altid vil skulle have identitetsoplysninger på kundens reelle ejere, hvis kunden er en juridisk person, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3.

Som følge af, at et selskab, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder, ikke er omfattet af reel ejer-definitionen, skal den daglige ledelse heller ikke betragtes som reelle ejere. Dog er datterselskaber, der er helt eller delvist ejet af selskaber, der handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder, omfattet af reel ejer-definitionen, såfremt datterselskabet ikke handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Den daglige ledelse kan anses som reel ejer, hvis der, efter alle muligheder er udtømt, og der ikke er grund til mistanke om hvidvask og finansiering af terrorisme, ikke er identificeret nogen person som reel ejer. Det forudsættes, at virksomheden og personen, der er omfattet af loven, finder det tilstrækkeligt dokumenteret, at den juridiske person ikke har reelle ejere som defineret i forslagets § 2, nr. 9, litra a, nr. i. Det er ikke tilstrækkeligt at konstatere, at det ikke er muligt at få identificeret reelle ejere, hvis den forpligtede virksomhed eller person ved eller har grundlag for at formode, at reelle ejere eksisterer. Bestemmelsen skal i øvrigt forstås således, at hvis der er tvivl om, hvorvidt den eller de personer, der er identificeret, er den eller de reelle ejere, skal såvel disse personer, som den daglige ledelse betragtes som reel ejer.

Bestemmelsen trådte i kraft den 26. juni 2017. Der lægges ikke med lovforslaget op til ændringer i § 2, nr. 9, litra a, nr. ii, eller fortolkningen af denne.

Definition af reelle ejere i nr. 9, litra a, gennemfører artikel 3, nr. 6, litra a, i 4. hvidvaskdirektiv.

Den foreslåede bestemmelse i § 2, nr. 9, *litra b*, indeholder definitionen af en reel ejer for truster og lignende juridiske arrangementer.

Det foreslås i § 2, nr. 9, litra b*, i*, at den reelle ejer af en trust er stifteren eller stifterne. En stifter af en trust kan være en fysisk eller juridisk person, der overfører aktiver til trusten.

Det foreslås i § 2, nr. 9, litra b*, ii*, at den reelle ejer af en trust endvidere defineres som forvalteren eller forvalterne. En forvalter af en trust er, som nævnt ovenfor, den person, som stifteren har overført trustens aktiver til. Dette betyder, at forvalteren over for omverdenen fremstår som ejer af trust-aktiverne. Forvalteren kan dog ikke råde frit over aktiverne, da forvalteren er bundet af stifterens instrukser.

Forvalteren kan både være fysiske personer, der har accepteret at være forvalter for den specifikke trust, og juridiske personer, der driver erhvervsmæssig trustadministration. En trust kan desuden have en eller flere forvaltere.

Desuden foreslås det i § 2, nr. 9, litra b, *iii*, at protektoren eller protektorerne er reel ejer af trusten, hvis der findes en sådan.

I en diskretionær trust, som er en trust, der giver forvalteren visse skønsbeføjelser til at råde over trustens aktiver, har enten forvalteren, stifteren eller en tredjemand en eller flere beføjelser, som skal udøves førend en begunstiget erhverver ret til en del af eller alle trust-midlerne. Det kan for eksempel være en beføjelse til at afsætte forvalteren og udpege en ny, en vetoret over for forvalteren i relation til forvalterens administration af trusten, ligesom der kan være tale om beføjelser til at bestemme, hvem der skal modtage uddeling af trusten. Det er trustens stifter, der bestemmer, om en eller flere andre personer end forvalteren skal tillægges sådanne beføjelser. Hvis beføjelser tillægges en tredjemand, går personen under betegnelsen protektor.

Det foreslås endvidere i § 2, nr. 9, litra b*, iv*, at den reelle ejer af en trust er den eller de særligt begunstigede eller, såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af det juridiske arrangement eller den juridiske enhed, endnu ikke kendes, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse det retlige arrangement eller den juridiske enhed er oprettet eller fungerer.

Endvidere foreslås det i § 2, nr. 9, litra b, *v*, at den reelle ejer af en trust er enhver fysisk person, der i sidste ende udøver kontrol over trusten gennem direkte eller indirekte ejerskab eller ved hjælp af andre midler.

§ 2, nr. 9, litra b, medfører, at den eller de reelle ejere af en trust er stifteren eller stifterne, forvalteren eller forvalterne, protektoren eller protektorerne, hvis sådanne findes, særligt begunstigede eller, såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af det juridiske arrangement eller den juridiske enhed, endnu ikke kendes, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse det juridiske arrangement eller den juridiske enhed er oprettet eller fungerer, samt enhver anden fysisk person, der i sidste ende udøver kontrol over trusten gennem direkte eller indirekte ejerskab eller ved hjælp af andre midler.

Personkredsen omkring en trust omfatter stifter, forvalter (trustee), eventuelt protektor og særligt begunstigede personer. Trustkonstruktionen er kendetegnet ved, at en stifter (settlor) overfører aktiver til en forvalter (trustee), idet stifteren samtidig instruerer forvalteren om at forvalte aktiverne til fordel for en

eller flere særligt begunstigede personer (beneficiaries). Forvalteren har ejendomsretten til at råde over de overførte aktiver, og de særligt begunstigede har den økonomiske ejendomsret. Selvom konstruktionen trust ikke eksisterer i henhold til dansk ret, foreslås definitionen indsat direkte i bestemmelsen om reelle ejere, da 4. hvidvaskdirektiv også stiller krav om kendskab til reelle ejere i udenlandske juridiske personer, herunder trusts samt som følge af, at kunden er en virksomhed, der er ejet af en udenlandsk trust eller at kunden er en udenlandsk trust.

Ved kontrol over trusten forstås kontrol gennem direkte eller indirekte ejerskab eller ved hjælp af andre midler.

De omhandlede juridiske personer, herunder truster og lignende juridiske arrangementer er kendetegnet ved ikke at have ejere, eller at ejerforholdet er af en særlig karakter. Da der således ikke er tale om ejere i traditionel forstand, som det kendes fra selskaber, indeholder bestemmelsen nogle konkrete fysiske personer, som kan sidestilles med ejere, hvis deres indflydelse, kontrol eller andel i den pågældende juridiske person er af en vis karakter.

For reelle ejere i lignende juridiske arrangementer henvises der til de regler, der gælder for reelle ejere i truster.

Definition af reelle ejere i nr. 9, litra b, gennemfører artikel 1, stk. 1, nr. 2, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv.

Den foreslåede bestemmelse i § 2, nr. 9*,* litra c, indeholder definitionen af en reel ejer for fonde.

Det foreslås i § 2, nr. 9, *litra c,* at den eller de relle ejere er bestyrelsen og den eller de fysiske personer i fonde, der bestrider tilsvarende eller lignende stillinger som nævnt i litra b, nr. ii-v, med de fornødne afvigelser under hensyn til fondes særlige karakter.

Den foreslåede bestemmelse i § 2, nr. 9, litra c, der gennemfører artikel 3, stk. 6, litra c, i 4. hvidvaskdirektiv, vil medføre, at bestyrelsen og den eller de fysiske personer, der bestrider tilsvarende eller lignende stillinger som nævnt under litra b, nr. ii-iv, med de fornødne afvigelser, skal betragtes som reelle ejere af en fond. Bemærkningerne til § 2, nr. 9, litra b, nr. i-iv gælder ligeledes for lignende juridiske arrangementer.

Bestemmelsen finder anvendelse for både danske og udenlandske fonde.

For fonde, selvejende institutioner m.fl. omfattet af pligten til at indhente, opbevare og registrere reelle ejere i henhold til lov om erhvervsdrivende fonde eller lov om fonde og visse foreninger, er definitionen af reelle ejere fastsat i overensstemmelse med definitionen for truster. Definitionen i de to fondslove er ligeledes fastsat i overensstemmelse med definitionen for truster, jf. artikel 3, stk. 6, litra c, i 4. hvidvaskdirektiv. Ved udførelsen af kundekendskabsprocedurer, når kunden er omfattet af reel ejer-bestemmelserne i lov om erhvervsdrivende fonde eller lov om fonde og visse foreninger, foretages definitionen af kundens reelle ejere i overensstemmelse med litra § 2, nr. 9, litra c, hvorefter definitionen for truster finder anvendelse, jf. den foreslåede § 2, nr. 9, litra b.

Fonde skal forstås bredt, hvilket betyder, at begrebet omfatter fonde, som er omfattet af lov om erhvervsdrivende fonde og lov om fonde og visse foreninger men også fonde, som er undtaget fra de to fondslove,

eller som er stiftet på anden vis. Desuden dækker begrebet fonde over selvejende institutioner, legater, stiftelser og lignende.

Lignende juridisk arrangement dækker over enheder, som kan sidestilles med fonde eller trusts, herunder særligt udenlandske virksomheder, som eksempelvis »anstalt« og »treuhand«, som findes i blandt andet Tyskland og Østrig.

Det foreslås desuden, at bestemmelsen for fonde tager højde for de afvigelser, der kan være som følge af fondes særlige karakteristika.

Fonde, som er omfattet af lov om erhvervsdrivende fonde og lov om fonde og visse foreninger, har de særlige karakteristika, at fondene er selvejende og har bestyrelsen som øverste myndighed.

Fonde omfattet af fondslovene kan derfor per definition ikke have en forvalter eller protektor, som har de fornødne beføjelser til at være omfattet af definitionen af en reel ejer.

Af samme årsag omfatter definitionen ikke stifter, idet stifter af en dansk fond per definition ikke kan have ledelsesmæssige beføjelser eller kontrol over fonden.

De reelle ejere af fonde omfattet af fondslovene vil derfor være indskrænket til bestyrelsen samt definitionen nævnt i litra b iv-v.

Bestyrelsen i en fond skal altid anses som reel ejer. Hele bestyrelsen vil være at betragte som reel ejer uanset beslutningskompetence.

Endvidere vil en særlig begunstiget person, eller såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af uddelinger, endnu ikke kendes, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse et juridisk arrangement er oprettet eller fungerer, skulle anses som reel ejer.

For så vidt angår personer, der er særligt begunstigede af fonden, bemærkes, at disse som udgangspunkt alene anses som reelle ejere i den foreslåede bestemmelses forstand, hvis de efter fondens vedtægt har et retskrav på at modtage en ikke ubetydelig andel af fondens midler. Der henvises til bemærkningerne til definitionen af reelle ejere i lov om erhvervsdrivende fonde § 21 b, jf. Folketingstidende 2015-2016, A, L 94, som fremsat, side 55.

I henhold til § 77 i lov om erhvervsdrivende fonde har uddelingsberettigede ikke umiddelbart retskrav på uddelinger fra en fond. I forhold til uddelinger opstår der dermed først et retskrav for den pågældende uddelingsberettigede efter dansk rets almindelige regler, når bestyrelsen har besluttet og over for den pågældende modtager af uddelingen har tilkendegivet ydelsen. Såfremt den pågældende person er nævnt ved navns nævnelse som uddelingsmodtager af et bestemt årligt beløb eller en bestemt procentdel af fondens årlige uddelinger, kan et retskrav dog også fremgå direkte af fondens vedtægt.

I visse erhvervsdrivende fonde vil en gruppe af personer dog kunne have en sådan interesse i fondens uddelinger, at det på forhånd er muligt at identificere de personer, i hvis hovedinteresse fonden er oprettet, selvom de ikke har et umiddelbart retskrav på at modtage uddelinger fra fonden. Der må dog forventes at

være tale om et mindre antal personer. Der henvises til bemærkningerne til definitionen af reelle ejere i lov om erhvervsdrivende fonde § 21 b, jf. Folketingstidende 2015-2016, A, L 94, som fremsat, side 55.

En sådan gruppe af personer kan over en årrække have ret til at modtage en vis andel af fondens midler. Det fremgår således af § 77, stk. 1, i lov om erhvervsdrivende fonde, at det påhviler bestyrelsen – bortset fra rimelige henlæggelser – at foretage uddeling til de formål, der er fastsat i vedtægten.

Det er et krav, at hvis det fremgår af vedtægten, at der er flere ligestillede uddelingsformål, må der ikke over en årrække ske en ensidig begunstigelse af det ene formål på bekostning af de øvrige angivne formål. Over en given tidsperiode skal der således være en rimelig balance i uddelingerne til de forskellige uddelingsberettigede. Bestyrelsen er ansvarlig for at sikre uddeling til samtlige uddelingsformål, og at der ikke konsekvent uddeles til nogen på bekostning af andre. Dette kan medføre, at en gruppe af personer, der ikke har et umiddelbart retskrav på årlige uddelinger fra fonden, alligevel over en årrække kan have ret til at modtage en vis andel af fondens midler.

Det er bestyrelsen i fonden, der skal foretage en konkret vurdering af, om en uddelingsberettiget person er særligt begunstiget af fonden. Det må således antages, at almindelige uddelingsmodtagere, der alene skal modtage eller modtager én eller ganske få uddelinger af begrænset økonomisk værdi i forhold til fondens samlede aktivmasse, ikke skal opfattes som reelle ejere. Der henvises til bemærkningerne til definitionen af reelle ejere i lov om erhvervsdrivende fonde § 21 b, jf. Folketingstidende 2015-2016, A, L 94, som fremsat, side 55.

I forhold til definitionen på reelle ejere i fonde er det formodningen, at det kun er et mindre antal personer, der er uddelingsberettigede m.v., som forventes at skulle betragtes som reelle ejere. Der vil dog kunne være erhvervsdrivende fonde, hvis vedtægter er så tilpas konkrete, at man på forhånd kan sige, at de pågældende uddelingsmodtagere skal være at betragte som reelle ejere. Ved vurderingen af om en fonds uddelingsformål er ligestillede, er der i praksis lagt vægt på, om det fremgår af vedtægten eller stiftelsesgrundlaget i øvrigt, at formålene i en fond kan prioriteres eller begrænses. Der henvises til bemærkningerne til definitionen af reelle ejere i lov om erhvervsdrivende fonde § 21 b, jf. Folketingstidende 2015-2016, A, L 94, som fremsat, side 55.

I visse ikke-erhvervsdrivende fonde vil en gruppe af personer, som følge af fondslovens § 29, stk. 1, have en sådan interesse i fondens uddelinger, at det på forhånd er muligt at identificere de personer, i hvis hovedinteresse fonden er oprettet, selvom de ikke har et umiddelbart retskrav på at modtage uddelinger fra fonden. Der må dog forventes at være tale om et mindre antal personer.

En sådan gruppe af personer kan over en årrække have ret til at modtage en vis andel af fondens midler. Det fremgår således af fondslovens § 29, stk. 1, 1. pkt., at det påhviler bestyrelsen – med fradrag af henlæggelser efter bestemmelsens stk. 2 – at anvende fondens overskud til de formål, der er fastsat i vedtægterne. En bestyrelse skal uddele til alle fondens formål, medmindre der findes særlig hjemmel i vedtægten til at begrænse denne uddeling.

Ved vurderingen af, om en fonds formål er ligestillede, er der i praksis lagt vægt på, om det fremgår af vedtægterne eller stiftelsesgrundlaget i øvrigt, at formålene i en fond kan prioriteres eller begrænses.

Fondslovens § 29 medfører, at der i fonde med ligestillede formål ikke må ske en ensidig begunstigelse

af ét formål, idet der over en årrække skal ske en ligelig uddeling til alle fondens ligestillede formål. En fravigelse af lovens udgangspunkt om lige uddeling skal være klar og utvetydig. Fondslovens krav om lige uddeling til ligestillede formål over en årrække er en kodificering af den praksis, som før fondsloven gjaldt for stadfæstede fonde. Efter administrativ praksis udgør en bestyrelses hidtidige uddelingspraksis ikke en særlig hjemmel til ikke at uddele til alle fondens formål eller til ensidigt at begunstige ét af formålene over en årrække. Tilsvarende udgør en særskilt bestemmelse om anvendelse af kapitalen i tilfælde af opløsning ikke en særlig hjemmel til ikke at uddele til alle fondens formål eller til ensidigt at begunstige et af formålene over en årrække.

Selv om bestyrelsen skal træffe alle væsentlige beslutninger i en fond, herunder beslutning om uddelinger, kan det ikke på forhånd udelukkes, at der i visse fonde kan være ansat direktører, jf. fondslovens § 11, stk. 3, som har en sådan indflydelse på fondens daglige drift, at de pågældende skal anses at have kontrollerende indflydelse på fonden og dermed betragtes som reelle ejere. Den sekretariatsfunktion, som udføres af en fondsadministrator eller tilsvarende i mange ikke-erhvervsdrivende fonde, vil i almindelighed ikke medføre, at den pågældende administrator eller direktør skal anses for at have kontrollerende indflydelse på fonden.

Væsentlige gavegivere, jf. fondslovens § 1, stk. 3, der ikke er medlemmer af fondens bestyrelse, betragtes heller ikke som reelle ejere af en ikke-erhvervsdrivende fond, idet væsentlige gavegivere sidestilles med fondens stifter. Væsentlige gaver og bidrag, der ydes i forbindelse med fondens stiftelse, vil i øvrigt skulle oplyses i fondens vedtægter, jf. fondslovens § 6, stk. 1, nr. 2.

Fysiske personer i hvis hovedinteresse en fond, trust eller et andet lignende juridisk arrangement er blevet oprettet eller fungerer, vil ligeledes skulle betragtes som reelle ejere. Ved hovedinteresse forstås, at den pågældende person er direkte nævnt i den juridiske persons formål, og at den pågældende har en særlig rolle i forhold til at modtage uddelingsmidler eller lignende. Dette skyldes, at der skal være tale om en vis interesse eller andel for at blive betragtet som reel ejer. Der vil således ikke være tale om reelle ejere, hvis der f.eks. i en omfattet enhed er tale om en formålsbestemmelse, som indeholder flere ligestillede formål. Hvis en omfattet enhed er oprettet til fordel for en enkelt person, vil den pågældende person være at betragte som reel ejer.

Stifteren af en erhvervsdrivende eller en ikke-erhvervsdrivende fond anses ikke som reel ejer af fonden, idet en fonds stifter i dansk ret ikke kan have nogen former for ejerbeføjelser over fondens midler. Stifteren vil dog kunne betragtes som en reel ejer, hvis stifteren er medlem af fondens bestyrelse. En eventuel rentenydelsesret, bopælsret, brugsret m.v. for stifter vil ikke i sig selv medføre, at stifteren af en fond skal anses for reel ejer af fonden. Det vil således bero på en konkret vurdering, om fondens formue i givet fald er effektivt og uigenkaldeligt udskilt fra stifters formue. Det kan ikke udelukkes, at der kan opstå en konkret situation, hvor stifteren eller andre udenforstående undtagelsesvist skal opfattes som reelle ejere som følge af særlige beføjelser i vedtægten til f.eks. at skulle godkende salg af aktiver eller lignende.

Bestemmelsen gennemfører artikel 3, nr. 6, i 4. hvidvaskdirektiv, som ændret ved artikel 1, stk. 1, nr. 2, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, der fastsætter definitionen af begrebet reel ejer.

Til nr. 9

Den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 2, nr. 12, litra d, medfører, at udbydere af tjenesteydelser

til virksomheder blandt andet defineres som enhver, som ikke er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 14-16, når denne erhvervsmæssigt udøver følgende virksomhed: Fungerer som eller sørger for, at en anden fungerer som forvalter eller administrator af en fond, trust eller et tilsvarende retligt arrangement.

Det foreslås i *§ 2, nr. 12*, *litra d*, at tilsvarende retligt arrangement ændres til lignende juridisk arrangement. Dette gøres for at sikre, at der er tale om en direktivnær implementering af bestemmelsen, ligesom det vil sikre, at den finansielle regulering er ensartet.

Den foreslåede ændring indebærer ikke nogen materielle ændringer.

Bestemmelsen er en implementering af artikel. 3, stk. 1, nr. 7, litra d, i 4. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 10

Med de foreslåede ændringer tilføjes hvidvasklovens *§ 2, nr. 13 og 14*, en definition af henholdsvis formuegode og selvregulerende organ. Begge begreber følger af 4. hvidvaskdirektiv og er en implementering af artikel 3, stk. 3 og 5.

Med formuegode forstås aktiver af enhver art, hvad enten der er tale om løsøre eller fast ejendom, materielle eller immaterielle aktiver, samt juridiske dokumenter eller instrumenter i enhver form, herunder elektronisk eller digital, der tjener som bevis for ejendomsretten til eller rettigheder over sådanne aktiver.

Et selvregulerende organ er et organ, der repræsenterer medlemmer af et erhverv og spiller en rolle i reguleringen heraf i udførelsen af visse tilsyns- eller overvågningsfunktioner og i sikringen af, at reglerne vedrørende de pågældende medlemmer af erhverv håndhæves.

Et selvregulerende organ udpeges af Danmark for at fungere som den myndighed, der skal underrettes forud for en eventuel underretning til SØIK. I Danmark er Advokatsamfundet et eksempel på et udpeget selvregulerende organ. Underretning til et selvregulerende organ er et vigtigt middel til at opretholde beskyttelsen af grundlæggende rettigheder i forhold til den indberetningspligt, som påhviler advokater.

I tilfælde af mistanke om eller rimelig grund til at formode, at en transaktion, midler eller en aktivitet har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme, kan medlemmer af Advokatsamfundet underrette sekretariatet for Advokatsamfundet, der efter en vurdering af, om der er underretningspligt i henhold til hvidvasklovens § 26, stk. 1, omgående og uredigeret skal videregive underretningen til SØIK, jf. § 26, stk. 2, i hvidvaskloven.

Det foreslås således i § 2, *nr. 15*, at udbydere af virtuelle tegnebøger skal forstås som en enhed, som leverer tjenester til at opbevare private kryptografiske nøgler på vegne af deres kunder med henblik på at opbevare, lagre og overføre virtuelle valutaer.

Endvidere foreslås det i § 2, *nr. 16*, at virtuelle valutaer forstås, som et digitalt udtryk for værdi, som ikke er udstedt eller garanteret af en centralbank eller en offentlig myndighed, ikke nødvendigvis er bundet til en lovligt oprettet valuta og ikke har samme retsstatus som valuta eller penge, men som accepteres af fysiske og juridiske personer som vekslingsmiddel, og som kan overføres, lagres og handles elektronisk.

5. hvidvaskdirektiv stiller krav om, at udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer og udbydere af virtuelle tegnebøger bliver omfattet af den nationale hvidvasklovgivning. Endvidere fastsætter direktivet krav om, at forvaltere af truster og juridiske arrangementer, der ligner truster, indhenter, opbevarer og registrerer oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere.

Virtuelle valutaer bør ikke forveksles med elektroniske penge, som er defineret i § 7, stk. 1, nr. 6, i lov om betalinger, eller med det bredere begreb "midler", som er defineret i § 7, stk. 1, nr. 17, i lov om betalinger eller med pengeværdi lagret i instrumenter, der er undtaget som anført i lov om betalinger, ligesom virtuelle valutaer ikke omfatter in-game-valutaer, der udelukkende anvendes inden for et specifikt spillemiljø. Selv om virtuelle valutaer ofte kan anvendes som et betalingsmiddel, kan de også anvendes til andre formål og finde bredere anvendelse, f.eks. som vekslingsmidler, til investeringsformål, som værdilagringsprodukter eller til brug i onlinekasinoer. Alle anvendelsesmuligheder er omfattet af lovændringen. Det bemærkes, at lokale valutaer, som også er kendt som supplerende valutaer, som anvendes i meget begrænsede netværk, f.eks. en by eller region, og af et begrænset antal brugere, ikke vil blive betragtet som værende virtuelle valutaer.

Endvidere foreslås det i § 2, *nr. 17*, at fiatvaluta skal forstås som et lovligt betalingsmiddel, f.eks. danske kroner eller euro, der er udstedt af en centralbank.

Der eksisterer i dag ikke en definition af truster eller af arrangementer, der ligner truster. Truster anerkendes ikke selskabsretligt, og kan ikke etableres efter dansk lov.

Den gældende § 2, nr. 9, litra c, fastsætter, at en reel ejer er den eller de fysiske personer i et retligt arrangement, herunder i en fond, trust eller lignende, der i sidste ende direkte eller indirekte kontrollerer eller på anden måde har ejerskabslignende beføjelser, herunder bestyrelsen, særligt begunstigede personer eller, såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af uddelinger, endnu ikke kendes, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse et retligt arrangement er oprettet eller fungerer, og stifter, forvalter og protektor, hvis en sådan findes.

Personer og virksomheder, der er forpligtet til at iværksætte kundekendskabsprocedurer, skal blandt andet have kendskab til kunders reelle ejere, også når kunden er en trust eller et lignende juridisk arrangement.

Artikel 1, nr. 2, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, der nyaffatter artikel 3, stk. 6, litra b, fastsætter, at en reel ejer for truster er den eller de fysiske personer, der i sidste ende ejer eller kontrollerer kunden, eller den eller de fysiske personer, på hvis vegne en transaktion eller en aktivitet gennemføres, og omfatter mindst i) stifteren ii) forvalteren eller forvalterne (trustee(s)) iii) protektoren, hvis der findes en sådan iv) begunstigede eller, såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af det juridiske arrangement eller den juridiske enhed, endnu ikke kendes, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse det juridiske arrangement eller den juridiske enhed er oprettet eller fungerer v) enhver anden fysisk person, der i sidste ende udøver kontrol over trusten gennem direkte eller indirekte ejerskab eller ved hjælp af andre midler. Artikel 3, stk. 6, litra c, i 4. hvidvaskdirektiv fastsætter, at en reel ejer for juridiske enheder såsom fonde og juridiske arrangementer svarende til truster er den eller de fysiske personer, der bestrider tilsvarende eller lignende stillinger som de i litra b) omhandlede.

Artikel 31, stk. 1, som nyaffattes, jf. artikel 1, nr. 16, litra a, i 5. hvidvaskdirektiv, fastsætter, at forvaltere af truster af viljesbestemte truster, der forvaltes i den pågældende medlemsstat, indhenter og opbevarer

passende, nøjagtige og ajourførte oplysninger om reelt ejerskab vedrørende trusten. Artikel 31, stk. 2, som nyaffattes jf. artikel 1, nr. 16, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, fastsætter, at forvaltere af truster eller personer, der varetager tilsvarende stillinger i lignende juridiske arrangementer som dem, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, underretter forpligtede enheder om deres status og rettidigt giver de oplysninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, når de i deres egenskab af forvaltere eller personer, der varetager tilsvarende stillinger i lignende juridiske arrangementer, etablerer forretningsforbindelser eller udfører lejlighedsvise transaktioner, som overstiger de tærskler, der er fastsat i artikel 11, litra b), c) og d).

Det foreslås i § 2, *nr. 18*, at ved trust eller et lignende juridisk arrangement forstås en ikke-juridisk person oprettet ved stifters vilje om overførelse af aktiver til en forvalter på baggrund af stifters instruktion om at forvalte aktiverne til fordel for en eller flere begunstigede.

En trust er kendetegnet ved, at stifter overfører aktiver til en eller flere forvaltere under instruktion om at forvalte aktiverne til fordel for en eller flere særligt begunstigede personer.

For at der er tale om en trust, skal følgende betingelser være opfyldt: 1) stifteren skal have til hensigt at oprette en trust, 2) der skal være sikkerhed for, hvilke aktiver, der omfattes af trusten, og for de begunstigedes rettigheder, og 3) der skal være sikkerhed for formålet med trusten og de begunstigedes identitet.

Stiftelsen af en trust er aftalebaseret. Der er ingen formkrav til oprettelsen af en trust, hvilket vil sige, at trusten kan opstå på et utal af måder. Der vil dog ofte være et stiftelsesdokument i forbindelse med oprettelsen af trusten, der fastsætter stifters vilje.

En trust vil som minimum have en stifter, en forvalter og en særlig begunstiget person. Stifter er enten en fysisk eller juridisk person, der overfører trust-aktiverne til forvalteren. Forvalteren er den person, der disponerer over trust-aktiverne i henhold til stifters instruktioner, der ofte er fastsat i et trustdokument (trust-deed), der danner grundlag for trusten og giver forvalteren ret til at administrere trust-aktiverne. Begunstiget er den eller de personer, i hvis interesse trusten er oprettet, og deres rettigheder vil almindeligvis fremgå af trustdokumentet. Herudover kan stifter vælge at indsætte en protektor, der blandt andet kan have til opgave at sikre, at forvaltningen af trust-aktiverne følger stifters ønsker i et såkaldt ”letter of wishes”.

Der findes en række forskellige typer truster. Truster, der opstår som følge af en stifters erklæring om oprettelse af en trust betegnes også som express trusts. Er betingelsen om, at der skal være sikkerhed for formålet med trusten og de begunstigedes identitet, ikke opfyldt, vil der være tale om en ”resulting trust”, hvor stifteren selv er den begunstigede. Truster kan blandt andet også opstå med hjemmel i lovgivningen (statutory trusts) eller ”by operation of law” (constructive trusts, herunder resulting trusts).

Trusten er ikke en juridisk person og vil derfor ikke have selvstændig retsevne. Det betyder, at en trust ikke kan erhverve rettigheder og indgå forpligtelser, f.eks. kontraktindgåelser, og ikke kan være part i retssager.

Efter artikel 1, nr. 16, litra k, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer artikel 31, stk. 10, i 4. hvidvaskdirektiv, forpligtes EU-medlemsstater til at underrette Kommissionen senest den 10. juli 2019 om de forskellige kategorier og beskrivelser af karakteristika samt navnene på, og hvor det er relevant, regelgrundlaget for

de truster og lignende juridiske arrangementer, der er omfattet af artikel 31, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv, som ændret ved artikel 1, nr. 16, litra a, i 5. hvidvaskdirektiv. Kommissionen offentliggør en liste over truster og lignende juridiske arrangementer senest den 10. september 2019, jf. 5. hvidvaskdirektiv artikel 1, nr. 16, litra k, som ændrer i artikel 31, stk.10, i 4. hvidvaskdirektiv.

Det fremgår af præambelbetragtning 29, at for at sikre retssikkerhed og lige vilkår, og er det af afgørende betydning, at det klart fastsættes, hvilke juridiske arrangementer i hele EU, der som følge af deres funktioner eller struktur bør anses for at svare til truster.

Det fremgår endvidere, at det er EU-medlemslande, der anerkender truster og lignende juridiske arrangementer, der pålægges at identificere de truster og lignende juridiske arrangementer, der kan etableres i henhold til det pågældende lands nationale lovgivning eller sædvane. Det fremgår endvidere, at muligheden for at kunne sammenligne de særlige karakteristika, der kendetegner truster og lignende juridiske arrangementer, med de karakteristika, der kendetegner selskaber og andre juridiske enheder, vil offentlig adgang til oplysninger om reelt ejerskab bidrage til at bekæmpe misbrug af truster og lignende juridiske arrangementer på samme måde som offentlig adgang kan bidrage til at forebygge misbrug af selskaber og andre juridiske enheder til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

Den gældende § 2, nr. 9, litra c, fastsætter, at en reel ejer er den eller de fysiske personer i et retligt arrangement, herunder i en fond, trust eller lignende, der i sidste ende direkte eller indirekte kontrollerer eller på anden måde har ejerskabslignende beføjelser, herunder bestyrelsen, særligt begunstigede personer eller, såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af uddelinger, endnu ikke kendes, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse et retligt arrangement er oprettet eller fungerer, og stifter, forvalter og protektor, hvis en sådan findes.

Personer og virksomheder, der er forpligtet til at iværksætte kundekendskabsprocedurer, skal blandt andet have kendskab til kunders reelle ejere, også når kunden er en trust eller et lignende juridisk arrangement.

Efter den gældende § 2, nr. 12, litra d, er udbydere af tjenesteydelser til virksomheder enhver som ikke er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 14-16, når denne erhvervsmæssigt udøver virksomhed, hvorefter den pågældende fungerer som eller sørger for at en anden fungerer som forvalter eller administrator af en fond, trust eller et tilsvarende retligt arrangement.

Det foreslås i § 2, *nr. 19*, at ved forvalter af en trust eller en person, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, forstås en fysisk eller juridisk person, der råder over trustens aktiver i overensstemmelse med stifters instruktioner.

En forvalter af en trust fremstår over for omverdenen som værende ejer af trust-aktiverne. Forvalteren kan dog ikke råde frit over aktiverne, men er bundet af stifterens instrukser.

Forvalteren kan både være fysiske personer, der har accepteret at være forvalter for den specifikke trust, og juridiske personer, der driver erhvervsmæssig trustadministration. En trust kan desuden have en eller flere forvaltere. Har en trust flere forvaltere kan forvalterne være bosiddende eller etableret i forskellige lande både inden og uden for EU.

Til nr. 11

Hvidvasklovens § 3, stk. 1 og 2, indeholder definitionen af hvidvask. Hvidvask er i *stk. 1, nr. 1,* defineret som "uberettiget at modtage eller skaffe sig eller andre del i økonomisk udbytte eller midler, der er opnået ved en strafbar lovovertrædelse", og i *stk. 1, nr. 2,* defineret som "uberettiget at skjule, opbevare, transportere, hjælpe til afhændelse eller på anden måde efterfølgende virke til at sikre det økonomiske udbytte eller midlerne fra en strafbar lovovertrædelse". I stk. 1, nr. 3, følger det af *stk. 2.,* at "dispositioner, foretaget af den, der har begået den strafbare lovovertrædelse, som udbyttet eller midlerne hidrører fra", også er omfattet af definitionerne i stk. 1.

Det foreslås i § 3, stk. 2, at indsætte et nyt 2. pkt., hvorefter definitionen af hvidvask i stk. 1 omfatter handlinger gennemført på en anden medlemsstats eller et tredjelands område.

Der er ikke med forslaget tiltænkt en ændring af den eksisterende retstilstand. Der er derimod tale om en præcisering for at tydeliggøre, at også handlinger fortaget i udlandet, såvel i EU-lande som i tredjelande, er omfattet af hvidvasklovens definition af hvidvask og dermed strafbelagt efter dansk ret.

Præciseringen implementerer artikel 1, stk. 4, i 4. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 12

Der gælder bortset fra kontantforbuddet i hvidvasklovens § 5, hvorefter erhvervsdrivende omfattet af hvidvaskloven ikke må modtage kontantbetalinger på 50.000 kr. eller derover, på nuværende tidspunkt ikke særlige regler for anvendelse af 500-eurosedler eller anden udenlandsk valuta i Danmark.

Det foreslås i *§ 6 a*, at 500-eurosedler ikke må anvendes, herunder udleveres, indleveres, veksles, bruges som betalingsmiddel eller overdrages, i Danmark.

Forbuddet vil omfatte anvendelse af 500-eurosedler, herunder udlevering, indlevering, veksling, betaling og overdragelse. Der er tale om ikke udtømmende liste.

Forbuddet vil alene gælde i Danmark. Det er således udelukkende anvendelse af 500-eurosedler i Danmark, som vil være omfattet af bestemmelsen. Bestemmelsen medfører dermed ikke indskrænkninger i forhold til at anvende 500-eurosedler i andre lande end Danmark. Det vil fortsat være lovligt at besidde 500-eurosedler med henblik på anvendelse i udlandet, herunder at ind- og udføre dem i forbindelse med f.eks. udlandsrejser. Den blotte besiddelse af 500-eurosedler vil ikke være omfattet af forbuddet, og det vil således ikke være ulovligt eksempelvis at besidde 500-eurosedler grundet ophold i udlandet med legitime formål, f.eks. ferie eller forretningsrejse.

Ved begrebet anvendelse forstås enhver handling, hvori en eller flere 500-eurosedler overgår fra én juridisk eller fysisk person til en anden juridisk eller fysisk person, uanset omstændighederne omkring overdragelsen. Eksempelvis vil det være anvendelse i strid med forbuddet, hvis et pengeinstitut hæver et beløb i kroner på en konto svarende til værdien af en 500-euroseddel og udleverer en 500-euroseddel til kunden. Den omvendte situation, hvor kunden indleverer en 500-euroseddel til pengeinstituttet med henblik på, at værdien af 500-eurosedlen eksempelvis skal indsættes på kundens konto, vil ligeledes udgøre anvendelse i strid med forbuddet. En modtagelse og efterfølgende veksling af en 500-euroseddel til andre seddelværdier eller til anden valuta i blandt andre pengeinstitutter og valutavekslingsvirksomheder vil også være en anvendelse i strid med forbuddet. Enhver betaling med en 500-euroseddel vil være

anvendelse i strid med forbuddet, herunder f.eks. betaling med 500-eurosedler i supermarkeder og andre virksomheder, men også køb mellem ikke-erhvervsdrivende er omfattet af bestemmelsen, således at både overdragelse og modtagelse af 500-eurosedler i forbindelse med salg af et aktiv mellem to private parter er omfattet af forbuddet, ligesom en overdragelse af en 500-euroseddel i form af f.eks. gave vil være en overdragelse i strid med forbuddet, både i relation til at give og modtage 500-eurosedlen.

Det bemærkes, at forbuddet i § 6 a ikke finder anvendelse for så vidt angår overdragelse af 500-eurosedler i forbindelse med boskifte i henhold til anden lovgivning og deraf følgende udlodning af boets midler, herunder eksempelvis i forbindelse med boskifte efter arveloven eller konkursloven.

Forbuddet mod anvendelse af 500-eurosedler gælder, uanset om anvendelse sker som led i udførelse af erhvervsvirksomhed eller i privat øjemed.

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 88, at den foreslåede bestemmelse i § 6 a indsættes i hvidvasklovens strafbestemmelse i § 78, stk. 1, og dermed strafbelægges. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 6 a er juridiske og fysiske personer, og den strafbare handling består i at have anvendt en eller flere 500-eurosedler i Danmark. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er, hvor en juridisk eller fysisk person har forestået eller ladet forestå veksling af en eller flere 500-eurosedler til andre seddelværdier eller til anden valuta, eller hvor en juridisk eller fysisk person har betalt med eller taget imod en eller flere 500-eurosedler som betaling.

Til nr. 13

Den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 7, stk. 2, medfører, at den daglige ledelse i de virksomheder, der er omfattet af lovens § 1, stk. 1, nr. 1-8, 10, 11 og 19, skal udpege en ansat, der har fuldmagt til at træffe beslutninger om virksomhedens risikoeksponering på vegne af virksomheden, som virksomhedens hvidvaskansvarlige i henhold til § 8, stk. 2, § 18, stk. 3, og § 19, stk. 1, nr. 3. Det fremgår af bestemmelsen, at personen kan være medlem af virksomhedens daglige ledelse. Personen skal endvidere have tilstrækkeligt kendskab til virksomhedens risiko for hvidvask og terrorfinansiering til at kunne træffe beslutninger, der kan påvirke virksomhedens risikoeksponering. Endelig skal personen have et tilstrækkeligt godt omdømme og må ikke have udvist en adfærd, der giver grund til at antage, at personen ikke vil varetage stillingen på forsvarlig måde.

Det foreslås at udvide *§ 7, stk. 2*, *1. pkt.,* således at udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer samt udbydere af virtuelle tegnebøger bliver omfattet § 7, stk. 2, da anvendelsesområdet for hvidvaskloven foreslås udvidet med dette lovforslags § 1, nr. 5.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 78, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 7, stk. 2, er virksomheder omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i ikke at have udpeget en person med fuldmagt til at træffe beslutninger på vegne af virksomheden eller en person, der har tilstrækkeligt kendskab til virksomhedens risiko for hvidvask og terrorfinansiering. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen kan være, hvor en virksomhed har udpeget en ansat, der ikke har indgående kendskab til virksomhedens risiko, eller hvor en virksomhed, har givet personen fuldmagt til at tegne virksomheden.

Til nr. 14

Den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 8, stk. 3, fastsætter, at den daglige ledelse i virksomheder, som er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-7, og som i henhold til anden lovgivning er forpligtet til at have en compliancefunktion, skal udpege en complianceansvarlig på ledelsesniveau, som skal kontrollere og vurdere, om procedurerne i henhold til stk. 1 og de foranstaltninger, der træffes for at afhjælpe eventuelle mangler, er effektive.

Med den foreslåede ændring af *§ 8, stk. 3*, præciseres det, at den complianceansvarlige også skal kontrollere, at virksomheden underretter SØIK i henhold til § 26, stk. 1.

Ændringen af hvidvasklovens § 8, stk. 3, implementerer artikel 33, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv, hvorefter den person, der er udpeget i henhold til artikel 8, stk. 4, litra a, som er implementeret i § 8, stk. 3, 1. led, fremsender de i artikel 33, stk. 1, omhandlede oplysninger til FIU'en i den medlemsstat, på hvis område den forpligtede enhed, der fremsender oplysningerne, er etableret.

Til nr. 15

Den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 8, stk. 4, fastsætter, at bestyrelser i virksomheder, som er omfattet af lovens § 1, stk. 1, nr. 1-7, og som har intern revision, skal sikre, at den interne revision vurderer, hvorvidt virksomhedens politikker, forretningsgange og kontroller, jf. kravene i hvidvaskloven og regler udstedt i medfør heraf, er tilrettelagt og fungerer på betryggende vis.

Bestemmelsen i § 8, stk. 4, implementerer artikel 8, stk. 4, litra b, i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås i *§ 8, stk. 4*, at såfremt en virksomhed har en intern audit-funktion, skal denne også omfattes af bestemmelsen, således at den interne audit skal vurdere, hvorvidt virksomhedens politikker, forretningsgange og kontroller, jf. kravene i hvidvaskloven og regler udstedt i medfør heraf, er tilrettelagt og fungerer på betryggende vis. Hvis virksomheden både har en intern revision og intern audit-funktion, er det op til virksomheden at fastlægge hvilken funktion, der skal opfylde forpligtelsen i § 8, stk. 4.

Om kravene til intern audit henvises til bekendtgørelse nr. 1723 af 16. december 2015 om ledelse og styring i forsikringsselskaber m.v.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 78, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 8, stk. 4, er virksomheder omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-7, og den strafbare handling består i, at virksomheden ikke har sikret, at en etableret uafhængig revisions- eller auditfunktion undersøger virksomhedens overholdelse af skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen kan være, hvor bestyrelsen i et pengeinstitut ikke har sikret, at funktionsbeskrivelsen for den interne revision indeholder bestemmelser om, at den interne revision skal påse virksomhedens overholdelse af skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller.

Til nr. 16

Den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 10 fastsætter, hvornår virksomheder og personer skal gennemføre kundekendskabsprocedurer.

Den gældende § 10, stk. 1, fastsætter, at virksomheder og personer skal gennemføre kundekendskabsprocedurer, når de etablerer en forretningsforbindelse, når en kundes relevante omstændigheder ændrer sig og i øvrigt på passende tidspunkter.

Det foreslås, at der i *§ 10, nr. 1,* efter "og i øvrigt på passende tidspunkter," indsættes "herunder når virksomheden eller personen i løbet af det relevante kalenderår er juridisk forpligtet til at kontakte kunden med henblik på at undersøge enhver relevant oplysning vedrørende den eller de reelle ejere".

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 10, nr. 1, implementerer artikel 1, stk. 1, nr. 9, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv.

En forretningsforbindelse defineres i lovens § 2, nr. 3, som et kundeforhold, som etableres af virksomheden eller personen omfattet af loven, der på etableringstidspunktet forventes at blive af en vis varighed, og som kan omfatte oprettelse af kundekonto, kundedepot, iværksættelse af transaktioner og andre aktiviteter, herunder rådgivningsopgaver, for kunden.

Med 5. hvidvaskdirektiv ændres ordlyden af artikel 14 i 4. hvidvaskdirektiv. Ændringen medfører, at virksomheden eller personen fremadrettet også skal gennemføre kundekendskabsprocedurer, når virksomheden eller personen i løbet af det relevante kalenderår er juridisk forpligtet til at kontakte kunden med henblik på at undersøge enhver relevant oplysning vedrørende den eller de reelle ejere, eller hvis virksomheden eller personen har haft en sådan forpligtelse i henhold til Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF. Ved juridisk forpligtelse forstås en forpligtelse i henhold til lov eller regler udstedt i medfør heraf.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 78, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 10 er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i ikke at gennemføre kundekendskabsprocedurer. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen kan være, hvor et pengeinstitut, udfører en enkeltstående transaktion for en kunde på 5.000 kr., og som i forbindelse med udførelse af transaktionen får mistanke om, at pengene er udbytte fra en kriminel handling, men som herefter ikke gennemfører kundekendskabsprocedurer.

Bestemmelsen gennemfører artikel 10, stk. 1, artikel 11, samt artikel 14, stk. 5, i 4. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 17

Den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 11 fastsætter de almindelige krav til kundekendskabsprocedurer.

Den gældende § 11, stk. 1, nr. 2, fastsætter, at virksomheden eller personen skal kontrollere kundens identitetsoplysninger på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger indhentet fra en pålidelig og uafhængig kilde.

5. hvidvaskdirektiv stiller krav om, at dokumenter, data eller oplysninger til kontrol af en kundes identitet indhentes fra en pålidelig og uafhængig kilde herunder elektroniske identifikationsmidler, relevante tillidstjenester, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning 910/2014/EU af 23. juli 2014 om elektro-

nisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF, eller enhver anden sikker form for fjernidentifikationsproces eller elektronisk identifikationsproces, der er reguleret, anerkendt, godkendt eller accepteret af de relevante nationale myndigheder.

Med lovforslagets § 1, nr. 17 indsættes *§ 11, stk. 1, nr. 2, 2. pkt.,* således at ved pålidelig og uafhængig kilde forstås eksempelvis elektroniske identifikationsmidler, relevante tillidstjenester, eller enhver anden sikker form for fjernidentifikationsproces eller elektronisk identifikationsproces, der er reguleret, anerkendt, godkendt eller accepteret af de kompetente nationale myndigheder.

Dette omfatter blandt andet oplysninger, der er indhentet igennem elektroniske identifikationsmidler, relevante tillidstjenester, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning 910/2014/EU af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (eIDAS-forordningen), eller enhver anden sikker form for fjernidentifikationsproces eller elektronisk identifikationsproces, der er reguleret, anerkendt, godkendt eller accepteret af de kompetente myndigheder.

Det foreslås at indsætte et nyt 2. pkt. i § 11, stk. 1, nr. 2, hvorefter virksomheder og personer, der er omfattet af loven, kan anvende oplysninger, der er indhentet gennem elektroniske identifikationsmidler, relevante tillidstjenester i henhold til eIDAS-forordningen, eller enhver anden sikker form for fjernidentifikationsproces eller elektronisk identifikationsproces, der er reguleret, anerkendt, godkendt eller accepteret af de kompetente myndigheder. Det følger af eIDAS-forordningen, at virksomheder og personer er forpligtet til at anerkende elektronisk identifikationsmiddel (eID) fra andre EU- eller EØS-lande. De former for eID, der ønskes anerkendt, skal anmeldes til Kommissionen. De vil derefter blive opført på Kommissionens liste over anmeldte eID, jf. eIDAS-forordningen artikel 9.

Med lovforslaget er der således lagt op til, at også elektroniske identifikationsmidler kan benyttes i forbindelse med kundekendskabsprocedurerne.

Med forslaget foretages en direktivnær implementering af artikel 1, stk. 1, nr. 8, litra a, i 5. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 18

Den gældende bestemmelse i § 11, stk. 1, nr. 3, 2. pkt. fastsætter, at hvis kunden er en juridisk person, skal der blandt andet gennemføres rimelige foranstaltninger for at klarlægge den juridiske persons ejer- og kontrolstruktur. Bestemmelsen i § 11, stk. 1, nr. 3, 2. pkt. implementerer artikel 13, stk. 1, litra b.

Ved "ejer- og kontrolstruktur" forstås blandt andet, at der skal indhentes oplysninger om navne på ledelsen og tegningsregler. Der er tale om en konkret risikovurdering i forhold til, hvor indgående undersøgelser der skal iværksættes for at klarlægge kundens ejer- eller kontrolstruktur. I tilfælde med begrænset risiko kan det være tilstrækkeligt med et organisationsdiagram, der viser ejerandele eller oplysninger indhentet via CVR-registeret, mens det i andre tilfælde kan være påkrævet at indhente dokumentation for ejerandele i form af vedtægter eller lignende. I alle kundeforhold skal der derfor gennemføres foranstaltninger for at klarlægge en juridisk persons ejer- og kontrolstruktur, men foranstaltningernes omfang fastlægges ud fra en risikovurdering af kundeforholdet.

Reelle ejere, som nævnt i 1. pkt., vil være en del af en juridisk persons ejer- og kontrolstruktur, og klarlæggelsen af den juridiske persons ejer- og kontrolstruktur bidrager derfor yderligere til at underbygge dette.

Den gældende stk. 1, nr. 3, skal ses i sammenhæng med kravene i kapitel III i 4. hvidvaskdirektiv om, at medlemslandene skal indføre en forpligtelse for juridiske personer til at indhente og opbevare ajourførte oplysninger om den juridiske persons reelle ejere, og at disse oplysninger skal gøres tilgængelige for myndigheder og virksomheder og personer, der er omfattet af 4. hvidvaskdirektivs kundekendskabsprocedurer. Der henvises til artikel 30 og 31 i 4. hvidvaskdirektiv. Virksomheder og personer, der er omfattet af lovforslaget, kan benytte det kommende register over reelle ejere, der vil blive ført af Erhvervsstyrelsen i medfør af lov nr. 262 af den 16. marts 2016 om indførelse af register over reelle ejere, som foreslås ændret ved det samtidig fremsatte lovforslag, til at understøtte deres arbejde med at opfylde pligterne i henhold til dette lovforslag, men de kan ikke alene henholde sig til registrets oplysninger, medmindre dette anses for tilstrækkeligt i henhold til en risikovurdering af det konkrete kundeforhold, jf. artikel 30, stk. 8, hvorefter virksomheder og personer ikke udelukkende kan henholde sig til oplysningerne i registeret. Kundekendskabskravene skal opfyldes ved hjælp af en risikobaseret tilgang. Erhvervsstyrelsens register over reelle ejere kan benyttes som kilde til identifikation af en virksomheds reelle ejere og som kilde til kontrol af virksomhedens reelle ejere. Dette gælder eksempelvis i tilfælde, hvor en virksomhed vurderer, at et kundeforhold udgør en begrænset risiko. Det er en forudsætning, at brugen af registeret vurderes at være tilstrækkelig som en rimelig foranstaltning for at kontrollere den reelle ejer. Det vil som udgangspunkt være i tilfælde, hvor både kunden og produktet udgør en begrænset risiko. Det skal derudover bemærkes, at den offentligt tilgængelige del af registeret over reelle ejere ikke indeholder oplysninger om den reelle ejers cpr-nr.

Den gældende definition af en reel ejer fremgår af hvidvasklovens § 2, nr. 9. I henhold til definitionen skal den daglige ledelse af en juridisk person anses som reel ejer, hvis der ikke er identificeret en person, eller hvis der er tvivl om, hvorvidt den eller de personer, der er identificeret, er den eller de reelle ejere. Det er en forudsætning for at betragte den daglige ledelse som reel ejer, at der ikke er identificeret nogen anden person, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler. Det er endvidere en forudsætning, at alle muligheder er udtømte, og at dette ikke har givet grund til mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme. Det forudsættes, at virksomheden og personen, der er omfattet af lovforslaget, finder det tilstrækkeligt dokumenteret, at den juridiske person ikke har reelle ejere som defineret i hvidvasklovens § 2, nr. 9. Det er ikke tilstrækkeligt at konstatere, at det ikke er muligt at få identificeret reelle ejere, hvis den forpligtede virksomhed eller person ved eller har grundlag for at formode, at reelle ejere eksisterer. Bestemmelsen skal i øvrigt forstås således, at hvis der er tvivl om, hvorvidt den eller de personer, der er identificeret, er den eller de reelle ejere, skal såvel disse som den daglige ledelse betragtes som reel ejer.

Virksomheder og personer skal notere de foranstaltninger, de har iværksat for at identificere de reelle ejere, inden de betragter den daglige ledelse som reel ejer. Om begrebet daglig ledelse henvises til bemærkningerne til hvidvasklovens § 2, nr. 1.

Det bemærkes i den forbindelse, at komplicerede ejerstrukturer kan være et forsøg på at sløre den eller de reelle ejere af en juridisk person. En risikovurdering af et sådan kundeforhold kan derfor medføre, at der ikke kan etableres en forretningsforbindelse eller gennemføres enkeltstående transaktioner, uden

disse oplysninger foreligger, jf. § 14, stk. 1. I sådanne tilfælde vil det derfor ikke være tilstrækkeligt at betragte den daglige ledelse som reel ejer. Modsætningsvist vil det i forhold til mange foreninger oftest være udgangspunktet, at den daglige ledelse betragtes som reel ejer, da der sjældent vil være en person, der opfylder kravene i § 2, nr. 9, litra a, som nyaffattes i lovforslagets § 1 nr. 8.

Bestemmelsen betyder, at er kunden en juridisk person, vil virksomheden eller personen omfattet af loven, altid skulle have identitetsoplysninger på reelle ejere bortset fra de situationer, hvor den legale ejer af kunden er et selskab, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i *§ 11, stk. 1, nr. 3, 2. pkt.*, at der herunder skal gennemføres tilsvarende rimelige foranstaltninger for at klarlægge kundens ejer- og kontrolstruktur, hvis kunden er en juridisk person, herunder fonde, eller en ikke juridisk person, herunder en trust eller et lignende juridisk arrangement. Det betyder, at en person eller virksomhed omfattet af hvidvaskloven skal identificere de fysiske personer, der er reelle ejere af den juridiske person, således at det er klart, hvem der er reelle ejere af kunden.

Bestemmelsen præciserer, hvad der skal forstås ved en juridisk person.

Til nr. 19

Den gældende bestemmelse i § 11, stk. 1, nr. 3, 1. pkt., fastsætter, at virksomheden eller personen skal indhente identitetsoplysninger på den eller de reelle ejere og gennemføre rimelige foranstaltninger for at kontrollere den eller de reelle ejeres identitet, således at virksomheden eller personen med sikkerhed ved, hvem den eller de reelle ejere er. Bestemmelsen medfører både, at der skal indhentes identitetsoplysninger på reelle ejere af juridiske personer, og at der skal indhentes identitetsoplysninger i andre tilfælde som f.eks. i forbindelse med samlekonti, herunder advokaters klientkonti. Klienterne er i den forbindelse de reelle ejere af klientkontoen, jf. lovens § 2, nr. 9.

Den foreslåede bestemmelse i *§ 11, stk. 1, nr. 3, 3. pkt.,* fastsætter, at hvis den reelle ejer er en begunstiget af en trusts eller et lignende juridisk arrangements formue, jf. § 2, nr. 9, litra b, nr. iv, eller en fonds eller lignende juridisk arrangements formue, jf. § 2, nr. 9, litra c, skal virksomheden eller personen træffe de foranstaltninger, der er nævnt i § 11, stk. 1, nr. 3, 1. pkt. senest på det tidspunkt, hvor udbetalingen finder sted, eller hvor modtageren udøver sin ret.

Bestemmelsen implementerer artikel 13, stk. 6, i 4. hvidvaskdirektiv.

Det følger af den foreslåede ændring af § 11, stk. 1, nr. 3, *4. pkt.*, at hvis den daglige ledelse identificeres som den reelle ejer, skal virksomheden eller personen træffe de nødvendige rimelige foranstaltninger for at kontrollere identiteten af den eller de fysiske personer, der udgør kundens daglige ledelse, jf. § 2, nr. 1.

Med nødvendige rimelige foranstaltninger forstås eksempelvis, at personer og virksomheder, der er forpligtet til at udføre kundekendskabsprocedurer, ved identifikation og kontrol af reelle ejere ikke udelukkende må henholde sig til Erhvervsstyrelsens register over reelle ejere, jf. § 11, stk. 3, i hvidvaskloven, der gennemfører artikel. 30, stk. 6, i 4. hvidvaskdirektiv, medmindre kundeforholdet udgør en begrænset risiko.

Daglig ledelse er i henhold til hvidvasklovens § 2, nr. 1, personer, der har ansvaret for en juridisk persons daglige ledelse, herunder for drift, omsætning og øvrige resultater.

Definitionen af reel ejer fremgår af hvidvasklovens § 2, nr. 9. I henhold til definitionen skal den daglige ledelse i en juridisk person, der ikke er et juridisk arrangement, anses som reel ejer, hvis der ikke er identificeret en person, eller hvis der er tvivl om, hvorvidt den eller de personer, der er identificeret, er den eller de reelle ejere. Det er en forudsætning for at betragte den daglige ledelse som reel ejer, at der ikke er identificeret nogen anden person, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler. Det er endvidere en forudsætning, at alle muligheder er udtømte, og at dette ikke har givet grund til mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme. Det forudsættes, at virksomheden og personen, der er omfattet af loven, finder det tilstrækkeligt dokumenteret, at den juridiske person ikke har reelle ejere som defineret i hvidvasklovens § 2, nr. 9, der foreslås nyaffattet ved dette lovforslags § 1, nr. 6. Det er ikke tilstrækkeligt at konstatere, at det ikke er muligt at få identificeret reelle ejere, hvis den forpligtede virksomhed eller person ved eller har grundlag for at formode, at reelle ejere eksisterer. Bestemmelsen skal i øvrigt forstås således, at hvis der er tvivl om, hvorvidt den eller de personer, der er identificeret, er den eller de reelle ejere, skal såvel disse som den daglige ledelse betragtes som reel ejer.

Den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 1, nr. 3, *5. pkt*., fastsætter, at virksomheden og personen skal opbevare oplysninger om de iværksatte foranstaltninger og eventuelle opståede vanskeligheder under udførelsen af kontrollen.

Bestemmelsen indebærer, at virksomheden eller personen skal notere og efterfølgende opbevare oplysninger om de foranstaltninger, de har iværksat for at identificere de reelle ejere, inden de betragter den daglige ledelse som reel ejer.

Daglig ledelse er i henhold til hvidvasklovens § 2, litra a, ii, personer, der har ansvaret for en juridisk persons daglige ledelse, herunder for drift, omsætning og øvrige resultater.

Bestemmelsen implementerer artikel 1, stk. 1, nr. 8, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 78, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 11, stk. 1, er virksomheder og personer omfattet af loven, og den strafbetingede handling består i ikke at gennemføre hele eller dele af kundekendskabsproceduren, når dette er påkrævet i henhold til § 10, jf. dog stk. 14. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen kan være, hvor en virksomhed ikke kontrollerer en kundes identitetsoplysninger ved en uafhængig og pålidelig kilde, inden der udføres en pengeoverførsel på 100.000 kr.

Til nr. 20

Den gældende bestemmelse i § 14 fastsætter, at virksomheder og personer skal kontrollere kundens og den eller de reelle ejeres identitetsoplysninger, inden der etableres en forretningsforbindelse med kunden eller udføres en transaktion. Den gældende § 14 gennemfører artikel 10, stk. 1, og artikel 14 i 4. hvidvaskdirektiv.

5. hvidvaskdirektiv stiller krav om, at ved etablering af en ny forretningsforbindelse med et selskab eller en anden juridisk enhed, eller en trust eller et juridisk arrangement, der har strukturer eller funktioner, der ligner truster, (lignende juridisk arrangement), som er forpligtet til at registrere oplysninger om sine reelle ejere, skal den forpligtede enhed indhente et registreringsbevis eller et ekstrakt af oplysningerne i registret.

Den foreslåede *§ 14, stk. 1, 2. pkt.,* fastsætter, at hvis forretningsforbindelsen etableres med et selskab eller en anden juridisk enhed, eller en trust eller et juridisk arrangement, der har struktur eller funktioner, der ligner truster, og som er forpligtet til at registrere oplysninger om reelle ejere i Erhvervsstyrelsens register, skal virksomheden eller personen indhente et registreringsbevis eller et ekstrakt af oplysningerne i registret.

Virksomheder og personer har blandt andet mulighed for at indhente et registreringsudskrift fra Erhvervsstyrelsens it-system i registeret over reelle ejere i CVR-registeret.

Bestemmelsen implementerer artikel 1, stk. 1, nr. 9, litra a, i 5. hvidvaskdirektiv.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 78, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 14, stk. 1, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i ikke at have indhentet kundens identitetsoplysninger samt kontrolleret identitetsoplysninger, inden der etableres en forretningsforbindelse eller udføres en transaktion for kunden. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen kan være, hvor en pengeoverførselsvirksomhed indgår en forretningsforbindelse med en juridisk enhed, som er forpligtet til at registrere oplysninger om reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, uden at have indhentet et registreringsbevis.

Til nr. 21

Den gældende bestemmelse i § 15 i hvidvaskloven, fastsætter, at bliver en virksomhed eller person bekendt med, at de oplysninger, som er indhentet i medfør af dette kapitel, er utilstrækkelige og ikke kan ajourføres, skal virksomheden eller personen træffe passende foranstaltninger for at imødegå risikoen for hvidvask og finansiering af terrorisme.

Der gælder i dag ikke regler om indberetning om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere, som virksomheder eller personer, der skal udføre kundekendskabsprocedurer i medfør af loven, bliver bekendte med.

Der gælder i dag i hvidvasklovens kapitel 3 krav om udførelsen af kundekendskabsprocedurer for virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven.

Kundekendskabsprocedurerne omfatter blandt andet kendskab til en kundes reelle ejere. Er kunden et selskab, en virksomhed, en forening m.v., følger det af definitionen i hvidvasklovens § 2, nr. 9, litra a, at en reel ejer er den eller de fysiske personer, der i sidste ende ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler, bortset fra ejere af selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder. Er kunden en fond, en trust eller et lignende juridisk arrangement følger det af definitionen i hvidvasklovens

§ 2, nr. 9, litra c, at en reel ejer er den eller de fysiske personer, der i sidste ende ejer eller kontrollerer kunden, eller den eller de fysiske personer, på hvis vegne en transaktion eller aktivitet gennemføres, herunder bestyrelsen, særligt begunstigede personer eller, såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af uddelinger, endnu ikke kendes, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse et retligt arrangement er oprettet eller fungerer, samt stifter, forvalter og protektor, hvis en sådan findes.

Der gælder efter selskabslovens § 58 a, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 15 g, lov om erhvervsdrivende virksomheder § 21 a og forskellige andre love en pligt for virksomheder og fonde til at indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere samt til at registrere oplysningerne i Erhvervsstyrelsens it-system.

Efter artikel 1, nr. 15, litra b, og 16, litra f, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer i artikel 30 og 31 i 4. hvidvaskdirektiv, er der krav om at indføre mekanismer til sikring af, at oplysningerne om reelle ejere, der skal registreres i et centralt register, dvs. i Erhvervsstyrelsens it-system, er passende, nøjagtige og aktuelle. Det følger endvidere af bestemmelserne, at sådanne mekanismer skal omfatte krav om, at personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer, skal indberette uoverensstemmelser, som de finder mellem oplysninger om reelt ejerskab i Erhvervsstyrelsens it-system og de oplysninger om reelt ejerskab, som er tilgængelige for dem. Bestemmelsen finder også anvendelse for myndigheder, hvor det er relevant og ikke griber unødigt ind i deres funktioner.

Artikel 1, nr. 15, litra b, og artikel 1, nr. 16, litra f, i 5. hvidvaskdirektiv fastsætter, at der skal træffes de fornødne foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide, og såfremt det er hensigtsmæssigt, at der i mellemtiden indføres en specifik henvisning i it-systemet herom. Denne bestemmelse gennemføres i § 46 c, stk. 2 og 3, i hvidvaskloven, jf. forslagets § 1, nr. 47, og i § 58 c, stk. 2 og 3, i selskabsloven m.fl., jf. § 1, nr. 5, m.fl. i forslag til lov om ændring af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, lov om erhvervsdrivende fonde og forskellige andre love (Ændring af reglerne om reelle ejere som følge af 5. hvidvaskdirektiv), der fremsættes samtidig med dette lovforslag.

Det forslås på den baggrund i *stk. 1*, at bliver en virksomhed eller en person bekendt med, at de oplysninger om deres kundes reelle ejere, som er indhentet i medfør af dette kapitel, ikke stemmer overens med de oplysninger om kundens reelle ejere, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, skal uoverensstemmelsen samt dokumentation herfor indberettes til Erhvervsstyrelsen hurtigst muligt.

Virksomheder og personer, der skal udføre kundekendskabsprocedurer efter denne lov, skal undersøge, hvem deres kundes reelle ejere er, og oplysningerne i Erhvervsstyrelsens it-system kan som udgangspunkt ikke alene lægges til grund herfor. Der henvises til bemærkningerne til den gældende § 11 i hvidvaskloven, jf. Folketingstidende 2016-2017, A, L 41, som fremsat, side 145, som gennemfører artikel 30, stk. 8, og 31, stk. 6, i 4. hvidvaskdirektiv.

Virksomheder og personer omfattet af lovens kundekendskabsprocedurer bliver forpligtet til at indhente oplysninger om deres kundes reelle ejere i form af et registreringsbevis eller et ekstrakt af oplysningerne i registeret over reelle ejere, jf. § 14, stk. 1, 2. pkt., i hvidvaskloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 20. Registreringsbeviset eller ekstraktet skal indhentes, når virksomheden eller personen etablerer en forretningsforbindelse med et selskab eller en anden juridisk enhed, en trust eller et juridisk arrangement, der har struktur eller funktioner, der ligner truster, som er forpligtet til at registrere oplysninger om deres reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system. Bliver virksomheder eller personer som led i kravet i hvidvasklovens § 14, stk. 1, 2. pkt., bekendt med, at de oplysninger, der følger af registreringsbeviset

eller ekstraktet er uoverensstemmende med virksomhedens eller personens egen vurdering af, hvem der er kundens reelle ejere, skal virksomheden eller personen ligeledes indberette om uoverensstemmelsen.

I de tilfælde, hvor virksomheder og personer som led i deres undersøgelse holder deres oplysninger om kundens reelle ejere op mod de oplysninger, som kunden, dvs. virksomheden, har registreret om sine reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, og derved bliver bekendte med uoverensstemmelser, skal de foretage en indberetning om uoverensstemmelsen. Indberetningspligten omfatter uoverensstemmelser i forhold til de oplysninger, som fremgår af Erhvervsstyrelsens it-system, dvs. oplysninger om den reelle ejere og den reelle ejers rettigheder, og de oplysninger, som er tilgængelig for personer og virksomheder omfattet af hvidvasklovens kundekendskabskrav. Indberetningspligten omfatter også uoverensstemmelser i forhold til, hvem der er registreret som reel ejer, herunder kendskab til om der er personer, der mangler at blive registreret som reelle ejere. Eventuelle slåfejl i registeret medfører ikke en indberetningspligt, men er der eksempelvis sket ændring af adressen eller af den reelle ejers ejerandele, der ikke er blevet opdateret i forhold til de registrerede oplysninger, vil der være tale om en uoverensstemmelse. Indberetningspligten indebærer ikke en mistanke om hvidvask, terrorfinansiering eller skatteunddragelse. Det er heller ikke de forpligtigede enheder, omfattet af kundekendskabskravene, der er ansvarlige for kontrol af oplysningerne i Erhvervsstyrelsens it-system.

Det foreslås desuden, at indberetningen skal vedlægges dokumentation for uoverensstemmelsen. Formålet med registrering af reelle ejere er at sikre øget gennemsigtighed i ejerforhold, der skal medvirke til at hindre hvidvask, finansiering af terrorisme og skatteunddragelse. Derfor anses en hurtig sagsbehandling af den indberettede uoverensstemmelse for at være nødvendigt. Vedlægges dokumentationen, der fører til indberetningen samtidig med indberetningen, vil det give myndigheden, der har tilsyns- og kontrolkompetencen, en bedre mulighed for konkret at vurdere, hvorvidt der er tale om en uoverensstemmelse, der kan afhjælpes ved den rette myndighedsvejledning, eller om der kan være tale om urigtige oplysninger om reelle ejere, der har til formål at sløre ejerskabet i den pågældende virksomhed m.fl.

Det er ikke indberetterens pligt at vurdere, hvorvidt indberetningen vedrører kategorien utilsigtet manglende registrering, utilsigtet fejlregistrering eller om der er tale om en tilsigtet manglende registrering eller tilsigtet fejlregistrering, men alene at foretage indberetningen, hvis de bliver bekendt med en uoverensstemmelse i de registrerede oplysninger i forhold til de oplysninger, som er tilgængelig for indberetter. Konstateres det som led i tilsynsmyndighedens tilsyn, at en person eller en virksomhed ikke har foretaget den lovpligtige indberetning, finder hvidvasklovens §§ 51, 60, 64 og 66 anvendelse på henholdsvis Finanstilsynets, Erhvervsstyrelsens, Advokatrådets og Spillemyndighedens område. Bestemmelserne giver tilsynsmyndighederne mulighed for at give påbud, hvis det i forbindelse med et tilsyn konstateres, at der ikke er foretaget indberetning af uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Det foreslås desuden, at indberetning af uoverensstemmelser skal ske hurtigst muligt efter, at virksomheden eller personen er blevet bekendt med uoverensstemmelsen mellem oplysningerne om kundens reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system og de oplysninger, som er tilgængelige for dem. Bestemmelsen lader det være op til en konkret vurdering, hvor længe virksomheden eller personen kan vente med at indberette uoverensstemmelsen fra det tidspunkt, hvor virksomheden eller personen får kendskab til uoverensstemmelsen i reel ejer-oplysningerne. Det må dog lægges til grund, at indberetningen ikke uden særlig anerkendelsesværdig grund kan vente flere dage. Indberetningen skal således foretages uden ugrundet ophold for at sikre registrets aktualitet.

Tilsvarende foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at bliver en kompetent myndighed bekendt med uoverensstemmelser i oplysninger om reelle ejere, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, og de oplysninger om reelt ejerskab, som er tilgængelige for dem, skal uoverensstemmelsen samt dokumentation herfor indberettes til Erhvervsstyrelsen hurtigst muligt.

At en myndighed er kompetent og derfor er omfattet af denne bestemmelse, indebærer, at de oplysninger som er uoverensstemmende med oplysninger om reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, bliver tilgængelige som led i myndighedsudøvelsen, dvs. som led i den pågældende myndigheds opgavevaretagelse. Dette begreb skal i denne kontekst forstås bredt.

Det foreslås ligesom i det foreslåede stk. 1, at indberetning af uoverensstemmelser skal ske hurtigst muligt efter, at myndigheden er blevet bekendt med uoverensstemmelsen mellem oplysninger om reelle ejere i Erhvervsstyrelsens register over reelle ejere og de oplysninger, som er tilgængelige for dem. Bestemmelsen lader det være op til en konkret vurdering, hvor længe myndigheden kan vente med at indberette uoverensstemmelsen fra det tidspunkt, hvor myndigheden får kendskab til uoverensstemmelsen i reelle ejere-oplysningerne. Det må dog lægges til grund, at indberetningen ikke uden særlig anerkendelsesværdig grund kan vente flere dage. Indberetningen skal således foretages uden ugrundet ophold for at sikre registrets aktualitet.

Der henvises til bemærkningerne til det foreslåede stk. 1.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at dette ikke gælder, hvis det vil gribe unødigt ind i myndighedens funktion.

Bestemmelsen om indberetning af uoverensstemmelser i oplysninger om reelle ejere, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, og de oplysninger, som er tilgængelige for dem, finder kun anvendelse for kompetente myndigheder, hvis det ikke vil gribe unødigt ind i myndighedens funktion.

Vurderingen af, hvornår det er relevant for en myndighed at indberette uoverensstemmelser i reelle ejere-oplysninger overlades til de relevante myndigheder at vurdere. De enkelte myndigheder anses også for at være de rette til at vurdere, om en indberetning vil gribe unødigt ind i deres funktion, hvorfor det ikke nærmere beskrives. Indberetningspligten indebærer dog ikke pligten til at undersøge forhold, der ikke indgår som led i myndighedens opgavevaretagelse.

Det foreslås endvidere, at indberetningsløsningen placeres hos Erhvervsstyrelsen, der fører registeret over reelle ejere. Det betyder, at alle indberetninger om uoverensstemmelser i oplysninger om reelle ejere skal indberettes til Erhvervsstyrelsen, der sikrer, at og at de indkomne indberetninger fordeles til videre foranstaltning til de myndigheder, der har tilsyns- og kontrolkompetencen over for den pågældende virksomhed, fond eller forening.

Det foreslås i *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om den tekniske opfyldelse af indberetningspligten.

Erhvervsstyrelsen bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om den tekniske opfyldelse af indberetningspligten. Indberetningspligten indebærer, at personer og virksomheder omfattet af hvidvasklovens krav om kundekendskabsprocedurer, og kompetente myndigheder skal foretage indberetning af uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere, som de bliver bekendte med. Indbe-

retningen skal ske til Erhvervsstyrelsen, der sikrer, at de indkomne indberetninger fordeles til videre foranstaltning til de myndigheder, der har tilsyns- og kontrolkompetencen over for den pågældende virksomhed, fond eller forening.

Bekendtgørelsen forventes at ville indeholde bestemmelser om, hvordan indberetningen skal foregå, herunder på hvilke sprog indberetningen skal affattes, hvilke oplysninger der skal indgå samt hvilke krav der stilles til de oplysninger, der skal følge med den elektroniske indberetning m.v. Bekendtgørelsen vil som minimum indeholde krav om oplysning om navn og CVR-nummer for den virksomhed, fond eller forening, som indberetningen vedrører, oplysning om navn og CPR-nummer eller CVR-nummer for indberetter og mulighed for at vedhæfte en fil (dokumentation) for indberetning. Indberetningsløsningen vil blive udformet i overensstemmelse med de fællesoffentlige krav til brugervenlighed.

Indberetningsløsningen vil blive indrettet i overensstemmelse med artikel 61, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv, der fastsætter krav til de mekanismer, der skal fremme indberetningen af uoverensstemmelser. Det omfatter blandt andet passende beskyttelse af indberetter og af den virksomhed, fond eller forening, som indberetningen vedrører. Den virksomhed, fond eller forening, som indberetningen vedrører, vil derfor ikke få oplyst, hvem der har foretaget indberetningen.

Til nr. 22

Efter den gældende § 17 i hvidvaskloven, skal virksomheder og personer, ud over kravene i hvidvaskklovens § 11, gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer, hvor der vurderes at være øget risiko for hvidvask og finansiering af terrorisme. Virksomheden eller personen skal i vurderingen tage de højrisikofaktorer i betragtning, som fremgår af hvidvasklovens bilag 3, samt andre højrisikofaktorer, som skønnes at være relevante.

Bestemmelsens stk. 2 fastsætter endvidere, at virksomheder og personer skal gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer, hvis kunden har hjemsted i et land, der er opført på Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. Dog kan dette efter bestemmelsens stk. 3 undlades på baggrund af en risikovurdering for en filial eller et majoritetsejet datterselskab af en juridisk person, hvor den juridiske person er etableret i et EU- eller EØS-land og underlagt krav, der følger af 4. hvidvaskdirektiv, og filialen eller det majoritetsejede datterselskab til fulde overholder koncernens politikker og forretningsgange. Kommissionens liste vil indeholde de lande, hvor FATF har udstedt en erklæring, men der kan også komme andre lande på Kommissionens liste.

Kravet til Kommissionen om at udarbejde en sådan liste, der løbende skal ajourføres, fremgår af 4. hvidvaskdirektiv, og kravet om, at der skal gælde skærpede krav i forhold til sådanne kundeforhold, fremgår af artikel 18, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv. Virksomheder og personer, der er omfattet af loven, og som har relationer uden for landet, skal derfor have procedurer, der sikrer et løbende kendskab til denne liste.

Bestemmelsen er ikke til hinder for, at der oprettes kundeforhold med en kunde med hjemsted i et sådant land. Ved indgåelse af et sådan kundeforhold skal virksomheden og personen imidlertid kunne håndtere kundeforholdets risiko. Der skal altid iværksættes yderligere foranstaltninger, men de konkrete foranstaltninger afhænger af risikofaktorerne i det pågældende kundeforhold.

Det foreslås, at bestemmelsen i *§ 17, stk. 2,* ophæves og i stedet indsættes et nyt stk. 2, hvorefter virksomheder og personer skal gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer, hvis kunden har hjemsted i et land, der er opført på Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. De skærpede kundekendskabsprocedurer skal omfatte en række forhold.

Ophævelse og indsættelse af et nyt stk. 2 foretages, for at præcisere hvilke skærpede kundekendskabsprocedurer, der skal gennemføres, hvis kunden har hjemsted i et land, der er opført på Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Det foreslås i *nr. 1,* at de skærpede kundekendskabsprocedurer skal omfatte indhentelse af yderligere oplysninger om kunden og den reelle ejer.

Yderligere oplysninger om kunden og den reelle ejer kan for eksempel være oplysninger om adresse eller fødested.

Det foreslås i *nr. 2,* at de skærpede kundekendskabsprocedurer skal omfatte indhentelse af yderligere oplysninger om forretningsforbindelsens tilsigtede karakter.

Yderligere oplysninger om forretningsforbindelsens tilsigtede karakter kan eksempelvis være oplysninger om forretningsforbindelsens formueforhold og forretningsforbindelsens forventede omfang.

Det foreslås i *nr. 3,* at de skærpede kundekendskabsprocedurer skal omfatte indhentelse af oplysninger om midlernes oprindelse og kilden til kundens og den reelle ejers formue.

Yderligere oplysninger om midlernes oprindelse og kilden til kundens og den reelle ejers formue er oplysninger om, hvorfra kundens eller den reelle ejers formue oprinder, hvorfra de midler, der indgår i transaktionen, oprinder, eller hvor midlerne, der indgår i forretningsforbindelsen, kommer fra. Relevante oplysninger kan for eksempel være oplysninger om, hvorledes kunden eller den reelle ejer opnår sin indtjening.

Det foreslås i *nr. 4,* at de skærpede kundekendskabsprocedurer skal omfatte indhentelse af oplysninger om årsagerne til de ønskede eller udførte transaktioner.

Dette indebærer, at virksomheder og personer skal indhente oplysninger, der yderligere understøtter kundens formål med konkrete transaktioner.

Det foreslås i *nr. 5,* at de skærpede kundekendskabsprocedurer skal omfatte indhentelse af godkendelse ved etablering eller videreførelse af forretningsforbindelser hos den person, der er udpeget i henhold til lovens § 7, stk. 2.

Dette indebærer, at de virksomheder og personer, der er forpligtet til at udpege en person efter § 7, stk. 2, skal indhente godkendelse fra denne person inden enhver etablering eller videreførelse af en forretningsforbindelse, hvis forretningsforbindelsen har hjemsted i et land, der er opført på Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Det foreslås i *nr. 6,* at de skærpede kundekendskabsprocedurer skal omfatte en skærpet overvågning af forretningsforbindelsen ved at øge antallet af kontroller og ved at udvælge transaktionsmønstre, der kræver nøjere undersøgelse.

Den foreslåede bestemmelse viderefører gældende ret, dog præciseres det i den foreslåede bestemmelse, hvilke skærpede kundekendskabsprocedurer, som virksomheder og personer skal iværksætte.

Der er tale om en direktivnær implementering af dele af artikel 1, stk. 1, nr. 11, i 5. hvidvaskdirektiv.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. hvidvasklovens § 78, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af den foreslåede § 17, stk. 2, er virksomheder og personer omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i ikke at gennemføre en skærpet kundekendskabsprocedure over for kunder, der har hjemsted i et land, der er opført på Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen kan være, hvor en virksomhed undlader at gennemføre en skærpet kundekendskabsprocedure over for en kunde med hjemsted i eksempelvis Nordkorea, idet Nordkorea står på listen.

Til nr. 23

Den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 17, stk. 2, medfører, at virksomheder og personer skal gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer, hvis kunden har hjemsted i et land, der er opført på Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme.

5. hvidvaskdirektiv stiller krav om, at ved forretningsforbindelser eller transaktioner, der involverer højrisikotredjelande, skal forpligtede enheder, hvor det er muligt, foruden kravene implementeret i § 17, stk. 2, gennemføre en eller flere supplerende afhjælpende foranstaltninger.

Det foreslås, at der indsættes som *§ 17, stk. 3, 1. pkt.,* at virksomheder og personer, ud over de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 2, skal gennemføre en eller flere yderligere risikobegrænsende foranstaltninger. Dette gælder, når fysiske personer eller juridiske enheder gennemfører transaktioner, der involverer lande, der er opført på Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Med risikobegrænsende foranstaltninger forstås foranstaltninger, som virksomheden eller personen iværksætter for at opnå en begrænsning af risiciene for hvidvask og finansiering af terrorisme.

Virksomheden eller personen skal efter nærmere vurdering vælge at gennemføre en eller flere af de risikobegrænsende foranstaltninger, som er nævnt i nr. 1-3 i den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås i stk. 3, *nr. 1,* at disse foranstaltninger blandt andet kan bestå i anvendelse af supplerende elementer af skærpede kundekendskabsprocedurer.

Det overlades til virksomheder og personer konkret at vurdere, hvilke supplerende og skærpende elemen-

ter, der ved gennemførelse af kundekendskabsprocedurer konkret kan begrænse risikoen i forhold til virksomhedens eller personens forretningsmodel.

Det foreslås endvidere i stk. 3, *nr. 2*, at foranstaltningerne kan omfatte indførelse af relevante skærpede indberetningsmekanismer eller systematisk indberetning af finansielle transaktioner.

Virksomheder og personer, som har elektroniske kontroller, kan eksempelvis vælge at opsætte flere parametre, som dermed kan skærpe overvågningen af specifikke transaktionsmønstre.

Endvidere foreslås det i stk. 3, *nr. 3*, at foranstaltningerne kan bestå i begrænsning af forretningsforbindelser eller transaktioner med fysiske personer eller juridiske enheder fra de tredjelande, der er identificeret som højrisikolande.

Det betyder, at virksomheder og personer kan beslutte at indskrænke deres udbud af produkter og tjenesteydelser til kunder fra højrisikotredjelande eller vælge ikke at indgå forretningsforbindelser eller gennemføre transaktioner, der involverer kunder fra højrisikotredjelande.

Bestemmelsen i § 17, stk. 3, implementerer dele af artikel 1, stk. 11, i 5 hvidvaskdirektiv.

Til nr. 24

Den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 18, stk. 7, medfører, at erhvervsministeren skal føre og offentliggøre en liste med navne på personer, der er omfattet af hvidvasklovens § 2, nr. 8, om politisk eksponerede personer. De nærmere retningslinjer for denne liste er fastsat i bekendtgørelse nr. 1704 af 20. december 2017 om indberetning og offentliggørelse af oplysninger om indenlandske politisk eksponerede personer.

Det foreslås i *§ 18, stk. 7*, at erhvervsministeren skal udvide oplysningerne på listen over de personer, der er omfattet af hvidvasklovens § 2, nr. 8, om politisk eksponerede personer med fødselsdato og stillingsbetegnelse.

Den foreslåede bestemmelse angår oplysninger om navn, stillingsbetegnelse og fødselsdato på de personer, som falder ind under definitionen på politisk eksponerede personer. Oplysninger om navn, stillingsbetegnelse og fødselsdato må kun indhentes i henhold til bestemmelsens formål for at klarlægge, hvilke personer, der omfattes af hvidvasklovens § 2, nr. 8.

Den foreslåede bestemmelse i § 18, stk. 7, vil medføre en videreførelse af den allerede eksisterende praksis, der udspringer af den nugældende § 18, stk. 7. Med ændringen vil det blive præciseret, hvilke oplysninger, der skal fremgå af listen over politisk eksponerede personer med det formål at sikre listens entydighed. Ved at angive fødselsdato og stillingsbetegnelse sikres det, at virksomheder og personer i deres identifikation af, om deres kunder er politisk eksponerede personer, undgår navnesammenfald og behov for at skulle foretage yderligere undersøgelser.

Det bemærkes, at det fortsat vurderes hensigtsmæssigt, at det er ansættelsesstedet, der bliver pligtsubjekt, og ikke den enkelte politisk eksponerede person, idet ansættelsesstedet har bedre mulighed for at indføre

procedurer, der sikrer, at den nødvendige underretning foretages i forbindelse med personudskiftninger m.v.

Når listen udarbejdes af en offentlig myndighed, sikres det, at der foretages en ensartet identifikation og afgrænsning af de personer, der er omfattet af hvidvasklovens § 2, nr. 8.

Definitionen af en politisk eksponeret person i hvidvasklovens § 2, nr. 8, understreger, at der er tale om personer, der bestrider et særligt offentligt tillidshverv, og som i kraft af dette hverv kan have adgang til offentlige eller betroede midler eller kan være modtagelige for bestikkelse. Hvidvasklovens § 2, nr. 8, er et udtryk for en direktivnær implementering af 4. hvidvaskdirektiv.

Førelse og offentliggørelse af en liste over politisk eksponerede personer skal ske i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningen regler.

Til nr. 25

Den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 18, stk. 7, medfører, at erhvervsministeren skal føre og offentliggøre en liste med navne på personer, som er omfattet af § 2, nr. 8.

5. hvidvaskdirektiv stiller krav om, at medlemsstaterne skal udarbejde og ajourføre en liste, som angiver de nøjagtige funktioner, der i henhold til nationale love og administrative bestemmelser udgør højerestående offentlige hverv, jf. 4. hvidvaskdirektiv artikel 3, nr. 9. Det følger endvidere, at medlemsstaterne skal anmode en international organisation, der er akkrediteret på deres område, om at udarbejde og ajourføre en liste over højerestående offentlige hverv inden for den pågældende internationale organisation, jf. 4. hvidvaskdirektiv artikel 3, nr. 9. Disse lister fremsendes til Kommissionen og kan offentliggøres.

Som en følge af en direktivnær implementering af dele af artikel 1, stk. 1, nr. 13, i 5. hvidvaskdirektiv, foreslås det, at der indsættes som *§ 18, stk. 8*, således at det fremgår, at internationale organisationer, skal udarbejde og ajourføre en liste over højerestående offentlige hverv, jf. § 2, nr. 8, inden for den pågældende internationale organisation. Denne liste skal sendes til Kommissionen. Erhvervsministeren udarbejder og ajourfører ligeledes en liste over de nøjagtige funktioner, der er omfattet af § 2, nr. 8, og sender denne liste til Kommissionen. Af § 18, stk. 8, 3. pkt., følger det, at erhvervsministeren udarbejder og ajourfører en liste over de nøjagtige funktioner, der er omfattet af § 2, nr. 8, og ligeledes sende denne liste til Kommissionen.

Med den foreslåede bestemmelse i *§ 18, stk. 8*, bliver det på europæisk plan tydeliggjort hvilke funktioner, der giver en person status som politisk eksponeret person. Definitionen på en politisk eksponeret person er implementeret i hvidvasklovens § 2, nr. 8.

Til nr. 26

Den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 19 omhandler skærpede kundekendskabskrav i forhold til grænseoverskridende korrespondentforbindelser, hvorefter virksomheder omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 1-13, og 19, skal iagttage en række skærpede foranstaltninger ud over kravene i hvidvasklovens § 11, før de etablerer en grænseoverskridende korrespondentforbindelse.

Hvidvasklovens § 19 fastsætter endvidere, at såfremt respondentforbindelsens kunde har direkte adgang til at disponere over midler indestående på en konto hos korrespondentforbindelsen, skal korrespondenten sikre sig, at respondenten gennemfører kundekendskabsprocedurer, samt at respondenten kan udlevere kundekendskabsoplysninger efter anmodning fra korrespondenten.

Den gældende bestemmelse i § 19, stk. 1, fastsætter hvilke krav (ud over kundekendskabsproceduren i medfør af lovens § 11) en korrespondent skal opfylde forinden etablering af en grænseoverskridende korrespondentforbindelse med en respondent fra et land, som ikke er et EU- eller EØS-land.

Med dette lovforslag præciseres det i *§ 19, stk. 1*, at det kun er grænseoverskridende korrespondent-forbindelser, der involverer gennemførelse af betalinger med et respondentinstitut fra lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der er omfattet af bestemmelsen. Betalinger skal i denne sammenhæng forstås som kommercielle betalinger, og værdipapirhandel vil således ikke være omfattet af bestemmelsens anvendelsesområde.

Bestemmelsen implementerer artikel 19 i 5. hvidvaskdirektiv

Til nr. 27

Hvidvasklovens §§ 17-20 fastsætter skærpede krav til kundekendskabsprocedurer. Hvidvasklovens § 17, stk. 2, fastsætter, at virksomheder og personer skal gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer, hvis kunden har hjemsted i et land, der er opført på Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Det foreslås, at der indføres en ny bestemmelse i *§ 20 a,* som vil medføre, at Finanstilsynet kan fastsætte regler om, at der ved forretningsforbindelser eller transaktioner, der involverer lande, der er opført på Kommissionens liste over højrisikotredjelande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme kan kræves, at første betaling foretages gennem en konto i kundens navn i et pengeinstitut, der er underlagt krav om kundekendskabsstandarder, der mindst svarer til de kundekendskabsstandarder, der er fastsat i denne lov.

Som konsekvens af den foreslåede nye bestemmelse, kan virksomheder og personer blive underlagt krav om at gennemføre en supplerende foranstaltning som led i deres kundekendskabsprocedurer i forhold til kunder og forretningsforbindelser, der involverer højrisikotredjelande.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med de foreslåede bestemmelser i hvidvasklovens §§ 31 a og 31 b, hvorefter det skal være muligt for en virksomhed eller person, der er omfattet af hvidvaskloven, at oprette en forretningsforbindelse eller foretage en transaktion, der involverer et højrisikotredjeland.

Finanstilsynet vil udnytte bemyndigelsen ved en bekendtgørelse, der opstiller de kriterier, der vil afgøre, om en betaling skal foretages gennem en konto i kundens navn i et pengeinstitut, der er underlagt krav om kundekendskabsstandarder, der mindst svarer til de kundekendskabsstandarder, der er fastsat i hvidvaskloven.

Bestemmelsen implementerer dele af artikel 1, stk. 1, nr. 11, i 5. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 28

Den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 22, stk. 1, medfører, at virksomheder og personer omfattet af loven kan overlade det til tredjemand at indhente oplysningerne efter lovens § 11, stk. 1, nr. 1-4, hvis oplysningerne stilles til rådighed af en virksomhed eller person omfattet af lovens § 1, stk. 1, en tilsvarende virksomhed eller person etableret i et EU- eller EØS-land eller en tilsvarende virksomhed eller person i øvrige lande, der er underlagt krav om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, der svarer til de krav, der følger af 4. hvidvaskdirektiv, og virksomheden eller personen er underlagt tilsyn af en myndighed.

Det foreslås at ændre *§ 22, stk. 1*, således at virksomheder og personer omfattet af loven også kan overlade det til tredjemand at kontrollere oplysninger efter lovens § 11, stk. 1, nr. 1-4. Med den foreslåede ændring, vil virksomheder og personer af loven, altså kunne overlade både indhentning og kontrol af oplysninger til tredjemand, og dermed overlade hele kontrolprocessen til tredjemand.

Til nr. 29

Den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 22 omhandler muligheden for at få bistand fra tredjemand.

Den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 22, stk. 3, medfører, at virksomheder og personer omfattet af loven skal sikre, at tredjemand forpligter sig til efter anmodning fra virksomheden eller personen straks at fremsende kopi af identitets- og kontroloplysninger om kunden eller den reelle ejer samt anden relevant dokumentation. Dette skal ses i lyset af, at den virksomhed eller person, der får stillet oplysningerne til rådighed forinden etableringen af kundeforholdet, skal foretage en selvstændig risikovurdering af kunden med udgangspunkt i de produkter eller tjenesteydelser, som den pågældende virksomhed eller person tilbyder kunden.

Tredjemand skal endvidere forpligte sig til på anmodning straks at fremsende relevante kontroloplysninger og anden relevant dokumentation til virksomheden eller personen omfattet af loven, samt dokumentation for at denne overholder kravene til opbevaring i 4. hvidvaskdirektiv. Forpligtelserne skal derfor fremgå af den kontrakt, der indgås med tredjemand. Dette skal ses i lyset af, at formålet med reglerne om kundekendskabsprocedurer er at sikre en effektiv efterforskning blandt andet ved hurtigt at kunne stille de nødvendige oplysninger om en kundes identitet m.v. til rådighed for efterforskningsmyndighederne. Som følge heraf kan det ligeledes blive nødvendigt, at den modtagende virksomhed eller person får identifikations- og kontroloplysninger samt anden relevant dokumentation om kundens eller den reelle ejers identitet.

Det følger af 5. hvidvaskdirektiv, at dokumentation også kan indhentes ved hjælp af elektroniske identifikationsmidler, relevante tillidstjenester som fastsat i eIDAS-forordningen, eller enhver sikker form for fjernidentifikationsproces eller elektronisk identifikationsproces, der er reguleret, anerkendt, godkendt eller accepteret af de kompetente nationale myndigheder.

Det foreslås at ændre bestemmelsen i *§ 22, stk. 3*, så det fremgår, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven skal sikre, at tredjemand forpligter sig til efter anmodning fra virksomheden eller personen straks at fremsende kopi af identitets- og kontroloplysninger om kunden eller den reelle ejer

samt anden relevant dokumentation herunder data. Tilføjelsen af "og data" udgør alene en præcisering, idet betingelsen i § 22, stk. 3, om at fremsende dokumentation typisk også vil indeholde data.

Der kan i øvrigt henvises til lovforslagets § 1, nr. 17, hvor hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 2, foreslås ændret.

Bestemmelsen i § 22, stk. 3, implementerer artikel 1, stk. 14, i 5. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 30

Den gældende bestemmelse i § 25, stk. 1, omhandler undersøgelses- og noteringspligten for virksomheder og personer, der er omfattet af loven. Det fastsættes i § 25, at virksomheder og personer skal undersøge baggrunden for og formålet med alle komplekse og usædvanligt store transaktioner samt alle usædvanlige transaktionsmønstre og aktiviteter, der ikke har et klart økonomisk eller påviseligt lovligt formål, med henblik på at fastslå, om der er mistanke om eller rimelig grund til at formode, at disse har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Resultaterne af undersøgelserne skal noteres og opbevares. En registreret person har ikke ret til indsigt i personoplysninger, der vedrører den pågældende selv, som er blevet eller vil blive behandlet efter dette lovforslags udkast til hvidvasklovens § 25, stk. 1 og 2.

Hvidvasklovens § 25 gennemfører artikel 40 i 4. hvidvaskdirektiv og artikel 1, stk. 1, nr. 10, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås at nyaffatte *§ 25, stk. 1*, således at bestemmelsens betingelser præciseres, så blot en betingelse fremover skal være opfyldt, før virksomheden eller personen skal undersøge baggrunden for og formålet med transaktionen.

Det følger af stk. 1, *nr. 1*, at baggrunden for og formålet med transaktionen skal undersøges, hvis transaktionen er kompleks.

Det betyder, at virksomheder og personer i vurderingen af, om transaktionen er kompleks, kan lægge vægt på faktorer eksempelvis, om transaktionen involverer flere parter eller flere jurisdiktioner, eller om transaktionen giver kunden mulighed for at modtage betalinger fra en ukendt tredjemand.

Det foreslås endvidere i stk. 1, *nr. 2,* at virksomheder og personer skal undersøge baggrunden for og formålet med en transaktion, hvis denne er usædvanlig stor.

Virksomheder og personer kan for eksempel vurdere, om en transaktion er udsædvanlig stor ud fra kendskabet til den konkrete kunde og den pågældendes transaktionsmønstre og produktportefølje.

I stk. 1*, nr. 3*, foreslås det, at undersøgelsen skal foretages, hvis transaktioner foretages i usædvanlige mønstre.

Det betyder, at virksomheder og personer kan tage udgangspunkt i kundens og kundetypens sædvanlige adfærdsmønstre i vurderingen af, om en transaktion foretages i usædvanlige mønstre.

I stk. 1*, nr. 4*, foreslås det, at baggrunden for og formålet med en transaktion skal undersøges, hvis der ikke er et åbenbart økonomisk eller lovligt formål med transaktionen.

Hensigten med bestemmelsen er at fastslå, om der er mistanke eller rimelig grund til at formode, at en transaktion eller en aktivitet har eller har haft forbindelse til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Det betyder derfor også, at virksomheden og personen skal have procedurer og systemer, som gør det muligt at identificere sådanne transaktioner og aktiviteter. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med hvidvasklovens § 26 om underretningspligt til SØIK.

En mistanke og eventuel indgivelse af underretning til SØIK skal baseres på vurderinger i den konkrete situation af handlingernes karakter og forskellighed fra normale kundehandlinger, fortielser og andre særegne og atypiske forhold hos kunden, der samlet leder opmærksomheden hen på et eventuelt forsøg på tilsløring af midlernes oprindelse, der må formodes at have en kriminel karakter.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i *§ 25, stk. 2*, således at virksomheder og personer, hvor det er relevant, skal udvide overvågningen af kunden med det formål at afgøre, om transaktionerne eller aktiviteterne forekommer mistænkelige, jf. stk. 1. Det foreslåede § 25, stk. 2. er en videreførelse af det gældende § 25, stk. 1, 2. pkt.

Kravet skal ses i sammenhæng med hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 5 om overvågning og § 11, stk. 3, om, at overvågningen skal gennemføres på baggrund af en risikovurdering. I tilfælde, hvor en kundes transaktion eller aktivitet er fundet mistænkelig, skal virksomheden eller personen på baggrund af risiko-en vurdere, om der er behov for at gennemføre skærpet overvågning af kunden, også hvor der er givet underretning til SØIK, jf. hvidvasklovens § 26, og hvor det på denne baggrund vurderes relevant at skærpe overvågningen af kunden.

Der kan forekomme tilfælde, hvor det ikke er relevant at skærpe overvågningen, f.eks. tilfælde hvor kunden har et meget simpelt produkt, f.eks. et udlånsprodukt med fast afvikling, eller hvor overvågningen af kunden allerede er skærpet.

Formålet med undersøgelsespligten i § 25, stk. 1 og 2 er at få fastslået, om det, der vurderes som værende usædvanligt, bliver til en egentlig mistanke om hvidvask af udbytte eller terrorfinansiering eller blot en formodning herom, eller om en mulig mistanke kan afkræftes. Det betyder, ar der alene foretages en undersøgelse i de tilfælde, hvor der er egentlig mistanke, eller der er rimelig grund til at formode, at en transaktion eller aktivitet har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvor en transaktion ikke svarer til kundens normale adfærdsmønster, eller hvor rådgiveren ikke har viden om, hvor kundens midler stammer fra.

Udgangspunktet i en undersøgelse af en mistanke vil være at sammenholde de oplysninger, virksomheden har om kunden (oplysninger om formålet med forretningsforbindelsen og omfanget heraf), og det, der ser mistænkeligt ud. I denne proces kan det være relevant at inddrage kunderådgiveren. Virksomheden kan også kontakte kunden for at indhente oplysning om formålet med transaktionen eller aktiviteten. Kundens forklaring vil i mange tilfælde ikke være nok til at afkræfte en mistanke. Det kan derfor være relevant at bede kunden om dokumentation for forklaringen. I tilfælde af et bilsalg kan kunden sende en salgsaftale, og i forbindelse med arv kan kunden fremsende en skifteretsattest. Der skal alene foretages undersøgelse

i de tilfælde, hvor der er en mistanke om hvidvask af udbytte eller terrorfinansiering. Virksomheden skal derfor ikke i alle tilfælde af kunders bilsalg, arv m.v. indhente dokumentation fra kunden.

Hvis virksomheden vurderer, at en forespørgsel vil give kunden viden om, at virksomheden har mistanke og derfor er i gang med at foretage en undersøgelse, eller hvis virksomheden i øvrigt ikke ønsker at kontakte kunden om sagen, skal virksomheden foretage en underretning til SØIK, jf. hvidvasklovens § 26, såfremt en mistanke ikke kan afkræftes på anden måde. Hvis en mistanke ikke kan afkræftes helt, skal virksomheden ligeledes foretage en underretning. Der skal være tale om en egentlig afkræftelse af en mistanke, hvorfor det ikke er tilstrækkeligt kun at svække denne.

Ændringen af ordlyden i § 25 har til formål at opnå en direktivnær implementering af 5. hvidvaskdirektivs artikel 1, stk. 1, nr. 10, litra b, nr. iv. I den gældende hvidvasklov benyttes formuleringen "klart økonomisk eller påviseligt lovligt formål". I lovforslaget benyttes formuleringen "ikke har et åbenbart økonomisk eller lovligt formål". Det vurderes, at bestemmelsen i 5. hvidvaskdirektiv skal forstås således, at der med ordlyden ikke er tilsigtet en materiel ændring i forhold til 4. hvidvaskdirektiv.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. hvidvasklovens § 78, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 25, stk. 1 og 2, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1. Den strafbare handling i henhold til § 25 stk. 1, består i ikke at undersøge baggrunden for og formålet med alle komplekse og usædvanligt store transaktioner samt alle usædvanlige transaktionsmønstre og aktiviteter, der ikke har et åbenbart økonomisk eller lovligt formål, med henblik på at fastslå, om der er mistanke eller rimelig grund til at formode, at disse har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er et pengeinstitut, hvor en kunde indsætter store kontantbeløb uden at kunne forklare, hvor kontanterne stammer fra, og hvor pengeinstituttet ikke nærmere undersøger baggrunden for de usædvanlige transaktioner. Den strafbare handling i henhold til § 25, stk. 2, består i, ikke at udvide overvågningen, hvis der er mistanke eller rimelig grund til at formode, at en kundens transaktioner eller aktiviteter har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 25, stk. 1. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er et pengeinstitut, hvor en kunde indsætter store kontantbeløb uden at kunne forklare, hvor kontanterne stammer fra, og hvor pengeinstituttet ikke nærmere undersøger baggrunden for de usædvanlige transaktioner samt undlader at vurdere, hvorvidt der skal ske skærpet overvågning af kunden.

Til nr. 31

Det følger af den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 25, stk. 3, at en registreret person ikke har ret til indsigt i personoplysninger, der vedrører den pågældende selv, der er eller vil blive behandlet efter stk. 1 og 2.

Som følge af dette lovforslags § 1, nr. 30, hvorefter der indsættes et nyt stk. 2 i § 25, med den konsekvens, at stk. 3 bliver til stk. 4, foreslås ordlyden af stk. 4 ændret i *§ 25, stk. 4*, således, at en registreret person ikke har ret til indsigt i personoplysninger, der vedrører den pågældende selv, der er eller vil blive behandlet efter stk. 1-3.

Der er tale om en konsekvensændring.

Til nr. 32

Det følger af den gældende bestemmelses ordlyd i § 28, at får en tilsynsmyndighed i henhold til denne lov eller told- og skatteforvaltningen kendskab til forhold, der giver grund til at tro kan have tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme, som er omfattet af underretningspligten i § 26, stk. 1., skal myndigheden underrette SØIK herom. Der er tale om en sproglig fejl i bestemmelsens 2. led, hvor der efter "at tro" mangler "at disse".

Det foreslås i *§ 28*, at der efter "at tro" indsættes ", at disse", således at den sproglige fejl korrigeres.

Ændringerne har ingen materiel betydning.

Til nr. 33

Det følger af den gældende bestemmelse i § 30 i hvidvaskloven, at virksomheder og personer, der er omfattet af loven, er forpligtet til at opbevare de oplysninger, der er indhentet ved gennemførelse af kundekendskabsprocedurer og registreringer, i mindst fem år efter forretningsforbindelsens ophør.

Det fremgår af præambelbetragtning 44 i 4. hvidvaskdirektiv, at de kompetente myndigheders anmodning om oplysninger fra de forpligtede enheder, sker med henblik på at forebygge, opdage eller efterforske hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

Det fremgår endvidere af præambelbetragtning 57 i 4. hvidvaskdirektiv, at de forpligtede enheder skal have effektive ordninger, der gør det muligt, at besvare anmodninger fra FIU'er og andre kompetente myndigheder om oplysninger vedrørende deres forretningsforbindelser, som de har eller har haft med bestemte personer. Det fremgår herudover, at anmodningen skal besvares hurtigt og fyldestgørende, og at dette skal ske gennem sikre og fortrolige kanaler. Det er derfor afgørende, at den forpligtede enhed træffer foranstaltninger, der sikrer fuld fortrolighed i relation til de oplysninger og dokumenter, som de anmodes om at videreformidle.

Det forslås i *§ 30, stk. 3*, at oplysninger, dokumenter og registreringer som nævnt i bestemmelsens stk. 1 skal kunne videregives, når SØIK eller andre kompetente nationale myndigheder henvender sig til virksomheder eller personer omfattet af loven for at få oplyst, om de har eller inden for de sidste fem år forud for forespørgslen har haft forretningsforbindelser med nærmere angivne personer, og hvori forbindelsen består.

Bestemmelsen giver ikke i sig selv grundlag for at pålægge virksomheder og personer omfattet af loven at videregive oplysninger som nævnes i bestemmelsen. Bestemmelsen indebærer derimod, at disse virksomheder og personer skal indrette sig således, at de kan reagere fyldestgørende og hurtigt, når SØIK eller andre kompetente myndigheder henvender sig for at få oplysninger, som nævnt i bestemmelsens stk. 1.

Bestemmelsen indebærer endvidere, at oplysninger, dokumenter og registreringer i forbindelse med undersøgelser, jf. § 25, stk.1 og 2, alene skal videreformidles til rette modtager og ikke må komme til uvedkommendes kendskab. Videreformidlingen af de pågældende dokumenter og oplysninger skal ske gennem sikre kanaler og i fuld fortrolighed for at sikre beskyttelse af personoplysninger. Fuld fortrolighed

kan sikres gennem mails eller post, og hvor det er muligt for de forpligtede enheder, skal de pågældende oplysninger sendes krypteret.

Forslaget implementerer artikel 42 i 4. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 34

Det følger af artikel 1, nr. 19, i 5. hvidvaskdirektiv, at der indsættes en ny artikel 32 a i 4. hvidvaskdirektiv. Bestemmelsen medfører, at medlemsstaterne indfører centrale automatiske mekanismer, f.eks. centrale registre eller centrale elektroniske systemer for dataudtræk, som muliggør rettidig identifikation af alle fysiske eller juridiske personer, som har eller kontrollerer betalingskonti og bankkonti, der identificeres ved IBAN, som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning. 260/2012/EU af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009, samt deponeringsbokse, som indehaves af et kreditinstitut på deres område. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om kendetegnene ved disse nationale centrale automatiske mekanismer.

Medlemsstaterne sikrer, at de oplysninger, der lagres i de centrale mekanismer, er direkte tilgængelige på en hurtig og ufiltreret måde for nationale FIU'er og andre relevante myndigheder med henblik på opfyldelse af deres forpligtelser i henhold til 4. hvidvaskdirektiv, som ændret ved 5. hvidvaskdirektiv. Medlemsstaterne sikrer, at alle FIU'er rettidigt kan give oplysninger, der opbevares i de centrale mekanismer, til andre FIU'er, jf. artikel 53 i 4. hvidvaskdirektiv, som ændret ved 5. hvidvaskdirektiv.

Følgende oplysninger skal være tilgængelige og søgbare gennem de centrale mekanismer:

Kundekontohaveren og enhver person, der foregiver at handle på kundens vegne: navn, suppleret med øvrige oplysninger om enten identitet i henhold til de nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 13, stk. 1, litra a, jf. lovforslagets § 1, nr. 17, eller individuelt identifikationsnummer

Den reelle ejer bag kundekontohaveren: navn, suppleret med øvrige oplysninger om enten identitet i henhold til de nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 13, stk. 1, litra b, jf. hvidvasklovens § 11 og lovforslagets § 1, nr. 18, eller individuelt identifikationsnummer

Bankkonto eller betalingskonto: IBAN-nummer og dato for åbning og lukning af kontoen

Deponeringsbokse: lejerens navn, suppleret enten med øvrige oplysninger om identitet i henhold til de nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 13, stk. 1, jf. hvidvasklovens § 11 og lovforslagets § 1, nr. 17-19, eller et individuelt identifikationsnummer og lejeperiodens varighed.

Den foreslåede *§ 30 a* indeholder således en bemyndigelse til, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om førelse af centrale automatiske mekanismer, som muliggør identifikation af alle fysiske eller juridiske personer, som har eller kontrollerer betalingskonti og bankkonti, der identificeres ved IBAN, som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 260/2012/EU af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009, samt deponeringsbokse, som indehaves af et kreditinstitut med hjemsted i Danmark. Ministeren kan herunder fastsætte de nærmere regler om, at de centrale automatiske mekanis-

mer kan føres i offentligt eller privat regi samt hvilke oplysninger, der skal være tilgængelige og søgbare gennem de centrale mekanismer m.v.

Førelsen af centrale automatiske mekanismer kan være i form af et centralt register eller et centralt elektronisk system for dataudtræk, og kan udvikles og føres af offentlige eller private aktører.

Forslaget gennemfører artikel 1, nr. 19, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer 4. hvidvaskdirektiv og indsætter artikel 32 a.

Som eksempler på oplysninger, der ifølge artikel 32 a skal være tilgængelige i et sådant centralt register eller elektronisk system for dataudtræk, kan nævnes navn og øvrige identifikationsoplysninger på kunden (kontohaveren), identifikation af den reelle ejer bag kunden (kontohaveren), IBAN-nummer på bankkonto eller betalingskonto og dato for åbning og lukning af kontoen. Vedrørende deponeringsbokse skal det centrale register eller det elektroniske system for dataudtræk indeholde lejerens navn suppleret med øvrige identitetsoplysninger og lejeperiodens varighed.

Oplysningerne i de centrale automatiske mekanismer skal gøres tilgængelige for SØIK og nationale myndigheder med henblik på at opfylde deres forpligtelser efter direktivet. Dette forventes at være relevant for politi- og skattemyndigheder.

Oplysningerne skal være direkte tilgængelige på en hurtig og ufiltreret måde. Det betyder, at de relevante myndigheder skal have direkte og uhindret adgang til oplysningerne, som skal være tilgængelige i deres fulde og uredigerede form.

Med den foreslåede *§ 30 b* skal SØIK og andre kompetente myndigheder i henhold til hvidvaskloven sikres adgang til oplysninger, som muliggør rettidig identifikation af alle fysiske og juridiske personer, der ejer fast ejendom i Danmark.

Geodatastyrelsen er registerejer af Ejerfortegnelsen, som forventeligt går i drift i april 2019. Ejerfortegnelsen er et nyt autoritativt register over de faktiske ejere af al fast ejendom i Danmark. Ejerfortegnelsen vil indeholde oplysninger om de personer og virksomheder, som råder over fast ejendom.

Ved faktisk ejer af fast ejendom forstås den ejer, der er registreret i den digitale tinglysning, eller den ejer, som en kommune har indsat som følge af, at den tinglyste ejer ikke lever mere, at ejerskabet ikke er tinglyst eller andre forhold som gør, at en kommune har behov for at registrere en ejer som erstatning for en eventuel tinglyst ejer.

Det vil være muligt for alle offentlige myndigheder at få adgang til registret. For at få adgang til Ejerfortegnelsen skal der indgives ansøgning via Datafordeleren, som er en service vedrørende levering af stabil drift for indlæsning, opdatering og udstilling af grunddata. Denne service leveres af Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering.

Til nr. 35

Der gælder på nuværende tidspunkt ikke nogen regler for, hvilke foranstaltninger, der skal foretages i

forhold til, når en virksomhed fra et højrisikotredjemand ønsker at etablere datterselskaber, filialer eller repræsentationskontorer i Danmark.

5. hvidvaskdirektiv stiller krav om, at der fastsættes regler, der sikrer, at en eller flere foranstaltninger anvendes i forhold til højrisikotredjelande eksempelvis i forhold til, når en underlagt virksomhed ønsker at etablere datterselskaber, filialer eller repræsentationskontorer i et tredjeland.

Den foreslåede bestemmelse i *§ 31 a*, *stk. 1,* giver den myndighed, som påser en virksomheds eller en persons overholdelse af loven, mulighed for at afvise etablering af datterselskaber, filialer eller repræsentationskontorer i Danmark for virksomheder og personer, der har hjemsted i et land, der er opført på Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 2*, vil medføre, at den myndighed, som påser virksomhedens eller personens overholdelse af denne lov, kan fastsætte regler om, at etablering af datterselskaber, filialer eller repræsentationskontorer i Danmark for virksomheder og personer, der har hjemsted i et land, der er opført på Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, kan ske i landet under særlige forudsætninger.

Bestemmelsen vil give den myndighed, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af denne lov, hjemmel til under særlige forudsætninger at godkende etablering af et datterselskab af en virksomhed, der har hjemsted i et land, der er opført på Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. Denne mulighed begrundes i, at det skal være muligt for en virksomhed eller person fra et land, der er opført på Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, at etablere sig i Danmark under særlige forudsætninger. Hvorvidt dette er tilfældet, må bero på en konkret vurdering. Der kan i vurderingen for eksempel lægges vægt på, om højrisikotredjelandet på højt politisk plan har forpligtet sig til at afhjælpe de identificerede mangler samt besluttet at anmode om teknisk bistand for at gennemføre FATF's handlingsplan, og som er identificeret ved FATF's offentlige erklæring.

Det foreslås i *stk. 3* anført, at der med de myndigheder, jf. stk. 1 og 2, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af denne lov, menes henholdsvis Finanstilsynet, jf. § 47, stk. 1, Erhvervsstyrelsen, jf. § 57, stk. 1, Advokatrådet, jf. § 64, stk. 1, og Spillemyndigheden, jf. § 65, stk. 1.

Det følger af hvidvasklovens § 47, stk. 1, der foreslås ændret med dette lovforslags § 1, nr. 48 og 49, at Finanstilsynet er tilsynsmyndighed for virksomheder og personer omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1 nr. 1-13, og 19.

Det følger af hvidvasklovens § 57, stk. 1, der foreslås ændret med dette lovforslags § 1, nr. 66 og 67, at Erhvervsstyrelsen er tilsynsmyndighed for virksomheder og personer omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1 nr. 15-18, der for så vidt angår nr. 16 og 17 foreslås ændret med dette lovforslags § 1, nr. 3 og 4.

Endvidere følger det af hvidvasklovens § 64, stk. 1, der foreslås ændret med dette lovforslags § 1, nr. 81, at Advokatrådet har tilsynskompetencen i forhold til advokater omfattet af hvidvaskloven § 1 stk. 1 nr. 14.

Endelig følger det af hvidvasklovens § 65, stk. 1, der foreslås ændret med dette lovforslags § 1, nr. 82,

at Spillemyndigheden er tilsynsmyndighed for virksomheder og personer omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1 nr. 20.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i *§ 31 b, stk. 1*, at virksomheder og personer omfattet af loven med hjemsted i Danmark, der ønsker at etablere en filial eller et repræsentationskontor i et land, der er opført på Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, skal meddele dette til den myndighed, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af denne lov. Derudover skal der indsendes oplysninger om i hvilket land, filialen ønskes etableret, en beskrivelse af filialens virksomhed, herunder oplysninger om organisation, og de planlagte aktiviteter, filialens adresse og navnene på filialens ledelse.

Overtrædelse af bestemmelsen i § 31 b, stk. 1, foreslås strafbelagt, jf. § 78, stk. 1, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 88. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 31 b, stk. 1, er virksomheder og personer omfattet af loven, og den strafbetingede handling består i, at en virksomhed eller person omfattet af loven, etablerer en filial eller et repræsentationskontor i et land, der er opført på Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, uden at meddele dette til den myndighed, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af hvidvaskloven.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 31 b, *stk. 2*, at den myndighed, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af denne lov, kan forbyde virksomheden eller personen at etablere filialer eller repræsentationskontorer i et land der er opført på Kommissionens liste over højrisikotredjelande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Bestemmelsen vil således give den myndighed, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af denne lov, hjemmel til at forbyde en virksomheds eller persons etablering i et land, der er opført på Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 31 b, *stk. 3*, at den myndighed, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af denne lov, kan fastsætte regler om, at virksomheden eller personen skal tage højde for, at den pågældende filial eller det pågældende repræsentationskontor vil komme til at ligge i et land, der ikke har tilstrækkelige ordninger til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

Det betyder, at den myndighed, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af denne lov, kan fastsætte regler om, at en eller flere foranstaltninger skal iværksættes, hvis en virksomhed eller person ønsker at etablere en filial eller repræsentationskontor i et land, der ikke har tilstrækkelige ordninger til bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme.

Det foreslås i *stk. 4* anført, at der med de myndigheder, jf. stk. 1-2, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af denne lov, menes henholdsvis Finanstilsynet, jf. § 47, stk. 1, Erhvervsstyrelsen, jf. § 57, stk. 1, Advokatrådet, jf. § 64, stk. 1, og Spillemyndigheden, jf. § 65, stk. 1.

Det følger af hvidvasklovens § 47, stk. 1, der foreslås ændret med dette lovforslags § 1, nr. 48 og 49, at Finanstilsynet er tilsynsmyndighed for virksomheder og personer omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1 nr. 1-13, og 19.

Det følger af hvidvasklovens § 57, stk. 1, der foreslås ændret med dette lovforslags § 1, nr. 66 og 67, at Erhvervsstyrelsen er tilsynsmyndighed for virksomheder og personer omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1 nr. 15-18, der for så vidt angår nr. 16 og 17 foreslås ændret med dette lovforslags § 1, nr. 3 og 4.

Endvidere følger det af hvidvasklovens § 64, stk. 1, der foreslås ændret med dette lovforslags § 1, nr. 81, at Advokatrådet har tilsynskompetencen i forhold til advokater omfattet af hvidvaskloven § 1 stk. 1 nr. 14.

Endelig følger det af hvidvasklovens § 65, stk. 1, der foreslås ændret med dette lovforslags § 1, nr. 82, at Spillemyndigheden er tilsynsmyndighed for virksomheder og personer omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1 nr. 20.

Myndigheden kan ved fastsættelse af reglerne herom lade en eller flere af følgende foranstaltninger indgå:

Det forventes, at der vil fastsættes regler om, at virksomheden eller personen påbydes, at der føres øget kontrol med eller stilles skærpede krav om ekstern revision for virksomhedens filial eller repræsentationskontor, i det pågældende land, at virksomheden eller personen påbydes, at der stilles skærpede krav til ekstern revision af finansielle koncerner vedrørende alle filialer eller repræsentationskontorer i det pågældende land og at kredit- og finansieringsinstitutter påbydes at undersøge og ændre eller om nødvendigt bringe korrespondentforbindelser med respondentinstitutter i det pågældende land til ophør.

De foreslåede bestemmelser til §§ 31 a og b implementerer dele af artikel 1, stk. 1, nr. 11, i 5. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 36

Den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 35, stk. 1, fastsætter, at virksomheder og personer, der er omfattet af lovens § 1, stk. 1, nr. 5, 8 og 11, for så vidt angår alternative investeringsfonde, og nr. 13-20, skal have en ordning, hvor deres ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af denne lov og regler udstedt i medfør heraf. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt.

Det foreslås i *§ 35, stk. 1*, at anvendelsesområdet udvides til også at omfatte § 1, nr. 22-24 som foreslås indsat ved lovforslagets § 1, nr. 36. Dette skyldes, at hvidvasklovens anvendelsesområde foreslås udvidet med lovforslagets § 1, nr. 5, hvorefter virksomheder og personer, der erhvervsmæssigt opbevarer, handler med eller formidler handel med kunstværker, herunder kunstgallerier og auktionshuse, hvor værdien af transaktionen eller af en række indbyrdes forbundne transaktioner beløber sig til 50.000 kr. eller derover, udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer og udbydere af virtuelle tegnebøger, omfattes af loven. På den baggrund foreslås anvendelsesområdet for lovens § 35, stk. 1, tilsvarende udvidet, således at nævnte virksomheder og personer også omfattes af reglerne om, at de skal have en ordning, hvor deres ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af hvidvaskloven og regler udstedt i medfør heraf. Indberetningerne skal kunne foretages anonymt.

Den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 36, stk. 1, fastsætter, at virksomheder og personer, der er omfattet af lovens § 1, stk. 1, nr. 5, 8 og 11, for så vidt angår alternative investeringsfonde, og nr.

13-20, ikke må udsætte en ansat for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens eller personens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af hvidvaskloven og regler udstedt i medfør heraf til en tilsynsmyndighed eller til en ordning i virksomheden.

Med dette lovforslags § 1, nr. 5, udvides anvendelsesområdet for hvidvaskloven til også at omfatte virksomheder og personer, der erhvervsmæssigt opbevarer, handler med eller formidler handel med kunstværker, herunder kunstgallerier og auktionshuse, hvor værdien af transaktionen eller af en række indbyrdes forbundne transaktioner beløber sig til 50.000 kr. eller derover, udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer og udbydere af virtuelle tegnebøger.

Det foreslås i *§ 36, stk. 1*, at anvendelsesområdet udvides til også at omfatte § 1, nr. 22-24, som forslås indsat ved lovforslagets § 1, nr. 36. Dette skyldes, at hvidvasklovens anvendelsesområde foreslås udvidet med lovforslagets § 1, nr. 5, hvorefter virksomheder og personer, der erhvervsmæssigt opbevarer, handler med eller formidler handel med kunstværker, herunder kunstgallerier og auktionshuse, hvor værdien af transaktionen eller af en række indbyrdes forbundne transaktioner beløber sig til 50.000 kr. eller derover, udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer og udbydere af virtuelle tegnebøger også omfattes af reglerne om, at man derved ikke må udsætte en ansat for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens eller personens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af hvidvaskloven og regler udstedt i medfør heraf til en tilsynsmyndighed eller til en ordning i virksomheden.

Til nr. 37

Bestemmelsen i § 35, stk. 1, 1. pkt., i hvidvaskloven gennemfører artikel 61, stk. 3, i 4. hvidvaskdirektiv og svarer til bestemmelserne i lov om finansiel virksomhed og den øvrige finansielle lovgivning.

Det følger af § 35, stk. 1, 1. pkt., i hvidvaskloven, at virksomheder og personer omfattet af lovens § 1, stk. 1, nr. 5, 8 og 11, for så vidt angår alternative investeringsfonde, og nr. 13-20, skal etablere en whistleblowerordning, hvor ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal anonymt kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af hvidvasklovgivningen. Det følger af § 35, stk. 1, 2. pkt., at indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt. Ordningen kan oprettes via kollektiv overenskomst, jf. § 35, stk. 2, i hvidvaskloven.

§ 35, stk. 3, i hvidvaskloven, fastlægger en bagatelgrænse, hvorefter en virksomhed eller person, som beskæftiger fem ansatte eller færre, ikke er omfattet af kravet om etablering af en whistleblowerordning. Når virksomhederne eller personerne beskæftiger flere end fem ansatte, skal de senest tre måneder efter ansættelsen af den sjette ansatte have etableret en whistleblowerordning. Tilsynsmyndighederne kan i særlige tilfælde dispensere fra kravet om etablering af en whistleblowerordning, jf. § 35, stk. 4, i hvidvaskloven.

Det foreslås at indsætte et nyt *3. pkt.* i § 35, stk. 1, hvorefter virksomheder og personer skal følge op på indberetninger til ordningen og skriftligt kunne dokumentere, hvordan virksomheden eller personen har fulgt op på indberetningerne.

Den foreslåede bestemmelse skal være med til at sikre bedre kontrol med overholdelse af hvidvasklovgiv-

ningen, samt at virksomheder og personer omfattet heraf får fulgt op på indberetninger om overtrædelser og potentielle overtrædelser af denne lovgivning og dokumenteret dette på fyldestgørende vis.

De virksomheder og personer, der er omfattet af den foreslåede bestemmelse, vil være de virksomheder og personer, der efter § 35, stk. 1, 1. pkt., er forpligtet til at etablere en whistleblowerordning.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en virksomhed eller person efter anmodning fra en tilsynsmyndighed vil skulle kunne dokumentere, hvordan virksomheden løbende har fulgt op på indberetninger til virksomhedens whistleblowerordning. Dette kan f.eks. være efter anmodning fra Finanstilsynet som led i Finanstilsynets tilsynsvirksomhed, jf. § 47 i hvidvaskloven.

Dokumentationskravet vil være skriftligt og indebærer, at virksomheden eller personen omfattet af forpligtelsen i § 35, stk. 1, 1. pkt., til at have en whistleblowerordning, skriftligt skal sikre, at virksomheden eller personen løbende får fulgt op på indberetninger til virksomhedens eller personens whistleblowerordning, således at virksomheden eller personen kan dokumentere over for tilsynsmyndigheden, at denne på betryggende vis har fulgt op på alle indberetninger til whistleblowerordningen.

Det er op til den enkelte myndighed at vurdere, hvilke oplysninger, virksomheden skal opbevare for at opfylde dokumentationskravet. Som minimum skal virksomhederne dog opbevare oplysninger om, hvad indberetningen går ud på, dokumentation for, hvordan indberetningen er blevet behandlet, og hvilke beslutninger, der er blevet truffet som følge af behandlingen af indberetningen. Relevant mailkorrespondance, interne undersøgelsesrapporter eller andet materiale, der dokumenterer, at virksomheden på betryggende vis har fulgt op på indberetningerne bør også opbevares. Sådan dokumentation bør som minimum opbevares i fem år, fra forpligtelsen til at følge op på indberetningen er opfyldt. Såfremt dokumentationen indeholder personoplysninger på fysiske personer, skal reglerne om persondatabeskyttelse iagttages.

Som dataansvarlig vil virksomheden eller personen til enhver tid skulle efterleve principperne for behandling af personoplysninger, jf. artikel 5 i databeskyttelsesforordningen. Det betyder blandt andet, at når personoplysninger ikke længere er nødvendige for at efterleve dokumentationskravet, vil den finansielle virksomhed som udgangspunkt skulle slette eller anonymisere personoplysningerne.

Det fremgår af § 78, stk. 1, i hvidvaskloven, at overtrædelse af blandt andet § 35, stk. 1, kan straffes med bøde. Med indsættelsen af dokumentationskravet i bestemmelsens 3. pkt., vil også overtrædelse heraf kunne straffes med bøde.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 35, stk. 1, 3. pkt., i hvidvaskloven, vil være den af bestemmelsen i § 35, stk. 1, 1. pkt., omfattede virksomhed eller person. Det betyder, at en virksomheds eller persons manglende opfyldelse af dokumentationskravet vil kunne straffes med bøde, jf. § 78, stk. 1, i hvidvaskloven.

Virksomheden eller personen vil f.eks. kunne straffes med bøde i de tilfælde, hvor virksomheden eller personen fuldstændig undlader at følge op på henvendelser til virksomhedens eller personens whistleblowerordning, eller helt undlader at indsende dokumentation til tilsynsmyndigheden efter tilsynsmyndighedens anmodning herom, jf. det foreslåede § 35, stk. 1, 3. pkt., i hvidvaskloven.

Til nr. 38

Det følger af § 36, stk. 1, i hvidvaskloven, at en virksomhed eller person ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens eller personens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af hvidvaskloven til en tilsynsmyndighed eller til en ordning i virksomheden.

§ 36, stk. 1, gennemfører artikel 38 og 61, stk. 2, litra b, i 4. hvidvaskdirektiv.

Indberetning omfatter blandt andet enhver anmeldelse eller meddelelse til tilsynsmyndighederne eller til en virksomheds eller persons whistleblowerordning omhandlende en virksomheds eller persons, herunder en ansats eller et bestyrelsesmedlems, overtrædelse eller potentielle overtrædelse af denne lov, regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006, hvor dette er relevant, og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling omfattet. Ufordelagtig behandling kan foruden afskedigelse f.eks. være degradering, forflyttelse, chikane eller lignende.

Det er en forudsætning for bestemmelsens anvendelsesområde, at den ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse til tilsynsmyndigheden eller den interne whistleblowerordning, og det er en forudsætning, at der er årsagssammenhæng mellem den ufordelagtige behandling eller ufordelagtige følger og det forhold, at den ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse.

Betingelsen om, at der skal foreligge årsagssammenhæng, medfører blandt andet, at bestemmelsen alene finder anvendelse i forbindelse med ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som besluttes, efter den ansatte har indberettet en virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af loven og regler udstedt i medfør heraf til den relevante tilsynsmyndighed eller en virksomheds whistleblowerordning.

Det foreslås at udvide *§ 36, stk. 1*, i hvidvaskloven til også at omfatte tidligere ansatte.

Den foreslåede ændring vil indebære, at virksomheden eller personen som hidtil ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger som følge af, at den ansatte har indberettet virksomhedens eller personens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af hvidvasklovgivningen til en tilsynsmyndighed eller den interne whistleblowerordning. Som noget nyt vil den foreslåede ændring medføre, at en virksomhed eller en person heller ikke må udsætte tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den tidligere ansatte har indberettet virksomhedens eller personens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af hvidvasklovgivningen til en tilsynsmyndighed eller til en intern whistleblowerordning. Eksempelvis må virksomheden eller personen ikke reducere eller undlade at udbetale udskudt variabel løn til en tidligere ansat som følge af den tidligere ansattes indberetning til ordningen.

Beskyttelsen i § 36, stk. 1, i hvidvaskloven vil omfatte alle tidligere ansatte, som udsættes for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af, at personen har indberettet virksomhedens eller perso-

nens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af hvidvasklovgivningen efter lovens ikrafttræden. Der kan f.eks. være tale om personer, som har foretaget en indberetning til en intern whistleblowerordning eller til Finanstilsynets whistleblowerordning, mens de var ansat, eller som efter ansættelsesforholdets ophør har foretaget en indberetning til Finanstilsynets whistleblowerordning.

Ved vurderingen af, om en person er tidligere ansat i virksomheden kan følgende forhold indgå: aftalegrundlaget for en persons ansættelse, f.eks. om en person har en ansættelseskontrakt, om virksomheden eller personen har instruksbeføjelse over personen, om virksomheden eller personen bestemmer personens arbejdstider, om personen aflønnes som en ansat, om personen i overvejende grad har én og samme arbejdsgiver, om virksomheden eller personen fører tilsyn og kontrol med personens arbejde, om virksomheden eller personen afholder udgifter forbundet med personens arbejde, eller om personen har ret til opsigelsesvarsel. Opregningen er ikke udtømmende, og andre forhold vil ligeledes kunne indgå i vurderingen.

Den foreslåede ændring vil indebære, at en ansat eller en tidligere ansat, der mener at have været udsat for ufordelagtig behandling m.v. som følge af en indberetning om en virksomheds eller persons overtrædelse eller potentielle overtrædelse af hvidvasklovgivningen til en tilsynsmyndighed eller til en intern whistleblowerordning til trods for forbuddet i den foreslåede ændring af § 36, stk. 1, i hvidvaskloven, skal anlægge et civilretligt søgsmål mod virksomheden eller personen ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte eller den tidligere ansatte en godtgørelse efter § 36, stk. 3, i hvidvaskloven. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. ved voldgift. Den ansatte eller den tidligere ansatte har endvidere mulighed for at politianmelde den omhandlede overtrædelse af forbuddet mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, da en overtrædelse af § 36, stk. 1, er strafbelagt, jf. § 78, stk. 1.

Til nr. 39

Det følger af § 36, stk. 1, i hvidvaskloven, at virksomheder og personer ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens eller personens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af hvidvasklovgivningen til en tilsynsmyndighed eller til en intern whistleblowerordning.

§ 36 gennemfører artikel 38 og 61, stk. 2, litra b, i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i *§ 36, stk. 1, 2. pkt.*, hvorefter det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte.

Den foreslåede bestemmelse er en tydeliggørelse og indebærer, at en virksomhed eller person ikke må begrænse den variable løndel på grundlag af, at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

Ved vurderingen af, om en person er ansat eller tidligere ansat kan følgende forhold indgå: aftalegrundlaget for en persons ansættelse, f.eks. om en person har eller har haft en ansættelseskontrakt, om virksomheden eller personen har eller har haft instruksbeføjelse over personen, om virksomheden eller personen

bestemmer eller har bestemt personens arbejdstider, om personen aflønnes eller har været aflønnet som en ansat, om personen i overvejende grad har eller har haft én og samme arbejdsgiver, om virksomheden eller personen fører eller har ført tilsyn og kontrol med personens arbejde, om virksomheden eller personen afholder eller har afholdt udgifter forbundet med personens arbejde og om personen har eller har haft ret til opsigelsesvarsel. Opregningen er ikke udtømmende, og andre forhold vil ligeledes kunne indgå i vurderingen.

Ved variable løndele forstås aflønningsordninger, hvor den endelige aflønning ikke er kendt på forhånd, herunder bonusordninger, resultatkontrakter, engangsvederlag og andre lignende ordninger, der ikke er en del af den faste løndel, jf. § 5, stk. 1, nr. 45, i lov om finansiel virksomhed. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nyaffattelsen af den dagældende bestemmelse i § 5, stk. 1, nr. 42, jf. Folketingstidende 2013-2014, A, L41, som fremsat, side 93.

Den foreslåede nye bestemmelse vil indebære, at en virksomhed eller person omfattet af § 36, stk. 1 hverken ved fastsættelse, tildeling eller udbetaling af variabel løn til sine ansatte eller tidligere ansatte må begrænse den variable løndel på grundlag af, at personen har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af hvidvasklovgivningen til en tilsynsmyndighed eller til en ordning i virksomheden. Den foreslåede bestemmelse vil eksempelvis indebære, at en virksomhed eller person ikke må betinge en variabel løndel af, at en ansat eller tidligere ansat ikke har foretaget indberetninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af hvidvasklovgivningen til Finanstilsynet eller til en virksomheds ordning. Den foreslåede bestemmelse indebærer eksempelvis også, at en virksomhed eller person ikke kan undlade at udbetale en variabel løndel til en ansat eller tidligere ansat på grundlag af, at personen har foretaget en indberetning om en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse begået af virksomheden til Finanstilsynet eller til virksomhedens ordning.

I de tilfælde, hvor en virksomhed eller person helt eller delvist begrænser en ansats eller en tidligere ansats variable løn grundet en whistleblowerordning, jf. det foreslåede § 36, stk., 1, 2. pkt., vil virksomheden eller personen kunne straffes med bøde.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 36, stk. stk. 1, 2. pkt., i hvidvaskloven vil være en virksomhed eller person omfattet af § 36, stk. 1, i hvidvaskloven. Dette betyder, at en virksomheds eller persons overtrædelse af det foreslåede § 36, stk. 1, 2. pkt., i hvidvaskloven vil kunne straffes med bøde, jf. § 78, stk. 1, i hvidvaskloven.

Det følger af § 78, stk. 3, i hvidvaskloven, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Det fremgår af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller nogle af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

Til nr. 40

Det følger af § 36, stk. 2, i hvidvaskloven, at en virksomhed eller person ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har foretaget en intern underretning om mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme eller en underretning til SØIK.

Ved intern underretning forstås, at en ansat internt i virksomheden eller hos personen har underrettet f.eks. den hvidvaskansvarlige om en mistanke. Beskyttelsen af den ansatte gælder, uanset om den hvidvaskansvarlige afkræfter mistanken efter § 25. Bestemmelsen finder anvendelse, uanset om den ansatte underretter SØIK eller Advokatsamfundet. Hvis en ansat som medlem af Advokatsamfundet underretter Advokatsamfundet om en mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme, er underretningen til Advokatsamfundet dermed underlagt beskyttelsen mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, uanset om Advokatsamfundet ikke foretager en underretning til SØIK.

Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling omfattet. Ufordelagtig behandling kan foruden afskedigelse f.eks. være degradering, forflyttelse, chikane eller lignende.

Det er en forudsætning for bestemmelsens anvendelsesområde, at den ansatte har foretaget en intern underretning om mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme eller en underretning til SØIK, og det er en forudsætning, at der er årsagssammenhæng mellem den ufordelagtige behandling eller ufordelagtige følger og det forhold, at den ansatte har underrettet om en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse.

Betingelsen om, at der skal foreligge årsagssammenhæng, medfører blandt andet, at bestemmelsen alene finder anvendelse i forbindelse med ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som besluttes, efter den ansatte har foretaget en intern underretning om en virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af loven, regler udstedt i medfør heraf eller en underretning til SØIK.

Det foreslås at udvide *§ 36, stk. 2*, i hvidvaskloven til også at omfatte tidligere ansatte.

Den foreslåede ændring vil indebære, at en virksomhed eller person omfattet af § 36, stk. 2 som hidtil ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har foretaget en intern underretning eller en underretning til SØIK.

Ved vurderingen af, om en person er tidligere ansat i virksomheden kan følgende forhold indgå: aftalegrundlaget for en persons ansættelse, f.eks. om en person har en ansættelseskontrakt, om virksomheden eller personen har instruksbeføjelse over personen, om virksomheden eller personen bestemmer personens arbejdstider, om personen aflønnes som en ansat, om personen i overvejende grad har én og samme arbejdsgiver, om virksomheden eller personen fører tilsyn og kontrol med personens arbejde, om virksomheden eller personen afholder udgifter forbundet med personens arbejde og om personen har ret til opsigelsesvarsel. Opregningen er ikke udtømmende, og andre forhold vil ligeledes kunne indgå i vurderingen.

Den foreslåede ændring vil indebære, at en ansat eller en tidligere ansat, der mener at have været udsat for ufordelagtig behandling m.v. som følge af en intern underretning eller en underretning til SØIK

om en mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme, skal anlægge et civilretligt søgsmål mod virksomheden eller personen ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte eller den tidligere ansatte en godtgørelse efter § 36, stk. 3, i hvidvaskloven. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. ved en voldgift. Den ansatte eller den tidligere ansatte har endvidere mulighed for at politianmelde den omhandlede overtrædelse af forbuddet mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, da en overtrædelse af § 36, stk. 2, er strafbelagt, jf. § 78, stk. 1.

Til nr. 41

Det følger af § 36, stk. 2, i hvidvaskloven, at en virksomhed eller person ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har foretaget en intern underretning om mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme eller en underretning til SØIK.

§ 36 gennemfører artikel 38 og 61, stk. 2, litra b, i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i *§ 36, stk. 2, 2. pkt.*, hvorefter det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte.

Den foreslåede bestemmelse er en tydeliggørelse og indebærer, at en virksomhed eller person ikke må begrænse den variable løndel på grundlag af, at den ansatte eller den tidligere ansatte har foretaget en intern underretning om mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme eller en underretning til SØIK.

Ved vurderingen af, om en person er ansat eller tidligere ansat kan følgende forhold indgå: aftalegrundlaget for en persons ansættelse, f.eks. om en person har eller har haft en ansættelseskontrakt, om virksomheden eller personen har eller har haft instruksbeføjelse over personen, om virksomheden eller personen bestemmer eller har bestemt personens arbejdstider, om personen aflønnes eller har været aflønnet som en ansat, om personen i overvejende grad har eller har haft én og samme arbejdsgiver, om virksomheden eller personen fører eller har ført tilsyn og kontrol med personens arbejde, om virksomheden eller personen afholder eller har afholdt udgifter forbundet med personens arbejde og om personen har eller har haft ret til opsigelsesvarsel. Opregningen er ikke udtømmende, og andre forhold vil ligeledes kunne indgå i vurderingen.

Ved variable løndele forstås aflønningsordninger, hvor den endelige aflønning ikke er kendt på forhånd, herunder bonusordninger, resultatkontrakter, engangsvederlag og andre lignende ordninger, der ikke er en del af den faste løndel, jf. § 5, stk. 1, nr. 45, i lov om finansiel virksomhed. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nyaffattelsen af den dagældende bestemmelse i § 5, stk. 1, nr. 42, jf. Folketingstidende 2013-2014, A, L 41, som fremsat, side 93.

Den foreslåede nye bestemmelse vil indebære, at en virksomhed eller person omfattet af § 36, stk. 2 hverken ved fastsættelse, tildeling eller udbetaling af variabel løn til sine ansatte eller tidligere ansatte må begrænse den variable løndel på grundlag af, at personen har foretaget en intern underretning om mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme eller en underretning til SØIK.

Den foreslåede bestemmelse vil eksempelvis indebære, at en virksomhed eller person ikke må betinge en

variabel løndel af, at en ansat eller tidligere ansat ikke har foretaget en intern underretning om mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme eller underretning til SØIK. Den foreslåede bestemmelse indebærer eksempelvis også, at en virksomhed eller person ikke kan undlade at udbetale en variabel løndel til en ansat eller tidligere ansat på grundlag af, at personen har foretaget en underretning om mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme.

I de tilfælde, hvor en virksomhed eller person helt eller delvist begrænser en ansats eller en tidligere ansats variable løn grundet en whistleblowerordning, jf. det foreslåede § 36, stk., 2, 2. pkt., vil virksomheden eller personen kunne straffes med bøde efter § 78, stk. 1.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 36, stk. stk. 2, 2. pkt., i hvidvaskloven vil være en virksomhed eller person omfattet af § 36, stk. 2, i hvidvaskloven. Dette betyder, at en virksomheds eller persons overtrædelse af det foreslåede § 36, stk. 2, 2. pkt., i hvidvaskloven vil kunne straffes med bøde, jf. den foreslåede ændring i lovforslagets § 1 nr. 88 af § 78, stk. 1, i hvidvaskloven.

Det bemærkes i øvrigt, at det følger af § 78, stk. 3, i hvidvaskloven, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Til nr. 42

Ifølge § 36, stk. 3, i hvidvaskloven, kan ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1 eller 2, tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men godtgørelsen fastsættes af domstolene og voldgiftsretterne med hensyntagen til den ansattes ansættelsestid og den enkelte sags omstændigheder, herunder med iagttagelse af det EU-retlige effektivitetsprincip, jf. Folketingstidende 2013-14, A, L 133 som fremsat, side 105. Det betyder, at en ansat, der mener at have været udsat for ufordelagtig behandling m.v. som følge af en indberetning til en tilsynsmyndighed eller til en intern whistleblowerordning, skal gøre sit krav på godtgørelse gældende over for virksomheden ved de almindelige domstole. Domstolene vil på baggrund af sagens omstændigheder kunne tilkende den ansatte en godtgørelse.

Det foreslås at ændre *§ 36, stk. 3, 1. pkt.*, i hvidvaskloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 42, således at tidligere ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1 eller 2, også vil kunne få tilkendt en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. Godtgørelsen vil som hidtil skulle fastsættes under hensyn til den tidligere ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Den foreslåede ændring medfører ingen materielle ændringer for så vidt angår ansattes eksisterende muligheder for at få tilkendt en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v.

Den foreslåede ændring vil indebære, at en ansat eller en tidligere ansat, der mener at have været udsat for ufordelagtig behandling m.v. som følge af en intern underretning eller en underretning til SØIK om en mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme, skal anlægge et civilretligt søgsmål mod

virksomheden eller personen ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte eller den tidligere ansatte en godtgørelse efter § 36, stk. 3, i hvidvaskloven. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. ved en voldgift.

Til nr. 43

Ifølge § 36, stk. 3, i hvidvaskloven, kan ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1 eller 2, tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Den foreslåede ændring af *§ 36, stk. 3, 2. pkt*., i hvidvaskloven, vil indebære, at også tidligere ansatte vil få fastsat en godtgørelse under hensyn til den tidligere ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 43, da den foreslåede bestemmelse indeholder et forslag om, at tidligere ansatte i en finansiel virksomhed også vil kunne få tilkendt en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 645 af 8. juni 2011 med senere ændringer. På baggrund heraf skal godtgørelsen også kunne fastsættes under hensyn til den tidligere ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Den foreslåede ændring medfører ingen materielle ændringer for så vidt angår ansattes eksisterende muligheder for at få fastsat godtgørelsen under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Til nr. 44

Der gælder på nuværende tidspunkt ingen eksplicit forpligtelse til at rapportere advarsler om hvidvask eller terrorfinansiering til bestyrelsen eller den daglige ledelse i en virksomhed.

Det følger af den foreslåede *§ 36 a, stk. 1*, at den daglige ledelse i virksomheder omfattet af lovens § 1, stk. 1, til virksomhedens øverste ledelsesorgan uden unødigt ophold skal rapportere om advarsler om hvidvask eller terrorfinansiering modtaget fra andre, herunder fra udenlandske myndigheder, eksterne revisorer og konsulenter samt whistleblowere.

Af den foreslåede bestemmelses stk. 1, 1. pkt., følger, at rapporteringspligten til virksomhedens øverste ledelsesorgan om advarsler om hvidvask eller terrorfinansiering påhviler den daglige ledelse.

'Den daglige ledelse' omfatter personer, der har ansvaret for en juridisk persons daglige ledelse, herunder for drift, omsætning og øvrige resultater, jf. hvidvasklovens § 2, nr. 1. En juridisk persons daglige ledelse vil typisk varetages af den juridiske persons direktion.

Rapporteringen til virksomhedens øverste ledelsesorgan skal ske uden unødigt ophold. Det betyder, at

advarsler om hvidvask eller terrorfinansiering skal rapporteres til bestyrelsen hurtigst muligt efter, at advarslen om hvidvask eller terrorfinansiering modtages i virksomheden.

Ved rapportering forstås, at virksomhedens øverste ledelsesorgan gøres bekendt med alle relevante oplysninger om advarslen om hvidvask eller terrorfinansiering, herunder dennes indhold, afsender af advarslen og under hvilke omstændigheder, advarslen er modtaget.

Det er hensigten, at de virksomheder, som er omfattet af rapporteringsforpligtelsen, skal vurdere, om en given advarsel om hvidvask eller finansiering af terrorisme har en sådan forbindelse og relevans for virksomheden, dennes kunder, ansatte, koncernforbundne selskaber m.v., at det medfører, at der skal ske rapportering i overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse. Der skal i den forbindelse ikke stilles strenge krav til graden af tilknytning til virksomheden m.fl., førend forpligtelsen finder anvendelse, idet selv en advarsel om hvidvask eller finansiering af terrorisme med mindre tilknytning til virksomheden kan have relevans og betydning for virksomheden.

Ved en advarsel om hvidvask eller terrorfinansiering forstås enhver meddelelse fra andre, herunder de oplistede afsendere, som vedrører en viden eller mistanke om en tidligere, nuværende eller eventuelt kommende overtrædelse af reglerne om hvidvask og terrorfinansiering med forbindelse til virksomheden, dennes kunder, ansatte, koncernforbundne selskaber m.v.

Meddelelser, der er åbenlyst grundløse, f.eks. hvor meddelelsen vedrører et forhold, som ikke er tilstrækkeligt konkret, eller hvor meddelelsen kommer fra en afsender som må formodes ikke at have indsigt i truslen om hvidvask eller terrorfinansiering, vil falde uden for advarselsbegrebet og dermed ikke indebære en rapporteringsforpligtelse.

Omfattet af rapporteringsforpligtelsen er advarsler fra andre, herunder udenlandske myndigheder, eksterne revisorer og konsulenter samt whistleblowere.

Som udenlandsk myndighed anses enhver institution, som er en del af den offentlige forvaltning i et andet land end Danmark. Dette kan omfatte andre landes tilsyns-, skatte-, politi- og anklagemyndigheder, men begrebet er ikke begrænset til at omfatte disse typer af myndigheder. Også advarsler fra andre landes centralbanker vil være omfattet af rapporteringsforpligtelsen. Advarsler modtaget fra institutioner, som er en del af den offentlige forvaltning i Danmark, sidestilles med advarsler modtaget fra udenlandske myndigheder.

Ved eksterne revisorer forstås personer eller virksomheder, der er godkendt efter §§ 3, 10 eller 11 i revisorloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1287 af 20. november 2018, som udfører revisionsydelser eller lignende ydelser for virksomheden, og som ikke indgår i et ansættelsesforhold med virksomheden.

Ved konsulenter forstås enhver virksomhed eller person, som udfører tjenesteydelser for virksomheden i form af rådgivning eller lignende, herunder blandt andet advokater, og som ikke indgår i et ansættelsesforhold med virksomheden. Det er ligeledes ikke en forudsætning, at der er indgået aftale om udførelse af tjenesteydelser med konsulenten.

Ved advarsler fra whistleblowere forstås advarsler om hvidvask eller terrorfinansiering, som modtages

gennem den ordning, som følger af hvidvasklovens kapitel 7, eller advarsler fra whistleblowere som modtages på anden vis.

Ved 'andre' forstås, at der efter omstændighederne kan være andre afsendere end de eksplicit nævnte, som sender en advarsel om hvidvask eller terrorfinansiering, hvis indhold har en sådan karakter og alvor, at bestyrelsen skal orienteres herom.

Det foreslås i § 36 a, *stk. 2*, at nøglepersoner tilsvarende uden unødvendigt ophold skal rapportere til den daglige ledelse eller virksomhedens øverste ledelsesorgan om advarsler om hvidvask eller finansiering af terrorisme modtaget fra andre, herunder fra udenlandske myndigheder, eksterne revisorer og konsulenter samt whistleblowere. Modtager den daglige ledelse en rapportering om en modtaget advarsel fra medarbejdere skal ledelsen videre rapportere advarslen til virksomhedens øverste ledelsesorgan.

Af den foreslåede bestemmelses stk. 2, fremgår det, at der tillige påhviler nøglepersoner en tilsvarende forpligtelse til uden unødigt ophold at rapportere de nævnte advarsler fra andre, herunder fra udenlandske myndigheder, eksterne revisorer og konsulenter samt whistleblowere, til den daglige ledelse eller virksomhedens øverste ledelsesorgan.

Nøglepersoner skal forstås i overensstemmelse med begrebet i lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1140 af 26. september 2017. Det følger blandt andet af bemærkningerne til lov nr. 1549 af 13. december 2016, jf. Folketingstidende 2016-2017, A, L 41, som fremsat, side 26-27, at nøglepersoner dels er ansatte, der er en del af den faktiske ledelse af selskabet, dels ansatte, der er ansvarlige for en nøglefunktion i selskabet. En ansat vil være en del af den faktiske ledelse, hvis den ansatte indgår i instituttets øverste ledelse. Eksempelvis vil en ansat, der på direktionsniveau medvirker til at træffe beslutninger om instituttets daglige ledelse på baggrund af bestyrelsens strategiske mål eller medvirker til at sikre, at de af bestyrelsen vedtagne politikker og retningslinjer implementeres i instituttets daglige drift, skulle identificeres som en nøgleperson. Nøglefunktioner vil være funktioner, som er vigtige og afgørende for instituttets drift. Kreditområdet, risikostyringsfunktionen, compliance-funktionen og den interne revision vil til enhver tid blive anset for nøglefunktioner, og den ansvarlige for en af disse funktioner vil dermed altid skulle identificeres som nøgleperson.

For nøglepersoner bør rapporteringspligten således følge virksomhedens almindelige arbejdsgange. En nøgleperson kan således med frigørende virkning rapportere om de omhandlede advarsler til den daglige ledelse, hvis dette i øvrigt følger af de almindelige arbejdsgange i virksomheden. Pligten til at rapportere til virksomhedens øverste ledelsesorgan påhviler herefter den daglige ledelse, jf. den foreslåede bestemmelses stk. 2, 2. pkt.

Når virksomhedens øverste ledelsesorgan modtager en rapportering om en advarsel om hvidvask eller terrorfinansiering skal denne i overensstemmelse med principperne i lov om finansiel virksomhed § 71 og regler udstedt i medfør af denne, jf. lovbekendtgørelse nr. 1140 af 26. september 2017, forholde sig til rapporteringen og dennes indhold og på baggrund heraf foranledige nødvendige og passende foranstaltninger.

Foranstaltninger skal være egnede til at undersøge, forebygge, imødegå eller standse en tidligere, nuværende eller eventuelt kommende overtrædelse af reglerne om hvidvask og terrorfinansiering. En

foranstaltning kan efter omstændighederne eksempelvis bestå i at standse mistænkelige transaktioner, at underrette SØIK eller at foranledige en intern undersøgelse af mistænkelige forhold.

For så vidt angår udenlandske virksomheders danske filialer, følger det af § 1 stk. 1, nr. 9, at disse allerede er omfattet af hvidvasklovens anvendelsesområde. I forhold til disse filialer skal bestemmelsen i § 36 a forstås således, at rapportering skal ske til det øverste ledelsesorgan i virksomhedens hovedkontor i filialens hjemland.

Med den foreslåede bestemmelse i § 1 stk. 5, omfattes danske virksomheders udenlandske filialer tillige af forpligtelsen i § 36 a til at foretage rapportering til det øverste ledelsesorgan i virksomhedens danske hovedkontor.

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 87, at den foreslåede § 36 a strafbelægges.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 36 a er de fysiske personer, som udgør den daglige ledelse samt nøglepersoner, og den strafbare handling består i at have undladt uden unødigt ophold at rapportere advarsler om hvidvask eller terrorfinansiering fra blandt andre udenlandske myndigheder, eksterne revisorer og konsulenter samt whistleblowere til virksomhedens øverste ledelsesorgan.

Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er, hvor et medlem af direktionen eller en nøgleperson har modtaget en advarsel, som grundet dens karakter er omfattet af bestemmelsen, fra en af de typer afsendere, som er omfattet af bestemmelsen, og hvor denne enten har undladt at rapportere advarslen i overensstemmelse med bestemmelsen, eller hvor rapporteringen er sket for sent.

Til nr. 45-46

Den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 38 omhandler tavshedspligt i forbindelse med undersøgelser og underretninger og bestemmelser om, hvornår virksomheder og personer kan udveksle sådanne oplysninger uden at bryde tavshedspligten.

Det fremgår af § 38, stk. 3, at oplysninger om, at der er givet underretning efter hvidvasklovens § 26, stk. 1 og 2, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse efter § 25, stk. 1, kan videregives mellem virksomheder i koncerner omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-13 eller 19, og andre virksomheder i koncernen, der har hjemsted eller er hjemmehørende i et EU- eller EØS-land.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 5, vil medføre, at anvendelsesområdet for hvidvasloven udvides til også at omfatte udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer og udbydere af virtuelle tegnebøger.

På den baggrund foreslås anvendelsesområdet for lovens *§ 38, stk. 3*, ændret, således at oplysninger om, at der er givet underretning efter hvidvasklovens § 26, stk. 1 og 2, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse efter § 25, stk. 1, kan videregives mellem virksomheder i koncerner omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-13, 19, 23 eller 24, og andre virksomheder i koncernen, der har hjemsted eller er hjemmehørende i et EU- eller EØS-land.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 38, stk. 6, at oplysninger om, at der er givet underretning efter § 26, stk. 1 og 2, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse efter § 25, stk. 1, kan videregives mellem virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-15, 17, 19 og 21, forudsat at oplysningerne for det første vedrører samme kunde og samme transaktion, og for det andet at modtageren af oplysningerne er underlagt krav til bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, der svarer til kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, og for det tredje at modtageren er underlagt forpligtelser med hensyn til tavshedspligt og beskyttelse af personoplysninger.

Den foreslåede bestemmelse i dette lovforslags § 1, nr. 5, vil medføre, at anvendelsesområdet for hvidvaskloven vil blive udvidet til også at omfatte udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer og udbydere af virtuelle tegnebøger.

På den baggrund foreslås anvendelsesområdet for lovens § 38, *stk. 6*, udvidet tilsvarende med lovforslagets § 1, nr. 45, således at oplysninger om, at der er givet underretning efter § 26, stk. 1 og 2, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse efter § 25, stk. 1, kan videregives mellem virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-15, 17, 19, 21 og 23-24, forudsat at oplysningerne for det første vedrører samme kunde og samme transaktion, og for det andet at modtageren af oplysningerne er underlagt krav til bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, der svarer til kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, og for det tredje at modtageren er underlagt forpligtelser med hensyn til tavshedspligt og beskyttelse af personoplysninger.

Til nr. 47

Truster eller lignende juridiske arrangementer anerkendes ikke selskabsretligt i Danmark, og der er derfor ikke en særlov, der regulerer truster eller lignende juridiske arrangementer, sådan som der er for de selskaber og andre juridiske enheder, som skal registrere reelle ejere som følge af direktivets artikel 30, f.eks. kapitalselskaber og fonde.

Artikel 31, stk. 3 i 4. hvidvaskdirektiv, og artikel 1, nr. 16, litra a, c, d, f og h, i 5. hvidvaskdirektiv, fastsætter bestemmelser om reelle ejere for truster og lignende juridiske arrangementer. Bestemmelserne medfører, at der indføres et register over reelle ejere af udenlandske truster og lignende juridiske arrangementer. Oplysninger om reelle ejere skal registreres, når forvalteren har bopæl i eller er etableret i Danmark. Der skal desuden registreres oplysninger om reelle ejere, hvis forvalter har bopæl eller er etableret uden for EU, når forvalteren indgår i en forretningsforbindelse eller køb af fast ejendom på vegne af trusten i Danmark.

Det følger af præambelbetragtning 25 i 5. hvidvaskdirektiv, at nøjagtige og opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer. Det fremgår desuden af præambelbetragtning 26 i 5. hvidvaskdirektiv, at er visse truster og lignende juridiske arrangementer på grund af forskelle i EU-medlemslandes retssystemer ikke overvåget eller registreret nogetsteds i Unionen, hvilket de bør for at forhindre anvendelsen af truster eller lignende juridiske arrangementer til hvidvask af penge, finansiering af terrorisme eller tilknyttede underliggende forbrydelser.

Det foreslås, at udenlandske truster og lignende juridiske arrangementer fremover i visse tilfælde skal registrere oplysninger om deres reelle ejere, og at bestemmelserne herom indføres i hvidvaskloven som et nyt kapitel 10 a. Det foreslås desuden, at Erhvervsstyrelsen bliver ansvarlig myndighed herfor.

En trust består af en personkreds, der omfatter stifter (settlor), forvalter (trustee), protektor, hvis en sådan er findes, og særligt begunstigede personer (beneficiaries). En trust er kendetegnet ved, at stifteren overfører aktiver til en forvalter, idet stifteren samtidig instruerer forvalteren om at forvalte aktiverne til fordel for en eller flere begunstigede personer. Forvalteren har ejendomsretten til at råde over de overførte aktiver (legal owner), og de begunstigede har den økonomiske ejendomsret (equity owner).

For andre typer juridiske arrangementer fastsætter 5. hvidvaskdirektiv i artikel 1, nr. 15, litra a, at det blandt andet kan være fiducia, visse Treuhand-typer eller fideikommis, når sådanne arrangementer har en struktur og funktion, der svarer til truster. Siden 1849 har det været forbudt at oprette fideikommiser i Danmark og efter 1919 blev samtlige eksisterende fideikommiser ophævet. Fideikommiser blev oprettet ved et særligt fideikommisbrev, og blev anvendt til båndlæggelse af aktiver, f.eks. et gods eller kapital, til vedvarende underhold for en familie eller som et varigt økonomisk grundlag for velgørende stiftelser eller legater. Den begunstigede kunne modtage rente af kapitalen eller have råderet til at bebo og drive godset, men havde ikke rettighed til salg eller pantsætning.

Det forslåede *kapitel 10 a* består af §§ 46 a-e, hvor § 46 a fastsætter en pligt til indhentning, opbevaring og registrering af reelle ejere, § 46 b definerer begrebet reelle ejere, § 46 c vedrører opfølgning på indberetninger, § 46 d vedrører anmelderansvar og § 46 e giver Erhvervsstyrelsen mulighed for at kontrollere de registrerede oplysninger.

Der henvises i øvrigt til de foreslåede definitioner af truster eller lignende juridiske arrangementer, og forvalter af en trust eller personer, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, i § 2, nr. 18 og 19, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, og de tilhørende bemærkninger.

Der eksisterer i dag ikke bestemmelser om indhentning, opbevaring og registrering af oplysninger om reelle ejere af truster eller lignende juridiske arrangementer.

Den gældende § 2, nr. 9, litra c, fastsætter, at en reel ejer er den eller de fysiske personer i et retligt arrangement, herunder i en fond, trust eller lignende, der i sidste ende direkte eller indirekte kontrollerer eller på anden måde har ejerskabslignende beføjelser, herunder bestyrelsen, særligt begunstigede personer eller, såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af uddelinger, endnu ikke kendes, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse et retligt arrangement er oprettet eller fungerer og stifter, forvalter og protektor, hvis en sådan findes.

Den gældende § 10, stk. 1, fastsætter, at virksomheder og personer omfattet af denne lov i visse tilfælde skal gennemføre kundekendskabsprocedurer, jf. §§ 11-21. Kundekendskabsprocedurerne omfatter blandt andet kendskab til en kundes reelle ejere.

Efter artikel 1, nr. 1, litra a, i 5. hvidvaskdirektiv, skal forvaltere af truster eller personer, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, der forvaltes i en pågældende medlemsstat,

indhente passende, nøjagtige og ajourførte oplysninger om reelt ejerskab vedrørende trusten eller det lignende juridiske arrangement.

Artikel 1, nr. 16, litra c, i 5. hvidvaskdirektiv, fastsætter, at hvis etableringsstedet eller bopælen for forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, er uden for Unionen, skal de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, opbevares i et centralt register, som oprettes af den medlemsstat, hvor forvalteren af trusten eller person, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, indgår en forretningsforbindelse eller erhverver fast ejendom i trustens eller det lignende juridiske arrangements navn.

Det foreslås i *§ 46 a, stk. 1*, at forvalteren af en trust eller en person, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, skal indhente og opbevare oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere, jf. § 46 c, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, når forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, er etableret eller har bopæl i Danmark.

Forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, er i henhold til den foreslåede bestemmelse forpligtet til at foretage de fornødne undersøgelser med henblik på at konstatere, hvilke personer, der skal betragtes som reelle ejere af trusten eller det lignende juridiske arrangement. Det indebærer konkret, at forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, skal identificere de reelle ejere, herunder foretage de nødvendige tiltag i forhold til at fastlægge identiteten på de reelle ejere, samt indhente oplysninger om de identificerede reelle ejere, herunder sørge for at dokumentere hvordan, identiteten på de reelle ejere er blevet fastlagt. Pligten omfatter som minimum, hvad forvalteren ved eller burde vide. Heri ligger blandt andet, at forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i oplysningerne om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere.

Reelle ejere kan kun være fysiske personer. Forvalteren er i henhold til den foreslåede bestemmelse forpligtet til at foretage de fornødne undersøgelser med henblik på at konstatere, hvem der reelt ejer eller kontrollerer trusten eller det lignende juridiske arrangement. Det er uden betydning, om der er tale om direkte eller indirekte ejerskab, da forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, skal indhente oplysninger om de bagvedliggende personer. Kan stifter eller forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement være en juridisk person, vil det være nødvendigt at identificere de bagvedliggende fysiske personer, der anses for at være reelle ejere.

Der vil ikke med dette lovforslag blive fastsat konkrete regler for hvordan oplysningerne indhentes, da dette vil afhænge af trustens og det lignende juridiske arrangements struktur, herunder om der er tale om danske eller udenlandske fysiske eller juridiske personer, der indgår i trustens eller det lignende juridiske arrangements personkreds, og om der er offentligt tilgængelige ejeroplysninger i det pågældende land osv.

Forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere de reelle ejere, og skal til enhver tid kunne dokumentere over for blandt andet SØIK og Erhvervsstyrelsen, hvad de har foretaget sig, samt hvilken identifikation de har foretaget af den reelle ejer, jf. det foreslåede § 46 b, stk. 8. At udføre alle »rimelige forsøg« betyder, at forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, vil skulle gøre alt, hvad der kan gøres for at identificere de reelle ejere, medmindre det vurderes urimeligt og uhensigtsmæssigt, at foretage sig yderligere. Det er således

ikke nok, at en reel ejer ikke ønsker at give sig til kende over for forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, da forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i det tilfælde skal forsøge at indhente oplysningerne på anden vis. Hvis det i sidste ende ikke er muligt at indhente oplysninger, skal forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, notere, hvad de har foretaget sig og hvorfor det ikke er muligt at foretage sig yderligere.

Forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, skal ud over at indhente oplysninger, herunder identitetsoplysninger, om de reelle ejere, også kende de reelle ejeres rettigheder. Det medfører, at forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, skal have kendskab til art og omfang af den reelle ejers rettigheder, herunder oplysninger om den enkelte persons konkrete krav på eventuelle uddelinger m.m. fra den pågældende trust.

Ved rettigheder forstås eksempelvis de rådighedsbeføjelser, som de reelle ejere har i relation til forvaltningen af trustens midler og særligt begunstigede uddelingsmodtageres krav i forhold til trust-midlerne.

Pligten for forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, til at indhente oplysninger om de reelle ejere indebærer også i fornødent omfang at sikre opdaterede oplysninger om de reelle ejere. Opdateringsfrekvensen afhænger af trustens eller det lignende juridiske arrangements konkrete forhold. Det er dog vigtigt, at oplysningerne om reelle ejere ikke bliver statiske.

Den foreslåede bestemmelse er ny i forhold til forvalterens eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, pligt til at indhente oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere men pligten til at kende en trusts eller et lignende arrangements reelle ejere er ikke ny. Det er således allerede et krav i henhold til den gældende hvidvasklovs § 11, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven ud fra en risikovurdering skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom de reelle ejere skal legitimeres. Det betyder, at udenlandske truster og lignende juridiske arrangementer som har haft kontakt til en virksomhed eller person omfattet af hvidvaskloven, f.eks. pengeinstitutter, forsikringsselskaber, revisorer, ejendomsmæglere m.v., som udgangspunkt kan mødes med krav om at skulle oplyse, hvem deres reelle ejere er.. Herudover omfatter hvidvaskloven, jf. § 1, nr. 18, udbydere af tjenesteydelser, der blandt andet omfatter enhver, der erhvervsmæssigt, fungerer som eller sørger for, at en anden fungerer som forvalter eller administrator af en trust eller et lignende juridisk arrangement, jf. § 2, nr. 12, litra d. Hvidvaskloven fastsætter desuden, jf. § 58, stk. 1, at udbydere af tjenesteydelser skal registreres hos Erhvervsstyrelsen for at kunne udøve denne virksomhed.

Det foreslås i *stk. 2,* at er forvalteren af en trust eller en person, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, etableret eller har bopæl uden for EU, skal forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, indhente og opbevare oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, når forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement 1) indgår en forretningsforbindelse, jf. § 2, nr. 3, i trustens eller det lignende juridiske arrangements navn, eller 2)erhverver fast ejendom i trustens eller det lignende juridiske arrangements navn.

Bestemmelsen medfører, at en forvalter af en trust eller en person, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, skal indhente og opbevare oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere, når forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, er etableret eller har bopæl uden for EU, hvis de på vegne af trusten eller det lignende juridiske arrangement indgår en forretningsforbindelse eller køber fast ejendom her i landet.

Begrebet forretningsforbindelse er defineret i lovens § 2, nr. 3, som et kundeforhold, der på etableringstidspunktet forventes at blive af en vis varighed. Der henvises til bemærkningerne til lovens § 2, nr. 3, jf. Folketingstidende 2016-2017, A, L 41 som fremsat, side 111.

Der henvises i øvrigt til bemærkninger til stk. 1.

Der gælder i dag ikke et krav om, at en forvalter af en trust eller en person, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, skal registrere oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere.

Der gælder i dag i selskabslovens § 58 a, stk. 2, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 15 g, stk. 2, lov om erhvervsdrivende fonde § 21 a, stk. 2, og forskellige andre love en pligt for virksomheder, fonde og foreninger til at registrere oplysninger om deres reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Artikel 1, nr. 16, litra c, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer artikel 31, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv, fastsætter, at oplysninger om reelt ejerskab af truster og lignende juridiske enheder skal opbevares i et centralt register over reelle ejere, som oprettes af den medlemsstat, hvor forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridiske arrangement, er etableret eller har bopæl.

Artikel 1, nr. 16, litra c, i 5. hvidvaskdirektiv, fastsætter desuden, at hvis etableringsstedet eller bopælen for forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, er uden for Unionen, skal de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, opbevares i et centralt register, som oprettes af den medlemsstat, hvor forvalteren af trusten eller person, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, indgår en forretningsforbindelse eller erhverver fast ejendom i trustens eller det lignende juridiske arrangements navn.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, skal registrere oplysningerne efter stk. 1 eller 2 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer.

Bestemmelsen om, at registrering skal ske hurtigst muligt, betyder, at forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, ikke uden særlig anerkendelsesværdig grund kan vente flere dage med at foretage registreringen af dens reelle ejere. Registreringen skal således foretages uden ugrundet ophold for at sikre registrets aktualitet.

Det foreslås endvidere i stk. 3, *2. pkt.* at enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter at forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, er blevet bekendt med ændringen.

Ændringerne omfatter både ændringer som følge af, at en ny person anses for at være reel ejer, eller hvis en person ophører med at være reel ejer samt ændringer i en allerede registreret reel ejers identitetsoplysninger og i arten og omfanget af rettighederne.

Der gælder i dag ikke regler om undtagelse for registrering af reelle ejere for truster og lignende juridiske arrangementer.

Efter af 5. hvidvaskdirektivs artikel 1, nr. 16, litra c, at hvis forvalterne af en trust eller personerne, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, er etableret eller har bopæl i forskellige medlemsstater, eller hvis forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, indgår flere forretningsforbindelser i trustens eller det lignende juridiske arrangements navn i forskellige medlemsstater, kan et registreringsbevis eller et ekstrakt af oplysningerne om reelt ejerskab i et register, som føres af en medlemsstat, anses for at være tilstrækkelig til at opfylde registreringsforpligtelsen.

Det foreslås i *stk. 4*, at er forvalterne af trusten eller personerne, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, etableret eller har bopæl i forskellige EU-medlemsstater, eller indgår en forvalter eller en person, der varetager en tilsvarende stilling, flere forretningsforbindelser i trustens eller det lignende juridiske arrangements navn i forskellige EU-medlemsstater, kan et registreringsbevis eller et ekstrakt af oplysningerne om reelt ejerskab fra et andet EU-medlemslands register træde i stedet for registrering af trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Et registreringsbevis eller et ekstrakt af oplysningerne om reelt ejerskab fra et andet EU-medlemsland kan træde i stedet for registrering af de reelle ejere i følgende to tilfælde.

Hvis forvalterne af en trust eller personerne, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, er etableret eller har bopæl i forskellige EU-medlemsstater, vil registreringsforpligtelsen være opfyldt, når oplysning om trusten eller det lignende juridiske arrangement er registreret og dokumentationen for registrering af reelle ejere i et andet EU-medlemsland vedlægges.

Hvis en forvalter af en trust eller en person, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, indgår flere forretningsforbindelser på vegne af trusten i forskellige EU-medlemsstater, vil registreringsforpligtelsen være opfyldt, når oplysning om trusten er registreret og dokumentationen for registrering af reelle ejere i et andet EU-medlemsland vedlægges.

Bestemmelsen har til formål at undgå, at de samme oplysninger om en given trust eller lignende juridisk arrangements reelle ejere registreres i EU-medlemslande.

I begge tilfælde vil der skulle ske registrering af selve trusten efter § 11 a, stk. 2, jf. § 11, nr. 5, i forslag til lov om ændring af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, lov om erhvervsdrivende fonde og forskellige andre love (Ændring af reglerne om reelle ejere), der fremsættes samtidig med dette lovforslag. Herved sikres entydig identifikation af den trust eller det lignende juridiske arrangement, som registreringsbeviset eller et ekstrakt af oplysningerne om reelt ejerskab vedrører.

Der gælder i dag ikke pligt for en forvalter af en trust eller en person, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, til at undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere, mindst én gang årligt.

Efter artikel 1, nr. 16, litra f, i 5. hvidvaskdirektiv skal EU-medlemsstaterne sikre, de oplysninger, der

opbevares i det centrale register, er passende, nøjagtige og aktuelle, og indfører mekanismer med henblik herpå.

Det foreslås i *stk. 5*, at forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere.

Hvis trustens eller det lignende juridiske arrangements forhold tilsiger det, vil forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i det lignende juridiske arrangement skulle foretage mere end en årlig undersøgelse af ejer- og kontrolforholdene. Virksomheder skal kunne dokumentere, at de relevante undersøgelser er foretaget, jf. bemærkningerne til stk. 5 nedenfor.

Oplysningerne om reelle ejere vil skulle opdateres i det tilfælde, at der er sket ændringer i allerede registrerede oplysninger. Det kan eventuelt være ændringer i arten og omfanget af en reel ejers rettigheder, herunder forøgelse af ejerandele, ændring i stemmer, indgåelse eller ophør af aftale eller lignende forhold.

Der gælder i dag efter selskabslovens § 58 a, stk. 2, 2. pkt., lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 15 g, stk. 2, 2. pkt., lov om erhvervsdrivende fonde § 21 a, stk. 2, 2. pkt., og forskellige andre love en pligt til at opbevare oplysninger om reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør og til at opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Efter 5. hvidvaskdirektivs artikel 1, nr. 16, litra a, skal forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, indhente og opbevare passende, nøjagtige og ajourførte oplysninger om reelt ejerskab vedrørende trusten eller det lignende juridiske arrangement.

Det foreslås i *stk. 6*, at forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Pligten for en forvalter af en trust eller for en person, der varetager en stilling, i et lignende juridisk arrangement til løbende at indhente og opdatere oplysninger om reelle ejere omfatter som minimum, hvad forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, ved eller burde vide. Heri ligger blandt andet, at forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis virksomheden bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i oplysninger om virksomhedens reelle ejere.

Det skal til enhver tid kunne dokumenteres, hvad virksomheden har gjort for at identificere sine reelle ejere. For selskaber og andre juridiske enheder følger pligten til at opbevare oplysninger om de foranstaltninger, som de har truffet med henblik på at identificere de reelle ejere af 4. hvidvaskdirektivs artikel 3, stk. 6, litra a, nr. ii. En tilsvarende bestemmelse følger ikke af direktivet for truster, eller lignende juridiske arrangementer. For fonde, selvejende institutioner og visse foreninger finder definitionen af reelle ejere for truster anvendelse og det blev i forbindelse med indførelsen af register over reelle ejere for

disse fonde m.v. vurderet, at en tilsvarende pligt er en forudsætning for, at de kompetente myndigheder kan føre det fornødne tilsyn med, at de omfattede fonde m.v. lever op til direktivets krav om registrering af reelle ejere, herunder gør de nødvendige bestræbelser for at identificere deres reelle ejere. Baggrunden var desuden, at Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre relevante offentlige myndigheder altid skal have adgang til mest mulig information om fondenes reelle ejerskab.

Direktivet fastsætter, at oplysninger skal omfatte identiteten af a) stifter, b) forvalter, herunder en person, der varetager en tilsvarende stilling, c) protektor, hvis en sådan findes, d) de særligt begunstigede personer eller gruppen af begunstigede og e) enhver anden fysisk person, som udøver reel kontrol over trusten eller det lignende juridiske arrangement. Bestemmelsen svarer til direktivets definition af reel ejer for truster i artikel 1, nr. 2, litra b. Kan stifter eller forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement være en juridisk person, omfatter opbevaringspligten også de oplysninger, som forvalteren indhenter med henblik på at kunne identificere de bagvedliggende fysiske personer, der anses for at være reelle ejere.

De oplysninger, som forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, er forpligtet til at opbevare, omfatter de identitetsoplysninger om de reelle ejere (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab m.v.), som forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, skal registrere i Erhvervsstyrelsens it-system, og oplysninger om arten og omfanget af de reelle ejeres rettigheder.

Er alle muligheder udtømte, og er dokumentationen i overensstemmelse med, hvad forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, burde vide, vil det være et udtryk for fyldestgørende dokumentation. Det indebærer, at en forvalter eller en person, der varetager en tilsvarende stilling, kan dokumentere, at de reelle ejere, herunder det reelle ejerskab, er i overensstemmelse med de oplysninger, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Indgår juridiske personer i trustens eller det lignende juridiske arrangements personkreds, er dokumentation for ejer- og kontrolstrukturen en del af dokumentationen for, hvordan forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, er kommet frem til, at den pågældende person er trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejer. Som led heri kan indgå dokumentation for, at forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, har været i korrespondance med de juridiske personer, som indgår i trustens eller det lignende juridiske arrangements personkreds, som stifter, forvalter m.v., direkte eller indirekte, med det formål, at identificere den eller de personer, der betragtes for at være trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere. Det kan eksempelvis være et telefonnotat eller en mailkorrespondance. Indhentes oplysninger om ejerforhold hos andre landes registrere, kan denne dokumentation (registreringsbevis) også indgå som dokumentation for de indhentede ejeroplysninger. Har forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, anmodet rådgivere (danske eller udenlandske) om hjælp til at fremskaffe oplysninger om personer, der betragtes som trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere, indgår dette også i den dokumentation, der skal opbevares. Det er dokumentation af ordregivende karakter, dvs. hvor virksomheden foretager en aktiv handling for at identificere dens reelle ejere.

Det foreslås, at opbevaringspligten for forvaltere af truster og personer, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridiske arrangementer er den samme som er gældende for selskaber og andre juridiske enheder, herunder fonde. Det indebærer, at oplysningerne skal opbevares i 5 år efter, at de pågældende fysiske personer ikke længere er reelle ejere af trusten og 5 år efter ethvert forsøg på at identificere trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere.

5. hvidvaskdirektiv fastsætter desuden i artikel 1, nr. 16, litra j, at oplysninger om reelt ejerskab skal være tilgængelige gennem en sammenkobling af EU-medlemslandenes registre over reelle ejere i mindst 5 år og højst 10 år efter grunden til registrering af oplysningerne om det reelle ejerskab er ophørt med at eksistere. For at sikre overensstemmelse mellem den periode oplysningerne skal være tilgængelige i sammenkoblingsløsningen og pligten for forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, til at opbevare oplysningerne vurderes en opbevaringspligt på 5 år endvidere at være hensigtsmæssig.

Der gælder i dag efter selskabslovens § 58 a, stk. 3, m.fl. en pligt til efter anmodning at udlevere oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder om selskabets forsøg på at identificere dens reelle ejere til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Selskabet skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Artikel 31, stk. 3, i 4. hvidvaskdirektiv fastsætter, at kompetente myndigheder og FIU'er kan få rettidig adgang til de oplysninger, forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, har indhentet og opbevarer om en trusts eller et lignende juridisk arrangements reelle ejere.

Det foreslås i *stk. 7, 1. pkt.*, at forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, skal efter anmodning udlevere oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere, herunder om forvalterens eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, forsøg på at identificere trustens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

Det foreslås desuden i *stk. 7, 2. pkt.*, at forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Bestemmelsen sikrer, at SØIK andre kompetente myndigheder kan indhente oplysninger om reelle ejere i Erhvervsstyrelsens register, men at der også kan opnås oplysninger om de ikke-registrerede oplysninger, herunder forsøg på at identificere reelle ejere. Pligten til at give oplysninger og dokumentation om forsøg på identifikation af reelle ejere, samtidig med kravet om at registrere oplysninger om reelle ejere i et centralt register, skal sikre, at særligt SØIK og Erhvervsstyrelsen, men også andre kompetente myndigheder, til enhver tid har adgang til aktuelle og opdaterede oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere.

Det forudsættes, at myndigheder, som efterspørger oplysninger om reelle ejere, skal bruge disse i forhold til varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver i henhold til lovgivning og at der konkret vurderes at være behov for at få oplysningerne. Bestemmelsen medfører at f.eks. Erhvervsstyrelsen og Skatteforvaltningen vil kunne anmode om de pågældende oplysninger. Denne del af bestemmelsen har primært til formål at sikre, at navnlig SØIK til enhver tid har adgang til aktuelle og opdaterede oplysninger om fondens reelle ejere.

Det forudsættes, at myndighederne alene vil indhente oplysningerne direkte fra forvalterne af de omfattede truster og fra personerne, der varetager en tilsvarende stilling, i de omfattede lignende juridiske arrangementer i det omfang, oplysningerne ikke i forvejen er tilgængelige i Erhvervsstyrelsens it-system.

Der eksisterer ikke i dag en tilstrækkelig klar bestemmelse om, at kompetente myndigheder, herunder SØIK, kan videregive oplysninger om reelle ejere til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester (Financial Intelligence Units – FIU).

Efter artikel 1, nr. 16, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer artikel 30, stk. 7, i 4. hvidvaskdirektiv, kan kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester (Financial Intelligence Units – FIU) rettidigt kan give oplysninger til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester vederlagsfrit. Efter bestemmelsen er det de oplysninger, som er omhandlet i artikel. 30, stk. 1 og 3. Det er oplysninger, som forvalteren har pligt til at indhente, opbevare og registrere i det centrale register.

Det foreslås i *stk. 8*, at Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 7, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

De oplysninger, som kan videregives om reelle ejere, omfatter oplysninger, som forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, har pligt til at indhente, herunder løbende opdatere, og opbevare samt registrere i Erhvervsstyrelsens register over reelle ejere. Der er tale om oplysninger om den reelle ejer, herunder identitetsoplysninger, og arten og omfanget af den reelle ejers rettigheder. Kan stifter eller forvalteren af en trust eller lignende juridisk arrangement være en juridisk person, vil det være nødvendigt at identificere de bagvedliggende fysiske personer, der anses for at være reelle ejere. Oplysninger om, hvordan forvalteren har identificeret den eller de reelle ejere kan ligeledes videregives efter denne bestemmelse.

Den gældende § 58 a, stk. 5, i selskabsloven, § 15 g, stk. 5, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder og § 21 a, stk. 4, og forskellige andre love fastsætter, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger efter stk. 1 og 2 i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger virksomheden skal registrere i styrelsens it-system.

Artikel 1, nr. 16, litra d, i 5. hvidvaskdirektiv, der nyaffatter artikel 30, stk. 4, fastsætter, at oplysningerne om reelt ejerskab af en trust eller et lignende juridisk arrangement i ethvert tilfælde er tilgængelige for kompetente myndigheder og FIU'er uden nogen begrænsninger, forpligtede enheder inden for rammerne af kundekendskabsprocedurer i overensstemmelse med direktivets kapitel II, enhver fysisk eller juridisk person, der kan godtgøre at have en legitim interesse heri, og enhver fysisk eller juridisk person, som indgiver en skriftlig anmodning i relation til en trust eller et lignende juridisk arrangement, der gennem bestemmende indflydelse i ethvert selskab eller lignende juridisk arrangement bortset fra de i artikel 30, stk. 1, omhandlede enheder, gennem direkte eller indirekte ejerskab, herunder via beholdninger af ihændehaveraktier eller ved at udøve kontrol på anden vis.

Det fremgår desuden, at medlemsstaterne kan give mulighed for en bredere adgang til oplysningerne i registeret i overensstemmelse med deres nationale lovgivning.

De oplysninger, der skal være tilgængelige, omfatter den reelle ejers navn, fødselsmåned og -år, statsborgerskab samt art og omfang af den reelle ejers rettigheder.

Artikel 1, nr. 16, litra h, i 5. hvidvaskdirektiv fastsætter, at EU-medlemslandene kan undtage alle eller dele af oplysningerne om en reel ejers ejerskab i ekstraordinære situationer, som ville udsætte den reelle ejere for uforholdsmæssig stor risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning eller andre former for afpresning, chikane, vold eller intimidering eller hvis den reelle ejer er mindreårig eller på anden måde juridisk umyndig. Som led i gennemførelsen heraf foreslås det endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse.

Artikel 1, nr. 16, litra j, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer artikel 31, stk. 10, i 4. hvidvaskdirektiv, fastsætter, at EU-medlemslandenes registre over reelle ejere skal sammenkobles via den europæiske centrale platform. Direktivændringen har til formål at tydeliggøre vigtigheden af sammenkoblingen. Det følger blandt andet af præambelbetragtning 35, at øget offentlig kontrol vil bidrage til at forebygge misbrug af juridiske enheder og juridiske arrangementer, herunder skatteunddragelse, hvorfor det er afgørende, at oplysninger om reelt ejerskab er tilgængelige gennem de nationale registre såvel som registersammenkoblingsløsningen. Bestemmelsen fastsætter, oplysningerne skal være tilgængelige i mindst 5 år og højst 10 år efter, at grundene til registrering af oplysningerne om det reelle ejerskab er ophørt med at eksistere.

Registersammenkoblingssystemet – Business Registers Interconnection System (BRIS) er systemet til sammenkobling af centrale registre og handels- og selskabsregistre, hvor visse oplysninger om kapitalselskaber har været tilgængelig siden juni 2017.

Det fremgår af præambelbetragtning 25 til Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), at platformen er et instrument til sammenkobling af registre, og at platformen er et centraliseret sæt it-redskaber, der integrerer tjenester og danner en fælles grænseflade, der bruges af alle nationale registre.

Efter artikel 1, nr. 42, i 5. hvidvaskdirektiv, der nyaffatter artikel 67, stk. 1, skal sammenkoblingen af oplysninger om reelle ejere via BRIS være gennemført senest den 10. marts 2021.

Det foreslås i *stk. 9*, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler omoplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse, jf. stk. 1-4 og 6, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, skal registrere i styrelsens it-system.

I Danmark er virksomhedsoplysninger, herunder oplysninger om fonde, offentligt tilgængelige i Det Centrale Virksomhedsregister. Siden kravet om registrering af legale ejere for selskaber trådte i kraft den 15. december 2014, og kravet om registrering af reelle ejere for en bred kreds af virksomheder, fonde og visse foreninger trådte i kraft den 23. maj 2017, anses ejeroplysninger også som en del af virksomhedsoplysningerne, der offentliggøres på CVR.dk.

Den bekendtgørelse, som Erhvervsstyrelsen udsteder, skal fastsætte, at oplysninger om reelle ejere, som minimum indeholder oplysninger om den reelle ejers fulde navn, nationalitet, bopæl og bopælsland, statsborgerskab, art og omfang af den reelle ejers rettigheder og CPR-nummer. Hvis den reelle ejer ikke har et CPR-nummer, stilles krav om dokumentation, der sikrer en entydig identifikation af den pågældende, herunder fødselsdato.

Det foreslås endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undta-

ges fra offentliggørelse. Der vil konkret under ekstraordinære omstændigheder kunne fastsættes en undtagelse fra kravet om offentliggørelse af oplysninger om reelt ejerskab, hvis en sådan adgang ville udsætte den reelle ejer for eksempelvis risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, vold eller intimidering.

SØIK og andre kompetente offentlige myndigheder vil dog fortsat kunne få adgang til oplysningerne uanset, om oplysningerne måtte være undtaget fra offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system.

Opdaterings- og offentliggørelsesperioden for personoplysninger følger af lov om det Centrale Virksomhedsregister (CVR-loven), der foreslås ændret i medfør af forslag til lov om ændring af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, lov om erhvervsdrivende fonde og forskellige andre love (Ændring af reglerne om reelle ejere som følge af revisionen af 4. hvidvaskdirektiv). Der henvises til bemærkningerne hertil.

Det foreslås, at oplysninger om reelt ejerskab af truster og lignende juridiske arrangementer offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister på samme måde som oplysninger om reelt ejerskab af virksomheder, fonde og foreninger.

Der er i dag i hvidvasklovens § 2, nr. 9, litra c, en definition på reelle ejere af truster og lignende juridiske arrangementer. Bestemmelsen nyaffattes, jf. lovforslagets § 1, nr. 8.

Artikel 3, stk. 6, litra c, jf. litra b, i 4. hvidvaskdirektiv, indeholder en definition af reelle ejere i truster og lignende juridiske arrangementer. Definitionen af reelle ejere er også indført i artikel 31, jf. artikel 1, nr. 16, litra a, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer artikel 31, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv. Den foreslåede bestemmelse er i overensstemmelse med definitionen på reelle ejere i truster og lignende juridiske arrangementer i artikel 1, nr. 2, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, der nyaffatter artikel 3, stk. 6, litra b.

Definitionen og registreringspligten efter 4. hvidvaskdirektiv, som ændret ved 5. hvidvaskdirektiv, gælder alene fysiske personer.

Der er ikke i definitionen af reelle ejere i truster og lignende juridiske arrangementer krav om en særlig procentsats for indflydelse via ejerskab eller kontrol, sådan som definitionen af reelle ejere i selskaber og andre juridiske enheder. Derimod indeholder direktivets definition af reelle ejere en forud defineret personkreds bestående af stifter, forvalter, protektor, hvis en sådan findes, begunstigede personer, eller såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af trusten endnu ikke kendes, den gruppe af personer, i hvis hovedinteresse trusten er oprettet eller fungerer.

I lyset heraf foreslås det, at der indsættes i en ny *§ 46 b* i hvidvaskloven, der fastsætter, at som reel ejer af en trust eller et lignende juridisk arrangement anses den eller de fysiske personer, der i sidste ende direkte eller indirekte kontrollerer trusten eller det lignende juridiske arrangement eller på anden måde har ejerskabslignende beføjelser, herunder stiftere, forvaltere eller personer, der varetager en tilsvarende stilling, protektorer, hvis sådanne findes, og særligt begunstigede personer, eller såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af trustens eller det lignende juridiske arrangements uddelinger, endnu ikke kendes af trusten eller det lignende juridiske arrangement, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse trusten eller det lignende juridiske arrangement er oprettet eller fungerer.

Den foreslåede bestemmelse er ikke udtømmende. Der skal være tale om fysiske personer.

Stifter (settlor) er den person efter hvis vilje trusten oprettes, dvs. stifter skal have til hensigt at oprette en trust. Der kan være tale om en eller flere fysiske eller juridiske personer. Stifter overfører de aktiver, der skal tilhøre trusten til en forvalter (trustee) og instruerer forvalter om at forvalte aktiverne til fordel for en eller flere særligt begunstigede personer (beneficiaries).

Forvalter eller personer, der varetager en tilsvarende stilling, er den eller de personer, der i overensstemmelse med stifters instruktion skal forvalte trustens aktiver til fordel for en eller flere særligt begunstigede personer (beneficiaries). Forvalter (trustee) har ejendomsretten til at råde over de overførte aktiver (legal owner).

Begunstigede personer er den eller de personer, der nyder godt af trusten, eller hvis enkeltpersoner endnu ikke kendes, den gruppe af personer i hvis hovedinteresse trusten er oprettet eller fungerer. De begunstigedes rettigheder vil almindeligvis fremgå af trustdokumenterne og kan variere fra en ret til afkast fra trustens aktiver, f.eks. renter, udbytter eller beboelsesret, til en ret til aktivet selv, når en angivet begivenhed indtræffer, f.eks. opnåelse af en vis alder. De begunstigede kan være defineret ud fra trustens formål, f.eks. et nærmere bestemt velgørende formål. De begunstigede har den økonomiske ejendomsret (equity owner) og har et retskrav, som kan rettes direkte mod forvalter.

Protektor er en person, som stifter kan vælge at indsætte i trusten. Protektors opgave kan være at styre eller begrænse forvalter i dennes administration af trusten. Protektor kan f.eks. være tillagt beføjelse til at tilføje eller fjerne begunstigede personer, godkende trustudlodninger eller ændre trustens hjemsted. Protektor kan også være indsat med det formål at føre tilsyn med, at forvalter i sin administration af trusten følger stifters ønsker i henhold til såkaldt "letter of wishes".

Der er i dag ingen underretningspligt for forvaltere af truster eller personer, der varetager en tilsvarende stilling, i lignende juridiske arrangementer, til personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, om deres status eller trustens eller det lignende juridiske arrangements ejerforhold.

Efter 5. hvidvaskdirektivs artikel 1, nr. 16, litra b, som viderefører artikel 31, stk. 2 og 8, i 4. hvidvaskdirektiv, stilles der krav om, at forvaltere af truster og lignende juridiske arrangementer forpligtes til at give oplysninger om deres status og giver de oplysninger, der er omhandlet i artikel 31, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv. Pligten gælder for forvaltere af truster og lignende juridiske arrangementer, der skal indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere. Oplysningerne skal rettidigt gives til personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer, når de som forvaltere af truster og lignende juridiske arrangementer etablerer forretningsforbindelser eller udfører lejlighedsvise transaktioner, som overstiger de tærskler, der er fastsat i 4. hvidvaskdirektivs artikel 11, litra b og d.

Artikel 11 i 4. hvidvaskdirektiv fastsætter, hvornår kundekendskabsprocedurer skal gennemføres. Kundekendskabsprocedurer skal blandt andet gennemføres, når en forretningsforbindelse etableres og ved udførelsen af en lejlighedsvis transaktion, som overstiger de anførte tærskelværdier.

Hvidvaskloven indeholder regler om, at virksomheder og personer, der er omfattet af loven, i forbindelse med de såkaldte kundekendskabsprocedurer ud fra en risikovurdering skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres. For personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer i medfør af hvidvaskloven,

er blandt andet kendskab til deres kundes reelle ejere en forudsætning for etablering af kundeforholdet, og efterfølgende for opretholdelsen af kundeforholdet.

Hidtil har underretningen implicit været en nødvendig forudsætning for, at kundekendskabsprocedurer kan gennemføres. Det har således været en forudsætning, at de omfattede truster og lignende juridiske arrangementer medvirker til, at en kundekendskabsprocedure kan gennemføres, ved at oplyse om deres ejerforhold. Det har imidlertid ikke fremgået klart, at der er tale om en egentlig pligt for forvalteren af en trust eller en person der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, til at give oplysninger om deres ejerforhold.

For at skabe klarhed over, hvilke forpligtelser, der gælder i forbindelse med kundekendskabsprocedurer, foreslås det i *stk. 1,* at der indføres en forpligtelse for forvaltere eller personer, der varetager en tilsvarende stilling, i lignende juridiske arrangementer, til at underrette personer og virksomheder, der i medfør af denne lov skal udføre kundekendskabsprocedurer, om oplysninger om deres status og til rettidigt at give oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements ejerforhold når forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, etablerer forretningsforbindelser eller udfører lejlighedsvise transaktioner på vegne af trusten eller det lignende juridiske arrangement, som overstiger størrelsesgrænserne, jf. hvidvasklovens § 10.

Forvalteren af en trust eller personer, der varetager en tilsvarende stilling, i lignende juridiske arrangementer, skal således oplyse om sin status ved etablering af forretningsforbindelser eller ved udførelsen af lejlighedsvise transaktioner i trustens eller i det lignende juridiske arrangements navn. Den pågældende skal således over for de personer og virksomheder, der er omfattet af kundekendskabskravene i hvidvasklovens §§ 10-21, oplyse, at vedkommende er forvalter for den pågældende trust eller varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridiske arrangement, i hvis navn forretningsforbindelsen etableres. Tilsvarende gør sig gældende ved udførelsen af lejlighedsvise transaktioner.

Herudover skal den pågældende videregive de oplysninger, som vedkommende, jf. det foreslåede § 46 a, stk. 1, i hvidvaskloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 48, er forpligtet til at indhente og opbevare om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere. Oplysningerne skal videregives rettidigt, dvs. at oplysningerne skal gives ved etableringen af forretningsforbindelsen, dvs. forud for, at forretningsforbindelsen udmønter sig i konkrete handlinger. Der henvises til den foreslåede § 46 a, stk. 1, i hvidvaskloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 48, og bemærkningerne hertil. I forhold til lejlighedsvise transaktioner skal oplysningerne tilsvarende gives inden transaktionen gennemføres.

Begrebet "forretningsforbindelse" er defineret i hvidvasklovens § 2, nr. 3, som "et kundeforhold, som etableres af virksomheden eller personen omfattet af loven, der på etableringstidspunktet forventes at blive af en vis varighed, og som kan omfatte oprettelse af kundekonto, kundedepot, iværksættelse af transaktioner og andre aktiviteter, herunder rådgivningsopgaver, for kunden". Der henvises til lovbemærkningerne hertil, jf. der henvises til bemærkningerne til hvidvasklovens § 2, nr. 3, jf. Folketingstidende 2016-2017, A, L 651 som fremsat, side 110f.

Begrebet "transaktion" er defineret i hvidvasklovens § 2, nr. 10, som "en eller flere handlinger, hvorved et eller flere aktiver overføres eller overdrages". Der henvises til lovbemærkningerne hertil. jf. der henvises til bemærkningerne til hvidvasklovens § 2, nr. 3, jf. Folketingstidende 2016-2017, A, L 651 som fremsat, side 122f.

Hvidvasklovens § 10 fastsætter de nærmere krav til hvornår personer og virksomheder, der er forpligtet til at udføre kundekendskabsprocedurer, skal iværksætte kundekendskabsprocedurerne, herunder blandt andet ved etableringen af forretningsforbindelser og ved udførelsen af enkeltstående transaktioner.

Kundekendskabsprocedurer skal udføres, når der er tale om enkeltstående transaktioner på mindst 15.000 EUR, hvad enten transaktionen sker på én gang eller som flere transaktioner, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet, mere end 1.000 EUR i form af en pengeoverførsel, hvad enten transaktionen sker på én gang eller som flere transaktioner, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet, eller 500 EUR eller derover ved valutaveksling, hvad enten transaktionen sker på én gang eller som flere transaktioner, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet.

En forvalter af en trust eller en person, der varetager en tilsvarende stilling et lignende juridisk arrangement, skal således underrette om sin status og rettidigt give oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements ejerforhold, når enkeltstående transaktioner overstiger de tærskelværdier, der er fastsat i hvidvasklovens § 10.

Artikel 1, nr. 16, litra f, i 5. hvidvaskdirektiv, som ændrer artikel 31, stk. 5, 2. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv, fastsætter at de enheder, der er forpligtet til at udføre kundekendskabsprocedurer, skal indberette uoverensstemmelser i trusters og lignende juridiske arrangementers oplysninger om reelle ejere, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis de bliver bekendte hermed.

Formålet med kundekendskabsprocedurer er, at de forpligtede enheder skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, ligesom kundens reelle ejere skal legitimeres.

Tilsvarende skal kompetente myndigheder foretage indberetninger om uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger, som myndigheden bliver bekendt med, hvis det ikke griber unødigt ind i myndighedens funktion. Det vil sige, hvor kendskabet til en trusts eller et lignende juridiske arrangements ejerforhold indgår som led i den pågældende myndigheds opgavevaretagelse.

Bestemmelsen foreslås gennemført ved indførelsen af en ny § 15 a, i hvidvaskloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 21.

Efter artikel 1, nr. 16, litra f, i 5. hvidvaskdirektiv, som ændrer artikel 31, stk. 4, 3. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv, skal medlemsstaterne sikre, at der træffes de fornødne foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide, og at der i Erhvervsstyrelsens it-system i mellemtiden offentliggøres en meddelelse om den indberettede uoverensstemmelse, såfremt det er hensigtsmæssigt. Bestemmelsen foreslås gennemført ved den foreslåede § 46 c, stk. 2 og 3, i hvidvaskloven, hvorefter den ansvarlige myndighed får mulighed for at følge op på indberetninger modtaget i medfør af den foreslåede § 15 a, i hvidvaskloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 21.

Efter den foreslåede § 15 a i hvidvaskloven, er det Erhvervsstyrelsen, der modtager indberetninger om uoverensstemmelser fra enheder, der er omfattet af pligten til at udføre kundekendskabsprocedurer, og fra kompetente myndigheder.

Indberetninger om uoverensstemmelser må forventes at kunne opdeles i tre kategorier, nemlig 1) utilsigtet manglende registrering, f.eks. fordi de juridiske enheder ikke er bekendte med reglerne om registrering

af reelle ejere, 2) utilsigtet fejlregistrering, f.eks. fordi de juridiske enheder har misforstået reglerne om registrering af reelle ejere, og derfor har registreret forkerte eller mangelfulde oplysninger, og 3) tilsigtet manglende registrering eller tilsigtet fejlregistrering.

Kategori 1 og 2 vurderes ikke at have til formål at sløre det reelle ejerskab, mens det som udgangspunkt må lægges til grund at tilfælde af kategori 3 tilsigter netop dette.

Det foreslås, at Erhvervsstyrelsen er ansvarlig myndighed for registrering af reelle ejere af truster og lignende juridiske arrangementer, for hvem en forvalter skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere efter den foreslåede § 46 a, i hvidvaskloven. Som følge heraf foreslås det, at det også er Erhvervsstyrelsen, der konkret forholder sig til indberetninger om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere for truster og lignende juridiske arrangementer.

Det foreslås i *stk. 2*, at når Erhvervsstyrelsen modtager indberetninger om uoverensstemmelser efter § 15 a, i hvidvaskloven, i forhold til de registrerede oplysninger om en trusts eller et lignende juridisk arrangements reelle ejere, foretager Erhvervsstyrelsen en undersøgelse af forholdet, jf. hvidvasklovens § 46 a, stk. 7, og § 46 e, stk. 1.

Erhvervsstyrelsens undersøgelse af forholdet indebærer, at styrelsen har mulighed for at rette henvendelse til forvalteren af en trust eller til den person, der varetager en tilsvarende stilling et lignende juridisk arrangement, med henblik på at få afklaret baggrunden for uoverensstemmelsen. Erhvervsstyrelsen kan som led heri i medfør af den foreslåede § 46 d, i hvidvaskloven, forlange de oplysninger, der efter styrelsens skøn er nødvendige. Er der tale om en forvalter af en trust eller et lignende juridisk arrangement, der utilsigtet mangler at registrere reelle ejere, eller som utilsigtet har foretaget en fejlregistrering, må det forventes, at forvalteren i trusten eller den person, der varetager en tilsvarende stilling et lignende juridisk arrangement, på baggrund af henvendelsen og eventuel vejledning fra Erhvervsstyrelsen foretager den fornødne registrering eller ændring heri i Erhvervsstyrelsens it-system. Erhvervsstyrelsen kan i forbindelse hermed fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Det foreslås desuden i *stk. 3, 1. pkt.,* at Erhvervsstyrelsen sideløbende med undersøgelsen af uoverensstemmelsen kan offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Det vil være en kort meddelelse, der oplyser om, at der er indberettet oplysninger om uoverensstemmelser i forhold til de oplysninger om reelle ejere, der offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system.

Når Erhvervsstyrelsen foretager en vurdering af, om der skal offentliggøres en meddelelse om uoverensstemmelser i forhold til oplysningerne om reelle ejere, skal det sikres, at offentliggørelsen er hensigtsmæssig, og at der er tale om et proportionelt middel, hvor dels hensynet til trusten eller det lignende juridiske arrangement må tages i betragtning og dels hensynet til, at der for omverdenen skal være gennemsigtighed i trustens eller det lignende juridiske arrangements ejerforhold.

Bestemmelsen forudsættes administreret således, at meddelelsen vil blive offentliggjort sideløbende med, at Erhvervsstyrelsens undersøgelse pågår, hvorfor sagen på tidspunktet for offentliggørelse af meddelelsen typisk ikke vil være undersøgt til bunds endnu.

Erhvervsstyrelsen skal således i det konkrete tilfælde hurtigst muligt efter indberetningen er modtaget, foretage en vurdering af, om det er hensigtsmæssigt og proportionalt at en meddelelse om uoverensstem-

melsen offentliggøres. Vurderes en uoverensstemmelse at kunne blive bragt i overensstemmelse med reglerne om reelle ejere, jf. hvidvasklovens § 46 a, som følge af myndighedsvejledning, anses det som udgangspunkt ikke for at være hensigtsmæssigt og proportionalt at offentliggøre en meddelelse om uoverensstemmelser i oplysningerne i Erhvervsstyrelsens it-system. Er der derimod en formodning for, at der er tale om tilsigtet afgivelse af urigtige oplysninger, der har til formål at sløre ejerskabet, dvs. registreringer, der hører til den oven for nævnte kategori 3, kan en sådan meddelelse om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system.

Det er vigtigt, at indberetning af uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger ikke kan misbruges f.eks. til at genere den pågældende trust eller lignende juridiske arrangement med en offentlig meddelelse i Erhvervsstyrelsens it-system.

For at undgå, at der offentliggøres en meddelelse baseret på urigtige oplysninger, hvilket kan være unødigt skadeligt for trusten eller det lignende juridiske arrangement, skal forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, efter den foreslåede *stk. 3, 2. pkt*., have mulighed for at gøre indsigelser mod indberetningen før der sker offentliggørelse, hvis formålet med offentliggørelsen af meddelelsen ikke dermed forspildes.

Meddelelsen tjener det formål at gøre opmærksom på, at der er tvivl om forholdene omkring det reelle ejerskab. Som følge af, at reel ejer-oplysninger skal registreres hurtigst muligt, er det derfor forudsat, at undersøgelsen af uoverensstemmelsen tilsvarende skal iværksættes hurtigst muligt, og at der skal fastsættes en relativ kort frist for forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, til at redegøre for ejerforholdene. I tilfælde, hvor formålet med meddelelsen derved forspildes, vil meddelelsen om uoverensstemmelsen imidlertid kunne offentliggøres uden at afvente forvalterens bemærkninger.

Medfører uoverensstemmelsen, at der skal foretages ændringer i reel ejer-oplysningerne i Erhvervsstyrelsens it-system, skal registreringen foretages hurtigst muligt, jf. den foreslåede bestemmelse i hvidvasklovens § 46 a, stk. 3, 2. pkt.

Foretages registreringen eller ændringen ikke, vil det være muligt at pålægge tvangsbøder i henhold til hvidvasklovens § 80, stk. 4, jf. forslagets § 1, nr. 92.

Når der er afklaring omkring de registrerede oplysninger, vil der hurtigst muligt blive offentliggjort en ny meddelelse, hvori det oplyses, at undersøgelsen af det indberettede forhold er afsluttet samt konklusionen på baggrund af undersøgelsen. Konklusionen kan føre til, at der er foretaget en berigtigelse af oplysningerne om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere, eller at der ikke er bemærkninger til de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Der gælder i dag ikke regler i hvidvaskloven om anmelders ansvar for registreringer, der foretages i Erhvervsstyrelsens it-system.

Der gælder i dag efter selskabslovens § 15, stk. 1, 1. pkt., at registrering ikke må finde sted, hvis det forhold, der ønskes registreret, ikke opfylder bestemmelser i denne lov, bestemmelser fastsat i henhold til denne lov eller selskabets vedtægter. Registrering må heller ikke finde sted, jf. selskabslovens § 15, stk. 1, 2. pkt., hvis den beslutning, der lægges til grund for registreringen, ikke er blevet til i overensstemmelse

med de forskrifter, som er fastsat i loven, bestemmelser, der er fastsat i henhold til denne lov, eller som selskabets vedtægter fastlægger.

Det foreslås i *stk. 1,* at registrering ikke må finde sted, hvis det forhold, der ønskes registreret, ikke opfylder bestemmelser i denne lov eller bestemmelser fastsat i henhold til denne lov eller trustens vedtægt. Registrering må heller ikke finde sted, hvis den beslutning, der lægges til grund for registreringen, ikke er blevet til i overensstemmelse med denne lov eller bestemmelser fastsat i henhold til denne lov eller trustens eller et lignende juridisk arrangements vedtægt.

I de it-registreringsløsninger, som Erhvervsstyrelsen stiller til rådighed for anmeldere, vil det blive tilstræbt, hvor det er muligt at udvikle dialogbokse og blokeringer for at mindske risikoen for fejl og registreringer i strid med loven og de i medfør af loven udstedte forskrifter og retningslinjer. Karakteren af de oplysninger, der skal registreres, og det materiale, der skal vedhæftes, gør det imidlertid ikke muligt i alle situationer at forhindre, at registreringer kan ske i strid med lovens forskrifter.

Der gøres i denne forbindelse opmærksom på straffelovens § 296, stk. 1, nr. 2, om anmeldelse af urigtige oplysninger over for offentlig myndighed.

Den gældende § 15, stk. 2, i selskabsloven fastsætter, at en anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system eller indsender anmeldelse herom til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig.

Det foreslås i *stk. 2,* at, en anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system eller indsender anmeldelse herom til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig.

Anmelder har en særlig forpligtelse til at sikre, at selvregistrering ved brug af tilgængelige it-registreringsløsninger ikke gennemføres i strid med lovgivningen eller med trustens eller det lignende juridisk arrangements vedtægter. Det samme gælder i forbindelse med anmeldelser af forhold, der ikke kan gennemføres ved selvregistrering.

Ved anmelder forstås den person eller den virksomhed, der i forbindelse med det registreringspligtige forhold formelt anføres som anmelder. Foretages registreringen eller anmeldelsen f.eks. af forvalterens advokat, er det den pågældende advokat, der skal betragtes som anmelder, uanset om det er advokatens sekretær, der foretager handlingen.

Den gældende § 15, stk. 3, i selskabsloven fastsætter, at stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på dokumenter m.v., som offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system, eller som indsendes til styrelsen til offentliggørelse m.v. efter denne lov.

Det foreslås i *stk. 3*, at anmelder har samme ansvar som efter stk. 1 og 2 for dokumenter, som anmelder offentliggør eller indsender til offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system. Dette gælder, uanset om anmelder selv foretager offentliggørelsen heraf i styrelsens it-system, hvor denne mulighed foreligger,

eller anmelder indsender dokumenter m.v. på papir eller indtaster denne elektronisk i styrelsens selvbetjeningssystemer, når der er udviklet it-løsninger hertil.

Der gælder i dag ikke bestemmelser i hvidvaskloven om virksomheders forhold, herunder registrering af stiftelser m.v., som skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system, eller bestemmelser om muligheden for kontrol af, om reglerne er overholdt.

Den gældende § 17, stk. 1, i selskabsloven, fastsætter, at Erhvervsstyrelsen kan forlange de oplysninger, som er nødvendige, for at der kan tages stilling til, om loven, regler fastsat i medfør af loven og kapitalselskabets vedtægter er overholdt, herunder at kapitalgrundlaget er til stede.

I *stk. 1* foreslås det, at Erhvervsstyrelsen kan forlange de oplysninger, som er nødvendige, for at der kan tages stilling til, om loven og regler fastsat i medfør af loven og trustens eller et lignende juridisk arrangements vedtægt er overholdt.

Den gældende § 17, stk. 2, i selskabsloven fastsætter, at ved registrering og anmeldelse efter regler fastsat i medfør af dette kapitel kan Erhvervsstyrelsen i indtil 3 år fra registreringstidspunktet stille krav om, at der indsendes bevis for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget. Erhvervsstyrelsen kan i forbindelse hermed i særlige tilfælde stille krav om, at der indsendes en erklæring afgivet af en revisor om, at de økonomiske dispositioner i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget. Opfyldes kravene i henhold til 1. og 2. pkt. ikke, fastsætter styrelsen en frist til forholdets berigtigelse. Sker berigtigelse ikke senest ved udløbet af den fastsatte frist, kan styrelsen om nødvendigt foranledige kapitalselskabet opløst efter reglerne i § 226.

Det foreslås i *stk. 2*, 1. pkt., at Erhvervsstyrelsen som registreringsmyndighed ved anmeldelse og registrering efter regler fastsat i medfør af dette kapitel kan i indtil 3 år fra registreringstidspunktet stille krav om, at der indsendes dokumentation for, at anmeldelsen eller registreringen er lovligt foretaget. Det foreslås endvidere, i *2. pkt.,* at opfyldes kravene i henhold til 1. pkt. ikke, fastsætter Erhvervsstyrelsen som registreringsmyndighed en frist for forholdets berigtigelse.

Der er tale om eventuel stikprøvevis at indhente oplysninger, der har til formål at kvalitetssikre og udvikle Erhvervsstyrelsens offentlige it-system, herunder at efterleve de krav om offentlighed og gennemsigtighed, der skal sikre den nødvendige tillid blandt brugerne til de registrerede og offentliggjorte oplysninger.

Foreligger der en formodning om, at der foreligger et strafbart forhold hos den, som oplysningerne skal indhentes fra, og forholdet kan forventes at føre til, at der indgives politianmeldelse, vil styrelsen afstå fra at indhente sådan dokumentation, men overlade den videre behandling til politimæssig efterforskning.

Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelser i selskabslovens § 17, hvorefter Erhvervsstyrelsen inden for 3 år kan stille krav om, at der indsendes bevis for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget.

Til nr. 48

Den gældende bestemmelse i § 47, stk. 1, fastsætter, at Finanstilsynet skal påse, at virksomheder og personer omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 1-13 og 19, overholder loven, regler udstedt i medfør

heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Som en konsekvens af, at hvidvasklovens anvendelsesområde foreslås udvidet med dette lovforslags § 1, nr. 5, foreslås *§ 47, stk. 1*, ændret således, at Finanstilsynet skal påse, at også virksomheder og personer omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 23 og 24, overholder de i den gældende § 47, stk. 1, nævnte love, regler udstedt i medfør heraf samt forordninger.

Udvidelsen af § 47 stk. 1, medfører at de virksomhedstyper, som loven foreslås udvidet med, jf. § 1, nr. 5, vil blive underlagt tilsyn af de relevante myndigheder for overholdelse af de i den gældende § 47, stk. 1, nævnte love, regler udstedt i medfør heraf samt forordninger.

Den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 49, stk. 1, medfører, at virksomheder og personer, der er nævnt i lovens § 1, stk. 1, nr. 1-13 og 19, samt leverandører og underleverandører til disse skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed.

Omfattet af bestemmelsen er således de virksomheder, der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet.

Som en konsekvens af, at anvendelsesområdet for hvidvaskloven udvides med dette lovforslags § 1, nr. 5, hvorefter udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer og udbydere af virtuelle tegnebøger omfattes af hvidvaskloven, foreslås det at *§ 49, stk. 1,* ændres, således at det fremgår, at det er virksomheder og personer som nævnt i lovens § 1, stk. 1, nr. 1-13, 19, 23 og 24, samt leverandører og underleverandører til disse, der skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed.

Det betyder, at med udvidelsen af § 49, stk. 1, hvorved udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer og udbydere af virtuelle tegnebøger omfattes, vil de oplysninger, som Finanstilsynet kan hente direkte hos den underlagte virksomhed eller person tilsvarende kunne indhentes hos leverandører eller underleverandører. Formålet med at omfatte leverandører og underleverandører er således, at Finanstilsynets indhentelse af oplysninger ikke kan hindres eller omgås ved outsourcing.

Den gældende bestemmelse i § 51 fastsætter, at Finanstilsynet inden for en af Finanstilsynet fastsat frist kan påbyde de virksomheder og personer, som er nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1-13 og 19, at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i hvidvaskloven, regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, eller forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Som en konsekvens af, at hvidvasklovens anvendelsesområde udvides med dette lovforslags § 1, nr. 5, følger det af den foreslåede ændring af *§ 51*, at Finanstilsynet inden for en af Finanstilsynet fastsat frist også kan påbyde de virksomheder og personer, som er nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1 23 og 24, at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i den gældende § 51, nævnte love, regler udstedt i medfør heraf samt forordninger.

Det betyder, at Finanstilsynet anvender et påbud i de situationer, hvor virksomheder og personer skal

efterleve en bestemt adfærd eller handling fremover. Det kan både skyldes, at en virksomhed eller person handler i strid med loven, eller at en virksomhed eller person undlader at handle, hvor handling er påkrævet efter loven.

Som udgangspunkt skal påbudsmuligheden anvendes i forbindelse med virksomheders og personers overtrædelse af kravene, når overtrædelserne er alvorlige, gentagne, systematiske eller en kombination heraf.

Den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 53 fastsætter, at for virksomheder, som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1-13 og 19, kan erhvervsministeren fastsætte regler om disse virksomheders pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomheden.

Som en konsekvens af, at hvidvasklovens anvendelsesområde udvides med dette lovforslags § 1, nr. 5, følger det af den foreslåede ændring af bestemmelsen i *§ 53,* at for virksomheder, som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1-13, 19, 23 og 24, kan erhvervsministeren fastsætte regler om disse virksomheders pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomheden.

Forslaget indebærer, at de virksomheder, der er omfattet af lovforslaget, bliver omfattet af bekendtgørelse nr. 1567 af 23. december 2014 om finansielle virksomheders m.v. pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af virksomheden m.v. Efter bekendtgørelsen skal virksomheder blandt andet offentliggøre de redegørelser, som Finanstilsynet udarbejder efter hver inspektion, der er foretaget i en virksomhed.

Den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 54, stk. 1, medfører, at har en virksomhed eller person omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-13 og 19, videregivet fortrolige oplysninger om virksomheden eller personen, og er disse kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde virksomheden eller personen at offentliggøre berigtigende oplysninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, og hvis Finanstilsynet vurderer, oplysningerne kan have skadevirkning for virksomhedens eller personens kunder, indskydere, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden eller værdipapirer udstedt af virksomheden handles, eller den finansielle stabilitet generelt.

Som en konsekvens af, at hvidvasklovens anvendelsesområde udvides med dette lovforslags § 1, nr. 5, følger det af den foreslåede ændring af bestemmelsen i *§ 54, stk. 1*, at bestemmelsen omfatter virksomheder og personer, der er omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 1-13, 19, 23 og 24.

Det betyder, at udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer og udbydere af virtuelle tegnebøger omfattes af Finanstilsynets adgang til at påbyde berigtigelse. Finanstilsynets adgang hertil er dog betinget af, at Finanstilsynet vurderer, at de af virksomheden eller personen offentliggjorte oplysninger kan have skadevirkning for virksomhedens eller personens kunder, indskydere, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden eller værdipapirer udstedt af virksomheden handles, eller den finansielle stabilitet. Finanstilsynet fastsætter en kort frist, inden for hvilken virksomheden eller personen skal offentliggøre de berigtigende oplysninger.

Den gældende bestemmelse i § 54, stk. 2, fastsætter, at hvis en virksomhed eller person omfattet af

hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 1-13 og 19, ikke berigtiger oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet, der er meddelt efter stk. 1.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med hvidvasklovens § 49, stk. 2, hvorefter Finanstilsynets tavshedspligt ikke ophæves, selvom den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, giver samtykke til, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger. Finanstilsynets tavshedspligt er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte de omfattede virksomheders og personers kunder, det være sig privatpersoner eller erhvervskunder. Hertil kommer et ønske om - af konkurrencemæssige grunde - at beskytte de omfattede virksomheders og personers forretningsmæssige forhold. Med bestemmelsen åbnes dog op for Finanstilsynets mulighed for offentliggørelse af tavshedsbelagte oplysninger i tilfælde, hvor en virksomhed eller en person har videregivet fejlagtige oplysninger om virksomheden eller personen, og hvor virksomheden eller personen ikke inden for en af Finanstilsynet fastsat frist har berigtiget de fejlagtige oplysninger.

Som en konsekvens af, at hvidvasklovens anvendelsesområde foreslås udvidet med dette lovforslags § 1, nr. 5, følger det af den foreslåede ændring af bestemmelsen i *§ 54, stk. 2*, at den omfatter virksomheder eller personer, der er omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 1-13, 19, 23 og 24.

Dette betyder, at Finanstilsynets adgang til, at offentliggøre påbuddet også vil omfatte udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer og udbydere af virtuelle tegnebøger. Længden af den af Finanstilsynet meddelte frist for virksomhedens eller personens berigtigelse af de misvisende oplysninger vil afhænge af oplysningernes karakter. Efter omstændighederne vil der kunne være tale om, at berigtigelse skal ske inden for samme dag som meddelelsen af påbuddet.

Til nr. 49

Finanstilsynets generelle tilsynsforpligtelser er fastlagt i § 47 i hvidvaskloven. Efter gældende ret er beskyttelsen af ansatte, som indberetter en virksomhed eller person, jf. § 36, stk. 1 eller som foretager en underretning om mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme, jf. § 36, stk. 2, efter ordlyden i § 47 i hvidvaskloven ikke undtaget fra tilsyn af Finanstilsynet. Bestemmelserne i § 36, stk. 1 og 2, retter sig imidlertid mod kredsen af ansatte i virksomhederne eller hos personerne og ikke virksomheden eller personen som sådan, hvorfor tilsyn med sådanne ansættelsesretlige anliggender falder uden for Finanstilsynets kompetencer og tilsynsvirksomhed. En ansat, der mener at have været udsat for ufordelagtig behandling m.v. som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af hvidvaskloven til en virksomheds ordning eller til Finanstilsynet, eller som har foretaget en underretning om mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme, skal derfor gøre krav på godtgørelse gældende ved de almindelige domstole og har endvidere mulighed for at politianmelde den omhandlede overtrædelse af forbuddet mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, da en overtrædelse af § 36, stk. 1 og 2, er strafbelagt, jf. § 78, stk. 1.

Det foreslås i *§ 47, stk. 1, 2. pkt.*, at overholdelse af § 36 undtages fra Finanstilsynets tilsyn. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at virksomheders og personers overholdelse af § 36, ikke fremover skal være underlagt Finanstilsynets generelle tilsyn.

Bestemmelserne retter sig mod en kreds af ansatte og tidligere ansatte hos virksomheder og personer omfattet af § 36, stk. 1, og ikke virksomheder eller personer som sådan. Tilsyn med ansættelsesretlige

anliggender falder uden for Finanstilsynets kompetencer og tilsynsvirksomhed. En ansat eller en tidligere ansat, der mener at have været udsat for ufordelagtig behandling m.v. som følge af en indberetning om en virksomheds eller persons overtrædelse eller potentielle overtrædelse af hvidvasklovgivningen til virksomhedens ordning eller til en tilsynsmyndighed, eller en intern underretning eller underretning til SØIK om mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme, skal derfor gøre krav på godtgørelse gældende ved de almindelige domstole.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en ansat eller en tidligere ansat, der mener at have været udsat for ufordelagtig behandling m.v. som følge af en indberetning om en virksomheds eller persons overtrædelse eller potentielle overtrædelse af hvidvasklovgivningen til en tilsynsmyndighed eller til en virksomheds whistleblowerordning til trods for forbuddet i det foreslåede § 36, stk. 1, 1. pkt. eller som har foretaget en underretning i medfør af det foreslåede § 36, stk. 2, 1. pkt., skal anlægge et civilretligt søgsmål mod virksomheden eller personen ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte eller den tidligere ansatte en godtgørelse efter § 36, stk. 3, i hvidvaskloven. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. en voldgift. Den ansatte eller den tidligere ansatte har endvidere mulighed for at politianmelde den omhandlede overtrædelse af forbuddet mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, da en overtrædelse af § 36, stk. 1 og 2, er strafbelagt, jf. § 78, stk. 1.

Til nr. 50

Den gældende bestemmelse i § 47, stk. 3, fastsætter, at Finanstilsynet skal samarbejde med de kompetente myndigheder i EU- eller EØS-lande om at medvirke ved tilsynsaktiviteter, kontroller på stedet eller inspektioner her i landet, når det gælder virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 9, der er under tilsyn i et andet EU- eller EØS-land, eller en dansk virksomhed eller person omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-13, der er underlagt dansk tilsyn, men opererer i andre EU- eller EØS-lande.

Som en konsekvens af, at hvidvasklovens anvendelsesområde foreslås udvidet med dette lovforslags § 1, nr. 5, foreslås *§ 47, stk. 3,* ændret således, at forpligtelserne for Finanstilsynet som følger af den gældende § 47, stk. 3, udvides til også at omfatte personer og virksomheder omfattet af de i hvidvaskloven foreslåede § 1 nr. 23 og 24.

Beføjelser til at meddele og inddrage tilladelser m.v. henhører under hjemlandsmyndighedens kompetence. Finanstilsynet skal samarbejde med de kompetente myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, om at medvirke ved tilsynsaktiviteter, kontroller på stedet eller inspektioner her i landet, når det gælder virksomheder og personer som omfattet af § 1, stk. 1, nr. 9 og § 1, stk. 1, nr. 1-13, 23 og 24, der er under tilsyn i et andet land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Samtidig skal Finanstilsynet samarbejde med værtslandet ved tilsynsaktiviteter, kontroller på stedet eller inspektioner i værtslandet af en dansk virksomhed.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 50, stk. 2, at Finanstilsynet kan anmode de kompetente myndigheder i et EU- eller EØS-land om at medvirke til at påse overholdelsen af hvidvaskloven og de regler, der er udstedt i medfør af loven, vedrørende virksomheder og personer, som er omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 1-13, med hjemsted i et andet EU- eller EØS-land ved tilsynsaktioner, kontroller på stedet eller inspektioner på et andet EU- eller EØS-lands område.

Det følger af dette lovforslags § 1, nr. 5, at hvidvasklovens anvendelsesområde foreslås udvidet, således at også udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer samt udbydere af virtuelle tegnebøger omfattes af loven.

Det foreslås på denne baggrund, at anvendelsesområdet for *§ 50, stk. 2*, udvides, således at forpligtelserne for Finanstilsynet, som følger af den gældende § 50, stk. 2, udvides til også at omfatte personer og virksomheder omfattet af de i hvidvaskloven foreslåede § 1 nr. 23 og 24.

Det betyder, at Finanstilsynet har mulighed for at foretage inspektioner i udlandet. Finanstilsynets inspektioner i udlandet skal ske i overensstemmelse med reglerne i det pågældende land.

De nævnte foreslåede ændringer af bestemmelserne i § 47, stk. 3 og § 50, stk. 2, er en konsekvens af, at Finanstilsynet fremover skal føre tilsyn med udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer og udbydere af virtuelle tegnebøger.

Til nr. 51

Den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 48 medfører i dag en registreringspligt hos Finanstilsynet for de virksomheder, der er omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 8, og som erhvervsmæssigt udøver de aktiviteter, der er nævnt i hvidvasklovens bilag 1.

Som følge af den med dette lovforslag foreslåede implementering af 5. hvidvaskdirektiv bliver udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer samt udbydere af virtuelle tegnebøger omfattet af hvidvaskloven.

Det foreslås i den nye bestemmelse i *§ 48, stk. 2*, at virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 23 og 24, ligeledes skal registreres hos Finanstilsynet, for at kunne udøve deres aktiviteter. Anmeldelse skal ske, selvom aktiviteten ikke er virksomhedens eller personens hovedaktivitet.

Anmeldelsespligten har til formål, at Finanstilsynet kan føre tilsyn med virksomheder og personer, der udbyder henholdsvis veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer samt virtuelle tegnebøger.

Overtrædelse af den gældende bestemmelse i § 48, stk. 1, er strafbelagt, jf. hvidvasklovens § 78, stk. 1, 2. pkt. Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 87, at overtrædelse af den foreslåede nye bestemmelse i § 48, stk. 2, ligeledes strafbelægges. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af hvidvasklovens § 48, stk. 2, er virksomheder og personer, der udbyder veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer samt udbydere af virtuelle tegnebøger, som angivet i § 1, stk. 1, nr. 23 og 24. Den strafbare handling består i ikke at foretage en registrering hos Finanstilsynet, inden aktiviteten udøves.

Til nr. 52

Den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 48 medfører i dag en registreringspligt hos Finanstilsynet for de virksomheder, der er omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 8, og som erhvervsmæssigt udøver de aktiviteter, der er nævnt i hvidvasklovens bilag 1.

Den gældende § 48, stk. 2, fastsætter, at Finanstilsynet skal undlade at registrere en virksomhed eller person, hvis virksomhedens øverste eller daglige ledelse eller personen er dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af registreringen eller hvervet, jf. straffelovens § 78, stk. 2.

Som konsekvens af, at udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer og udbydere af virtuelle tegnebøger omfattes af registreringspligten jf. lovforslagets § 1, nr. 51, foreslås det, at *§ 48, stk. 2* der med lovforslagets § 1, nr. 523, bliver stk. 3, udvides, således at Finanstilsynets forpligtelse til i visse tilfælde at undlade registrering i den gældende § 48, stk. 2, også omfatter disse udbydere.

Til nr. 53

Den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 48, stk. 4, der med dette lovforslags § 1, nr. 53, bliver til stk. 5, fastsætter, at straffelovens § 78, stk. 3, finder anvendelse ved vurderingen af, om strafbare forhold kan medføre, at der ikke skal ske registrering henholdsvis inddragelse af en registrering. Der henvises i den forbindelse til bestemmelsens stk. 2 og 3.

Virksomheder og personer nævnt i stk. 1, betragtes som selskaber og personer, der udøver hverv, som kræver særlig tilladelse i relation til straffelovens § 78, stk. 2. Henvisningen betyder, at hvis Finanstilsynet vurderer, at en person ikke opfylder kravene i bestemmelsen, finder straffelovens § 78, stk. 3, tilsvarende anvendelse. Dette indebærer blandt andet, at anklagemyndigheden på begæring enten af den, der har fået afslag, eller på begæring af Finanstilsynet, skal indbringe spørgsmålet om rettighedsfrakendelse for retten.

Som en følge af dette lovforslags § 1, nr. 51, hvor der i § 48 foreslås indsat et nyt *stk. 2* med den konsekvens, at stk. 2-6 bliver til stk. 3-7, foreslås der med lovforslagets § 1, nr. 53, en konsekvensrettelse i stk. 5, således at der henvises til stk. 3 og 4 i stedet for stk. 2 og 3.

Der er tale om en konsekvensændring.

Til nr. 54-55

Den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 48, stk. 5, der med dette lovforslags § 1, nr. 54, foreslås ændret til stk. 6, fastsætter, at Finanstilsynet kan inddrage registreringen af en virksomhed eller en anden juridisk person foretaget efter stk. 1, hvis et medlem af virksomhedens øverste eller daglige ledelse eller personen efterfølgende omfattes af stk. 2, eller hvis virksomheden eller en reel ejer efterfølgende omfattes af stk. 3. Den gældende bestemmelse i § 48, stk. 6, der med dette lovforslags § 1, nr. 55, foreslås ændret til stk. 7, fastsætter, at Finanstilsynet kan inddrage registreringen af en virksomhed eller en person efter stk. 1, hvis virksomheden eller personen gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af denne lov.

Det foreslås, at henvisningen i *§ 48, stk. 5,* til stk. 1 ændres til stk. 1 og 2, henvisningen til stk. 2 ændres til stk. 3, og henvisningen til stk. 3 ændres til stk. 4.

Det foreslås, at henvisningen i § 48, *stk. 6,* til stk. 1 ændres til stk. 1 og 2.

Der er tale om en ændring som følge af, at der indsættes et nyt stk. 2 i hvidvasklovens § 48 i medfør af lovforslagets § 1, nr. 51.

Henvisningen til § 48, stk. 1 og 2., vil medføre, at Finanstilsynet kan inddrage registreringen af en virksomhed eller en person foretaget efter stk. 1 eller 2, hvis et medlem af virksomhedens øverste eller daglige ledelse eller personen efterfølgende omfattes af stk. 3, eller hvis virksomheden eller en reel ejer efterfølgende omfattes af stk. 4. Finanstilsynet får mulighed for at inddrage en registrering, hvis en virksomhed, herunder ledelse og reelle ejere eller person, der er registreret efter § 48, stk. 1 eller 2, hos Finanstilsynet, dømmes for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet. Den foreslåede § 48, stk. 2 medfører, at virksomheder og personer, der er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 23 og 24, skal registreres hos Finanstilsynet for at kunne udøve deres aktiviteter på samme vis, som virksomheder omfattet af § 1, stk. 1, nr. 8 skal registreres hos Finanstilsynet for at kunne udøve deres aktiviteter, jf. § 48, stk. 1. En hjemmel til at inddrage en registrering vil kunne sikre, at personer eller virksomheder, hvis virksomheden, herunder dennes ledelse og reelle ejere, samt personer ikke længere opfylder kravene til hæderlighed, kan tages ud af registeret.

Det forventes, at de registrerede virksomheder og personer m.v. til enhver tid lever op til hæderlighedskravet. Finanstilsynet vil efter en konkret vurdering kunne efterprøve, om virksomheder, herunder medlemmer af ledelsen, reelle ejere og personer, overholder kravet. Der henvises i denne forbindelse til hæderlighedsvurderingen i § 45, stk. 1, nr. 2-5, i hvidvaskloven. Herudover finder bestemmelsen anvendelse, når en virksomhed eller person er blevet registreret efter stk. 1 eller 2, og det efter følgende viser sig at bero på en fejl, fordi de i stk. 3 og 4 nævnte virksomheder, personer, herunder medlemmer af ledelsen, og de reelle ejere af virksomheden, ikke opfylder kravene i stk. 3 og 4. Finanstilsynet kan dog ikke inddrage en registrering, hvis de oplysninger, der ligger til grund for inddragelsen, har været kendt for Finanstilsynet ved registreringen. Oplysningerne vil alene være kendte, hvis Finanstilsynet har modtaget oplysningerne fra de omfattede virksomheder eller personer. Oplysningerne kan ikke betragtes som værende kendte, hvis Finanstilsynet på anden måde på registreringstidspunktet kunne have erhvervet oplysningerne, f.eks. via dagspressen.

Det følger af straffelovens § 79, stk. 2, jf. § 78, at hvis der rejses straffesag mod virksomheder, herunder medlemmer af virksomhedens ledelse eller personer registreret i medfør af stk. 1 eller 2 for overtrædelse af straffeloven eller anden lovgivning, herunder den finansielle lovgivning, mens en virksomhed eller person er registreret hos Finanstilsynet, kan der under straffesagen nedlægges påstand om, at der skal ske frakendelse af den pågældende persons rettighed til at udøve aktiviteten.

De generelle straffeprocessuelle principper og almindelige retssikkerhedsmæssige hensyn taler for, at der så vidt muligt under en straffesag gøres endeligt op med, om en person eller virksomhed, der er registreret i medfør af stk. 1 eller 2, fortsat kan være registreret. Den endelige afgørelse heraf skal således foretages under straffesagen.

Finanstilsynet kan derfor som udgangspunkt ikke inddrage en registrering af en virksomhed eller person som følge af et strafbart forhold, hvis virksomheden eller personen under straffesagen har været registreret ved Finanstilsynet. Her vil domstolene under straffesagen træffe afgørelse, jf. § 78, stk. 2, i straffeloven, om, hvorvidt virksomheden eller personen fortsat kan varetage hvervet.

Heraf følger, at hvis der ikke nedlægges påstand om frakendelse/registrering under straffesagen, kan Finanstilsynet ikke efterfølgende komme til det resultat, at registreringen skal fjernes. Dette gør sig dog

ikke gældende i forhold til reelle ejere, da disse ikke har en autorisation eller godkendelse, som nævnt i § 78, stk. 3, i straffeloven.

Stk. 6 finder derfor som udgangspunkt anvendelse i tilfælde, hvor registrering er sket på fejlagtigt grundlag, ved efterfølgende ændringer i øverste eller daglige ledelse eller ved en ny reel ejer af en virksomhed.

Til nr. 56

Den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 52 medfører, at Finanstilsynet, for virksomheder og personer som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 8, kan fastsætte nærmere regler om anmeldelse, registrering og offentliggørelse, herunder om, hvilke oplysninger der skal registreres, og hvilke forhold anmeldere eller andre kan indsende og registrere elektronisk i Finanstilsynets it-system ved at benytte digital eller tilsvarende elektronisk signatur, samt om brugen af dette system.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 5, vil medføre, at udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer og udbydere af virtuelle tegnebøger omfattes af hvidvaskloven. Det følger endvidere af lovforslagets § 1, nr. 51, at virksomheder og personer, der er omfattet af lovens § 1, stk. 1, nr. 23 og 24, skal registreres hos Finanstilsynet for at kunne udøve deres aktiviteter. Udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer og udbydere af virtuelle tegnebøger bliver således omfattet af hvidvasklovens regler om registreringer.

Det følger derfor af den foreslåede ændring af bestemmelsen i *§ 52*, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om anmeldelse, registrering og offentliggørelse, herunder om, hvilke oplysninger der skal registreres, og hvilke forhold anmeldere eller andre kan indsende og registrere elektronisk i Finanstilsynets it-system ved at benytte digital eller tilsvarende elektronisk signatur, samt om brugen af dette system, for virksomheder, der er omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 8, 23 og 24.

Der er således tale om en udvidelse af bemyndigelsesbestemmelsen som følge af dette lovforslags § 1 nr. 5. Dette medfører, at Finanstilsynet for udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer og udbydere af virtuelle tegnebøger kan fastsætte regler om hvilke oplysninger, der skal registreres.

De oplysninger, der skal registreres, kan f.eks. dreje sig om virksomhedens navn, CVR-nr. eller andet registreringsnummer. For privatpersoner kan det dreje sig om cpr-nr., fødselsdato og sted. Endvidere kan det omfatte samtlige adresser i Danmark, hvor kunder kan henvende sig til virksomheden, samt ændringer i de oprindelige oplysninger.

Der gives samtidig mulighed for, at Finanstilsynet under iagttagelse af visse regler, herunder persondatareglerne og forvaltningsloven, kan give anmeldere eller andre muligheder for selv at kunne foretage registreringer i Finanstilsynets it-system. Disse regler kan f.eks. være anvendelse af særlige systemer eller brug af digital signatur eller andre sikkerhedsforanstaltninger.

Det foreslås, at Finanstilsynet kan stille krav om anvendelse af elektronisk signatur i forbindelse med registreringer efter hvidvasklovens § 52.

Til nr. 57 og 58

Efter den gældende bestemmelse i § 55, stk. 1, 1. og 2. pkt., skal Finanstilsynets reaktioner offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside. Beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal ligeledes offentliggøres som resumé, jf. dog stk. 5. Efter 3. pkt. skal offentliggørelsen omfatte den juridiske eller fysiske persons navn, jf. dog stk. 2.

Det foreslås, at henvisningen i *§ 55, stk. 1, 1. og 2. pkt.,* til stk. 5 ændres til stk. 6.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der indsættes et nyt stk. 2 i hvidvasklovens § 55 i medfør af lovforslagets § 1, nr. 59.

Det foreslås, at henvisningen i § 55, stk. 1*, 3. pkt.,* til stk. 2 ændres til stk. 3.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der indsættes et nyt stk. 2 i hvidvasklovens § 55 i medfør af lovforslagets § 1, nr. 59.

Til nr. 59

Efter den gældende bestemmelse i § 55, stk. 1, 1. og 2. pkt., skal Finanstilsynets reaktioner offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside. Beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal ligeledes offentliggøres som resumé, jf. dog stk. 5. Efter 3. pkt., skal offentliggørelsen omfatte den juridiske eller fysiske persons navn, jf. dog stk. 2. Efter den gældende bestemmelse i § 55, stk. 2, kan offentliggørelse efter stk. 1, der omfatter en fysisk persons navn, alene ske ved alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser af § 10, nr. 1, 2, 4 og 5, § 11, stk. 1 og 2 og stk. 3, 1., 3. og 4. pkt., § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3 og 5, § 17, stk. 1 og 2, § 18, § 21, stk. 1, 2. pkt., § 25, stk. 1, § 26, stk. 1 og 3 og stk. 4, 1. pkt., og § 30.

Det foreslås, at indsætte et nyt *stk. 2* i § 55, hvorefter offentliggjorte reaktioner forbliver på Finanstilsynets hjemmeside i fem år efter offentliggørelse. Personoplysninger indeholdt i offentliggørelsen må dog kun forblive på Finanstilsynets hjemmeside i det nødvendige tidsrum.

Med den foreslåede indsættelse af et nyt stk. 2 i § 55 i hvidvaskloven, stilles der krav om at offentliggjorte reaktioner forbliver på Finanstilsynets hjemmeside i fem år efter offentliggørelse.

Efter gældende ret er der ikke regler for, hvor længe offentliggjorte reaktioner i henhold til hvidvaskloven skal være tilgængelige for offentligheden på Finanstilsynets hjemmeside. Ændringen betyder, at offentliggjorte reaktioner skal slettes fra Finanstilsynets hjemmeside fem år efter offentliggørelse. Personoplysninger indeholdt i offentliggørelsen må dog kun forblive på Finanstilsynets hjemmeside i det nødvendige tidsrum i overensstemmelse med gældende databeskyttelsesregler, herunder databeskyttelsesforordningen.

Ved det nødvendige tidsrum forstås så længe oplysningerne anses for nødvendige i forhold til de samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsen.

Bestemmelsen implementerer artikel 60, stk. 3, i 4. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 60-62

Den gældende § 55, stk. 4, fastsætter, at såfremt Finanstilsynet har overgivet en sag til politimæssig efterforskning, og er der afsagt fældende dom eller vedtaget bøde, skal Finanstilsynet offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Den gældende § 55, stk. 5, fastsætter at, offentliggørelse efter stk. 1-4 dog ikke kan ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Den gældende § 55, stk. 6, fastsætter, at såfremt offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 5, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1-4, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende

Det foreslås, at henvisningen i *§ 55, stk. 4, 1. pkt.,* der bliver stk. 5, 1. pkt., til stk. 5 ændres til stk. 6.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der indsættes et nyt stk. 2 i hvidvasklovens § 55 i medfør af lovforslagets § 1, nr. 59.

Det foreslås, at henvisningen i § 55*, stk. 5, 1. pkt.,* der bliver stk. 6, 1. pkt., til stk. 1-4 ændres til stk. 1 og stk. 3-5.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der indsættes et nyt stk. 2 i hvidvasklovens § 55 i medfør af lovforslagets § 1, nr. 59.

Det foreslås, at henvisningen i § 55*, stk. 6, 1. pkt.,* der bliver stk. 7, 1. pkt., til stk. 5 til stk. 6, og til stk. 1-4 ændres til stk. 1 og stk. 3-5.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der indsættes et nyt stk. 2 i hvidvasklovens § 55 i medfør af lovforslagets § 1, nr. 59.

Til nr. 63

Den gældende bestemmelse i § 56 fastsætter, at Finanstilsynets ansatte under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e, er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder for personer, der udfører serviceopgaver som led i tilsynets drift, og eksperter, der handler på Finanstilsynets vegne. Tavshedspligten gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Det fremgår dog af stk. 3*,* at tavshedspligten i stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger kan videregives til en række indenlandske og udenlandske tilsynsmyndigheder m.v.

Med implementeringen af 5. hvidvaskdirektiv bliver der lagt yderligere vægt på, at de enkelte medlemslande ikke må forbyde eller opstille urimelige eller unødigt restriktive betingelser for udveksling af oplysninger eller bistand mellem kompetente myndigheder med henblik på overholdelse af hvidvaskloven. Der bliver navnlig lagt vægt på, at medlemslandene skal sikre, at kompetente myndigheder ikke afslår anmodninger om bistand med henvisning til for det første, at anmodningen også anses for at omfatte skatteanliggender, for det andet, at forpligtede enheder i henhold til national ret er forpligtede til hemmeligholdelse eller fortrolighed, bortset fra i de tilfælde, hvor de pågældende oplysninger er beskyttet

af retten til fortrolighed eller er omfattet af tavshedspligt, for det tredje, at der pågår en undersøgelse, efterforskning eller retsforfølgning i den anmodede medlemsstat, medmindre bistanden vil vanskeliggøre undersøgelsen, efterforskningen eller retsforfølgningen, og for det fjerde, at den anmodende myndighed hos modparten er af en anden type eller har en anden status end den anmodende kompetente myndighed.

Det fremgår af lovens § 56, stk. 3, nr. 4, at oplysninger kan videregives til SKAT, når videregivelse sker til brug for SKAT's undersøgelse af mulige overtrædelser af told- og skattelovgivningen. I juni 2017 fremlagde regeringen sin plan for at erstatte SKAT med syv nye styrelser (Gældsstyrelsen, Vurderingsstyrelsen, Skattestyrelsen, Toldstyrelsen, Motorstyrelsen, Administrations- og Servicestyrelsen samt Udviklings- og Forenklingsstyrelsen), der herefter samlet bliver betegnet som Skatteforvaltningen.

Som følge af denne organisatoriske ændring af SKAT foreslås en ændring af hvidvasklovens *§ 56, stk. 3, nr. 4*, således at fortrolige oplysninger kan videregives til Skatteforvaltningen, når videregivelse sker til brug for Skatteforvaltningens undersøgelse af mulige overtrædelser af told- og skattelovgivningen.

Til nr. 64

Den gældende bestemmelse i § 56, stk. 3, opregner en række tilfælde, hvor Finanstilsynets tavshedspligt efter stk. 1 ikke er til hinder for videregivelse af fortrolige oplysninger til en række organisationer og myndigheder.

Det forslås i *§ 56, stk. 3, nr. 20,* at fortrolige oplysninger skal kunne videregives til ECB, når den handler i medfør af Rådets forordning 1024/2013/EU af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter.

Der er tale om en direktivnær implementering af dele af artikel 1, stk. 1, nr. 37, i 5. hvidvaskdirektiv, der medfører, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet har fået kendskab til gennem tilsynsvirksomheden, til ECB, når ECB handler i medfør af forordning 1024/2013/EU af 15. oktober 2013. Når ECB modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet i henhold til den foreslåede bestemmelse i stk. 3, nr. 20, undergives ECB den samme tavshedspligt, som Finanstilsynet er undergivet i medfør af den gældende bestemmelse i § 56, stk. 1.

Det foreslås endvidere i § 56, stk. 3, *nr. 21*, at fortrolige oplysninger skal kunne videregives til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Det Europæiske Råd for Systemiske Risici, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed samt organer etableret af disse, når modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

Der er tale om en direktivnær implementering af artikel 50 i 4. hvidvaskdirektiv, der medfører, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet har fået kendskab til gennem tilsynsvirksomheden, til de nævnte myndigheder, når modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

Ved modtagelsen af fortrolige oplysninger i medfør af den foreslåede bestemmelse i nr. 21 undergives de respektive myndigheder den samme tavshedspligt, som Finanstilsynet er undergivet i medfør af den gældende bestemmelse i § 56, stk. 1.

Til nr. 65

Det fremgår af § 56, stk. 1, i hvidvaskloven, at Finanstilsynets ansatte er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i tilsynets drift, samt eksperter, der handler på tilsynets vegne. Tavshedspligten gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Tavshedspligtsbestemmelsen i § 56 i hvidvaskloven medfører blandt andet, at adgangen til aktindsigt i Finanstilsynets sager er begrænset, jf. § 35 i lov om offentlighed i forvaltningen. Tavshedspligtsbestemmelsen i § 56 i hvidvaskloven begrænser dog ikke parters ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, jf. § 9, stk. 2, i forvaltningsloven.

Efter gældende ret vil parter kunne søge aktindsigt i oplysninger om en persons identitet i forbindelse med f.eks. indberetninger til Finanstilsynet om overtrædelse af reglerne på det finansielle område og hvidvaskområdet. Det fremgår af § 75 i hvidvaskloven, hvem der anses som part i forhold til Finanstilsynets afgørelser. Det særlige partsbegreb afviger fra det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb og er nødvendigt for at undgå en udhuling af Finanstilsynets tavshedspligt, da parters adgang til aktindsigt efter forvaltningsloven ikke tilsidesættes af tavshedspligtsreglerne.

Den foreslåede *§ 56 a* er en særregel, der udvider tavshedspligten i forhold til oplysninger om personer, der indberetter overtrædelser af hvidvaskloven, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i forordninger nævnt i § 47, stk. 1, for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet, således at heller ikke parter vil kunne få aktindsigt i personoplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af reguleringen til Finanstilsynet.

Det følger af det foreslåede *stk. 1*, at Finanstilsynets ansatte ikke må videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af hvidvaskloven, regler udstedt i medfør heraf eller bestemmelser indeholdt i forordninger nævnt i § 47, stk. 1, for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med.

Lovforslaget medfører blandt andet, at oplysninger om en person, der har indberettet en virksomhed eller en person for overtrædelse af hvidvaskloven, for så vidt angår indberetningen ikke er undergivet aktindsigt i medfør af forvaltningsloven eller reglerne om underretning i medfør af retssikkerhedsloven.

Personoplysninger skal forstås i overensstemmelse med definitionen heraf i artikel 4, nr. 1, i databeskyttelsesforordningen, hvorefter personoplysninger omfatter enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person. Bestemmelsen omfatter blandt andet oplysninger, som identificerer personen, der indberetter overtrædelsen, i form af oplysninger om dennes identitet, eller enhver oplysning, der indirekte gør det muligt at udlede dennes identitet. Oplysninger, som er gjort anonyme på en sådan måde, at den registrerede ikke længere kan identificeres, er ikke omfattet af begrebet personoplysninger. Ved afgørelsen af, om en person er identificerbar, skal alle de hjælpemidler, der med rimelighed kan tænkes bragt i anvendelse for at identificere den pågældende enten af den dataansvarlige eller af enhver anden person, tages i betragtning.

Bestemmelsen vil kun kunne finde anvendelse i sager om indberetning af overtrædelser eller potentielle overtrædelser af hvidvaskloven, regler udstedt i medfør heraf eller bestemmelser indeholdt forordninger nævnt i § 47, stk. 1, for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet, indberettet af en person om en virksomhed eller en person under tilsyn af Finanstilsynet.

Såvel overtrædelser som potentielle overtrædelser, f.eks. i tilfælde hvor en indberetning ikke fører til yderligere sagsbehandlingsskridt eller i tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at der ikke er tale om en overtrædelse af hvidvaskloven, regler udstedt i medfør heraf eller bestemmelser indeholdt forordninger nævnt i § 47, stk. 1, som Finanstilsynet fører tilsyn med, er omfattet af forslaget.

Det er et krav, at overtrædelsen vedrører regler, som er under tilsyn af Finanstilsynet. Sager vedrørende andre områder, f.eks. indberetning om overtrædelse af skatteretlige regler eller straffeloven, omfattes ikke af bestemmelsens anvendelsesområde.

Forslaget medfører, at Finanstilsynet – med de undtagelser der følger af stk. 2 – er forpligtet til ikke at videregive oplysninger om personer, der til Finanstilsynet indberetter overtrædelser eller potentielle overtrædelser af hvidvaskloven, regler udstedt i medfør heraf eller bestemmelser indeholdt i forordninger nævnt i § 47, stk. 1, for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med. Forslaget udgør en specialregel (lex specialis) i forhold til de almindelige gældende regler om aktindsigt efter f.eks. forvaltningsloven, underretning efter retssikkerhedsloven eller indsigtsret efter databeskyttelseslovgivningen. Såfremt en part f.eks. har ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, vil Finanstilsynet i medfør af lovforslaget være forpligtet til ikke at videregive eller at anonymisere enhver oplysning, der gør det muligt at identificere personen, der har indberettet overtrædelsen.

Forslaget ændrer i øvrigt ikke på, at adgangen til aktindsigt i Finanstilsynets sager er begrænset i henhold til § 35 i lov om offentlighed i forvaltningen.

Herved sikres det, at en person, der har indberettet en virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af reguleringen til Finanstilsynet, beskyttes af den udvidede tavshedspligt medmindre offentliggørelse kræves i henhold til national ret som led i yderligere efterforskning eller efterfølgende retslige procedurer.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 2*, at bestemmelsen ikke er til hinder for videregivelse af oplysningerne efter § 56, stk. 3, i hvidvaskloven. Videregivelse af oplysninger til de i § 56, stk. 3, nævnte parter findes begrundet i hensynet til mulighederne for betryggende tilsyn, retssikkerhed, regulering og samarbejde med de i § 56, stk. 3, nævnte parter.

Efter § 56, stk. 3, kan der f.eks. ske videregivelse til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen m.v.

Det fremgår af det foreslåede § 56 a*, stk. 3*, at alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, jf. dog § 56, stk. 5, med hensyn til disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt. Det betyder, at alle, der i henhold til § 56, stk. 3, nr. 1-17, i hvidvaskloven modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, med hensyn til disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 61, stk. 2, litra e, i 4. hvidvaskdirektiv. Bestemmelsen svarer i øvrigt til § 354 g i lov om finansiel virksomhed og tilsvarende bestemmelser i en række andre tilsynslove på Finanstilsynets område.

Til nr. 66

Hvidvasklovens § 57, stk. 1, fastsætter, at Erhvervsstyrelsen påser, at virksomheder og personer, der er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 15-18, overholder denne lov, regler udstedt i medfør heraf og forordninger udstedt af Europa-Parlamentet og Rådet indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Med dette lovforslags § 1, nr. 5, udvides anvendelsesområdet for hvidvaskloven til også at omfatte personer, som erhvervsmæssigt opbevarer, handler med eller formidler handel med kunstværker, herunder kunstgallerier og auktionshuse, hvor værdien beløber sig til 50.000 kr. eller derover. På den baggrund foreslås anvendelsesområdet for bestemmelsen i *§ 57, stk. 1*, tilsvarende ændret, således at Erhvervsstyrelsen påser, at personer, der erhvervsmæssigt opbevarer, handler med eller formidler handel med kunstværker, herunder kunstgallerier og auktionshuse, hvor værdien beløber sig til 50.000 kr. eller derover, overholder denne lov, regler udstedt i medfør heraf og forordninger udstedt af Europa-Parlamentet og Rådet indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer, jf. § 1, nr. 22, som foreslået ved lovforslagets § 1, nr. 5.

Hvidvasklovens § 59, stk. 1, fastsætter, at virksomheder og personer, der er nævnt i lovens § 1, stk. 1, nr. 15-18, skal give Erhvervsstyrelsen de oplysninger, der er nødvendige for styrelsens virksomhed.

Med dette lovforslags § 1, nr. 5, udvides anvendelsesområdet for hvidvaskloven til også at omfatte personer, som erhvervsmæssigt opbevarer, handler med eller formidler handel med kunstværker, herunder kunstgallerier og auktionshuse, hvor værdien beløber sig til 50.000 kr. eller derover. På den baggrund foreslås anvendelsesområdet for bestemmelsen i *§ 59, stk. 1*, tilsvarende ændret, således at anvendelsesområdet udvides med den foreslåede § 1, nr. 22 til også at omfatte personer, som erhvervsmæssigt opbevarer, handler med eller formidler handel med kunstværker, herunder kunstgallerier og auktionshuse, hvor værdien beløber sig til 50.000 kr. eller derover.

Hvidvasklovens § 59, stk. 2, fastsætter, at Erhvervsstyrelsen, hvis formålet tilsiger det, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse kan få adgang til virksomheder og personer, der er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 15-18, med henblik på indhentelse af oplysninger, herunder ved kontrolbesøg.

Det foreslås med den foreslåede ændring af *§ 59, stk. 2*, at Erhvervsstyrelsen, hvis formålet tilsiger det, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse kan få adgang til virksomheder og personer, der erhvervsmæssigt opbevarer, handler med eller formidler handel med kunstværker, herunder kunstgallerier og auktionshuse, hvor værdien af transaktionen eller en række indbyrdes forbundne transaktioner beløber sig til 50.000 kr. eller derover, med henblik på indhentelse af oplysninger, herunder ved kontrolbesøg.

Hvidvasklovens § 60, stk. 1, fastsætter, at Erhvervsstyrelsen inden for en af Erhvervsstyrelsen fastsat frist kan påbyde de virksomheder og personer, som er nævnt i § 1, stk. 1, nr. 15-18, at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i denne lov, de regler, der er fastsat i medfør

heraf, eller Europa-Parlamentets og Rådets forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Det foreslås, at *§ 60, stk. 1*, ændres således, at Erhvervsstyrelsen inden for en af Erhvervsstyrelsen fastsat frist kan påbyde virksomheder og personer, som erhvervsmæssigt opbevarer, handler med eller formidler handel med kunstværker, herunder kunstgallerier og auktionshuse, hvor værdien beløber sig til 50.000 kr. eller derover at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i denne lov, de regler, der er fastsat i medfør heraf, eller Europa-Parlamentets og Rådets forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Som konsekvens af at anvendelsesområdet for hvidvaskloven udvides til også at omfatte personer, der erhvervsmæssigt opbevarer, handler med eller formidler handel med kunstværker, herunder kunstgallerier og auktionshuse, hvor værdien af transaktionen eller en række indbyrdes forbundne transaktioner beløber sig til 50.000 kr. eller derover, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, som udvider anvendelsesområdet i hvidvasklovens § 1, stk. 1, foreslås det, at § 60, stk. 1, ændres, således at det fremgår, at den foreslåede § 1, nr. 22, er omfattet.

Til nr. 67

Erhvervsstyrelsens generelle tilsynsforpligtelser er fastlagt i § 57 i hvidvaskloven. Efter gældende ret er beskyttelsen af ansatte, som indberetter en virksomhed eller person, jf. § 36, stk. 1, eller som foretager en underretning om mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme, jf. § 36, stk. 2, efter ordlyden i § 57 i hvidvaskloven ikke undtaget fra tilsyn af Erhvervsstyrelsen. Bestemmelserne i § 36, stk. 1 og 2, retter sig imidlertid mod kredsen af ansatte i virksomhederne eller hos personerne og ikke virksomheden eller personen som sådan. En ansat, der mener at have været udsat for ufordelagtig behandling m.v. som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af hvidvaskloven til en virksomheds ordning eller til Erhvervsstyrelsen, eller som har foretaget en underretning om mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme, skal derfor gøre krav på godtgørelse gældende ved de almindelige domstole og har endvidere mulighed for at politianmelde den omhandlede overtrædelse af forbuddet mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, da en overtrædelse af § 36, stk. 1 og 2, er strafbelagt, jf. § 78, stk. 1.

Det foreslås i *§ 57, stk. 1, 2. pkt.*, at overholdelse af § 36 undtages fra Erhvervsstyrelsens tilsyn. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at virksomheders og personers overholdelse af § 36, ikke fremover skal være underlagt Erhvervsstyrelsens generelle tilsyn.

Bestemmelserne retter sig mod en kreds af ansatte og tidligere ansatte hos virksomheder og personer omfattet af § 36, stk. 1, og ikke virksomheder eller personer som sådan. En ansat eller en tidligere ansat, der mener at have været udsat for ufordelagtig behandling m.v. som følge af en indberetning om en virksomheds eller persons overtrædelse eller potentielle overtrædelse af hvidvasklovgivningen til virksomhedens ordning eller til en tilsynsmyndighed, eller en intern underretning eller underretning til SØIK om mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme, skal derfor gøre krav på godtgørelse gældende ved de almindelige domstole.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en ansat eller en tidligere ansat, der mener at have været udsat for ufordelagtig behandling m.v. som følge af en indberetning om en virksomheds eller persons

overtrædelse eller potentielle overtrædelse af hvidvasklovgivningen til en tilsynsmyndighed eller til en virksomheds whistleblowerordning til trods for forbuddet i det foreslåede § 36, stk. 1, 1. pkt. eller som har foretaget en underretning i medfør af det foreslåede § 36, stk. 2, 1. pkt., skal anlægge et civilretligt søgsmål mod virksomheden eller personen ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte eller den tidligere ansatte en godtgørelse efter § 36, stk. 3, i hvidvaskloven. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. en voldgift. Den ansatte eller den tidligere ansatte har endvidere mulighed for at politianmelde den omhandlede overtrædelse af forbuddet mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, da en overtrædelse af § 36, stk. 1 og 2, er strafbelagt, jf. § 78, stk. 1.

Til nr. 68

Hvidvasklovens § 58 vedrører registrering hos Erhvervsstyrelsen for de virksomheder og personer, der er omfattet af lovens § 1, stk. 1, nr. 18, dvs. udbydere af tjenesteydelser til virksomheder.

Efter det nugældende stk. 5, skal medlemmer af en virksomheds øverste eller daglige ledelse meddele Erhvervsstyrelsen oplysninger om forhold som nævnt i § 58, stk. 2, senest 2 uger efter, at der er truffet beslutning om deres indtræden i virksomhedens ledelse, og en reel ejer af en virksomhed skal meddele Erhvervsstyrelsen oplysninger som nævnt i stk. 3, nr. 3, senest 2 uger efter erhvervelsen af virksomheden.

Der foreslås en nyaffattelse af *§ 58, stk. 5*, hvorefter Erhvervsstyrelsen kan inddrage registreringen af en virksomhed eller person efter stk. 1, hvis nye medlemmer af en virksomheds øverste eller daglige ledelse eller nye reelle ejere, ikke giver Erhvervsstyrelsen de oplysninger, der er nødvendige for, at Erhvervsstyrelsen kan vurdere, om disse er omfattet af stk. 2 eller 3.

En virksomheds nye øverste eller daglige ledelse skal således ikke fremover af egen drift inden for 2 uger efter, at der er truffet beslutning om deres indtræden i virksomhedens ledelse, meddele Erhvervsstyrelsen om forhold som nævnt i § 58, stk. 2, ligesom en virksomheds nye reelle ejere ikke fremover af egen drift skal meddele Erhvervsstyrelsen oplysninger som nævnt i stk. 3, nr. 3, indenfor 2 uger efter erhvervelsen af virksomheden.

Dette foreslås som følge af, at Erhvervsstyrelsens registreringssystem selv genererer en ny sag, når der foretages ændringer i en virksomheds øverste eller daglige ledelse eller i en virksomheds reelle ejerstruktur, hvorefter Erhvervsstyrelsen digitalt vil anmode den nyindtrådte om de oplysninger, der er nødvendige for at kunne vurdere, om vedkommende kan registreres i registeret efter stk. 1. Disse oplysninger skal den nyindtrådte herefter give Erhvervsstyrelsen, ellers kan Erhvervsstyrelsen inddrage registreringen efter stk. 1.

Et medlem af en virksomheds øverste eller daglige ledelse kan ikke registreres i Erhvervsstyrelsens register til bekæmpelse af hvidvask, hvis personen er dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet, jf. straffelovens § 78, stk. 2, eller har indgivet begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering eller er under rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gældssanering, jf. stk. 2.

Det bemærkes, at Erhvervsstyrelsen derudover skal undlade at registrere en virksomhed, hvis virksomhe-

den er dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af registreringen, jf. straffelovens § 78, stk. 2, eller hvis virksomheden har indgivet begæring om rekonstruktionsbehandling eller konkurs eller er under rekonstruktionsbehandling eller konkursbehandling, eller hvis en reel ejer er dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af den pågældendes kontrollerende indflydelse, jf. stk. 3.

Til nr. 69

Hvidvasklovens § 58 vedrører registrering hos Erhvervsstyrelsen for virksomheder og personer, der er omfattet af lovens § 1, stk. 1, nr. 18, dvs. udbydere af tjenesteydelser til virksomheder.

Erhvervsstyrelsen har i dag mulighed for at inddrage registreringen af en virksomhed eller person efter stk. 1, hvis et medlem af virksomhedens øverste eller daglige ledelse eller personen efterfølgende bliver dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen, indgiver begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering eller kommer under rekonstruktionsbehandling, konkursbegæring eller gældssanering, jf. stk. 2.

Derudover kan Erhvervsstyrelsen inddrage registrering, jf. stk. 3, nr. 1 og 2, hvis en virksomhed efterfølgende bliver dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen, indgiver begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering eller kommer under rekonstruktionsbehandling, konkursbegæring eller gældssanering.

Ligeledes kan Erhvervsstyrelsen inddrage registreringen, hvis en reel ejer efterfølgende bliver dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af den pågældendes kontrollerende indflydelse, jf. stk. 3, nr. 3, eller hvis virksomheden eller personen ikke er eller ophører med at være omfattet af § 1, stk. 1, nr. 18 og 19.

Det foreslås et nyt *§ 58, stk. 8*, hvorefter Erhvervsstyrelsen får mulighed for at inddrage registreringen af en virksomhed eller en person omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 18, hvis virksomheden eller personen gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af hvidvaskloven.

Bestemmelsen finder f.eks. anvendelse i tilfælde, hvor virksomheden eller personen har undladt at efterleve et påbud fra Erhvervsstyrelsen vedrørende overtrædelser af hvidvaskloven. Det kan eksempelvis være, hvis virksomheden eller personen ikke har foretaget en risikovurdering af, om virksomheden eller personen kan blive misbrugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme efter § 7, stk. 1, og ikke efterlever Erhvervsstyrelsens påbud herom.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en indgribende reaktionsmulighed for Erhvervsstyrelsen, idet virksomheden eller personen omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 18, ved en inddragelse af registreringen mister muligheden for at udøve de aktiviteter i hvidvasklovens § 2, nr. 12, som registreringen vedrører.

Det fremgår af bestemmelsen, at der skal være tale om grove eller gentagne overtrædelser. Inddragelse af registrering vil typisk være aktuel efter, at der har været givet en frist til berigtigelse af forholdet, og dette ikke er sket. Det forudsættes som udgangspunkt, at en mindre indgribende reaktion er anvendt over for den pågældende virksomhed eller person, før registrering inddrages, eller at forholdene indebærer, at

virksomheden eller personen ikke har mulighed for at rette op på overtrædelserne inden for en tilpas kort tidshorisont. Kan forholdene rettes op ved en mindre indgribende reaktion, end at trække registreringen, skal den mindre reaktion vælges. En mildere reaktion kan blandt andet være, at Erhvervsstyrelsen giver påbud om, at virksomheden retter op på de kritisable forhold, at forholdet anmeldes til politiet, eller at Erhvervsstyrelsen giver påbud om afsættelse af den hvidvaskansvarlige.

En afgørelse om inddragelse af registrering vil kunne indbringes for Erhvervsankenævnet i medfør af hvidvasklovens § 76.

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 48, stk. 6, i hvidvaskloven, der blev indført med lov nr. 706 af 8. juni 2018.

Til nr. 70

Med den foreslåede indsættelse af et nyt stk. 2 i § 62, i hvidvaskloven, jf. dette lovforslags § 1, nr. 72, stilles der krav om, at offentliggjorte reaktioner skal forblive på Erhvervsstyrelsens hjemmeside i fem år efter offentliggørelse.

Som en følge af dette lovforslags § 1, nr. 72, hvorefter der i § 62 foreslås indsat et nyt stk. 2 med den konsekvens, at stk. 2-8 bliver til stk. 3-9, foreslås det at konsekvensrette i *§ 62, stk. 1, 1. og 2. pkt.,* og *stk. 4, 1. pkt.*, således at der henvises til stk. 6, i stedet for stk. 5.

Der er alene tale om en konsekvensændring.

Til nr. 71

Efter den gældende bestemmelse i § 62, stk. 1, 3. pkt., i hvidvaskloven skal Erhvervsstyrelsens offentliggørelse af reaktioner omfatte den juridiske eller fysiske persons navn, jf. dog stk. 2, hvorefter offentliggørelse efter stk. 1, der omfatter en fysisk persons navn, alene kan ske ved personens alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser af en række nærmere angivne bestemmelser i hvidvaskloven.

Med den foreslåede indsættelse af et nyt stk. 2 i § 62, i hvidvaskloven, jf. dette lovforslags § 1, nr. 72, stilles der krav om, at offentliggjorte reaktioner skal forblive på Erhvervsstyrelsens hjemmeside i fem år efter offentliggørelse.

Som en følge af dette lovforslags § 1, nr. 72, hvorefter der i § 62 foreslås indsat et nyt stk. 2 med den konsekvens, at stk. 2-8 bliver til stk. 3-9, foreslås det at konsekvensrette i *§ 62, stk. 1, 3. pkt.,* således at der henvises til stk. 3 i stedet for stk. 2.

Der er alene tale om en konsekvensændring.

Til nr. 72

Efter den gældende bestemmelse i § 62, stk. 1, skal Erhvervsstyrelsens reaktioner offentliggøres af

Erhvervsstyrelsen på Erhvervsstyrelsens hjemmeside. Bestemmelsen svarer til § 55 om offentliggørelse af Finanstilsynets tilsynsreaktioner, idet det dog ikke er pålagt virksomhederne at foretage offentliggørelse.

Der er efter gældende ret ikke regler for, hvor længe offentliggjorte reaktioner i henhold til hvidvaskloven skal være tilgængelige for offentligheden på Erhvervsstyrelsens hjemmeside.

Med den foreslåede indsættelse af et nyt *stk. 2* i § 62, i hvidvaskloven, stilles der krav om, at offentliggjorte reaktioner skal forblive på Erhvervsstyrelsens hjemmeside i fem år efter offentliggørelse.

Ændringen betyder, at offentliggjorte reaktioner skal slettes fra Erhvervsstyrelsens hjemmeside fem år efter offentliggørelse. Personoplysninger indeholdt i offentliggørelsen må dog kun forblive på Erhvervsstyrelsens hjemmeside i det nødvendige tidsrum i overensstemmelse med de gældende databeskyttelsesregler, herunder databeskyttelsesforordningen.

Bestemmelsen implementerer artikel 60, stk. 3, i 4. hvidvaskdirektiv.

Som konsekvens af den foreslåede nye bestemmelse i § 62, stk. 2, bliver stk. 2-8 herefter stk. 3-9.

Til nr. 73

Efter de gældende bestemmelser i § 62, stk. 5, 1. pkt., i hvidvaskloven, kan Erhvervsstyrelsen undlade offentliggørelse efter stk. 1-4, hvis offentliggørelse vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse.

Er offentliggørelse undladt i henhold til stk. 5, 1, pkt., skal der efter den gældende bestemmelse i § 62, stk. 6, 1. pkt., ske offentliggørelse efter stk. 1-4, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende.

Med den foreslåede indsættelse af et nyt stk. 2 i § 62 i hvidvaskloven, stilles der krav om, at offentliggjorte reaktioner skal forblive på Erhvervsstyrelsens hjemmeside i fem år efter offentliggørelse.

Som en følge af dette lovforslags § 1, nr. 72, hvorefter der i § 62 foreslås indsat et nyt stk. 2 med den konsekvens, at stk. 2-8 bliver til stk. 3-9, foreslås det med lovforslagets § 1, nr. 73, at konsekvensrette i *§ 62, stk. 5, 1. pkt.,* som bliver stk. 6, 1. pkt. og *stk. 6, 1. pkt.*, som bliver stk. 7, 1. pkt., således at der henvises til stk. 1-5, i stedet for stk. 1-4.

Der er alene tale om en konsekvensændring.

Til nr. 74

Efter den gældende bestemmelse i § 62, stk. 6, 1. pkt., skal der hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 5, 1. pkt., der med dette lovforslags § 1, nr. 72 bliver stk. 6, 1. pkt., ske offentliggørelse efter stk. 1-4, der med dette lovforslags § 1, nr. 72, bliver stk. 1 og 3-6, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen ikke længere er gældende.

Med den foreslåede indsættelse af et nyt stk. 2 i § 62 i hvidvaskloven, stilles der krav om, at offentliggjorte reaktioner skal forblive på Erhvervsstyrelsens hjemmeside i fem år efter offentliggørelse.

Som en følge af dette lovforslags § 1, nr. 72, hvorefter der i § 62 foreslås indsat et nyt stk. 2 med den konsekvens, at stk. 2-8 bliver til stk. 3-9, foreslås det at konsekvensrette i *§ 62, stk. 6, 1. pkt.*, der med lovforslagets § 1, nr. 72 bliver til stk. 7, 1. pkt., således at der henvises til stk. 6,1. pkt., i stedet for stk. 5, 1. pkt.

Der er alene tale om en konsekvensændring.

Til nr. 75

Efter den gældende bestemmelse i § 62, stk. 8, 3. pkt., i hvidvaskloven kan Erhvervsstyrelsen beslutte at fjerne en offentliggjort dom fra Erhvervsstyrelsens hjemmeside, hvis resultatet af anken eller den genoptagede sag er et andet end resultatet af dommen offentliggjort i medfør af stk. 4, 1. pkt.

Med den foreslåede indsættelse af et nyt stk. 2 i § 62 i hvidvaskloven, stilles der krav om, at offentliggjorte reaktioner skal forblive på Erhvervsstyrelsens hjemmeside i fem år efter offentliggørelse.

Som en følge af dette lovforslags § 1, nr. 72, hvorefter der i § 62 foreslås indsat et nyt stk. 2 med den konsekvens, at stk. 2-8 bliver til stk. 3-9, foreslås det at konsekvensrette *§ 62, stk. 8, 3. pkt.*, der bliver stk. 9, 3. pkt., således at der henvises til stk. 5, 1. pkt., i stedet for stk. 4, 1. pkt.

Der er alene tale om en konsekvensændring.

Til nr. 76

Den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 63, stk. 3 indeholder en række undtagelser til tavshedspligtsbestemmelsen i stk. 1 for Erhvervsstyrelsens ansatte for så vidt angår styrelsens tilsynsvirksomhed i henhold til denne lov. Efter hvidvasklovens § 63, stk. 3, har Erhvervsstyrelsen i dag mulighed for at videregive fortrolige oplysninger til en række indenlandske og udenlandske tilsynsmyndigheder m.v. Der er tale om myndigheder, som har et væsentligt behov for at modtage disse oplysninger til varetagelse af deres opgaver.

Erhvervsstyrelsens ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden, jf. lovens § 63, stk. 1. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i tilsynets drift, og eksperter, der handler på Erhvervsstyrelsens vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Det foreslås at indsætte et nyt *§ 63, stk. 3*, *nr. 4*, der giver Erhvervsstyrelsen mulighed for at videregive fortrolige oplysninger til told- og skatteforvaltningen til brug for told- og skatteforvaltningens undersøgelse af mulige overtrædelser af skattelovgivningen.

Det findes hensigtsmæssigt, at Erhvervsstyrelsen kan udveksle oplysninger med Skatteforvaltningen til brug for undersøgelser som led i offentlig forvaltning, da disse har fælles kontaktflader, og da det findes,

at der er et væsentligt behov for at kunne modtage disse oplysninger til varetagelse af de pågældende myndigheders opgaver.

Bestemmelsen svarer til den adgang til videregivelse af fortrolige oplysninger til Skatteforvaltningen, som Finanstilsynet har, jf. lovens § 56, stk. 3, nr. 4, der foreslås ændret, jf. lovforslagets § 1, nr. 63.

Til nr. 77

Den gældende bestemmelse i § 63, stk. 4, i hvidvaskloven omhandler videregivelse i henhold til stk. 3, nr. 14 til tilsynsmyndigheder i lande uden for EU eller EØS, der har ansvaret for tilsyn med personers og virksomheders overholdelse af hvidvaskloven. Bestemmelsen i stk. 4 fastsætter, at videregivelse i henhold til stk. 3, nr. 14, alene kan ske på baggrund af en international samarbejdsaftale og under forudsætning af, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til Erhvervsstyrelsens tavshedspligt i stk. 1, og har et behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.

Det foreslås, at henvisningen i *§ 63, stk. 4,* ændres fra stk. 3, nr. 14, til stk. 3, nr. 15.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af indsættelsen af et nyt nr. 4 i § 63, stk. 3, jf. dette lovforslags § 1, nr. 76.

Til nr. 78

Efter den gældende bestemmelse i § 63, stk. 5, er alle, der modtager fortrolige oplysninger fra Erhvervsstyrelsen i henhold til § 63, stk. 3, nr. 1-12, undergivet den i § 63, stk. 1 omhandlende tavshedspligt med hensyn til disse oplysninger, jf. § 63, stk. 5.

Med den foreslåede ændring af § 63, stk. 3, bliver told- og skatteforvaltningen omfattet af tavshedspligten med hensyn til de oplysninger, som Skatteforvaltningen måtte modtage fra Erhvervsstyrelsen.

Det foreslås at ændre henvisningen i *§ 63, stk. 5*, fra stk. 3, nr. 1-12 til nr. 1-13.

Den foreslåede ændring af § 63, stk. 5, er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 76, hvorefter det foreslås, at Erhvervsstyrelsen kan videregive fortrolige oplysninger til told- og skatteforvaltningen.

Som konsekvens af indsættelsen af et nyt nr. 4 i § 63, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 76, foreslås det, at henvisningen i § 63, stk. 5, ændres fra stk. 3, nr. 1-12 til stk. 3 nr. 1-13.

Til nr. 79

Videregivelse af fortrolige oplysninger efter § 63, stk. 3, nr. 1, 2, 7, 8, 10, 12, 13 og 14, der hidrører fra et EU- eller EØS-land eller tilsynsmyndigheder uden for disse, kan efter den gældende bestemmelse i § 63, stk. 6, i hvidvaskloven alene ske, hvis myndighederne, der afgiver oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Det foreslås at ændre henvisningen i *§ 63, stk. 6,* fra stk. 3, nr. 1, 2, 7, 8, 10, 12, 13 og 14 til stk. 3, nr. 1, 2, 8, 9, 11, og 13-15.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 63, stk. 6, skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 76, hvorefter det foreslås, at Erhvervsstyrelsen kan videregive fortrolige oplysninger til told- og skatteforvaltningen.

Til nr. 80

Det fremgår af § 63, stk. 1, i hvidvaskloven, at Erhvervsstyrelsens ansatte er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i tilsynets drift, samt eksperter, der handler på tilsynets vegne. Tavshedspligten gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Tavshedspligtsbestemmelsen i § 63 i hvidvaskloven medfører blandt andet, at adgangen til aktindsigt i Erhvervsstyrelsens sager er begrænset, jf. § 35 i lov om offentlighed i forvaltningen. Tavshedspligtsbestemmelsen i § 63 i hvidvaskloven begrænser dog ikke parters ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, jf. § 9, stk. 2, i forvaltningsloven.

Efter gældende ret vil parter kunne søge aktindsigt i oplysninger om en persons identitet i forbindelse med f.eks. indberetninger til Erhvervsstyrelsen om overtrædelse af reglerne på hvidvaskområdet. Det fremgår af § 75 i hvidvaskloven, hvem der anses som part i forhold til Erhvervsstyrelsens afgørelser. Det særlige partsbegreb afviger fra det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb og er nødvendigt for at undgå en udhuling af Erhvervsstyrelsens tavshedspligt, da parters adgang til aktindsigt efter forvaltningsloven ikke tilsidesættes af tavshedspligtsreglerne.

Den foreslåede *§ 63 a* er en særregel, der udvider tavshedspligten i forhold til oplysninger om personer, der indberetter overtrædelser af hvidvaskloven, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt forordninger nævnt i § 57, stk. 1, for de områder af loven, som Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med, til Erhvervsstyrelsen, således at heller ikke parter vil kunne få aktindsigt i personoplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af reguleringen til Erhvervsstyrelsen.

Det følger af det foreslåede *stk. 1*, at Erhvervsstyrelsens ansatte ikke må videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person til Erhvervsstyrelsen for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af hvidvaskloven, regler udstedt i medfør heraf eller bestemmelser indeholdt i forordninger nævnt i § 57, stk. 1, for de områder af loven, som Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med.

Lovforslaget medfører blandt andet, at oplysninger om en person, der har indberettet en virksomhed eller en person for overtrædelse af hvidvaskloven, for så vidt angår indberetningen ikke er undergivet aktindsigt i medfør af forvaltningsloven eller reglerne om underretning i medfør af retssikkerhedsloven.

Personoplysninger skal forstås i overensstemmelse med definitionen heraf i artikel 4, nr. 1, i databeskyttelsesforordningen, hvorefter personoplysninger omfatter enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person. Bestemmelsen omfatter blandt andet oplysninger, som identificerer per-

sonen, der indberetter overtrædelsen, i form af oplysninger om dennes identitet, eller enhver oplysning, der indirekte gør det muligt at udlede dennes identitet. Oplysninger, som er gjort anonyme på en sådan måde, at den registrerede ikke længere kan identificeres, er ikke omfattet af begrebet personoplysninger. Ved afgørelsen af, om en person er identificerbar, skal alle de hjælpemidler, der med rimelighed kan tænkes bragt i anvendelse for at identificere den pågældende enten af den dataansvarlige eller af enhver anden person, tages i betragtning.

Artikel 61, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv forpligter medlemsstaterne til at indføre mekanismer, så virksomheder og personer kan indberette formodede eller faktiske overtrædelse af hvidvaskloven for de områder af loven, som Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med.

Der kan foretages indberetning til Erhvervsstyrelsens hvidvaskteam via en mail-postkasse, som fremgår af Erhvervsstyrelsens hjemmeside. Bestemmelsen vil kun kunne finde anvendelse i sager om indberetning af overtrædelser eller potentielle overtrædelser af hvidvaskloven, regler udstedt i medfør heraf eller bestemmelser indeholdt i forordninger nævnt i § 57, stk. 1, for de områder af loven, som Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med, til Erhvervsstyrelsen, indberettet af en person om en virksomhed eller en person under tilsyn af Erhvervsstyrelsen.

Såvel overtrædelser som potentielle overtrædelser, f.eks. i tilfælde hvor en indberetning ikke fører til yderligere sagsbehandlingsskridt, eller i tilfælde hvor Erhvervsstyrelsen vurderer, at der ikke er tale om en overtrædelse af hvidvaskloven, regler udstedt i medfør heraf eller bestemmelser indeholdt i forordninger nævnt i § 57, stk. 1, som Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med, er omfattet af forslaget.

Det er et krav, at overtrædelsen vedrører regler, som er under tilsyn af Erhvervsstyrelsen. Sager vedrørende andre områder, f.eks. indberetning om overtrædelse af skatteretlige regler eller straffeloven, omfattes ikke af bestemmelsens anvendelsesområde.

Forslaget medfører, at Erhvervsstyrelsen – med de undtagelser der følger af stk. 2 – er forpligtet til ikke at videregive oplysninger om personer, der til Erhvervsstyrelsen indberetter overtrædelser eller potentielle overtrædelser af hvidvaskloven, regler udstedt i medfør heraf eller bestemmelser indeholdt i forordninger nævnt i § 57, stk. 1, for de områder af loven, som Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med. Forslaget udgør en specialregel (lex specialis) i forhold til de almindelige gældende regler om aktindsigt efter f.eks. forvaltningsloven, underretning efter retssikkerhedsloven eller indsigtsret efter databeskyttelseslovgivningen. Såfremt en part f.eks. har ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, vil Erhvervsstyrelsen i medfør af lovforslaget være forpligtet til ikke at videregive eller at anonymisere enhver oplysning, der gør det muligt at identificere personen, der har indberettet overtrædelsen.

Forslaget ændrer i øvrigt ikke på, at adgangen til aktindsigt i Erhvervsstyrelsens sager er begrænset i henhold til § 35 i lov om offentlighed i forvaltningen.

Ligeledes vil det i henhold til forslaget f.eks. ikke være tilladt for Erhvervsstyrelsen at videregive personoplysninger om en person, der har indberettet en overtrædelse af hvidvaskloven, regler udstedt i medfør heraf eller bestemmelser indeholdt i forordninger nævnt i § 57, stk. 1, for de områder af loven, som Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med, i forbindelse med en eventuel underretning forud for gennemførelsen af en beslutning om iværksættelse af et tvangsindgreb efter § 5 i retssikkerhedsloven.

Herved sikres det, at en person, der har indberettet en virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af reguleringen til Erhvervsstyrelsen, beskyttes af den udvidede tavshedspligt, medmindre offentliggørelse kræves i henhold til national ret som led i yderligere efterforskning eller efterfølgende retslige procedurer.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 2*, at bestemmelsen ikke er til hinder for videregivelse af oplysningerne efter § 63 stk. 3, i hvidvaskloven. Videregivelse af oplysninger til de i § 63, stk. 3 nævnte parter findes begrundet i hensynet til mulighederne for betryggende tilsyn, retssikkerhed, regulering og samarbejde med de i § 63, stk. 3, nævnte parter. Efter § 63, stk. 3, kan der f.eks. ske videregivelse til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen m.v.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 3*, at alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, dog jf. § 63, stk. 5, med hensyn til disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt. Dette svarer til § 63, stk. 5, i hvidvaskloven, der fastslår, at alle, der i henhold til § 63, stk. 3, nr. 1-12, i hvidvaskloven modtager fortrolige oplysninger fra Erhvervsstyrelsen, med hensyn til disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 61, stk. 1, litra e, i 4. hvidvaskdirektiv. Bestemmelsen svarer i øvrigt til § 354 g i lov om finansiel virksomhed og tilsvarende bestemmelser i en række andre tilsynslove på Finanstilsynets område.

Til nr. 81

Advokatrådets generelle tilsynsforpligtelser er fastlagt i § 64 i hvidvaskloven. Efter gældende ret er beskyttelsen af ansatte, som indberetter en virksomhed eller person, jf. § 36, stk. 1, eller som foretager en underretning om mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme, jf. § 36, stk. 2, efter ordlyden i § 64 i hvidvaskloven ikke undtaget fra tilsyn af Advokatrådet. Bestemmelserne i § 36, stk. 1 og 2, retter sig imidlertid til kredsen af ansatte i virksomhederne eller hos personerne og ikke virksomheden eller personen som sådan. En ansat, der mener at have været udsat for ufordelagtig behandling m.v. som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af hvidvaskloven til en virksomheds ordning eller til Advokatrådet, eller som har foretaget en underretning om mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme, skal derfor gøre krav på godtgørelse gældende ved de almindelige domstole og har endvidere mulighed for at politianmelde den omhandlede overtrædelse af forbuddet mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, da en overtrædelse af § 36, stk. 1 og 2 er strafbelagt, jf. § 78, stk. 1.

Det foreslås at indsætte et nyt *§ 64, stk. 1, 2. pkt.,* hvorefter overholdelse af § 36 undtages fra Advokatrådets tilsyn.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at virksomheders og personers overholdelse af § 36 ikke fremover skal være underlagt Advokatrådets generelle tilsyn. Der er ikke med bestemmelsen tiltænkt en ændring i Advokatnævnets mulighed for at behandle klagesager efter retsplejelovens § 126, stk. 1 og stk. 4, vedrørende advokater som handler i strid med hvidvasklovens § 36.

Bestemmelserne retter sig mod en kreds af ansatte og tidligere ansatte hos virksomheder og personer omfattet af § 36, stk. 1, og ikke virksomheder eller personer som sådan. En ansat eller en tidligere

ansat, der mener at have været udsat for ufordelagtig behandling m.v. som følge af en indberetning om en virksomheds eller persons overtrædelse eller potentielle overtrædelse af hvidvasklovgivningen til virksomhedens whistleblowerordning eller til en tilsynsmyndighed, eller en intern underretning eller underretning til SØIK om mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme, skal derfor gøre krav på godtgørelse gældende ved de almindelige domstole.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en ansat eller en tidligere ansat, der mener at have været udsat for ufordelagtig behandling m.v. som følge af en indberetning om en virksomheds eller persons overtrædelse eller potentielle overtrædelse af hvidvasklovgivningen til en tilsynsmyndighed eller til en virksomheds whistleblowerordning til trods for forbuddet i det foreslåede § 36, stk. 1, 1. pkt., eller som har foretaget en underretning i medfør af det foreslåede § 36, stk. 2, 1. pkt., skal anlægge et civilretligt søgsmål mod virksomheden eller personen ved de almindelige domstole.

Domstolene vil på baggrund af sagens omstændigheder kunne tilkende den ansatte eller den tidligere ansatte en godtgørelse efter § 36, stk. 3, i hvidvaskloven. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. en voldgift. Den ansatte eller den tidligere ansatte har endvidere mulighed for at politianmelde den omhandlede overtrædelse af forbuddet mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, da en overtrædelse af § 36, stk. 1 og 2, er strafbelagt, jf. § 78, stk. 1.

Til nr. 82

Spillemyndighedens generelle tilsynsforpligtelser er fastlagt i § 65 i hvidvaskloven. Efter gældende ret er beskyttelsen af ansatte, som indberetter en virksomhed eller person, jf. § 36, stk. 1, eller som foretager en underretning om mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme, jf. § 36, stk. 2, efter ordlyden i § 65 i hvidvaskloven ikke undtaget fra tilsyn af Spillemyndigheden. Bestemmelserne i § 36, stk. 1 og 2, retter sig imidlertid mod kredsen af ansatte i virksomhederne eller hos personerne og ikke virksomheden eller personen som sådan. En ansat, der mener at have været udsat for ufordelagtig behandling m.v. som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af hvidvaskloven til en virksomheds ordning eller til Spillemyndigheden, eller som har foretaget en underretning om mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme, skal derfor gøre krav på godtgørelse gældende ved de almindelige domstole og har endvidere mulighed for at politianmelde den omhandlede overtrædelse af forbuddet mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, da en overtrædelse af § 36, stk. 1 og 2, er strafbelagt, jf. § 78, stk. 1.

Det foreslås i *§ 65, stk. 1, 2. pkt.*, at overholdelse af § 36 undtages fra Spillemyndigheden tilsyn.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at virksomheders og personers overholdelse af § 36 ikke fremover skal være underlagt Spillemyndighedens generelle tilsyn.

Bestemmelserne retter sig mod en kreds af ansatte og tidligere ansatte hos virksomheder og personer omfattet af § 36, stk. 1, og ikke virksomheder eller personer som sådan. En ansat eller en tidligere ansat, der mener at have været udsat for ufordelagtig behandling m.v. som følge af en indberetning om en virksomheds eller persons overtrædelse eller potentielle overtrædelse af hvidvasklovgivningen til virksomhedens ordning eller til en tilsynsmyndighed, eller en intern underretning eller underretning til

SØIK om mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme skal derfor gøre krav på godtgørelse gældende ved de almindelige domstole.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en ansat eller en tidligere ansat, der mener at have været udsat for ufordelagtig behandling m.v. som følge af en indberetning om en virksomheds eller persons overtrædelse eller potentielle overtrædelse af hvidvasklovgivningen til en tilsynsmyndighed eller til en virksomheds whistleblowerordning til trods for forbuddet i det foreslåede § 36, stk. 1, 1. pkt. eller som har foretaget en underretning i medfør af det foreslåede § 36, stk. 2, 1. pkt., skal anlægge et civilretligt søgsmål mod virksomheden eller personen ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte eller den tidligere ansatte en godtgørelse efter § 36, stk. 3, i hvidvaskloven. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. en voldgift. Den ansatte eller den tidligere ansatte har endvidere mulighed for at politianmelde den omhandlede overtrædelse af forbuddet mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, da en overtrædelse af § 36, stk. 1 og 2, er strafbelagt, jf. § 78, stk. 1.

Til nr. 83

Efter gældende ret er der ikke regler for, hvor længe offentliggjorte reaktioner i henhold til hvidvaskloven skal være tilgængelige for offentligheden på Spillemyndighedens hjemmeside.

Det foreslås at indsætte et nyt § 68, stk. 2, i hvidvaskloven.

Med den foreslåede indsættelse af et nyt *stk. 2* i § 68 i hvidvaskloven stilles der krav om, at offentliggjorte reaktioner forbliver på Spillemyndighedens hjemmeside i fem år efter offentliggørelse.

Ændringen betyder, at offentliggjorte reaktioner skal slettes fra Spillemyndighedens hjemmeside fem år efter offentliggørelse. Personoplysninger indeholdt i offentliggørelsen må dog kun forblive på Spillemyndighedens hjemmeside i det nødvendige tidsrum i overensstemmelse med gældende databeskyttelsesregler, herunder databeskyttelsesforordningen.

Til nr. 84-86

Det følger af den gældende bestemmelse i § 68, stk. 4, 1. pkt., i hvidvaskloven, at hvis Spillemyndigheden har overgivet en sag til politimæssig efterforskning, og der er afsagt fældende dom eller vedtaget bøde, skal Spillemyndigheden offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 5.

Det foreslås at ændre henvisningen i *§ 68, stk. 4, 1. pkt*., der med dette lovforslags § 1, nr. 83 bliver stk. 5, 1. pkt., fra stk. 5 til stk. 6.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 68, stk. 5, 1. pkt., at offentliggørelse efter stk. 1-4 dog ikke kan ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse.

Det foreslås at ændre henvisningen i *§ 68, stk. 5, 1. pkt.*, der med dette lovforslags § 1, nr. 83 bliver stk. 6, 1. pkt., fra stk. 1-4 til stk. 1 og 3-5.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 68, stk. 6, 1. pkt., at hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 5, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1-4, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende.

Det foreslås at ændre henvisningen i *§ 68, stk. 6, 1. pkt.,* der med dette lovforslags § 1, nr. 83 bliver stk. 7, 1. pkt., fra stk. 5 til stk. 6 og at ændre henvisningen til stk. 1-4 til stk. 1 og 3-5.

De foreslåede ændringer i § 68, stk. 4, 1. pkt., § 68, stk. 5, 1. pkt. og § 68, stk. 6, 1. pkt., er en konsekvens af den foreslåede ændring i nr. 83.

Til nr. 87

Det fremgår af den gældende § 69, stk. 1, at Spillemyndighedens ansatte er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i tilsynets drift, samt eksperter, der handler på tilsynets vegne. Tavshedspligten gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Tavshedspligtsbestemmelsen i § 69 i hvidvaskloven medfører blandt andet, at adgangen til aktindsigt i Spillemyndighedens sager er begrænset, jf. § 35 i lov om offentlighed i forvaltningen. Tavshedspligtsbestemmelsen i § 69 i hvidvaskloven begrænser dog ikke parters ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, jf. § 9, stk. 2, i forvaltningsloven.

Efter gældende ret vil parter kunne søge aktindsigt i oplysninger om en persons identitet i forbindelse med f.eks. indberetninger til Spillemyndigheden om overtrædelse af reglerne på hvidvaskområdet. Det fremgår af § 75 i hvidvaskloven, hvem der anses som part i forhold Spillemyndighedens afgørelser. Det særlige partsbegreb afviger fra det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb og er nødvendigt for at undgå en udhuling af Spillemyndighedens tavshedspligt, da parters adgang til aktindsigt efter forvaltningsloven ikke tilsidesættes af tavshedspligtsreglerne.

Den foreslåede *§ 69 a* er en særregel, der udvider tavshedspligten i forhold til oplysninger om personer, der indberetter overtrædelser af hvidvaskloven, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i forordninger nævnt i § 65, stk. 1, for de områder af loven, som Spillemyndigheden fører tilsyn med, til Spillemyndigheden, således at heller ikke parter vil kunne få aktindsigt i personoplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af reguleringen til Spillemyndigheden.

Det følger af det foreslåede *stk. 1*, at Spillemyndigheden ikke må videregive personoplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person til Spillemyndigheden for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af hvidvaskloven, regler udstedt i medfør heraf eller bestemmelser indeholdt i forordninger nævnt i § 65, stk. 1, for de områder af loven, som Spillemyndigheden fører tilsyn med.

Lovforslaget medfører blandt andet, at oplysninger om en person, der har indberettet en virksomhed

eller en person for overtrædelse af hvidvaskloven, for så vidt angår indberetningen ikke er undergivet aktindsigt i medfør af forvaltningsloven eller reglerne om underretning i medfør af retssikkerhedsloven.

Personoplysninger skal forstås i overensstemmelse med definitionen heraf i artikel 4, nr. 1, i databeskyttelsesforordningen, hvorefter personoplysninger omfatter enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person. Bestemmelsen omfatter blandt andet oplysninger, som identificerer personen, der indberetter overtrædelsen, i form af oplysninger om dennes identitet, eller enhver oplysning, der indirekte gør det muligt at udlede dennes identitet. Oplysninger, som er gjort anonyme på en sådan måde, at den registrerede ikke længere kan identificeres, er ikke omfattet af begrebet personoplysninger. Ved afgørelsen af, om en person er identificerbar, skal alle de hjælpemidler, der med rimelighed kan tænkes bragt i anvendelse for at identificere den pågældende enten af den dataansvarlige eller af enhver anden person, tages i betragtning.

Bestemmelsen vil kun kunne finde anvendelse i sager om indberetning af overtrædelser eller potentielle overtrædelser af hvidvaskloven, regler udstedt i medfør heraf eller bestemmelser indeholdt i forordninger nævnt i § 65, stk. 1, for de områder af loven, som Spillemyndigheden fører tilsyn med, til Spillemyndigheden, indberettet af en person om en virksomhed eller en person under tilsyn af Spillemyndigheden.

Såvel overtrædelser som potentielle overtrædelser, f.eks. i tilfælde hvor en indberetning ikke fører til yderligere sagsbehandlingsskridt, eller i tilfælde hvor Spillemyndigheden vurderer, at der ikke er tale om en overtrædelse af hvidvaskloven, regler udstedt i medfør heraf eller bestemmelser indeholdt i forordninger nævnt i § 65, stk. 1, som Spillemyndigheden fører tilsyn med, er omfattet af forslaget.

Det er et krav, at overtrædelsen vedrører regler, som er under tilsyn af Spillemyndigheden. Sager vedrørende andre områder, f.eks. indberetning om overtrædelse af skatteretlige regler eller straffeloven, omfattes ikke af bestemmelsens anvendelsesområde.

Forslaget medfører, at Spillemyndigheden – med de undtagelser der følger af stk. 2 – er forpligtet til ikke at videregive oplysninger om personer, der til Spillemyndigheden indberetter overtrædelser eller potentielle overtrædelser af hvidvaskloven, regler udstedt i medfør heraf eller bestemmelser indeholdt i forordninger nævnt i § 65, stk. 1, for de områder af loven, som Spillemyndigheden fører tilsyn med. Forslaget udgør en specialregel (lex specialis) i forhold til de almindelige gældende regler om aktindsigt efter f.eks. forvaltningsloven, underretning efter retssikkerhedsloven eller indsigtsret efter databeskyttelseslovgivningen. Såfremt en part f.eks. har ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, vil Spillemyndigheden i medfør af lovforslaget være forpligtet til ikke at videregive eller at anonymisere enhver oplysning, der gør det muligt at identificere personen, der har indberettet overtrædelsen.

Forslaget ændrer i øvrigt ikke på, at adgangen til aktindsigt i Spillemyndighedens sager er begrænset i henhold til § 35 i lov om offentlighed i forvaltningen.

Ligeledes vil det i henhold til forslaget f.eks. ikke være tilladt for Spillemyndigheden at videregive personoplysninger om en person, der har indberettet en overtrædelse af hvidvaskloven, regler udstedt i medfør heraf eller bestemmelser indeholdt i forordninger nævnt i § 65, stk. 1, for de områder af loven, som Spillemyndigheden fører tilsyn med, i forbindelse med en eventuel underretning forud for gennemførelsen af en beslutning om iværksættelse af et tvangsindgreb efter § 5 i retssikkerhedsloven.

Herved sikres det, at en person, der har indberettet en virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af reguleringen til Spillemyndigheden, beskyttes af den udvidede tavshedspligt, medmindre offentliggørelse kræves i henhold til national ret som led i yderligere efterforskning eller efterfølgende retslige procedurer.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 2*, at bestemmelsen ikke er til hinder for videregivelse af oplysningerne efter § 69 stk. 3, i hvidvaskloven, f.eks. i forhold til videregivelse til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen m.v.

Videregivelse er i forhold til gældende regler om tavshedspligt i § 69, stk. 1, i hvidvaskloven reguleret i § 69, stk. 3, i hvidvaskloven. Videregivelse af oplysninger til de i § 69, stk. 3, nævnte parter findes begrundet i hensynet til mulighederne for betryggende tilsyn, retssikkerhed, regulering og samarbejde med de i § 69, stk. 3, nævnte parter.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 3*, at alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, dog jf. § 69, stk. 5, med hensyn til disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt. Dette svarer til § 69, stk. 5, i hvidvaskloven, der fastslår, at alle, der i henhold til § 69, stk. 3, nr. 1-13, i hvidvaskloven modtager fortrolige oplysninger fra Spillemyndigheden, med hensyn til disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 61, stk. 1, litra e, i 4. hvidvaskdirektiv. Bestemmelsen svarer i øvrigt til § 354 g i lov om finansiel virksomhed og tilsvarende bestemmelser i en række andre tilsynslove på Finanstilsynets område.

Til nr. 88

Den gældende bestemmelse i § 78 er en strafbestemmelse. Bestemmelsen fastsætter, hvilke overtrædelser af hvidvaskloven og forordninger der kan straffes. Bestemmelsen fastsætter endvidere strafansvar for juridiske personer samt forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser og regler udstedt i medfør heraf.

Med lovforslagets § 1, nr. 37, foreslås i lovens § 35, stk. 1, 3. pkt., at indføre krav om, at en virksomhed eller person omfattet af bestemmelsens stk. 1 efter anmodning fra en tilsynsvirksomhed skriftligt skal kunne dokumentere, hvordan virksomheden har fulgt op på indberetninger til whistleblowerordningen. Denne bestemmelse vil kunne straffes med bøde.

Overtrædelse af den foreslåede nye bestemmelse i § 35, stk. 1, 3. pkt., vil kunne straffes med bøde i medfør af § 78, stk. 1, i hvidvaskloven.

Med lovforslagets § 1, nr. 39 og nr. 41, foreslås det at indsætte et specifikt forbud mod begrænsning af variabel aflønning på grundlag af, at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af hvidvaskloven og regler udstedt i medfør heraf eller har foretaget en intern underretning eller underretning til SØIK om mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme.

En virksomheds eller persons overtrædelse af den foreslåede § 36, stk. 1, 2. pkt., og § 36, stk. 2, 2. pkt., vil kunne straffes med bøde i medfør af § 78, stk. 1, i hvidvaskloven.

Som en konsekvens af, at lovforslaget ændrer i hvidvasklovens §§ 17, 25 og 48 samt som følge af de foreslåede nye bestemmelser i §§ 6 a, 31 b og 36 a, foreslås det med dette lovforslags § 1, nr. 88, at udvide bestemmelsen i *§ 78, stk. 1, 2. pkt*.

Det betyder, at en forsætlig eller grov uagtsom overtrædelse af forslaget til de nye bestemmelser i hvidvasklovens § 6 a, § 17, stk. 3, § 25, stk. 3, § 31 b, stk. 1, § 36 a og § 48, stk. 2, kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens regler.

Det bemærkes, at strafsubjekterne i de enkelte strafbelagte bestemmelser er defineret i lovforslagets specielle bemærkninger til de respektive bestemmelser.

Til nr. 89

Den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 78, stk. 2, medfører, at særligt grove eller omfattende forsætlige overtrædelser af en række bestemmelser i hvidvaskloven, herunder § 17, stk. 1 og 2, kan straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Den foreslås at ændre *§ 78, stk. 2*, således at særligt grov eller omfattende forsætlig overtrædelse af § 17, stk. 1-3, kan straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Den foreslåede ændring medfører, at den foreslåede § 17, stk. 3, ligesom de gældende § 17 stk. 1 og 2, er strafbelagt ved særligt grove eller omfattende forsætlige overtrædelser af hvidvaskloven.

Til nr. 90

Hvidvasklovens § 80, stk. 2, vedrører de sanktioner, der kan pålægges virksomheder og personer, som undlader at opfylde de pligter, som påhviler dem efter lovens § 58, stk. 5 og 7. Erhvervsstyrelsen kan i medfør heraf som tvangsmiddel pålægge personen, virksomheden eller de for virksomheden ansvarlige personer daglige eller ugentlige bøder.

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 68, at nyaffatte § 58, stk. 5, således at en virksomheds nye øverste eller daglige ledelse ikke fremover af egen drift inden for 2 uger efter, at der er truffet beslutning om deres indtræden i virksomhedens ledelse, skal meddele Erhvervsstyrelsen om forhold som nævnt i § 58, stk. 2, ligesom en virksomheds nye reelle ejere ikke fremover af egen drift skal meddele Erhvervsstyrelsen oplysninger som nævnt i stk. 3, nr. 3, indenfor 2 uger efter erhvervelsen af virksomheden.

Det foreslås derfor at ændre *§ 80, stk. 2*, således, at det alene er § 58, stk. 7, der er omfattet af denne bestemmelse.

Det betyder, at nye medlemmer af den øverste eller daglige ledelse således ikke fremover af egen drift inden for 2 uger efter, at der er truffet beslutning om deres indtræden i virksomhedens ledelse, skal meddele Erhvervsstyrelsen om forhold som nævnt i § 58, stk. 2, ligesom en virksomheds nye reelle ejere

ikke fremover af egen drift skal meddele Erhvervsstyrelsen oplysninger som nævnt i stk. 3, nr. 3, indenfor 2 uger efter erhvervelsen af virksomheden.

Til nr. 91

Den gældende bestemmelse om tvangsbøder i hvidvasklovens § 80 foreslås udvidet ved at indsætte et nyt stykke i § 80, stk. 4, således at bestemmelsen også vil omfatte bestemmelserne 46 a, stk. 3, 4, 6 og 7, om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere.

Det foreslås i *§ 80, stk. 4,* at såfremt en forvalter eller en person, der varetager en tilsvarende stilling, i en trust eller et lignende juridisk arrangement undlader at opfylde de pligter, som efter loven påhviler den pågældende i medfør af § 46 a, stk. 3, 4, 6 og 7, kan Erhvervsstyrelsen som tvangsmiddel pålægge forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, daglige eller ugentlige bøder.

Tvangsbøder foreslås, da 5. hvidvaskdirektiv kræver, at medlemslandene sikrer, at de forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, således at formålet med direktivet opfyldes mest effektivt. Det vurderes at tvangsbøder er den sanktion, der er bedst egnet til at sikre, at forvalter opfylder kravet om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere af truster og lignende juridiske arrangementer.

Til nr. 92

I den gældende bestemmelse i § 80, stk. 4, fastsættes det, at der i forbindelse med erhvervsministerens udstedelse af regler efter § 18, stk. 8, om den i § 18, stk. 7, omhandlede liste kan fastsættes bestemmelser om, at erhvervsministeren som tvangsmiddel kan pålægge juridiske personer, organisationer m.v. daglige eller ugentlige bøder, hvis de undlader at opfylde de pligter om indberetning, som påhviler dem.

Som en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 25, hvor der i § 18 indsættes et nyt stk. 8, foreslås henvisningen i § *80, stk. 4,* som bliver til stk. 5, ændret fra § 18, stk. 8, til § 18, stk. 9.

Der er således tale om en konsekvensændring.

Til nr. 93

Det gældende bilag 1 til hvidvaskloven oplister de aktiviteter, hvorefter en virksomhed eller person er omfattet af lovens anvendelsesområde, hvis virksomheden eller personen erhvervsmæssigt udøver en eller flere af de i bilag 1 nævnte aktiviteter, og denne ikke er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-7.

Bilag 1 svarer til bilag 1 og 2 i lov om finansiel virksomhed, der oplister kreditinstitutvirksomhed dog med undtagelse af kreditoplysningsvirksomheder samt øvrig virksomhed i forbindelse med omsætning af penge og kreditmidler. Hvidvasklovens bilag 1 skal således fortolkes i overensstemmelse med lov om finansiel virksomhed for så vidt angår de finansielle aktiviteter, hvor der er sammenfald mellem bilagene.

Bilag 1, nr. 12 omfatter i den gældende hvidvasklov bankboksudlejning. Bankboksudlejning er omfattet, fordi bokse kan anvendes til opbevaring af kontante midler. Da det ikke kun er bankbokse, der kan

anvendes til opbevaring af kontante midler, foreslås det at ændre ordlyden i *bilag 1, nr. 12*, således at bestemmelsen fremover vil omfatte boksudlejning. Bestemmelsens ordlyd vil således også være ensrettet med ordlyden i bilag 1 og 2 i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 94

Den gældende bestemmelse i § 11, stk. 3, fastsætter, at kundekendskabskravene kan gennemføres ud fra en risikovurdering. Hvidvasklovens bilag 2 angiver en ikke udtømmende liste over faktorer og typer af dokumentation, der potentielt indebærer en begrænset risiko, som kan benyttes af de omfattede virksomheder og personer, når de skal udarbejde denne risikovurdering.

For at tydeliggøre, at listen ikke er udtømmende foreslås bilagets indledende *overskrift* affattet således, at det tydeligt fremgår, at "Følgende er en ikke-udtømmende liste over faktorer og typer dokumentation, som kendetegner situationer, der potentielt indebærer en begrænset risiko". Dette vil medføre en mere direktivnær implementering af bilag II i 4. hvidvaskdirektiv.

Bilag 2, nr. 1, fastsætter, hvilke kunderisikofaktorer der kan medfører en begrænset risiko. Bilag 2, nr. 2, omhandler risikofaktorer i forbindelse med produkter, tjenesteydelser, transaktioner eller leveringskanaler, mens bilag 2, nr. 3 omhandler geografiske risikofaktorer.

Til nr. 95

Den gældende bestemmelse i § 11, stk. 3, fastsætter, at risikovurderingen af kunden skal afdække relevante lavrisikofaktorer som en del af den indledende kundekendskabsprocedure. Hvidvasklovens bilag 2 opstiller en ikke udtømmende liste over faktorer, der indebærer en begrænset risiko.

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 95, at det i *bilag 2, nr. 1, litra c*, fastsættes, at virksomheder og personer også skal forholde sig til, om kunden er bosiddende i geografiske områder, der har en begrænset risiko. For så vidt angår geografiske risikofaktorer henvises til bilag 2, nr. 3, som opstiller faktorer, der potentielt indebærer en begrænset risiko, herunder eksempelvis tredjelande, som har effektive ordninger til bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme.

Forslaget implementerer bilag 2, nr. 1, litra c, i 4. hvidvaskdirektiv. Bestemmelsen fastsætter, at kunder, som er bosiddende i geografiske områder, der har en begrænset risiko, som omhandlet i bilag 2, nr. 3, er en faktor, der potentielt indebærer en lavere risiko.

Til nr. 96

Den gældende bestemmelse i § 11, stk. 3, fastsætter, at risikovurderingen af kunden skal afdække relevante lavrisikofaktorer, som en del af den indledende kundekendskabsprocedure. Hvidvasklovens bilag 2 angiver ikke udtømmende, hvilke risikofaktorer der skal lægges vægt på ved risikovurderingen.

Med lovforslagets § 1, nr. 96, foreslås det i *bilag 2, nr. 3* præciseret, at det ved vurderingen af de geografiske risikofaktorer er kundens registrering, etablering og bopæl, der skal lægges vægt på.

Forslaget implementerer artikel 1, stk. 1, nr. 43, i 5. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 97

Den gældende bestemmelse i § 11, stk. 3, fastsætter, at kundekendskabskravene kan gennemføres ud fra en risikovurdering. I situationer med øget risiko fremgår det dog af hvidvasklovens § 17, stk. 1, at virksomheder og personer skal gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer i tilfælde, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask og finansiering af terrorisme. Ved risikovurderingen skal virksomheder og personer tage de risikofaktorer, der fremgår af hvidvasklovens bilag 3, i betragtning.

Hvidvasklovens bilag 3 angiver en ikke-udtømmende liste over faktorer og typer af dokumentation, som kendetegner situationer, der potentielt indebærer en øget risiko. Virksomheder og personer skal derfor inddrage andre risikofaktorer alt efter virksomhedens eller personens produkter, kundetyper m.v. Listen skal yderligere sættes i relation til virksomhedens eller personens produktudbud.

For at tydeliggøre, at listen ikke er udtømmende foreslås, at bilagets indledende *overskrift* affattes således: "Følgende er en ikke-udtømmende liste over faktorer og typer dokumentation, som kendetegner situationer, der potentielt indebærer en øget risiko". Dette vil medføre en mere direktivnær implementering af bilag III i 4. hvidvaskdirektiv.

Bilag 3, nr. 1, fastsætter, hvilke kunderisikofaktorer der kan medføre en øget risiko. Bilag 3, nr. 2, omhandler risikofaktorer i forbindelse med produkter, tjenesteydelser, transaktioner eller leveringskanaler, mens bilag 3, nr. 3 omhandler geografiske risikofaktorer.

Til nr. 98

Den gældende bestemmelse i § 11, stk. 3, fastsætter, at kundekendskabskravene kan gennemføres ud fra en risikovurdering. Hvidvasklovens bilag 3 angiver ikke, at virksomheder eller personer skal forholde sig til, om kunden er bosiddende i geografiske områder, der har en øget risiko.

Det foreslås, at der i bilag 3, nr. 1, indsættes et nyt *litra b*, hvorefter virksomheder og personer også skal forholde sig til, om kunden er bosiddende i geografiske områder, der har en øget risiko. For så vidt angår geografiske risikofaktorer henvises til bilag 3, nr. 3, som opstiller faktorer, der potentielt indebærer en øget risiko, herunder eksempelvis lande, som er genstand for sanktioner, embargoer eller lignende foranstaltninger truffet af for eksempel EU eller FN.

Forslaget implementerer bilag 3, nr. 1, litra b, i 4. hvidvaskdirektiv, som fastsætter, at kunder, der er bosiddende i geografiske områder med en højere risiko som omhandlet i bilag 3, nr. 3, er en risikofaktor, der potentielt indebærer en øget risiko.

Til nr. 99

Den gældende bestemmelse i § 11, stk. 3, fastsætter, at der ved gennemførelse af kundekendskabskravene, i risikovurderingen skal inddrages oplysninger om forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssig-

hed og varighed. Hvidvasklovens bilag 3 angiver ikke, at virksomheder eller personer skal forholde sig til, om kundens formål med forretningsforbindelsen kan medføre en øget risiko.

Det foreslås i § 1, nr. 99, at der indsættes en ny bestemmelse i *bilag 3, nr. 1, litra g*, hvorved det fastsættes, at det skal anses som en kunderisikofaktor, hvis en kunde, der er tredjelandsstatsborger, ansøger om opholdstilladelse eller statsborgerskab i et EU- eller EØS-land i bytte for kapitaloverførsler, køb af ejendom eller statsobligationer eller investering i selskaber i det pågældende EU- eller EØS-land.

Forslaget gennemfører artikel 1, nr. 44, litra a, i 5. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 100

Den gældende bestemmelse i § 11, stk. 3, fastsætter, at risikovurderingen som minimum skal inddrage de faktorer, som fremgår af bilag 2 og 3. Bestemmelsen betyder, at hvis nogen af de i bilag 2 og 3 nævnte risikofaktorer er til stede i kundeforholdet, skal disse afdækkes og indgå i risikovurderingen af kundeforholdet.

Det foreslås at nyaffatte *bilag 3, nr. 2, litra c*, og med nyaffattelsen uddybes det, hvad der kan anses som visse sikkerhedsforanstaltninger. Med bilag 3, nr. 2, litra c skal det således anses som en risikofaktor i forbindelse med produkter, tjenesteydelser, transaktioner eller leveringskanaler, hvis der er tale om forretningsforbindelser eller transaktioner uden direkte kontakt, uden visse sikkerhedsforanstaltninger såsom elektroniske identifikationsmidler eller relevante tillidstjenester som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 910/2014/EU af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF eller enhver anden sikker form for fjernidentifikationsproces eller elektronisk identifikationsproces, der er reguleret, anerkendt, godkendt eller accepteret af de kompetente, nationale myndigheder.

Forslaget er en direktivnær implementering af artikel 1, nr. 44, litra b, pkt. i, i 5. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 101

Den gældende bestemmelse i § 11, stk. 3, fastsætter, at risikovurderingen som minimum skal inddrage de faktorer, som fremgår af bilag 2 og 3. Bestemmelsen betyder, at hvis nogen af de i bilag 2 og 3 nævnte risikofaktorer er til stede i kundeforholdet, skal disse afdækkes og indgå i risikovurderingen af kundeforholdet.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i *bilag 3, nr. 2, litra f*, hvorefter det skal anses som en risikofaktor, hvis der er tale om transaktioner, der vedrører olie, våben, ædelmetaller, tobaksvarer, kulturelle værdigenstande og andre vigtige genstande af arkæologisk, historisk, kulturel og religiøs betydning eller af særlig videnskabelig værdi samt elfenben og beskyttede dyrearter.

Der er tale om en direktivnær implementering af artikel 1, nr. 44, litra b, pkt. i, i 5. hvidvaskdirektiv.

Til § 2

Til nr. 1

§ 361 fastsætter, hvilke virksomheder der skal betale afgift til Finanstilsynet.

Det følger af bestemmelsens stk. 6, nr. 1, at virksomheder og personer, der er omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 8, skal betale 4.400 kr., ligesom valutavekslingsvirksomheder skal betale en årlig afgift på 28.100 kr. Det betyder således, at de virksomheder, der er omfattet af reglerne om hvidvaskregistreringer, skal betale en årlig afgift på 4.400 kr.

Med den foreslåede ændring af hvidvasklovens § 1, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, foreslås reglerne for hvidvaskregistreringer udvidet til også at omfatte udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer og udbydere af virtuelle tegnebøger, således at disse udbydere også skal have en registrering, før de må udøve deres virksomhed.

Som en konsekvens af ovennævnte foreslås afgiftsbestemmelsen i lov om finansiel virksomhed ændret således, at udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer og udbydere af virtuelle tegnebøger bliver omfattet af *§ 361, stk. 6, nr. 1*, i lov om finansiel virksomhed. Dette indebærer, at sådanne udbydere fremover skal betale et årligt grundbeløb til Finanstilsynet.

Til § 3

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 10. januar 2020, som er implementeringsfristen for 5. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovforslagets § 1, nr. 2, 7, 9, 14, 15, 18, 24, 26, 28, 32, 33, 37-44, 59-65, 72, 80, 83, 87, 92-95, 97, 98 og § 2, nr. 13-14, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 10, samt § 11, stk. 1, nr. 3, 3. pkt., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 19, træder i kraft den 1. juli 2019. Dette skyldes, at disse bestemmelser ikke har deres oprindelse i 5. hvidvaskdirektiv, bortset fra § 1, nr. 65 om lempelse af tavshedspligt. Bestemmelsen er myndighedsrettet og medfører ikke rettigheder eller pligter for personer og virksomheder omfattet af loven.

Lovforslagets § 1, nr. 14, 33, 59, 65, 72, 79, 87, 95, 98 og § 2, nr. 13-14, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 10, samt § 11, stk. 1, nr. 3, 3. pkt., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 19, er implementering fra 4. hvidvaskdirektiv.

De øvrige bestemmelser, der træder i kraft 1. juli 2019, er præciseringer af lovens bestemmelser eller hidrører fra den politiske aftale af 19. september 2018, jf. indledningen til de almindelige bemærkninger.

§ 1, nr. 14, omhandler virksomheder og personers underretningspligt til FIU ved viden eller mistanke om hvidvask eller terrorfinansiering. § 1, nr. 15, handler om, at virksomheder, som har en intern audit, skal sikre, at denne fungerer på betryggende vis. § 1, nr. 33, omhandler virksomhedernes pligt til at videreformidle oplysninger til FIU ved dennes henvendelse. § 1, nr. 59, 72 og 83, omhandler den påkrævede periode, hvor offentliggjorte reaktioner skal forblive på tilsynsmyndighedens hjemmeside. § 1, nr. 65, 80 og 87, omhandler den udvidede tavshedspligt, som pålægges tilsynsmyndigheden i forhold til indberetninger modtaget af whistleblowere. § 1, nr. 95, omhandler inddragelse af kundens bopæl i lavrisikoområder i risikovurderingen af kunden. § 1, nr. 98, omhandler inddragelse af kundens bopæl i

områder med øget risiko for hvidvask og terrorfinansiering i risikovurderingen af kunden. § 2, nr. 13 og 14, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 10, omhandler nye definitioner af formuegode og selvregulerende organ. § 1, nr. 18 og 19, omhandler kundekendskabsprocedurer for begunstigede af truster og fonde.

§ 1, nr. 28, omhandler muligheden for at overlade kontrolprocessen ved kundekendskabsprocedurer til tredjemand. § 1, nr. 24, omhandler udvidelse af informationer på PEP-listen. § 1, nr. 37-43, omhandler styrkelse af whistleblowerbeskyttelsen. § 1 nr. 44, omhandler den daglige ledelses rapporteringspligt til virksomhedens øverste ledelse ved modtagelse af advarsler om hvidvask og terrorfinansiering. § 1 nr. 64, omhandler videregivelse af oplysninger til en række myndigheder.

§ 1, nr. 2, 7, 9, 26, 32, 60-63, 92-94 og 97, omhandler en række mindre præciseringer.

Det fremgår af den gældende § 1, stk. 4 og 5, at Finanstilsynet for virksomheder og personer omfattet af stk. 1, nr. 8 og 19, kan fastsætte regler om, at loven helt eller delvis ikke finder anvendelse på virksomheder og personer, der alene udøver finansiel aktivitet i begrænset omfang, henholdsvis at Skatteministeren kan fastsætte regler om, at loven helt eller delvis ikke finder anvendelse for spil, dog ikke kasinoer, hvor der vurderes at være en begrænset risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Bemyndigelserne er udnyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 1358 af 30. november 2017 om hvilke virksomheder og personer der kan undtages fra lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og bekendtgørelse nr. 727 af 9. juni 2017 om delvis undtagelse af visse spil fra hvidvaskloven.

Som konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 6 og 25, bliver lovens § 1, stk. 4 og 5 til § 1, stk. 5 og 6, og § 18, stk. 8, til § 18, stk. 9.

Det foreslås i *stk. 3*, at de regler, der er fastsat i medfør af § 1, stk. 4 og 5, og § 18, stk. 8, i hvidvaskloven, jf. lov nr. 651 af 8. juni 2017, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af hvidvasklovens § 1, stk. 6 og 7 og § 18, stk. 9, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 6 og 24.

Til § 4

Efter den gældende bestemmelse i § 85 i hvidvaskloven gælder loven ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Det foreslåede bestemmelse i *§ 4* angiver lovforslagets territoriale gyldighedsområde.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 4, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bilag 1

Paralleltekst

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov		
Gældende formulering		*Lovforslaget*
		§ 1
		I hvidvaskloven, lov nr. 651 af 8. juni 2017, som ændret bl.a. ved § 9 i lov nr. 1547 af 19. december 2017, § 3 i lov nr. 706 af 8. juni 2018 og senest ved lov nr. 1535 af 18. december 2018, foretages følgende ændringer:
Fodnoten. Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2012/648/EU og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73. I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Rådets forordning 2001/1338/EF af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, EF-Tidende 2001, nr. L 181, side 6, Rådets forordning 2001/1339/EF af 28. juni 2001 om udvidelse af virkningerne af forordning 2001/1338/EF om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen som fælles valuta, EF-Tidende 2001, nr. L 181, side 11, Europa-Kommissionens forordning 2010/1031/EU af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesska-		**1.** *Fodnoten* til lovens titel affattes således: »1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2012/648/EU og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2015/849/EU om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43. I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Rådets forordning 2001/1338/EF af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, EF-tidende 2001, nr. L 181, side 6, Rådets forordning 2001/1339/EF af 28. juni 2001 om udvidelse af virkningerne af forordning 2001/1338/EF om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen som fælles valuta, EF-tidende 2001, nr. L 181, side 11, Kommissionens forordning 2010/1031/EU af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af aukti-

bet, EU-Tidende 2010, nr. L 302, side 1, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 2. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.			oner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet, EU-Tidende 2010, nr. L 302, side 1, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 2. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.«
			2. Overalt i loven bortset fra i § 56, stk. 3, nr. 11, § 63, stk. 3, nr. 10, og § 69, stk. 3, nr. 10, og § 69, stk. 3, nr. 10, ændres »procedurer« til: »forretningsgange«, og i § 8, stk. 3, ændres »procedurerne« til: »forretningsgangene«.
§ 1. Denne lov finder anvendelse på følgende virksomheder og personer:			
1-15) ---			
16)	Ejendomsmæglere og ejendomsmæglervirksomheder.		**3.** I *§ 1, stk. 1, nr. 16,* indsættes efter »ejendomsmæglervirksomheder«: », herunder når de optræder som mellemmænd i forbindelse med udlejning af fast ejendom«.
17)	Virksomheder og personer, der i øvrigt erhvervsmæssigt leverer samme ydelser som de i nr. 14-16 nævnte persongrupper, herunder revisorer, som ikke er godkendt i henhold til revisorloven, skatterådgivere og eksterne bogholdere.		**4.** I *§ 1, stk. 1, nr. 17,* ændres »og eksterne bogholdere« til: », eksterne bogholdere og enhver anden person, der forpligter sig til at yde hjælp, bistand eller rådgivning om skatteanliggender som sin vigtigste erhvervsmæssige virksomhed«.
18-21) ---			
			5. I *§ 1, stk. 1,* indsættes som *nr. 22-24:*

			»22) Virksomheder og personer, der erhvervsmæssigt opbevarer, handler med eller formidler handel med kunstværker, herunder gallerier og auktionshuse, hvor værdien af transaktionen eller af en række indbyrdes forbundne transaktioner udgør 50.000 kr. eller derover. 23) Udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer. 24) Udbydere af virtuelle tegnebøger.«
Stk. 2-3. ---			
			6. I *§ 1* indsættes efter stk. 3 som nye stykker: »*Stk. 4.* § 6 a finder anvendelse på alle juridiske og fysiske personer her i landet. *Stk. 5.* § 36 a finder anvendelse på danske virksomheders udenlandske filialer.« Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 6 og 7.
Stk. 4-5. ---			
§ 2. I denne lov forstås ved:			
1-7) ---			
8)	Politisk eksponeret person: En fysisk person, der har eller har haft et af følgende offentlige erhverv:		
a-f) ---			
g)	Medlem af statsejet virksomheds administrative, ledende eller kontrollerende organ.		**7.** I *§ 2, nr. 8, litra g,* indsættes efter »statsejet virksomheds«: »eller statslig styrelses«.
h) ---			
9)	Reel ejer: Den eller de fysiske personer, der i sidste ende ejer eller		**8.** *§ 2, nr. 9,* affattes således:

	kontrollerer kunden, eller den eller de fysiske personer, på hvis vegne en transaktion eller aktivitet gennemføres, herunder:	»9) Reel ejer: Den eller de fysiske personer, der i sidste ende ejer eller kontrollerer kunden, eller den eller de fysiske personer, på hvis vegne en transaktion eller aktivitet gennemføres, herunder:
a)	Den eller de fysiske personer i et selskab, virksomhed, forening m.v., der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler , bortset fra ejere af selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.	a) For selskaber og andre juridiske enheder i) Den eller de fysiske personer i en juridisk enhed, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler, bortset fra ejere af selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder. ii) Den daglige ledelse, hvis der, efter at alle muligheder er udtømt, ikke er identificeret en person under nr. i), eller hvis der er tvivl om, hvorvidt den eller de personer, der er identificeret, er den eller de reelle ejere.
b)	Den daglige ledelse, hvis der ikke er identificeret en person under litra a, eller hvis der er tvivl om, hvorvidt den eller de personer, der er identificeret, er den eller de reelle ejere.	b) For truster og lignende juridiske arrangementer i) Stifteren eller stifter ii) Forvalteren eller forvalterne.
c)	Den eller de fysiske personer i et retligt arrangement, herunder i en fond, trust el.lign., der i sidste ende direkte eller indirekte kontrollerer eller på anden måde har ejerskabslignende beføjelser, herunder: i) Bestyrelsen. ii) Særligt begunstigede personer eller, såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af uddelinger, endnu ikke kendes, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse et retligt arrangement er oprettet eller fungerer. iii) Stifter, forvalter og protektor, hvis en sådan findes.	iii) Protektoren eller protektorerne. iv) Særligt begunstigede eller, såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af det juridiske arrangement eller den juridiske enhed, endnu ikke kendes, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse det retlige arrangement eller den juridiske enhed er oprettet eller fungerer. v) Enhver anden fysisk person, der i sidste ende udøver kontrol over trusten gennem direkte eller indirekte ejerskab eller ved hjælp af andre midler. c)Bestyrelsen og den eller de fysiske personer i fonde, der bestrider tilsvarende eller lignende stillinger som nævnt i litra b, nr. ii-v, med de fornødne afvigelser under hensyn til fondes særlige karakter.«

10-11) ---			
12)	Udbyder af tjenesteydelser til virksomheder: Enhver, som ikke er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 14-16, når denne erhvervsmæssigt udøver følgende virksomhed:		
a-c) ---			
d)	Fungerer som eller sørger for, at en anden fungerer som forvalter eller administrator af en fond, trust eller et tilsvarende retligt arrangement.		**9.** I *§ 2, nr. 12, litra d,* ændres »retligt arrangement« til: »lignende juridisk arrangement«.
e) ---			
			10. I *§ 2* indsættes som *nr. 13-19:* »13) Formuegode: Aktiver af enhver art, hvad enten der er tale om løsøre eller fast ejendom, materielle eller immaterielle aktiver, samt juridiske dokumenter eller instrumenter i enhver form, herunder elektronisk eller digital, der tjener som bevis for ejendomsretten til eller rettigheder over sådanne aktiver. 14) Selvregulerende organ: Et organ, der repræsenterer medlemmer af et erhverv og spiller en rolle i reguleringen af disse i udførelsen af visse tilsyns- eller overvågningsfunktioner og i sikring af, at reglerne vedrørende de pågældende medlemmer håndhæves. 15) Udbyder af virtuelle tegnebøger: En enhed, som leverer tjenester til at beskytte private kryptografiske nøgler på vegne af deres kunder med henblik på at opbevare, lagre og overføre virtuelle valutaer. 16) Virtuel valuta: Et digitalt udtryk for værdi, som ikke er udstedt eller garanteret af en centralbank eller en offentlig myndighed, ikke nødvendigvis er bundet til en lovligt oprettet valuta og ikke har samme retsstatus som valuta eller penge, men som accepteres af fysiske og juridiske person-

		er som vekslingsmiddel, som kan overføres, lagres og handles elektronisk. 17) Fiatvaluta: Et lovligt betalingsmiddel, som er udstedt af en centralbank. 18) Trust eller lignende juridisk arrangement: En ikke-juridisk person oprettet ved stifters vilje om overførelse af aktiver til en forvalter eller en person, der varetager en tilsvarende stilling, på baggrund af stifters instruktion om at forvalte aktiverne til fordel for en eller flere begunstigede. 19) Forvalter af en trust eller en person, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement: En fysisk eller juridisk person, der råder over trustens eller et lignende juridisk arrangementer aktiver i overensstemmelse med stifters instruktioner.«
§ 3. ---		
Stk. 2. Stk. 1 omfatter også dispositioner foretaget af den, der har begået den strafbare lovovertrædelse, som udbyttet eller midlerne hidrører fra.		**11.** I *§ 3, stk. 2,* indsættes som *2. pkt.:* »Der foreligger hvidvask, jf. stk. 1, uanset om de handlinger, som har frembragt det økonomiske udbytte eller de midler, der skal hvidvaskes, blev gennemført på en anden medlemsstats eller et tredjelands område.«
		12. Efter § 6 indsættes i *kapitel 1:* »*Forbud mod anvendelse af 500-eurosedler* **§ 6 a.** 500-eurosedler må ikke anvendes, herunder udleveres, indleveres, veksles, bruges som betalingsmiddel eller overdrages, i Danmark.«
§ 7. ---		
Stk. 2. Den daglige ledelse i virksomheder omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-8, 10, 11 og 19, skal udpege en ansat, der har fuldmagt til at træffe beslutninger på vegne af virksomheden i henhold til § 8, stk. 2, § 18, stk. 3, og		**13.** I *§ 7, stk. 2, 1. pkt.,* ændres »og 19« til: », 19, 23 og 24«.

§ 19, stk. 1, nr. 3. Personen kan være medlem af virksomhedens daglige ledelse. Personen skal have tilstrækkeligt kendskab til virksomhedens risiko for hvidvask og terrorfinansiering til at kunne træffe beslutninger, der kan påvirke virksomhedens risikoeksponering. Personen skal endvidere have et tilstrækkelig godt omdømme og må ikke have udvist en adfærd, der giver grund til at antage, at personen ikke vil varetage stillingen på forsvarlig måde.		
Stk. 3. ---		
§ 8. ---		
Stk. 2. ---		
Stk. 3. Den daglige ledelse i virksomheder, som er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-7, og som i henhold til anden lovgivning er forpligtet til at have en compliancefunktion, skal udpege en complianceansvarlig på ledelsesniveau, som skal kontrollere og vurdere, om procedurerne i henhold til stk. 1 og de foranstaltninger, der træffes for at afhjælpe eventuelle mangler, er effektive.		**14.** I *§ 8, stk. 3,* indsættes efter », er effektive«: »samt kontrollere, at virksomheden underretter Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, jf. § 26, stk. 1«.
Stk. 4. Bestyrelser i virksomheder, som er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-7, og som har en intern revision, skal sikre, at den interne revision vurderer, hvorvidt virksomhedens politikker, procedurer og kontroller, jf. kravene i denne lov og regler udstedt i medfør heraf, er tilrettelagt og fungerer på betryggende vis.		**15.** I *§ 8, stk. 4,* indsættes efter »intern revision«: »eller intern audit«, og efter »den interne revision« indsættes: »eller interne audit«.
Stk. 5-6. ---		
§ 10. Virksomheder og personer omfattet af denne lov skal gennemføre kundekendskabsprocedurer, jf. §§ 11-21, når		
1) De etablerer en forretningsforbindelse, en kundes relevante omstændigheder ændrer sig, og i øvrigt på passende tidspunkter,		**16.** I *§ 10, nr. 1,* indsættes efter »på passende tidspunkter,«: »herunder når virksomheden eller personen i løbet af det relevante kalenderår er juridisk forpligtet til at kontakte kunden med henblik på

			at undersøge enhver relevant oplysning vedrørende den eller de reelle ejere.«
2-5) ---			
§ **11.** Kundekendskabsprocedurer omfatter følgende:			
1) ---			
2)	Virksomheden eller personen skal kontrollere kundens identitetsoplysninger på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger indhentet fra en pålidelig og uafhængig kilde.		**17.** I *§ 11, stk. 1, nr. 2,* indsættes som *2. pkt.*: »Ved pålidelig og uafhængig kilde forstås eksempelvis elektroniske identifikationsmidler, relevante tillidstjenester eller enhver anden sikker form for fjernidentifikationsproces eller elektronisk identifikationsproces, der er reguleret, anerkendt, godkendt eller accepteret af de kompetente nationale myndigheder.«
3)	Virksomheden eller personen skal indhente identitetsoplysninger på den eller de reelle ejere og gennemføre rimelige foranstaltninger for at kontrollere den eller de reelle ejeres identitet, således at virksomheden eller personen med sikkerhed ved, hvem den eller de reelle ejere er. Er kunden en juridisk person, skal der herunder gennemføres rimelige foranstaltninger for at klarlægge den juridiske persons ejer- og kontrolstruktur.		**18.** *§ 11, stk. 1, nr. 3, 2. pkt.* indsættes efter »en juridisk person«: », herunder fonde, eller en ikke juridisk person, herunder en trust eller et lignende juridisk arrangement«. **19.** I *§ 11, stk. 1*, *nr. 3,* indsættes som *3-5. pkt.*: »Er den reelle ejer en begunstiget af en trusts eller et tilsvarende juridisk arrangements formue, jf. § 2, nr. 9, litra b, nr. iv, eller en fonds eller lignende juridisk arrangements formue, jf. § 2, nr. 9, litra c, skal virksomheden eller personen træffe de foranstaltninger, der er nævnt i 1. pkt. senest på det tidspunkt, hvor udbetalingen finder sted, eller hvor modtageren udøver sin ret. Identificeres den daglige ledelse som den reelle ejer, skal virksomheden eller personen træffe de nødvendige rimelige foranstaltninger for at kontrollere identiteten af den eller de fysiske personer, der udgør kundens daglige ledelse, jf. § 2, litra a, nr. ii. Virksomheden eller personen skal opbevare oplysninger om de iværksatte foranstaltninger og om eventuelle opståede vanskeligheder under udførelsen af kontrollen.«
4-5) ---			

Stk. 2-4. ---		
§ 14. Virksomheder og personer skal kontrollere kundens og den eller de reelle ejeres identitetsoplysninger, inden der etableres en forretningsforbindelse med kunden eller udføres en transaktion, jf. dog stk. 2-4.		**20.** I *§ 14, stk. 1,* indsættes som 2. pkt.: »Etableres forretningsforbindelsen med et selskab eller en anden juridisk enhed eller en trust eller et lignende juridisk arrangement, der har struktur eller funktioner, der ligner truster, og som er forpligtet til at registrere oplysninger om reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, skal virksomheden eller personen indhente registreringsbevis eller et ekstrakt af oplysningerne i Erhvervsstyrelsens it-system.«
Stk. 2-6. ---		
		21. Efter § 15 indsættes: »**§ 15 a.** Bliver en virksomhed eller en person bekendt med, at de oplysninger om deres kundes reelle ejere, som er indhentet i medfør af dette kapitel, ikke stemmer overens med de oplysninger om kundens reelle ejere, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, skal uoverensstemmelsen samt dokumentation herfor indberettes til Erhvervsstyrelsen hurtigst muligt. *Stk. 2.* Bliver en kompetent myndighed bekendt med uoverensstemmelser i oplysninger om reelle ejere, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, og de oplysninger om reelt ejerskab, som er tilgængelige for dem, skal uoverensstemmelsen samt dokumentation herfor indberettes til Erhvervsstyrelsen hurtigst muligt. Dette gælder ikke, hvis det vil gribe unødigt ind i myndighedens funktion.« *Stk. 3.* Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om den tekniske opfyldelse af indberetningspligten.«
§ 17. ---		
Stk. 2. Virksomheder og personer skal gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer, hvis kunden har hjemsted i et land, der er		**22.** *§ 17, stk. 2,* ophæves og i stedet indsættes:

opført på Europa-Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, jf. dog stk. 3.		»*Stk. 2.* Virksomheder og personer skal gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer, hvis kunden har hjemsted i et land, der er opført på Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. De skærpede kundekendskabsprocedurer skal omfatte følgende: 1) Indhentelse af yderligere oplysninger om kunden og reelle ejere. 2) Indhentelse af yderligere oplysninger om forretningsforbindelsens tilsigtede karakter. 3) Indhentelse af oplysninger om midlernes oprindelse og kilden til kundens og den reelle ejers formue. 4) Indhentelse af oplysninger om årsagerne til de ønskede eller udførte transaktioner. 5) Indhentelse af godkendelse ved etablering eller videreførelse af forretningsforbindelser hos den person, der er udpeget i henhold til § 7, stk. 2. 6) Skærpet overvågning af forretningsforbindelsen ved at øge antallet af kontroller og ved at udvælge transaktionsmønstre, der kræver nøjere undersøgelse.«
		23. I *§ 17* indsættes efter stk. 2 som nyt stykke: »*Stk. 3.* Ud over de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 2, skal virksomheder og personer gennemføre en eller flere yderligere risikobegrænsende foranstaltninger, når fysiske personer eller juridiske enheder gennemfører transaktioner, der involverer lande, der er opført på Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. Disse foranstaltninger skal bestå i en eller flere af følgende: 1) Anvendelse af supplerende elementer af skærpede kundekendskabsprocedurer.

		2) Indførelse af relevante skærpede indberetningsmekanismer eller systematisk indberetning af finansielle transaktioner. 3) Begrænsning af forretningsforbindelser eller transaktioner med fysiske personer eller juridiske enheder fra de tredjelande, der er identificeret som højrisikolande.« Stk. 3 bliver herefter stk. 4.
Stk. 3. ---		
§ 18. ---		
Stk. 2-6. ---		
Stk. 7. Erhvervsministeren fører og offentliggør en liste med navne på personer, som er omfattet af § 2, nr. 8.		**24.** I *§ 18, stk. 7,* ændres »navne« til: »navne, fødselsdatoer og stillingsbetegnelser«.
		25. I *§ 18* indsættes efter stk. 7 som nyt stykke: »*Stk. 8.* Internationale organisationer, der er akkrediteret af Danmark, skal udarbejde og ajourføre en liste over højerestående offentlige hverv, jf. § 2, nr. 8, inden for den pågældende internationale organisation. Denne liste skal sendes til Kommissionen. Erhvervsministeren udarbejder og ajourfører ligeledes en liste over de nøjagtige funktioner, der er omfattet af § 2, nr. 8, og sender denne liste til Kommissionen.« Stk. 8 bliver herefter stk. 9.
Stk. 8. ---		
§ 19. Inden etablering af en grænseoverskridende korrespondentforbindelse med respondenter fra lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal korrespondenten ud over kundekendskabsproceduren i medfør af § 11.		**26.** I *§ 19, stk. 1,* ændres »korrespondentforbindelse med respondenter fra lande« til: »korrespondentforbindelse, der involverer gennemførelse af betalinger med et respondentinstitut«.

Stk. 2. ---		
		27. Efter § 20 indsættes før overskriften før § 21: »**§ 20 a.** Finanstilsynet kan fastsætte regler om, at det ved forretningsforbindelser eller transaktioner, der involverer lande, der er opført på Kommissionens liste over højrisikotredjelande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, kan kræves, at første betaling foretages gennem en konto i kundens navn i et pengeinstitut, der er underlagt krav om kundekendskabsstandarder, der mindst svarer til de kundekendskabsstandarder, der er fastsat i denne lov.«
§ 22. Virksomheder og personer omfattet af denne lov kan overlade det til tredjemand at indhente oplysningerne efter § 11, stk. 1, nr. 1-4, hvis oplysningerne stilles til rådighed af:		**28.** I *§ 22, stk. 1,* indsættes efter »at indhente«: »og kontrollere«.
Stk. 2. ---		
Stk. 3. Virksomheder og personer omfattet af denne lov skal sikre, at tredjemand forpligter sig til efter anmodning fra virksomheden eller personen straks at fremsende kopi af identitets- og kontroloplysninger om kunden eller den reelle ejer samt anden relevant dokumentation.		**29.** I *§ 22, stk. 3,* indsættes efter »samt anden relevant dokumentation«: »og data«.
Stk. 4-5. ---		
§ 25. Virksomheder og personer omfattet af denne lov skal undersøge baggrunden for og formålet med alle komplekse og usædvanligt store transaktioner samt alle usædvanlige transaktionsmønstre og aktiviteter, der ikke har et klart økonomisk eller påviseligt lovligt formål, med henblik på at fastslå, om der er mistanke om eller rimelig grund til at formode, at disse har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Virksomheder og personer skal,		**30.** *§ 25, stk. 1,* ophæves og i stedet indsættes: »Virksomheder og personer omfattet af denne lov skal undersøge baggrunden for og formålet med alle transaktioner, der er komplekse, er usædvanligt store, foretages i et usædvanligt mønster eller

hvor det er relevant, udvide overvågningen af kunden med det formål at afgøre, om transaktionerne eller aktiviteterne forekommer mistænkelige.		ikke har et åbenbart økonomisk eller lovligt formål. *Stk. 2.* Virksomheder og personer skal, hvor det er relevant, udvide overvågningen af kunden med det formål at afgøre, om transaktionerne eller aktiviteterne forekommer mistænkelige.« Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.
Stk. 2. ---		
Stk. 3. En registreret person har ikke ret til indsigt i personoplysninger, der vedrører den pågældende selv, der er eller vil blive behandlet efter stk. 1 og 2.		**31.** I *§ 25, stk. 3,* der bliver stk. 4, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«.
§ 28. Får en tilsynsmyndighed i henhold til denne lov eller told- og skatteforvaltningen kendskab til forhold, der giver grund til at tro kan have tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme, som er omfattet af underretningspligten i § 26, stk. 1, skal myndigheden underrette Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet herom.		**32.** I *§ 28* indsættes efter »at tro«: », at disse«.
§ 30. ---		
Stk. 2. ---		
		33. I *§ 30* indsættes som *stk. 3:* *»Stk. 3.* Oplysninger, dokumenter og registreringer som nævnt i stk. 1 skal videregives, når Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet eller andre kompetente nationale myndigheder henvender sig til virksomheder og personer omfattet af loven for at få oplyst, om de har eller i de sidste fem år forud for forespørgslen har haft forretningsforbindelser med nærmere angivne personer, og hvori disse forbindelser består. Videregivelsen skal ske gennem sikre kanaler og på en måde, der sikrer fuld fortrolighed i forbindelse med undersøgelserne.«

		34. Efter § 30 indsættes i *kapitel 5*: »**§ 30 a.** Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om centrale automatiske mekanismer, som muliggør identifikation af alle fysiske eller juridiske personer, som har eller kontrollerer betalingskonti og bankkonti, der identificeres ved IBAN, som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 260/2012/EU af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009, samt deponeringsbokse, som indehaves af et kreditinstitut med hjemsted i Danmark. Ministeren kan herunder fastsætte nærmere regler om, at de centrale automatiske mekanismer kan føres i offentligt eller privat regi samt hvilke oplysninger, der skal være tilgængelige og søgbare gennem de centrale mekanismer m.v. **§ 30 b**. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente nationale myndigheder i henhold til hvidvaskloven sikres adgang til oplysninger, som muliggør rettidig identifikation af alle fysiske eller juridiske personer, der ejer fast ejendom i Danmark.«
		35. Efter § 31 indsættes: »**§ 31 a.** Den myndighed, der fører tilsyn med en virksomheds eller persons overholdelse af loven, kan afvise etablering af datterselskaber, filialer eller repræsentationskontorer i Danmark af virksomheder eller personer, der har hjemsted i et land, der er opført på Kommissionens liste over højrisikolande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. *Stk. 2.* Den myndighed, der fører tilsyn med virksomheders og personers overholdelse af loven, kan fastsætte regler om, at virksomheder og personer, der har hjemsted i et land, der er opført på Kommissionens liste over højrisikotredjelande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, kun kan etablere et dat-

terselskab, en filial eller et repræsentationskontor i Danmark under særlige betingelser.

Stk. 3. De myndigheder, jf. stk. 1 og 2, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af loven, er henholdsvis Finanstilsynet, jf. § 47, stk. 1, Erhvervsstyrelsen, jf. § 57, stk. 1, Advokatrådet, jf. § 64, stk. 1, og Spillemyndigheden, jf. § 65, stk. 1.

§ 31 b. Virksomheder og personer omfattet af loven, der ønsker at etablere en filial eller et repræsentationskontor i et land, der er opført på Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, skal meddele dette til den myndighed, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af denne lov sammen med følgende oplysninger om filialen:

1) I hvilket land filialen eller repræsentationskontoret ønskes etableret.

2) En beskrivelse af filialens eller repræsentationskontorets virksomhed, herunder oplysninger om organisation, og de planlagte aktiviteter.

3) Filialens eller repræsentationskontorets adresse.

4) Navnene på filialens eller repræsentationskontorets ledelse.

Stk. 2. Den myndighed, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af denne lov, kan forbyde virksomheden eller personen at etablere filialer eller repræsentationskontorer i et land, der er opført på Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Stk. 3. Den myndighed, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af denne lov, kan fastsætte regler om, at virksomheden eller personen skal tage højde for, at den pågældende filial eller det pågældende repræsentationskontor vil komme til at ligge i et land, der ikke har tilstrækkelige ordninger til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

		Stk. 4. De myndigheder, jf. stk. 1-3, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af loven, er henholdsvis Finanstilsynet, jf. § 47, stk. 1, Erhvervsstyrelsen, jf. § 57, stk. 1, Advokatrådet, jf. § 64, stk. 1, og Spillemyndigheden, jf. § 65, stk.«
§ 35. Virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5, 8 og 11, for så vidt angår alternative investeringsfonde, og nr. 13-20, skal have en ordning, hvor deres ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af denne lov og regler udstedt i medfør heraf. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt.		**36.** I *§ 35, stk. 1, 1. pkt.,* og *§ 36, stk. 1,* indsættes efter »nr. 13-20«: »samt 22-24«. **37.** I *§ 35, stk. 1*, indsættes som *3. pkt.:* »Virksomheder og personer skal følge op på indberetninger til ordningen og skriftligt kunne dokumentere, hvordan virksomhederne eller personerne har fulgt op på indberetningerne.«
Stk. 2-4. ---		
§ 36. Virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5, 8 og 11, for så vidt angår alternative investeringsfonde, og nr. 13-20, må ikke udsætte en ansat for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens eller personens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af denne lov og regler udstedt i medfør heraf til en tilsynsmyndighed eller til en ordning i virksomheden.		**36.** I *§ 35, stk. 1, 1. pkt.,* og *§ 36, stk. 1,* indsættes efter »nr. 13-20«: »samt 22-24«. **38.** I *§ 36, stk. 1,* ændres »udsætte en ansat for ufordelagtig behandling« til: »udsætte den ansatte eller den tidligere ansatte for ufordelagtig behandling«, og »den ansatte har indberettet« ændres til: »den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet«. **39.** I *§ 36, stk. 1*, indsættes som *2. pkt.:* »Det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte.«
Stk. 2. Virksomheder og personer omfattet af denne lov må ikke udsætte en ansat for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har foretaget en intern underretning om mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme eller en underretning til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet i henhold til § 26, stk. 1 eller 2.		**40.** I *§ 36, stk. 2,* ændres »en ansat« til: »en ansat eller en tidligere ansat« og »den ansatte« ændres til: »den ansatte eller den tidligere ansatte«. **41.** I *§ 36, stk. 2,* indsættes som *2. pkt.:*

		»Det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte.«
Stk. 3. Ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1 eller 2, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.		**42.** I *§ 36, stk. 3, 1. pkt.,* ændres »Ansatte« til: »Ansatte eller tidligere ansatte«. **43.** I *§ 36, stk. 3, 2. pkt.,* ændres »den ansattes ansættelsestid« til: »den ansattes eller den tidligere ansattes ansættelsestid«.
Stk. 4. ---		
		44. Efter § 36 indsættes i *kapitel 7:* »**§ 36 a.** Den daglige ledelse i virksomheder omfattet af lovens § 1, stk. 1, skal til virksomhedens øverste ledelsesorgan uden unødigt ophold rapportere om advarsler om hvidvask eller terrorfinansiering modtaget fra andre, herunder fra udenlandske myndigheder, eksterne revisorer og konsulenter samt whistleblowere. *Stk. 2.* Tilsvarende skal nøglepersoner i virksomheder omfattet af lovens § 1, stk. 1, uden unødigt ophold rapportere til den daglige ledelse eller virksomhedens øverste ledelsesorgan om advarsler om hvidvask eller terrorfinansiering modtaget fra andre, herunder fra udenlandske myndigheder, eksterne revisorer og konsulenter samt whistleblowere. Modtager den daglige ledelse en rapportering om en modtaget advarsel fra medarbejdere, skal den daglige ledelse videreapportere advarslen til virksomhedens øverste ledelsesorgan.«
§ 38. ---		
Stk. 2. ---		
Stk. 3. Oplysninger om, at der er givet underretning efter § 26, stk. 1 og 2, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse efter § 25, stk. 1, kan		**45.** I *§ 38, stk. 3,* ændres »eller 19,« til: »19, 23 eller 24,«.

videregives mellem virksomheder i koncerner omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-13 eller 19, og andre virksomheder i koncernen, der har hjemsted eller er hjemmehørende i et EU- eller EØS-land.		
Stk. 4-5. ---		
Stk. 6. Oplysninger om, at der er givet underretning efter § 26, stk. 1 og 2, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse efter § 25, stk. 1, kan videregives mellem virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-15, 17, 19 og 21, forudsat at		**46.** I *§ 38, stk. 6,* ændres » og 21,« til: » 21, 23 og 24,«.
		47. Efter kapitel 10 indsættes: »Kapitel 10 a *Truster og lignede juridiske arrangementer stiftet i henhold til andre landes lovgivning* **§ 46 a.** Forvalteren af en trust eller en person, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, skal indhente og opbevare oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere, jf. § 46 c, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, når forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, er etableret eller har bopæl i Danmark. *Stk. 2.* Er forvalteren af en trust eller en person, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, etableret eller har bopæl uden for EU, skal forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, indhente og opbevare oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, når forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement

	1) indgår en forretningsforbindelse, jf. § 2, nr. 3, i trustens eller det lignende juridiske arrangements navn, eller 2) erhverver fast ejendom i trustens eller det lignende juridiske arrangements navn. *Stk. 3.* Forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, skal registrere oplysningerne efter stk. 1 eller 2 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter at forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, er blevet bekendt med ændringen. *Stk. 4.* Er forvalterne af trusten eller personerne, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, etableret eller har bopæl i forskellige EU-medlemsstater, eller indgår en forvalter eller en person, der varetager en tilsvarende stilling, flere forretningsforbindelser i trustens eller det lignende juridiske arrangements navn i forskellige EU-medlemsstater, kan et registreringsbevis eller et ekstrakt af oplysningerne om reelt ejerskab fra et andet EU-medlemslands register træde i stedet for registrering af trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system. *Stk. 5.* Forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere. *Stk. 6.* Forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Forvalteren af en

	trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget. *Stk. 7.* Forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, skal efter anmodning udlevere oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere, herunder om forvalterens eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, forsøg på at identificere trustens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver. *Stk. 8.* Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 7, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester. *Stk. 9.* Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse, jf. stk. 1-4 og 6, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, skal registrere i styrelsens it-system. **§ 46 b.** Som reel ejer af en trust eller et lignende juridisk arrangement anses den eller de fysiske personer, der i sidste ende direkte eller indirekte kontrollerer trusten eller det lignende juridiske arrangement eller på anden måde har ejerskabslignende beføjelser, herunder

	1) stiftere, 2) forvaltere eller personer, der varetager en tilsvarende stilling, 3) protektorer, hvis sådanne findes, og 4) særligt begunstigede personer, eller såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af trustens eller det lignende juridiske arrangements uddelinger, endnu ikke kendes af trusten eller det lignende juridiske arrangement, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse trusten eller det lignende juridiske arrangement er oprettet eller fungerer. **§ 46 c.** Forvaltere af truster eller personer, der varetager en tilsvarende stilling, i lignende juridiske arrangementer, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 46 a, skal underrette personer og virksomheder, der i medfør af denne lov skal udføre kundekendskabsprocedurer, om deres status og rettidigt give oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements ejerforhold, når forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, etablerer forretningsforbindelser eller udfører lejlighedsvise transaktioner på vegne af trusten eller det lignende juridiske arrangement, som overstiger størrelsesgrænserne, jf. § 10. *Stk. 2.* Modtager Erhvervsstyrelsen indberetninger om uoverensstemmelser efter § 15 a i forhold til de registrerede oplysninger om en trusts eller et lignende juridisk arrangements reelle ejere, foretager Erhvervsstyrelsen en undersøgelse af forholdet, jf. § 46 a, stk. 7, og § 46 e, stk. 1. *Stk. 3.* Erhvervsstyrelsen kan sideløbende med undersøgelsen, jf. stk. 2, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, skal have mulighed for at gøre indsigelser mod indberetningen forinden denne offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes.

		§ 46 d. Registrering må ikke finde sted, hvis det forhold, der ønskes registreret, ikke opfylder bestemmelser i denne lov eller bestemmelser fastsat i henhold til denne lov eller trustens eller det lignende juridiske arrangements vedtægt. Registrering må heller ikke finde sted, hvis den beslutning, der lægges til grund for registreringen, ikke er blevet til i overensstemmelse med denne lov eller bestemmelser fastsat i henhold til denne lov eller trustens eller et lignende juridisk arrangements vedtægt. *Stk. 2.* En anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system eller indsender anmeldelse herom til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig. *Stk. 3.* Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på dokumenter m.v., som offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system, eller som indsendes til Erhvervsstyrelsen til offentliggørelse m.v. efter denne lov. **§ 46 e**. Erhvervsstyrelsen kan som registreringsmyndighed forlange de oplysninger, som er nødvendige, for at der kan tages stilling til, om loven og regler fastsat i medfør af loven og trustens eller et lignende juridisk arrangements vedtægt er overholdt. *Stk. 2.* Ved anmeldelse og registrering efter regler fastsat i medfør af dette kapitel kan Erhvervsstyrelsen som registreringsmyndighed i indtil 3 år fra registreringstidspunktet stille krav om, at der indsendes dokumentation for, at anmeldelsen eller registreringen er lovligt foretaget. Opfyldes kravene i henhold til 1. pkt. ikke, fastsætter Erhvervsstyrelsen som registreringsmyndighed en frist for forholdets berigtigelse.«
§ 47. Finanstilsynet påser, at virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr.		**48.** I *§ 47, stk. 1, § 49, stk. 1, §§ 51* og *53,* og *§ 54, stk. 1* og *2,* ændres »og 19,« til: »19, 23 og 24,«.

1-13 og 19, overholder loven, regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.		**49.** I *§ 47, stk. 1,* indsættes som *2. pkt.:* »Dette gælder dog ikke overholdelse af § 36.«
Stk. 2. ---		
Stk. 3. Finanstilsynet skal samarbejde med de kompetente myndigheder i EU- eller EØS-lande om at medvirke ved tilsynsaktiviteter, kontroller på stedet eller inspektioner her i landet, når det gælder virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 9, der er under tilsyn i et andet EU- eller EØS-land, eller en dansk virksomhed eller person omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-13, der er underlagt dansk tilsyn, men opererer i andre EU- eller EØS-lande.		**50.** I *§ 47, stk. 3,* og *§ 50, stk. 2,* indsættes efter »nr. 1-13,«: » 23 og 24,«.
Stk. 4. ---		
§ 48. ---		
		51. I *§ 48* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke: *»Stk. 2.* Virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 23 og 24, skal ligeledes registreres hos Finanstilsynet for at kunne udøve deres aktiviteter.« Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.
Stk. 2. Finanstilsynet skal undlade at foretage registrering efter stk. 1, hvis et medlem af virksomhedens øverste eller daglige ledelse eller personen er dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet, jf. straffelovens § 78, stk. 2.		**52.** I *§ 48, stk. 2,* der bliver stk. 3, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 og 2«.

Stk. 3. ---		
Stk. 4. Ved Finanstilsynets vurdering i henhold til stk. 2 og 3 finder straffelovens § 78, stk. 3, tilsvarende anvendelse.		**53.** I *§ 48, stk. 4,* der bliver stk. 5, ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 3 og 4«.
Stk. 5. Finanstilsynet kan inddrage registreringen af en virksomhed eller en anden juridisk person foretaget efter stk. 1, hvis et medlem af virksomhedens øverste eller daglige ledelse eller personen efterfølgende omfattes af stk. 2, eller hvis virksomheden eller en reel ejer efterfølgende omfattes af stk. 3.		**54.** I *§ 48, stk. 5,* der bliver stk. 6, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 og 2«, »stk. 2« ændres til: »stk. 3«, og »stk. 3« ændres til: »stk. 4«.
Stk. 6. Finanstilsynet kan inddrage registreringen af en virksomhed eller en person efter stk. 1, hvis virksomheden eller personen gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af denne lov.		**55.** I *§ 48, stk. 6,* der bliver stk. 7, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 og 2«.
§ 49. Virksomheder og personer som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1-13 og 19, samt leverandører og underleverandører til disse skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed.		**48.** I *§ 47, stk. 1, § 49, stk. 1, §§ 51* og *53,* og *§ 54, stk. 1* og *2,* ændres »og 19,« til: »19, 23 og 24,«.
Stk. 2-5. ---		
§ 50. ---		
Stk. 2. Finanstilsynet kan anmode de kompetente myndigheder i et EU- eller EØS-land om at medvirke til at påse overholdelsen af loven og de regler, der er udstedt i medfør af loven, vedrørende virksomheder og personer som omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-13, med hjemsted i et andet EU- eller EØS-land ved tilsynsaktioner, kontroller på stedet eller inspektioner på et andet EU- eller EØS-lands område.		**50.** I *§ 47, stk. 3,* og *§ 50, stk. 2,* indsættes efter »nr. 1-13,«: » 23 og 24,«.
§ 51. Finanstilsynet kan inden for en af Finanstilsynet fastsat frist påbyde de virksomheder og personer, som er nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1-13 og 19, at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædel-		**48.** I *§ 47, stk. 1, § 49, stk. 1, §§ 51* og *53,* og *§ 54, stk. 1* og *2,* ændres »og 19,« til: »19, 23 og 24,«.

se af bestemmelser i denne lov, regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, eller forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.		
§ 52. Finanstilsynet kan for virksomheder og personer som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 8, fastsætte nærmere regler om anmeldelse, registrering og offentliggørelse, herunder om, hvilke oplysninger der skal registreres, og hvilke forhold anmeldere eller andre kan indsende og registrere elektronisk i Finanstilsynets it-system ved at benytte digital eller tilsvarende elektronisk signatur, samt om brugen af dette system.		**56.** I *§ 52* indsættes efter »nr. 8,«: » 23 og 24,«.
§ 53. Erhvervsministeren kan for virksomheder som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1-13 og 19, fastsætte regler om disse virksomheders pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomheden.		**48.** I *§ 47, stk. 1, § 49, stk. 1, §§ 51* og *53,* og *§ 54, stk. 1* og *2,* ændres »og 19,« til: »19, 23 og 24,«.
§ 54. Har en virksomhed eller person omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-13 og 19, videregivet oplysninger om virksomheden eller personen, og er disse kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde virksomheden eller personen at offentliggøre berigtigende oplysninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, og hvis Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for virksomhedens eller personens kunder, indskydere, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden eller værdipapirer udstedt af virksomheden handles, eller den finansielle stabilitet generelt.		

Stk. 2. Berigtiger virksomheden eller personen omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-13 og 19, ikke oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet, der er meddelt efter stk. 1.		
§ 55. Reaktioner givet efter § 47, stk. 1 og 2, eller § 51 eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skal offentliggøres af Finanstilsynet på Finanstilsynets hjemmeside, jf. dog stk. 5. Beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf. § 47, stk. 2, offentliggøres som resumé, jf. dog stk. 5. Offentliggørelsen skal omfatte den juridiske eller fysiske persons navn, jf. dog stk. 2.		**57.** I *§ 55, stk. 1, 1. og 2. pkt.,* ændres »stk. 5« til: »stk. 6«. **58.** I *§ 55, stk. 1, 3. pkt.* ændres »stk. 2« til: »stk. 3«.
		59. I § 55 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke: *»Stk. 2.* Offentliggjorte reaktioner forbliver på Finanstilsynets hjemmeside i fem år efter offentliggørelse. Personoplysninger indeholdt i offentliggørelsen må dog kun forblive på Finanstilsynets hjemmeside i det nødvendige tidsrum.« Stk. 2-7 bliver herefter til stk. 3-8.
Stk. 2-3. ---		
Stk. 4. Har Finanstilsynet overgivet en sag til politimæssig efterforskning, og er der afsagt fældende dom eller vedtaget bøde, skal Finanstilsynet offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 5. Er dommen ikke endelig, eller er den anket eller genoptaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter at der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen		**60.** I *§ 55, stk. 4, 1. pkt*., der bliver stk. 5, 1. pkt., ændres »stk. 5« til: »stk. 6«.

skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis virksomheden kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resumeet. Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomheden skal give meddelelse til Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for juridiske personer.		
Stk. 5. Offentliggørelse efter stk. 1-4 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra et EU- eller EØS-land, medmindre de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.		**61.** I *§ 55, stk. 5, 1. pkt.,* der bliver stk. 6, 1. pkt., ændres »stk. 1-4« til: »stk. 1 og stk. 3-5«.

Stk. 6. Er offentliggørelse undladt i henhold til stk. 5, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1-4, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Efter 2 år fra datoen for reaktionen eller beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning skal der dog ikke ske offentliggørelse uanset 1. pkt. Der skal alene ske offentliggørelse, hvis der ikke er sket påtaleopgivelse eller tiltalefrafald efter retsplejelovens regler.			**62.** I *§ 55, stk. 6, 1. pkt.,* der bliver stk. 7, 1. pkt., ændres »stk. 5,« til: »stk. 6,« og »stk. 1-4« ændres til: »stk. 1 og stk. 3-5«.
Stk. 7. ---			
§ 56. ---			
Stk. 2. ---			
Stk. 3. Stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:			
1-3) ---			
4)	SKAT, når videregivelse sker til brug for SKATs undersøgelse af mulige overtrædelser af told- og skattelovgivningen.		**63.** I *§ 56, stk. 3, nr. 4,* ændres »SKAT« til: »Told- og skatteforvaltningen«, og »SKATs« ændres til: »told- og skatteforvaltningens«.
5-19) **---**			
			64. I *§ 56, stk. 3,* indsættes som *nr. 20* og *21*: »20) Den Europæiske Centralbank, når den handler i medfør af Rådets forordning 1024/2013/EU af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter. 21) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Det Europæiske Råd for Systemiske Risici, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed samt organer etableret af disse når, modtagerne af

		oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.«
Stk. 4-7. ---		
		65. Efter § 56 indsættes før overskriften før § 57: »**§ 56 a.** Finanstilsynets ansatte må ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af denne lov, regler udstedt i medfør heraf eller bestemmelser indeholdt i forordninger nævnt i § 47, stk. 1, for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. dog stk. 2. *Stk. 2*. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at personoplysninger videregives i medfør af § 56, stk. 3. *Stk. 3*. Alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, jf. dog § 56, stk. 5, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.«
§ 57. Erhvervsstyrelsen påser, at virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 15-18, overholder denne lov, regler udstedt i medfør heraf og forordninger udstedt af Europa-Parlamentet og Rådet indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.		**66.** I *§ 57, stk. 1, § 59, stk. 1 og 2, og § 60* indsættes efter »nr. 15-18«: *»og 22*«. **67.** I *§ 57, stk. 1*, indsættes som *2. pkt.:* »Dette gælder dog ikke overholdelse af § 36.«
Stk. 2-3. ---		
§ 58. ---		
Stk. 2-4. ---		
Stk. 5. Medlemmer af en virksomheds øverste eller daglige ledelse skal meddele Erhvervsstyrelsen oplysninger om forhold som nævnt i stk. 2, senest 2 uger efter at der er truffet beslutning om deres indtræden i virksomhedens ledelse. En reel ejer af en		**68.** *§ 58, stk. 5,* affattes således: *»Stk. 5.* Erhvervsstyrelsen kan inddrage registreringen af en virksomhed eller person efter stk. 1, hvis nye medlemmer af en virksomheds øverste eller daglige ledelse eller nye reelle ejere, ikke giver

virksomhed skal meddele Erhvervsstyrelsen oplysninger som nævnt i stk. 3, nr. 3, senest 2 uger efter erhvervelsen af virksomheden.		Erhvervsstyrelsen de oplysninger, der er nødvendige for, at Erhvervsstyrelsen kan vurdere om disse er omfattet af stk. 2 eller 3.«
Stk. 6-7. ---		
		69. I *§ 58* indsættes som *stk. 8:* »*Stk. 8.* Erhvervsstyrelsen kan inddrage registreringen af en virksomhed eller en person efter stk. 1, hvis virksomheden eller personen gør sig skyldig i grove eller gentagene overtrædelser af denne lov.«
§ 59. Virksomheder og personer som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 15-18, skal give Erhvervsstyrelsen de oplysninger, der er nødvendige for styrelsens virksomhed.		**66.** I *§ 57, stk. 1, § 59, stk. 1 og 2, og § 60* indsættes efter »nr. 15-18«: »*og 22*«.
Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan, hvis formålet tilsiger det, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 15-18, med henblik på indhentelse af oplysninger, herunder ved kontrolbesøg.		
§ 60. Erhvervsstyrelsen kan inden for en af Erhvervsstyrelsen fastsat frist påbyde de virksomheder og personer, som er nævnt i § 1, stk. 1, nr. 15-18, at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i denne lov, de regler, der er fastsat i medfør heraf, eller Europa-Parlamentets og Rådets forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.		
§ 62. Reaktioner givet efter §§ 57 og 60 skal offentliggøres af Erhvervsstyrelsen på Erhvervsstyrelsens hjemmeside , jf. dog stk. 5. Beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning offentliggøres som resumé, jf. dog stk. 5. Offentliggørelsen skal		**70.** I *§ 62, stk. 1, 1.* og *2. pkt.,* og *stk. 4, 1. pkt.,* ændres »stk. 5« til: »stk. 6«. **71.** I *§ 62, stk. 1, 3. pkt.,* ændres »stk. 2« til: »stk. 3«.

omfatte den juridiske eller fysiske persons navn, jf. dog stk. 2.		
		72. I § 62 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke: »*Stk. 2.* Offentliggjorte reaktioner forbliver på Erhvervsstyrelsens hjemmeside i fem år efter offentliggørelse. Personoplysninger indeholdt i offentliggørelsen må dog kun forblive på Erhvervsstyrelsens hjemmeside i det nødvendige tidsrum.« Stk. 2-8 bliver herefter stk. 3-9.
Stk. 2-3. ---		
Stk. 4. Har Erhvervsstyrelsen overgivet en sag til politimæssig efterforskning, og er der afsagt fældende dom eller vedtaget bøde, skal Erhvervsstyrelsen offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 5. Er dommen ikke endelig, eller er den anket eller genoptaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen.		**70.** I *§ 62, stk. 1, 1.* og *2. pkt.,* og *stk. 4, 1. pkt.,* ændres »stk. 5« til: »stk. 6«.
Stk. 5. Offentliggørelse efter stk. 1-4 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra et EU- eller EØS-land, medmindre de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.		**73.** I *§ 62, stk. 5, 1. pkt.,* og *stk. 6, 1. pkt.*, der bliver stk. 6, 1. pkt., og stk. 7, 1. pkt., ændres »stk. 1-4« til: »stk. 1-5«. **74.** I *§ 62, stk. 6, 1. pkt.*, der bliver stk. 7, 1. pkt., ændres »stk. 5, 1. pkt.« til: »stk. 6, 1. pkt.«

Stk. 6. Er offentliggørelse undladt i henhold til stk. 5, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1-4, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Efter 2 år fra datoen for reaktionen eller beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning skal der dog ikke ske offentliggørelse uanset 1. pkt. Der skal alene ske offentliggørelse, hvis der ikke er sket påtaleopgivelse eller tiltalefrafald efter retsplejelovens regler.		
Stk. 7. **---**		
Stk. 8. Erhvervsstyrelsen skal efter anmodning fra en fysisk eller juridisk person, som er frifundet, offentliggøre resultatet af anken eller genoptagelsen. Den fysiske eller juridiske person skal samtidig med anmodningen om offentliggørelse indsende kopi af dommen i ankesagen eller den genoptagede sag. Er resultatet af anken eller den genoptagede sag et andet end resultatet af dommen offentliggjort i medfør af stk. 4, 1. pkt., kan Erhvervsstyrelsen beslutte at fjerne dommen fra Erhvervsstyrelsens hjemmeside.		**75.** I *§ 62, stk. 8, 3. pkt.,* der bliver til stk. 9, 3. pkt., ændres »stk. 4, 1. pkt.« til: »stk. 5, 1. pkt.«
§ 63. ---		
Stk. 2. ---		
Stk. 3. Stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:		
1-3) ---		
		76. I *§ 63, stk. 3,* indsættes efter nr. 3 som nyt nummer: »4) Told- og skatteforvaltningen, når videregivelse sker til brug for told- og skatteforvaltningens undersøgelse af mulige overtrædelser af told- og skattelovgivningen.« Nr. 4-14 bliver herefter nr. 5-15.

4-14) ---		
Stk. 4. Videregivelse i henhold til stk. 3, nr. 14, kan alene ske på baggrund af en international samarbejdsaftale, og under forudsætning af at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og har et behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.		**77.** I *§ 63, stk. 4,* ændres *»stk. 3,* nr. 14,« til: *»stk. 3,* nr. 15,«.
Stk. 5. Alle, der i henhold til stk. 3, nr. 1-12, modtager fortrolige oplysninger fra Erhvervsstyrelsen, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.		**78.** I *§ 63, stk. 5,* ændres »nr. 1-12« til: »nr. 1-13«.
Stk. 6. Videregivelse i henhold til stk. 3, nr. 1, 2, 7, 8, 10, 12, 13 og 14, af fortrolige oplysninger, der hidrører fra et EU- eller EØS-land eller tilsynsmyndigheder i lande uden for EU eller EØS, kan endvidere alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.		**79.** I *§ 63, stk. 6,* ændres »stk. 3, nr. 1, 2, 7, 8, 10, 12, 13 og 14« til: »stk. *3,* nr. 1, 2, 8, 9, 11 og 13-15«.
		80. Efter § 63 indsættes før overskriften før § 64: »**§ 63 a.** Erhvervsstyrelsens ansatte må ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person til Erhvervsstyrelsen for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af denne lov, regler udstedt i medfør heraf eller bestemmelser indeholdt i forordninger nævnt i § 57, stk. 1, for de områder af loven, som Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med, jf. dog stk. 2. *Stk. 2*. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at personoplysninger videregives i medfør af § 63, stk. 3. *Stk. 3*. Alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, jf. dog § 63, stk. 5, er med

		hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.«
§ 64. Advokatrådet påser, at advokater omfattet af § 1, stk. 1, nr. 14, overholder loven og de regler, der er udstedt i medfør heraf, samt Europa-Parlamentets og Rådets forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.		**81.** I *§ 64, stk. 1,* indsættes som *2. pkt.:* »Dette gælder dog ikke overholdelse af § 36.«
Stk. 2. ---		
§ 65. Spillemyndigheden påser, at udbydere af spil omfattet af § 1, stk. 1, nr. 20, overholder loven, de regler, der er udstedt i medfør heraf, og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.		**82.** I *§ 65, stk. 1,* indsættes som *2. pkt.:* »Dette gælder dog ikke overholdelse af § 36.«
Stk. 2-6. ---		
§ 68. ---		
		83. I *§ 68* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke: »*Stk. 2.* Offentliggjorte reaktioner forbliver på Spillemyndighedens hjemmeside i fem år efter offentliggørelse. Personoplysninger indeholdt i offentliggørelsen må dog kun forblive på Spillemyndighedens hjemmeside i det nødvendige tidsrum i overensstemmelse med de gældende databeskyttelsesregler.« Stk. 2-7 bliver herefter til stk. 3-8.
Stk. 2-3. ---		
Stk. 4. Har spillemyndigheden overgivet en sag til politimæssig efterforskning, og er der afsagt fældende dom eller vedtaget bøde, skal spillemyndigheden offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 5. Er dommen ikke endelig, el-		**84.** I *§ 68, stk. 4, 1. pkt.,* der bliver stk. 5, 1. pkt., ændres »stk. 5« til: »stk. 6«.

ler er den anket eller genoptaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen.		
Stk. 5. Offentliggørelse efter stk. 1-4 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra et EU- eller EØS-land, medmindre de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.		**85.** I *§ 68, stk. 5, 1. pkt.,* der bliver stk. 6, 1. pkt., ændres »stk. 1-4« til: »stk. 1 og 3-5«.
Stk. 6. Er offentliggørelse undladt i henhold til stk. 5, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1-4, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Efter 2 år fra datoen for reaktionen eller beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning skal der dog ikke ske offentliggørelse uanset 1. pkt. Der skal alene ske offentliggørelse, hvis der ikke er sket påtaleopgivelse eller tiltalefrafald efter retsplejelovens regler.		**86.** I *§ 68, stk. 6, 1. pkt.,* der bliver stk. 7, 1. pkt., ændres »stk. 5,« til: »stk. 6,« og »stk. 1-4« ændres til: »stk. 1 og 3-5«.
Stk. 7. ---		
		87. Efter § 69 indsættes før overskriften før § 70: »**§ 69 a.** Spillemyndighedens ansatte må ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person til Spillemyndigheden for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af denne lov, regler udstedt i medfør heraf eller bestemmelser indeholdt i forordninger nævnt i § 65, stk. 1, for de områder af loven, som Spillemyndigheden fører tilsyn med, jf. dog stk. 2.

		Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at personoplysninger videregives i medfør af § 69, stk. 3. *Stk. 3*. Alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, jf. dog § 69, stk. 5, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.«
§ 78. Overtrædelse af § 55, stk. 3, 1.-4. pkt., og stk. 4, 3.-7. pkt., straffes med bøde. Forsætlig eller grov uagtsom overtrædelse af § 5, § 6, stk. 1, 2. pkt., § 7, stk. 1 og 2, § 8, stk. 1-4 og 6, §§ 9 og 10, § 11, stk. 1 og 2 og stk. 3, 1., 3. og 4. pkt., § 12, § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., stk. 3, stk. 4, 2. pkt., og stk. 5, §§ 15 og 16, § 17, stk. 1 og 2, §§ 18-20, § 21, stk. 1, 2. pkt., § 22, stk. 2 og 3, § 24, stk. 1, 2. pkt., stk. 2 og 3, § 25, stk. 1 og 2, § 26, stk. 1 og 3 og stk. 4, 1. pkt., § 29, stk. 2, §§ 30 og 31, § 35, stk. 1, § 36, stk. 1 og 2, § 38, stk. 1, §§ 40, 43 og 44, § 45, stk. 2, § 48, stk. 1, § 49, stk. 1, § 57, stk. 2, § 58, stk. 1, § 59, stk. 1, og § 65, stk. 2, og artikel 4-8, 10-12 og 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, samt artikel 6, stk. 1, i Rådets forordning 2001/1338/EF af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, som ændret ved forordning 2009/44/EF, jf. Rådets forordning 2001/1339/EF af 28. juni 2001 om udvidelse af virkningerne af forordning 2001/1338/EF om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen som fælles valuta, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens regler.		**88.** I *§ 78, stk. 1, 2. pkt.,* indsættes efter »§ 6, stk. 1, 2. pkt.,«: »§ 6 a,«, »§ 17, stk. 1 og 2,« ændres til: »§ 17, stk. 1-3,«, »§ 25, stk. 1 og 2,« ændres til: »§ 25, stk. 1-3,«, efter »og 31,« indsættes: »§ 31 b, stk. 1,«, efter »§ 36, stk. 1 og 2,« indsættes: »§ 36 a,«, og »§ 48, stk. 1,« ændres til: »§ 48, stk. 1 og 2,«.
Stk. 2. Ved særligt grove eller omfattende forsætlige overtrædelser af § 5, § 9, stk. 2, § 10, § 11, stk. 1 og 2 og stk. 3, 2. og 3. pkt., § 12, § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3		**89.** I *§ 78, stk. 2,* ændres »§ 17, stk. 1 og 2,« til: »§ 17, stk. 1-3,«.

og 5, § 17, stk. 1 og 2, §§ 18-20, § 21, stk. 1, 2. pkt., § 25, stk. 1, § 26, stk. 1 og 3 og stk. 4, 1. pkt., og §§ 30, 31 og 40 og artikel 4-8, 10-12 og 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, kan straffen stige til fængsel indtil 6 måneder.		
Stk. 3-6. ---		
§ 80. ---		
Stk. 2. Undlader en virksomhed eller en person at opfylde de pligter, som efter loven påhviler dem i medfør af § 58, stk. 5 og 7, kan Erhvervsstyrelsen som tvangsmiddel pålægge personen, virksomheden eller de for virksomheden ansvarlige personer daglige eller ugentlige bøder.		**90.** I § *80, stk. 2,* ændres »§ 58, stk. 5 og 7« til: »§ 58, stk. 7«.
Stk. 3. ---		
		91. I *§ 80* indsættes efter stk. 3 som nyt stykke: *»Stk. 4.* Undlader en forvalter af en trust eller en person, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement at opfylde de pligter, som efter loven påhviler den pågældende i medfør af § 46 a, stk. 3, 4, 6 og 7, kan Erhvervsstyrelsen som tvangsmiddel pålægge forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, daglige eller ugentlige bøder.« Stk. 4 bliver herefter stk. 5.
Stk. 4. Der kan i forbindelse med erhvervsministerens udstedelse af regler efter § 18, stk. 8, om den i § 18, stk. 7, omhandlede liste fastsættes bestemmelser om, at erhvervsministeren som tvangsmiddel kan pålægge juridiske personer, organisationer m.v. daglige eller ugentlige bøder, hvis de undlader at opfylde de pligter om indberetning, som påhviler dem.		**92.** I *§ 80, stk. 4,* der bliver stk. 5, ændres »§ 18, stk. 8,« til: »§ 18, stk. 9,«.

Bilag 1.			
1-11) ---			
12)	Bankboksudlejning.		**93.** I *bilag 1, nr. 12,* ændres »Bankboksudlejning« til: »Boksudlejning«.
Bilag 2. Følgende faktorer og typer dokumentation kendetegner situationer, der potentielt indebærer en begrænset risiko:			**94.** *Overskriften* til bilag 2 affattes således: »Følgende er en ikke-udtømmende liste over faktorer og typer dokumentation, som kendetegner situationer, der potentielt indebærer en begrænset risiko:«.
1) ---			
a-b) ---			
			95. I *bilag 2, nr. 1,* indsættes som *litra c:* »c) Kunder, som er bosiddende i geografiske områder med en lavere risiko, som omhandlet i nr. 3.«
2) ---			
Geografiske risikofaktorer:			**96.** I *bilag 2, nr. 3,* ændres »Geografiske risikofaktorer:« til: »Geografiske risikofaktorer, herunder registrering, etablering og bopæl i:«.
Bilag 3. Følgende faktorer og typer dokumentation kendetegner situationer, der potentielt indebærer en øget risiko:			**97.** *Overskriften* til bilag 3 affattes således: »Følgende er en ikke-udtømmende liste over faktorer og typer dokumentation, som kendetegner situationer, der potentielt indebærer en øget risiko:«.
1)	Kunderisikofaktorer:		
a) ---			
			98. I *bilag 3, nr. 1,* indsættes efter litra a som nyt litra:

			»b) Kunder, der er bosiddende i geografiske områder med en højere risiko som omhandlet i nr. 3.« Litra b-e bliver herefter litra c-f. **99.** I *bilag 3, nr. 1,* indsættes som *litra g:* »g) Kunden er en tredjelandsstatsborger, der ansøger om opholdstilladelse eller statsborgerskab i et EU- eller EØS-land i bytte for kapitaloverførsler, køb af ejendom eller statsobligationer eller investering i selskaber i det pågældende EU- eller EØS-land.«
b-e) ---			
2) ---			
a-b) ---			
c)	Forretningsforbindelser eller transaktioner uden direkte kontakt uden sikkerhedsforanstaltninger såsom elektroniske underskrifter.		**100.** *Bilag 3, nr. 2, litra c,* affattes således: »c) Forretningsforbindelser eller transaktioner uden direkte kontakt, uden visse sikkerhedsforanstaltninger som for eksempel elektroniske identifikationsmidler eller relevante tillidstjenester som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 910/2014/EU af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF eller enhver anden sikker form for fjernidentifikationsproces eller elektronisk identifikationsproces, der er reguleret, anerkendt, godkendt eller accepteret af de kompetente, nationale myndigheder.« **101.** I *bilag 3, nr. 2,* indsættes som *litra f:* »f) Transaktioner vedrørende olie, våben, ædelmetaller, tobaksvarer, kulturelle værdigenstande og andre vigtige genstande af arkæologisk, historisk, kulturel og religiøs betydning eller af særlig videnskabelig værdi samt elfenben og beskyttede dyrearter.«

d-e) ---			
3) ---			
			§ 2
			I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1140 af 26. september 2017, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 665 af 8. juni 2017, § 1 i lov nr. 1547 af 19. december 2017, § 45 i lov nr. 41 af 22. januar 2018 og senest ved § 1 i lov nr. 1520 af 18. december 2018, foretages følgende ændring:
§ 361. ---			
Stk. 2-5. ---			
Stk. 6. Følgende fysiske og juridiske personer omfattet af hvidvaskloven betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet:			**1.** I *§ 361, stk. 6, nr. 1,* indsættes efter »8,«: »23 og 24,«.
1)	Virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 8, i hvidvaskloven betaler 4.400 kr.		
2) ---			
Stk. 7-10. ---			
			§ 3
			Stk. 1. Loven træder i kraft den 10. januar 2020, jf. dog stk. 2.
			Stk. 2. § 1, nr. 2, 7, 9, 14, 15, 18, 24, 26, 28, 32, 33, 37-44, 59-65, 72, 80, 83, 87, 92-95, 97, 98 og § 2, nr. 13 og 14, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 10, samt § 11, stk. 1, nr. 3, 3. pkt., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 19, træder i kraft den 1. juli 2019. Stk. 3. Regler fastsat i medfør af § 1, stk. 4 og 5, og § 18, stk. 8, i hvidvaskloven, jf. lov nr. 651 af 8. juni 2017 forbliver i kraft, indtil de ophæves

		eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af hvidvasklovens § 1, stk. 6 og 7, og § 18, stk. 9, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 6 og 24.
		§ 4
		Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de Færøske og Grønlandske forhold tilsiger.

Bilag 2

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/843

af 30. maj 2018

om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank[1)],

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[2)],

efter den almindelige lovgivningsprocedure[3)], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849[4)] er den vigtigste retsakt i forebyggelsen af, at Unionens finansielle system bruges til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Nævnte direktiv, hvis frist for gennemførelse var den 26. juni 2017, opstiller en effektiv og samlet retlig ramme for medlemsstaternes bekæmpelse af indsamling af midler eller formuegoder til terrorformål med henblik på at identificere, forstå og mindske risiciene vedrørende hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

(2) Den senere tids terrorangreb har kastet lys over nye tendenser, navnlig hvad angår den måde terrorgrupper finansierer og udfører deres aktioner. Visse moderne teknologitjenester bliver stadigt mere populære som alternative finansielle systemer, mens de fortsat falder uden for EU-retten eller undtages fra retlige krav, hvilket muligvis ikke længere kan retfærdiggøres. For at holde trit med de nye tendenser bør der træffes yderligere foranstaltninger til at sikre øget gennemsigtighed i finansielle transaktioner, i selskaber og i andre juridiske enheder samt i truster og juridiske arrangementer, der har strukturer eller funktioner, der ligner truster (»lignende juridiske arrangementer«) med henblik på at forbedre den eksisterende forebyggende ramme og mere effektivt at bekæmpe finansiering af terrorisme. Det er vigtigt at bemærke, at de foranstaltninger, der træffes, bør stå i et rimeligt forhold til risiciene.

(3) De Forenede Nationer (FN), Interpol og Europol har rapporteret om stigende konvergens mellem organiseret kriminalitet og terrorisme. Sammenhængen mellem organiseret kriminalitet og terrorisme og forbindelserne mellem grupper af kriminelle og terroristgrupper udgør en stigende sikkerhedsrisiko for Unionen. At bekæmpe anvendelsen af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme udgør en integreret del af enhver strategi for imødegåelse af denne trussel.

(4) Selv om der i de seneste år i medlemsstaterne er sket betydelige forbedringer med hensyn til vedtagelsen og gennemførelsen af Den Finansielle Aktionsgruppes (the Financial Action Task Force (FATF)) standarder og med hensyn til tilslutningen til Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings

(OECD) arbejde for gennemsigtighed, er det tydeligvis nødvendigt yderligere at øge den overordnede gennemsigtighed på det økonomiske og finansielle område i Unionen. Forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme kan kun være effektiv, hvis omgivelserne er ugunstige for kriminelle, der søger ly for deres finanser gennem uigennemsigtige strukturer. Unionens finansielle systems integritet er afhængig af gennemsigtigheden af selskaber og andre juridiske enheder og lignende juridiske arrangementer. Dette direktiv har til formål ikke kun at afdække og efterforske hvidvask af penge, men også at forhindre, at det forekommer. Øget gennemsigtighed kan være et effektivt afskrækkende middel.

(5) Samtidig med at målene i direktiv (EU) 2015/849 bør forfølges, og alle ændringer heraf bør være i overensstemmelse med Unionens igangværende indsats inden for bekæmpelse af terrorisme og af finansiering af terrorisme, bør sådanne ændringer samtidig tage behørigt hensyn til den grundlæggende ret til beskyttelse af personoplysninger og til overholdelsen og anvendelsen af proportionalitetsprincippet. I Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen »Den europæiske dagsorden for sikkerhed« anføres det, at der er behov for at tackle finansiering af terrorisme på en mere effektiv og omfattende måde, og det fremhæves, at infiltrering af de finansielle markeder muliggør finansiering af terrorisme. I Det Europæiske Råds konklusioner af 17.-18. december 2015 understregedes ligeledes behovet for hurtigt at træffe yderligere foranstaltninger mod finansiering af terrorisme inden for alle områder.

(6) Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og til Rådet med titlen »Handlingsplan med henblik på at styrke bekæmpelsen af finansiering af terrorisme« understreger behovet for at tilpasse sig nye trusler og for at ændre direktiv (EU) 2015/849 i overensstemmelse hermed.

(7) EU-foranstaltningerne bør også afspejle den udvikling, der sker på internationalt plan, og de forpligtelser, der indgås der, på en korrekt måde. Derfor bør FN's Sikkerhedsråds resolution (UNSCR) 2195 (2014) om trusler mod den internationale fred og sikkerhed og UNSCR 2199 (2015) og 2253 (2015) om trusler mod den internationale fred og sikkerhed som følge af terrorhandlinger tages i betragtning. Disse UNSCR'er vedrører henholdsvis forbindelserne mellem terrorisme og grænseoverskridende organiseret kriminalitet, forhindring af terrorgrupper i at få adgang til internationale finansieringsinstitutter og udvidelse af sanktionsrammen til at omfatte Islamisk Stat i Irak og Levanten.

(8) Udbydere af valutaveksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer (dvs. et lands mønter og sedler, der har status af lovlige betalingsmidler, og elektroniske penge, accepteret som omsætningsmiddel i det udstedende land) samt udbydere af virtuelle tegnebøger er ikke forpligtede i henhold til EU-retten til at identificere mistænkelige aktiviteter. Derfor kan terrorgrupper være i stand til at overføre penge til Unionens finansielle system eller inden for netværk for virtuelle valutaer ved at hemmeligholde overførsler eller drage fordel af en vis anonymitet på sådanne platforme. Det er derfor afgørende at udvide anvendelsesområdet for direktiv (EU) 2015/849, så det også omfatter udbydere af valutaveksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer samt udbydere af virtuelle tegnebøger. Med henblik på at bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme bør de kompetente myndigheder gennem forpligtede enheder være i stand til at overvåge anvendelsen af virtuelle valutaer. Sådan overvågning vil give en velafbalanceret og forholdsmæssig tilgang, der værner om de tekniske fremskridt og den høje grad af gennemsigtighed, der er opnået inden for alternativ finansiering og socialt iværksætteri.

(9) Den anonymitet, som er forbundet med virtuelle valutaer, gør det muligt at misbruge sådanne i kriminelt øjemed. Det vil ikke fuldstændigt løse det problem med anonymitet, som knytter sig til transaktioner i virtuelle valutaer, at inkludere udbydere af valutaveksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer og udbydere af virtuelle tegnebøger, eftersom en stor del af det virtuelle valutamiljø vil forblive anonymt, fordi brugerne også har mulighed for at foretage transaktioner uden om sådanne udbydere. For at imødegå de risici, der er forbundet med anonymitet, bør de nationale finansielle efterretningsenheder (FIU'er)

være i stand til at indhente oplysninger, som gør det muligt for dem at forbinde adresser vedrørende virtuelle valutaer med indehaveren af den virtuelle valuta. Desuden bør muligheden for at tillade brugere på frivillig basis at fremsætte en egenerklæring over for udpegede myndigheder undersøges nærmere.

(10) Virtuelle valutaer bør ikke forveksles med elektroniske penge som defineret i artikel 2, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF[5)], med det bredere begreb »midler« som defineret i artikel 4, nr. 25), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366[6)], eller med pengeværdi lagret i instrumenter, der er undtaget som anført i artikel 3, litra k) og l), i direktiv (EU) 2015/2366, eller med in-game-valutaer, der udelukkende kan anvendes inden for et specifikt spillemiljø. Selv om virtuelle valutaer ofte kan anvendes som et betalingsmiddel, kan de også anvendes til andre formål og finde bredere anvendelser, f.eks. som vekslingsmidler, til investeringsformål, som værdilagringsprodukter eller til brug i onlinekasinoer. Formålet med nærværende direktiv er at dække alle anvendelsesmuligheder for virtuelle valutaer.

(11) Lokale valutaer, også kendt som supplerende valutaer, som anvendes i meget begrænsede netværk, f.eks. en by eller region, og af et begrænset antal brugere, bør ikke betragtes som værende virtuelle valutaer.

(12) Forretningsforbindelser eller transaktioner, der involverer højrisikotredjelande, bør begrænses, når der identificeres væsentlige svagheder i ordningen for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i det pågældende tredjeland, medmindre der træffes passende yderligere afhjælpende foranstaltninger eller modforanstaltninger. I forbindelse med sådanne højrisikosager og sådanne forretningsforbindelser eller transaktioner bør medlemsstaterne pålægge forpligtede enheder at gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer for at styre og begrænse disse risici. Derfor beslutter den enkelte medlemsstat på nationalt plan, hvilken type skærpede kundekendskabsprocedurer, der skal gennemføres med hensyn til højrisikotredjelande. Medlemsstaternes forskellige tilgange skaber svage punkter i forvaltningen af forretningsforbindelser med højrisikotredjelande, som Kommissionen har identificeret. Det er vigtigt at forbedre effektiviteten af den liste over højrisikotredjelande, som Kommissionen har opstillet, ved at sørge for en harmoniseret behandling af de pågældende lande på EU-plan. Denne harmoniserede tilgang bør primært fokusere på skærpede kundekendskabsprocedurer, når sådanne foranstaltninger ikke allerede er påkrævet i henhold til national ret. I overensstemmelse med internationale forpligtelser bør medlemsstaterne have mulighed for at kræve, at forpligtede enheder i givet fald træffer yderligere afhjælpende foranstaltninger som supplement til de skærpede kundekendskabsprocedurer i overensstemmelse med en risikobaseret tilgang og under hensyntagen til de specifikke omstændigheder i forretningsforhold eller transaktioner. Internationale organisationer og standardsættere med kompetence inden for forebyggelse af hvidvask af penge og bekæmpelse af finansiering af terrorisme kan opfordre til, at der anvendes passende modforanstaltninger for at beskytte det internationale finansielle system mod vedvarende og betydelige risici vedrørende hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som hidrører fra visse lande. Medlemsstaterne bør endvidere kræve, at forpligtede enheder træffer supplerende afhjælpende foranstaltninger over for højrisikotredjelande, som Kommissionen har identificeret, ved at tage hensyn til opfordringer til at træffe modforanstaltninger og anbefalinger fra eksempelvis FATF og forpligtelser i henhold til internationale aftaler.

(13) I lyset af at de trusler og den sårbarhed, som hvidvask af penge og finansiering af terrorisme medfører, til stadighed ændrer sig, bør Unionen anlægge en integreret tilgang i forbindelse med, om de nationale ordninger for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme overholder kravene på EU-plan, ved at tage hensyn til en effektivitetsvurdering af de pågældende nationale ordninger. Med henblik på at overvåge, at EU-kravene indarbejdes korrekt i nationale ordninger for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, at disse krav reelt gennemføres, og at det lykkes med disse

krav at opnå en effektivt forbyggende ramme, bør Kommissionen basere sin vurdering på de nationale ordninger for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, uden at dette bør berøre vurderinger, der gennemføres af internationale organisationer og standardsættere med kompetence inden for forebyggelse af hvidvask af penge og bekæmpelse af finansiering af terrorisme, f.eks. FATF eller Ekspertkomitéen for Evaluering af Foranstaltninger til Bekæmpelse af hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme.

(14) Generelle forudbetalte kort har lovlige anvendelsesformål og udgør et instrument, der bidrager til social og finansiel inklusion. Anonyme forudbetalte kort er imidlertid lette at anvende til finansiering af terrorangreb og terrorlogistik. Derfor er det afgørende at afskære terrorister fra denne form for finansiering af deres aktioner ved yderligere at sænke de grænser og maksimumbeløb, under hvilke forpligtede enheder har lov at undlade at gennemføre visse kundekendskabsprocedurer i medfør af direktiv (EU) 2015/849. Det er derfor afgørende at sænke de nuværende grænser for generelle anonyme forudbetalte kort og at identificere kunden i forbindelse med fjernbetalingstransaktioner, når transaktionsbeløbet overstiger 50 EUR, samtidig med at der tages behørigt hensyn til forbrugernes behov for at anvende generelle forudbetalte instrumenter og til, at brugen af sådanne instrumenter til at fremme social og finansiel inklusion ikke hindres.

(15) Brugen af anonyme forudbetalte kort udstedt i Unionen er i alt væsentligt begrænset til Unionens område, men det er ikke altid tilfældet med tilsvarende kort udstedt i tredjelande. Derfor er det vigtigt at sikre, at anonyme forudbetalte kort udstedt uden for Unionen kun kan anvendes i Unionen, hvis de kan anses for at opfylde krav svarende til kravene i EU-retten. Denne bestemmelse bør vedtages under fuld overholdelse af Unionens internationale handelsforpligtelser, navnlig bestemmelserne i den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser.

(16) FIU'er spiller en vigtig rolle med hensyn til at identificere terrornetværks finansielle transaktioner, navnlig de grænseoverskridende, og med hensyn til at opdage deres finansielle støtter. Finansielle efterretninger kan være af afgørende betydning for afdækning af aktiviteter, der letter terrorhandlinger og terrororganisationers netværk og systemer. På grund af manglende forskriftsmæssige internationale standarder er der fortsat betydelige forskelle på, hvilke opgaver, kompetencer og beføjelser FIU'er er tillagt. Medlemsstaterne bør bestræbe sig på at sikre en mere effektiv og koordineret tilgang til håndtering af finansielle efterforskninger i forbindelse med terrorisme, herunder efterforskninger der vedrører misbrug af virtuelle valutaer. De nuværende forskelle bør dog ikke påvirke den enkelte FIU's virksomhed, navnlig dens evne til at udarbejde præventive analyser til støtte for alle myndigheder med ansvar for efterretning, efterforskning og retlige anliggender samt internationalt samarbejde. FIU'er bør i forbindelse med udøvelsen af deres opgaver have adgang til oplysninger og være i stand til at udveksle dem uhindret, herunder gennem passende samarbejde med retshåndhævende myndigheder. I alle tilfælde af mistanke om kriminalitet, og navnlig i tilfælde, der involverer finansiering af terrorisme, bør informationsstrømmene være direkte, hurtige og uden unødig forsinkelse. Derfor er det afgørende at øge FIU'ernes effektivitet yderligere ved at bringe klarhed over deres beføjelser og samarbejdet mellem dem.

(17) FIU'er bør fra alle forpligtede enheder kunne indhente alle nødvendige oplysninger af relevans for deres opgaver. Uhindret adgang for dem til oplysninger er afgørende for at sikre, at pengestrømme kan spores behørigt, og at ulovlige netværk og strømme opdages på et tidligt stadium. FIU'ernes behov for at indhente yderligere oplysninger fra forpligtede enheder på grundlag af en mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, kan være udløst af en forudgående indberetning til FIU'en af en mistænkelig transaktion, men kan også udløses af andre mekanismer, f.eks. FIU'ens egen undersøgelse, efterretninger fra kompetente myndigheder eller oplysninger fra en anden FIU. FIU'er bør derfor som led i deres opgaver kunne indhente oplysninger fra enhver forpligtet enhed, også uden en forudgående indberetning. Dette omfatter ikke vilkårlige oplysningsanmodninger til de forpligtede enheder inden for

rammerne af FIU'ens analyse, men kun anmodninger om oplysninger baseret på tilstrækkeligt veldefinerede betingelser. En FIU bør også kunne indhente sådanne oplysninger på anmodning af en anden FIU i Unionen og kunne udveksle oplysningerne med den anmodende FIU.

(18) Formålet med FIU'en er at indsamle og analysere de oplysninger, den modtager, med henblik på at påvise forbindelser mellem mistænkelige transaktioner og underliggende kriminelle aktiviteter for at forebygge og bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og at videreformidle analyseresultaterne sammen med supplerende oplysninger til de kompetente myndigheder, når der er begrundet mistanke om hvidvask af penge, hertil knyttede underliggende forbrydelser eller finansiering af terrorisme. En FIU bør ikke afholde sig fra eller nægte at udveksle oplysninger med en anden FIU, hverken spontant eller efter anmodning, på grundlag af f.eks. manglende identifikation af en tilknyttet underliggende forbrydelse, særlige bestemmelser i national strafferet og forskelle i definitionerne af tilknyttede underliggende forbrydelser eller manglende henvisning til bestemte tilknyttede underliggende forbrydelser. En FIU bør ligeledes give sit forudgående samtykke til en anden FIU til at fremsende oplysningerne til de kompetente myndigheder uanset typen af eventuelle tilknyttede underliggende forbrydelser med henblik på at gøre det muligt at gennemføre formidlingsfunktionen på en effektiv måde. FIU'erne har rapporteret, at de forskelle i de nationale definitioner af visse underliggende forbrydelser, såsom skatteforbrydelser, der ikke er harmoniseret i EU-retten, har ført til vanskeligheder i forbindelse med udvekslingen af oplysninger. Sådanne forskelle bør ikke hindre den gensidige udveksling, formidlingen til kompetente myndigheder og anvendelsen af disse oplysninger som defineret i dette direktiv. FIU'er bør hurtigt, konstruktivt og effektivt sikre det bredest mulige internationale samarbejde med tredjelandes FIU'er i relation til hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser og finansiering af terrorisme i overensstemmelse med anbefalingerne fra FATF og Egmontprincipperne for udveksling af oplysninger mellem finansielle efterretningsenheder.

(19) Oplysninger af tilsynsmæssig karakter i relation til kredit- og finansieringsinstitutter, såsom oplysninger om bestyrelsesmedlemmers og aktionærers egnethed og hæderlighed, om de interne kontrolmekanismer, om forvaltningen eller compliance- og risikostyringen er ofte en nødvendig forudsætning for at kunne foretage et passende tilsyn vedrørende bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme med sådanne institutter. Tilsvarende er oplysninger vedrørende bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme også vigtige for det finansielle tilsyn med sådanne institutter. Derfor bør udvekslingen af fortrolige oplysninger og samarbejde mellem kompetente myndigheder for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der fører tilsyn med kredit- og finansieringsinstitutterne, og finansielle tilsynsmyndigheder ikke hæmmes af juridisk usikkerhed, der kan opstå som følge af mangel på udtrykkelige bestemmelser på området. En præcisering af den retlige ramme er endnu mere vigtig, da den finansielle tilsynsopgave i en række tilfælde er blevet pålagt myndigheder, der ikke fører tilsyn med bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, såsom Den Europæiske Centralbank (ECB).

(20) Når FIU'er og andre kompetente myndigheders adgang til oplysninger om indehavere af navnlig anonyme bankkonti, betalingskonti og deponeringsbokse forsinkes, vanskeliggør det opdagelsen af overførsler af midler med forbindelse til terrorisme. Nationale data, som muliggør identifikation af bankkonti og betalingskonti og deponeringsbokse tilhørende enkeltpersoner, er fragmenterede, og FIU'er og andre kompetente myndigheder har derfor ikke rettidig adgang til dem. Derfor er det afgørende at oprette centrale automatiske mekanismer, f.eks. et register eller system for dataudtræk, i alle medlemsstater som et effektivt middel til at skaffe rettidig adgang til identitetsoplysninger om bankkonto- og betalingskontohavere og deponeringsbokse, deres mellemmænd, og de reelle ejere. Ved anvendelsen af bestemmelserne om adgang er det hensigtsmæssigt at anvende allerede eksisterende mekanismer, forudsat at de nationale FIU'er kan få hurtig og ufiltreret adgang til de oplysninger, de anmoder om. Medlemsstaterne bør

overveje at tilføre sådanne mekanismer andre oplysninger, som anses for at være nødvendige og forholdsmæssige, for at sikre en mere effektiv begrænsning af risici vedrørende hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Der bør sikres fuld fortrolighed med hensyn til anmodninger og de hermed forbundne oplysninger af FIU'er og andre kompetente myndigheder, som ikke er ansvarlige for retsforfølgning.

(21) Af hensyn til privatlivets fred og beskyttelsen af personoplysninger bør det minimum af oplysninger, der er nødvendige for at kunne gennemføre efterforskning af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, lagres i centrale automatiske mekanismer for banker og betalingskonti, såsom registre eller systemer for dataudtræk. Det bør være muligt for medlemsstaterne at fastsætte, hvilke data det er hensigtsmæssigt og rimeligt at indsamle, under hensyntagen til de eksisterende systemer og retlige traditioner, der muliggør en meningsfuld identifikation af de reelle ejere. Når medlemsstaterne gennemfører bestemmelser vedrørende disse mekanismer, bør de fastsætte opbevaringsperioder svarende til perioden for opbevaring af den dokumentation og de oplysninger, der er indhentet inden for rammerne af kundekendskabsprocedurer. Det bør være muligt for medlemsstaterne at forlænge opbevaringsperioden ved lov, uden at dette kræver, at der træffes afgørelse herom fra sag til sag. Opbevaringsperioden bør højst kunne forlænges med yderligere fem år. Denne periode bør ikke berøre national ret, som fastsætter andre krav til datalagring, og som tillader, at der træffes afgørelse herom fra sag til sag med henblik på at lette strafferetlige eller administrative procedurer. Adgang til disse mekanismer bør kun gives, i det omfang det er nødvendigt (»need-to-know«).

(22) Præcis identifikation og kontrol af oplysninger om fysiske og juridiske personer er afgørende for at bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Den seneste teknologiske udvikling inden for digitalisering af transaktioner og betalinger muliggør sikker fjernidentifikation eller elektronisk identifikation. Der bør tages hensyn til disse identifikationsmidler, jf. Europa-Parlaments og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014[7)], særlig med hensyn til anmeldte elektroniske identifikationsordninger og måder, hvorpå der sikres grænseoverskridende retlig anerkendelse, og som indeholder værktøjer på højt niveau samt fastsætter benchmarks, som identifikationsmetoderne på nationalt plan kan kontrolleres i forhold til. Derudover kan der tages højde for andre sikre fjernidentifikationsprocesser eller elektroniske identifikationsprocesser, som er reguleret, anerkendt, godkendt eller accepteret på nationalt plan af den kompetente nationale myndighed. Hvor det er relevant, bør der ligeledes i identifikationsprocessen tages højde for anerkendelsen af elektroniske dokumenter og tillidstjenester som fastsat i forordning (EU) nr. 910/2014. Der bør tages hensyn til princippet om teknologineutralitet ved anvendelsen af dette direktiv.

(23) Med henblik på at identificere politisk udsatte personer i Unionen bør medlemsstaterne udarbejde lister, som angiver de specifikke funktioner, der i henhold til nationale love og administrative bestemmelser udgør højerestående offentlige hverv. Medlemsstaterne bør anmode hver international organisation, der er akkrediteret på deres område, om at udarbejde og ajourføre en liste over højerestående offentlige hverv inden for den pågældende internationale organisation.

(24) Fremgangsmåden ved kontrol af eksisterende kunder inden for de nuværende rammer er risikobaseret. På grund af den højere risiko for hvidvask af penge, finansiering af terrorisme og tilknyttede underliggende forbrydelser i forbindelse med visse mellemliggende strukturer gør denne fremgangsmåde det måske ikke muligt at opdage og vurdere risici rettidigt. Derfor er det vigtigt at sikre, at visse klart angivne kategorier af eksisterende kunder også overvåges regelmæssigt.

(25) Medlemsstaterne er på nuværende tidspunkt forpligtede til at sikre, at selskaber og andre juridiske enheder, som er etableret på deres område, indhenter og opbevarer passende, nøjagtige og aktuelle oplysninger om deres reelle ejerskab. Nøjagtige og opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer. Det globalt forbundne finansielle system gør det muligt at skjule midler og flytte dem rundt i verden, og den

mulighed har personer, der hvidvasker penge eller finansierer terrorisme, og andre kriminelle i stigende grad benyttet sig af.

(26) Det bør afklares, hvilken specifik faktor der afgør, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for overvågningen og registreringen af oplysninger om reelt ejerskab af truster og lignende juridiske arrangementer. På grund af forskelle i medlemsstaternes retssystemer er visse truster og lignende juridiske arrangementer ikke overvåget eller registreret nogetsteds i Unionen. Oplysninger om reelt ejerskab af truster og lignende juridiske arrangementer bør registreres, hvor forvalterne af truster og personer, der varetager tilsvarende stillinger i lignende juridiske arrangementer, har hjemsted, eller hvor de har bopæl. Med henblik på at sikre effektiv overvågning og registrering af oplysninger om reelt ejerskab af truster og lignende juridiske arrangementer er det også nødvendigt, at medlemsstaterne samarbejder med hinanden. En sammenkobling af medlemsstaternes registre over reelle ejere af truster og lignende juridiske arrangementer vil gøre disse oplysninger tilgængelige, og vil også sikre, at flere registreringer af den samme trust og det samme lignende juridiske arrangement undgås i Unionen.

(27) De regler, der finder anvendelse på truster og lignende juridiske arrangementer for så vidt angår adgang til oplysninger om deres reelle ejere, bør være sammenlignelige med de tilsvarende regler, der finder anvendelse på selskaber og andre juridiske enheder. På grund af den brede vifte af typer af truster, som findes i Unionen i dag, sammenholdt med en endnu større variation af lignende juridiske arrangementer, bør afgørelsen om, hvorvidt en trust eller et lignende juridisk arrangement er sammenlignelig med selskaber og andre juridiske enheder eller ej, træffes af medlemsstaterne. Formålet med national ret til gennemførelse af disse bestemmelser bør være at forhindre anvendelsen af truster eller lignende juridiske arrangementer til hvidvask af penge, finansiering af terrorisme eller tilknyttede underliggende forbrydelser.

(28) Med hensyn til de forskellige karakteristika ved truster og lignende juridiske arrangementer bør medlemsstaterne være i stand til i henhold til national ret og i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne at fastlægge graden af gennemsigtighed med hensyn til truster og lignende juridiske arrangementer, der ikke er sammenlignelige med selskaber og andre juridiske enheder. De dermed forbundne risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme kan variere afhængigt af de særlige karakteristika ved typen af trusten eller det lignende juridiske arrangement, og forståelsen af disse risici kan udvikle sig over tid, f.eks. som et resultat af de nationale og supranationale risikovurderinger. Medlemsstaterne bør derfor have mulighed for at fastsætte bestemmelser om udvidet adgang til oplysninger om reelt ejerskab af truster og lignende juridiske arrangementer, hvis sådan adgang udgør en nødvendig og forholdsmæssig foranstaltning med det legitime mål at forebygge anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Ved fastsættelsen af graden af gennemsigtighed for så vidt angår oplysninger om det reelle ejerskab af sådanne truster eller lignende juridiske arrangementer bør medlemsstaterne tage behørigt hensyn til beskyttelsen af fysiske personers grundlæggende rettigheder, navnlig retten til privatlivets fred og beskyttelse af personoplysninger. Adgang til oplysninger om det reelle ejerskab af truster og lignende juridiske arrangementer bør gives til enhver person, der kan godtgøre at have en legitim interesse. Adgang bør også gives til enhver person, der indgiver en skriftlig anmodning i relation til en trust eller et lignende juridisk arrangement, der råder over eller har bestemmende indflydelse i ethvert selskab eller enhver anden juridisk enhed etableret uden for Unionen, gennem direkte eller indirekte ejerskab, herunder via beholdninger af ihændehaveraktier eller ved at udøve kontrol på anden vis. Kriterierne og betingelserne for at imødekomme anmodninger om adgang til oplysninger om reelt ejerskab af truster og lignende juridiske arrangementer bør være tilstrækkelig præcise og i overensstemmelse med målene for dette direktiv. Det bør være muligt for medlemsstaterne at afvise en skriftlig anmodning, hvis der er begrundet mistanke om, at den skriftlige anmodning ikke er i overensstemmelse med dette direktivs formål.

(29) Med henblik på at sikre retssikkerhed og lige vilkår er det af afgørende betydning, at det klart fastsættes, hvilke juridiske arrangementer i hele Unionen der som følge af deres funktioner eller struktur bør anses for at svare til truster. De enkelte medlemsstater bør derfor pålægges at identificere de truster, såfremt de er anerkendt efter national ret, og lignende juridiske arrangementer, der kan oprettes i henhold til den pågældende medlemsstats nationale lovgivningsramme eller sædvane, og som har en struktur eller funktion, der svarer til truster, såsom muligheden for at adskille eller afbryde det juridiske ejerskab fra det reelle ejerskab af aktiver. Medlemsstaterne bør derefter underrette Kommissionen om de forskellige kategorier og beskrivelser af karakteristika samt navnene på, og hvor det er relevant, retsgrundlaget for disse truster og lignende juridiske arrangementer med henblik på offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende, således at det bliver muligt for andre medlemsstater at identificere disse. Der bør tages hensyn til, at truster og lignende juridiske arrangementer kan have forskellige juridiske karakteristika i hele Unionen. Når de særlige karakteristika ved en trust eller et lignende juridisk arrangement med hensyn til struktur eller funktioner er sammenlignelige med de særlige karakteristika ved selskaber og andre juridiske enheder, ville offentlig adgang til oplysninger om reelt ejerskab bidrage til at bekæmpe misbrug af truster og lignende juridiske arrangementer på samme måde, som den offentlige adgang kan bidrage til at forebygge misbrug af selskaber og andre juridiske enheder til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

(30) Offentlig adgang til oplysninger om reelt ejerskab giver civilsamfundet, herunder pressen eller civilsamfundsorganisationer, bedre mulighed for at kontrollere oplysninger, og bidrager til at bevare tilliden til integriteten i forretningstransaktioner og det finansielle system. En sådan adgang kan bidrage til at bekæmpe misbrug af selskaber og andre juridiske enheder og juridiske arrangementer til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, både ved at være til hjælp for efterforskningen og via indvirkningen på ry og omdømme, idet enhver, der overvejer at indgå i transaktioner, kan få kendskab til de reelle ejere. En sådan adgang fremmer også rettidig og effektiv tilgængelighed af oplysninger for finansieringsinstitutter og myndigheder, herunder myndigheder i tredjelande, som er involveret i bekæmpelsen af sådanne lovovertrædelser. Adgangen til disse oplysninger ville også bidrage til efterforskninger om hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser og finansiering af terrorisme.

(31) Investorers og den brede offentligheds tillid til de finansielle markeder afhænger i vid udstrækning af, om der findes præcise regler for offentliggørelse, som skaber gennemsigtighed vedrørende selskabers reelle ejerskab og kontrolstrukturer. Det gælder i særlig grad i selskabsledelsessystemer, som er kendetegnede ved koncentreret ejerskab, f.eks. det, der findes i Unionen. På den ene side kan store investorer med betydelige stemme- og pengestrømsrettigheder virke befordrende for langsigtet vækst og virksomhedens resultater. På den anden side kan reelle ejere, der takket være store stemmeandele har bestemmende indflydelse, have et incitament til at aflede selskabsaktiver og udnytte muligheder for personlig vinding på bekostning af minoritetsinvestorer. Den potentielle øgning af tilliden til de finansielle markeder bør betragtes som en positiv bivirkning og ikke som selve formålet med at øge gennemsigtigheden, som er at skabe et miljø, der er mindre tilbøjeligt til at blive anvendt til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

(32) Investorers og den brede offentligheds tillid til de finansielle markeder afhænger i vid udstrækning af, om der findes præcise regler for offentliggørelse, som skaber gennemsigtighed vedrørende selskabers og andre juridiske enheders samt visse typer af trusters og lignende juridiske arrangementers reelle ejerskab og kontrolstrukturer. Medlemsstaterne bør derfor give adgang til oplysninger om reelt ejerskab på en tilstrækkelig sammenhængende og koordineret måde gennem fastlæggelse af klare regler for offentlig adgang, således at tredjeparter får mulighed for over alt i Unionen at fastslå, hvem der er de reelle ejere af selskaber og andre juridiske enheder samt af visse typer truster og lignende juridiske arrangementer.

(33) Derfor bør medlemsstaterne sikre adgang til oplysninger om selskaber og andre juridiske enheders reelle ejerskab på en tilstrækkelig sammenhængende og koordineret måde, gennem centrale registre over oplysninger om reelt ejerskab, med opstilling af klare regler for offentlighedens adgang, således at tredjeparter over alt i Unionen er i stand til at fastslå, hvem der er de reelle ejere af selskaber og andre juridiske enheder. Det er afgørende, at der også fastlægges en sammenhængende retlig ramme, der sikrer bedre adgang til oplysninger om det reelle ejerskab af truster og lignende juridiske arrangementer, når de først er blevet registreret i Unionen. De regler, der finder anvendelse på truster og lignende juridiske arrangementer for så vidt angår adgangen til oplysninger om deres reelle ejerskab, bør være sammenlignelige med de tilsvarende regler, der finder anvendelse på selskaber og andre juridiske enheder.

(34) Under alle omstændigheder bør der såvel med hensyn til selskaber og andre juridiske enheder som med hensyn til truster og lignende juridiske arrangementer tilstræbes en rimelig balance, navnlig mellem på den ene side den generelle samfundsinteresse i forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og på den anden side de registreredes grundlæggende rettigheder. De datasæt, der skal gøres offentligt tilgængelige, bør være afgrænsede, klart og udtømmende definerede og af generel art, så den potentielle skade for de reelle ejere minimeres. De oplysninger, der gøres offentligt tilgængelige, bør samtidig ikke adskille sig markant fra de data, som i dag indsamles. Med henblik på at begrænse indgrebet i retten til respekt for privatlivet i almindelighed og til beskyttelse af personoplysninger i særdeleshed bør de pågældende oplysninger primært vedrøre status for de reelle ejere af selskaber og andre juridiske enheder og af truster og lignende juridiske arrangementer og bør udelukkende vedrøre det økonomiske aktivitetsområde, hvor de reelle ejere er aktive. I tilfælde, hvor den øverste leder alene er blevet udpeget som den reelle ejer ex officio, og ikke som følge af ejerandele eller udøvelse af kontrol ved hjælp af andre midler, bør dette klart fremgå af registrene. Med hensyn til oplysninger om reelle ejere kan medlemsstaterne fastsætte bestemmelser om, at oplysninger om statsborgerskab skal indgå i det centrale register, navnlig for reelle ejere, der ikke har statsborgerskab i den pågældende medlemsstat. Med henblik på at lette procedurerne, og eftersom langt størstedelen af de reelle ejere vil være statsborgere i den stat, som fører det centrale register, kan medlemsstaterne antage, at den reelle ejer er statsborger i den pågældende stat, medmindre andet er anført.

(35) Den øgede offentlige kontrol vil bidrage til at forebygge misbrug af juridiske enheder og juridiske arrangementer, herunder skatteundgåelse. Derfor er det afgørende, at oplysninger om reelt ejerskab fortsat er tilgængelige gennem de nationale registre og gennem registersammenkoblingssystemet i mindst fem år efter, at grundene til registrering af oplysninger om det reelle ejerskab af trusten eller det lignende juridisk arrangement er ophørt med at eksistere. Medlemsstaterne bør dog ved lov kunne fastsætte bestemmelser om behandling af oplysninger om reelt ejerskab, herunder af personoplysninger, til andre formål, hvis en sådan behandling opfylder et formål i samfundets interesse og udgør en i et demokratisk samfund nødvendig foranstaltning, der står i rimeligt forhold til det legitime mål, der forfølges.

(36) Desuden bør det være muligt for medlemsstaterne med henblik på en velafbalanceret og forholdsmæssig tilgang og for at garantere retten til respekt for privatlivet og til beskyttelse af personoplysninger under ekstraordinære omstændigheder at tillade undtagelser fra kravet om offentliggørelse gennem registrene af oplysninger om reelt ejerskab og fra retten til adgang til sådanne oplysninger, hvis oplysningerne ville udsætte den reelle ejer for en uforholdsmæssigt stor risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, andre former for afpresning, chikane, vold eller intimidering. Medlemsstaterne bør også have mulighed for at kræve onlineregistrering med henblik på at identificere enhver person, der anmoder om oplysninger fra registret, samt betaling af et gebyr for at få adgang til oplysningerne i registret.

(37) Sammenkoblingen af medlemsstaternes centrale registre indeholdende oplysninger om reelt ejerskab gennem den europæiske centrale platform, som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132[8)], nødvendiggør koordinering af nationale systemer med forskellige tekniske karakteri-

stika. Dette indebærer vedtagelse af tekniske foranstaltninger og specifikationer, der skal tage hensyn til forskelle mellem registrene. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af nærværende direktiv bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at behandle sådanne tekniske og operationelle spørgsmål. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011[9)]. Medlemsstaterne bør under alle omstændigheder inddrages i hele systemets funktion gennem en regelmæssig dialog mellem Kommissionen og medlemsstaternes repræsentanter om spørgsmålene vedrørende driften af systemet og videreudviklingen heraf.

(38) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679[10)] finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger i medfør af dette direktiv. Heraf følger, at fysiske personer, hvis personoplysninger opbevares i nationale registre som reelle ejere, bør oplyses herom. Desuden bør kun personoplysninger, som er ajourførte og vedrører de reelle ejere, gøres tilgængelige, og de pågældende reelle ejere bør oplyses om deres rettigheder i henhold til den gældende retlige EU-databeskyttelsesramme, jf. forordning (EU) 2016/679 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680[11)], og om de procedurer, der finder anvendelse for udøvelse af disse rettigheder. Medlemsstaterne kan med henblik på at forhindre misbrug af oplysningerne i registrene og for at skabe ligevægt i forhold til reelle ejeres rettigheder desuden finde det hensigtsmæssigt at overveje at stille oplysningerne vedrørende den anmodende person sammen med oplysninger om retsgrundlaget for vedkommendes anmodning til rådighed for den reelle ejer.

(39) I tilfælde af, at indberetninger vedrørende uoverensstemmelser fra FIU'er og kompetente myndigheder ville skade en igangværende efterforskning, bør FIU'erne eller de kompetente myndigheder udskyde indberetningen af uoverensstemmelsen til det øjeblik, hvor årsagerne til den manglende indberetning ophører. FIU'erne og de kompetente myndigheder bør endvidere ikke indberette en eventuel uoverensstemmelse, såfremt en sådan indberetning ville være i strid med en bestemmelse om fortrolighed i national ret eller ville udgøre en overtrædelse af forbuddet mod »tipping off«.

(40) Dette direktiv berører ikke beskyttelsen af personoplysninger, som kompetente myndigheder behandler i henhold til direktiv (EU) 2016/680.

(41) Adgang til oplysninger og definitionen af legitim interesse bør være reguleret af lovgivningen i den medlemsstat, hvor forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, er etableret eller har bopæl. Hvis forvalteren af trusten eller personen med en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement ikke er etableret eller ikke har bopæl i en medlemsstat, bør adgang til oplysninger og definitionen af legitim interesse være reguleret af lovgivningen i den medlemsstat, hvor oplysningerne om det reelle ejerskab af trusten eller af det lignende juridiske arrangement er registreret i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv.

(42) Medlemsstaterne bør i national ret fastlægge en definition af legitim interesse, både som et generelt begreb og som et kriterium for at få adgang til oplysninger om reelt ejerskab. Disse definitioner bør navnlig ikke begrænse begrebet legitim interesse til verserende administrative eller juridiske procedurer og bør, hvor det er relevant, gøre det muligt at tage hensyn til det forebyggende arbejde på området for bekæmpelse af hvidvask af penge, finansiering af terrorisme og tilknyttede underliggende forbrydelser, der gennemføres af NGO'er og undersøgende journalister. Når sammenkoblingen af medlemsstaternes registre over reelle ejere er gennemført, bør der bevilges såvel national som grænseoverskridende adgang til hver medlemsstats register på grundlag af definitionen af legitim interesse i den medlemsstat, hvor oplysningerne om det reelle ejerskab af trusten eller af det lignende juridiske arrangement er registreret i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv, i overensstemmelse med en afgørelse truffet af de relevante myndigheder i den pågældende medlemsstat. I forhold til medlemsstaternes registre over reelt

ejerskab bør medlemsstaterne også have mulighed for at oprette klagemekanismer mod afgørelser, der bevilger eller nægter adgang til oplysninger om reelt ejerskab. Med henblik på at sikre ensartet og effektiv registrering og udveksling af oplysninger bør medlemsstaterne sikre, at deres myndighed med ansvar for registret over oplysninger om reelt ejerskab af truster og lignende juridiske arrangementer samarbejder med de tilsvarende myndigheder i de øvrige medlemsstater, herunder deler oplysninger vedrørende truster og lignende juridiske arrangementer, der er reguleret af lovgivningen i en medlemsstat og forvaltet i en anden medlemsstat.

(43) Grænseoverskridende korrespondentforbindelser med et respondentinstitut fra et tredjeland er karakteriseret ved deres igangværende, repetitive natur. Det følger heraf, at medlemsstaterne, samtidig med at de kræver, at der vedtages skærpede kundekendskabsprocedurer i denne særlige sammenhæng, bør tage hensyn til, at korrespondentforbindelser ikke omfatter enkeltstående transaktioner eller den blotte udveksling af beskedfunktioner. I erkendelse af, at ikke alle grænseoverskridende tjenesteydelser fra korrespondentbankforbindelser frembyder den samme grad af risiko for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme kan intensiteten af de i dette direktiv fastsatte foranstaltninger bestemmes ved at anvende principperne om risikobaseret tilgang og foregriber ikke graden af risiko for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som er forbundet med det finansielle respondentinstitut.

(44) Det er vigtigt at sikre, at forpligtede enheder gennemfører reglerne om bekæmpelse af hvidvask af penge og af finansiering af terrorisme korrekt. I den sammenhæng bør medlemsstaterne styrke den rolle, som spilles af de offentlige myndigheder, der er udpeget som kompetente myndigheder med ansvar for at bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, herunder FIU'erne, de myndigheder, der har til opgave at efterforske eller retsforfølge hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser og finansiering af terrorisme og at spore og beslaglægge eller indefryse og konfiskere kriminelle aktiver, myndigheder, der modtager rapporter om grænseoverskridende transport af valuta og ihændehaverpapirer, samt myndigheder, der har ansvar for tilsyn eller overvågning med henblik på at sikre forpligtede enheders regeloverholdelse. Medlemsstaterne bør styrke den rolle, der spilles af andre relevante myndigheder, herunder korruptionsbekæmpende myndigheder og skattemyndigheder.

(45) Medlemsstaterne bør sikre et effektivt og uvildigt tilsyn med alle forpligtede enheder, fortrinsvis foretaget af offentlige myndigheder gennem en separat og uafhængig national regulerings- eller tilsynsmyndighed.

(46) Kriminelle flytter uretmæssigt udbytte gennem talrige finansielle mellemmænd for at undgå at blive opdaget, Det er derfor vigtigt at sætte finansierings- og kreditinstitutter i stand til ikke kun at udveksle oplysninger mellem koncernmedlemmer, men også med andre kredit- og finansieringsinstitutter, under behørig hensyntagen til de i national ret fastsatte databeskyttelsesregler.

(47) Kompetente myndigheder, der fører tilsyn med forpligtede enheders overholdelse af dette direktiv, bør være i stand til at samarbejde og udveksle fortrolige oplysninger, uanset deres art eller status. Med henblik herpå bør sådanne kompetente myndigheder have et tilstrækkeligt retsgrundlag for udveksling af fortrolige oplysninger og samarbejde mellem de kompetente tilsynsmyndigheder for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, og de finansielle tilsynsmyndigheder bør ikke utilsigtet hæmmes af juridisk usikkerhed, der kan skyldes manglen på udtrykkelige bestemmelser på området. Overvågningen af den effektive gennemførelse af koncernpolitik om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme bør ske i overensstemmelse med de principper og retningslinjer om konsolideret tilsyn, som er fastsat i den relevante europæiske sektorspecifikke lovgivning.

(48) Udveksling af oplysninger og levering af bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder er af afgørende betydning med henblik på dette direktiv. Medlemsstaterne bør følgelig ikke forbyde eller

opstille urimelige eller unødigt restriktive betingelser for denne udveksling af oplysninger og levering af bistand.

(49) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter[12)] har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.

(50) Målet for dette direktiv, nemlig at beskytte det finansielle system ved at forebygge, opdage og efterforske hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, da individuelle foranstaltninger vedtaget af medlemsstaterne til beskyttelse af deres finansielle systemer kan være uforenelige med det indre markeds funktion og med retsstatens og Unionens fundamentale retsgrundsætninger, men kan på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(51) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«), navnlig retten til respekt for privatliv og familieliv (chartrets artikel 7), retten til beskyttelse af personoplysninger (chartrets artikel 8) og friheden til at oprette og drive egen virksomhed (chartrets artikel 16).

(52) Ved udarbejdelsen af en rapport, der evaluerer gennemførelsen af dette direktiv, bør Kommissionen tage behørigt hensyn til overholdelsen af de grundlæggende rettigheder og principper, som anerkendes i chartret.

(53) På grund af behovet for straks at gennemføre foranstaltninger, som er vedtaget med henblik på at styrke Unionens regler for forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, og for at opfylde det tilsagn, som medlemsstaterne har givet, om hurtigt at gennemføre direktiv (EU) 2015/849, bør ændringerne af direktiv (EU) 2015/849 gennemføres i national ret senest den 10. januar 2020. Medlemsstaterne bør oprette registre over det reelle ejerskab af selskaber og andre juridiske enheder senest den 10. januar 2020 og for så vidt angår truster og lignende juridiske arrangementer senest den 10. marts 2020. Centrale registre bør sammenkobles gennem den europæiske centrale platform senest den 10. marts 2021. Medlemsstaterne bør oprette centrale automatiske mekanismer, som muliggør identifikation af indehavere af bank- og betalingskonti og deponeringsbokse, senest den 10. september 2020.

(54) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001[13)] og afgav en udtalelse den 2. februar 2017[14)].

(55) Direktiv (EU) 2015/849 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv (EU) 2015/849

Direktiv (EU) 2015/849 ændres således:
1) Artikel 2, stk. 1, nr. 3), ændres således:

a) Litra a) affattes således:
»a) revisorer, eksterne regnskabssagkyndige og skatterådgivere, og enhver anden person, der forpligter sig til at yde, enten direkte eller ved hjælp af andre personer, som denne anden person har tilknytning til, materiel hjælp, bistand eller rådgivning om skatteanliggender som vigtigste forretnings- eller erhvervsmæssige virksomhed«
b) Litra d) affattes således:
»d) ejendomsmæglere, herunder når de optræder som mellemmænd i forbindelse med udlejning af fast ejendom, men kun i relation til transaktioner, for hvilke den månedlige leje beløber sig til 10 000 EUR eller derover«
c) Følgende litraer tilføjes:
»g) udbydere af valutaveksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer
h) udbydere af virtuelle tegnebøger
i) personer, som handler med eller formidler handel med kunstværker, herunder når dette foretages af kunstgallerier og auktionshuse, hvor værdien af transaktionen eller af en række indbyrdes forbundne transaktioner beløber sig til 10 000 EUR eller derover
j) personer, som opbevarer, handler med eller formidler handel med kunstværker, herunder når dette foretages af freeports, hvor værdien af transaktionen eller af en række indbyrdes forbundne transaktioner beløber sig til 10 000 EUR eller derover.«

2) I artikel 3 foretages følgende ændringer:
a) I nr. 4) foretages følgende ændringer:
i) Litra a) affattes således:
»a) terrorhandlinger, lovovertrædelser med forbindelse til en terrorgruppe og lovovertrædelser med forbindelse til terroraktiviteter som fastsat i afsnit II og III i direktiv (EU) 2017/541 (*)

_____

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 af 15. marts 2017 om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA (EUT L 88 af 31.3.2017, s. 6).«
ii) Litra c) affattes således:
»c) handlinger udført af kriminelle organisationer som defineret i artikel 1, nr. 1), i Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA (*)

_____

(*) Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA af 24. oktober 2008 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet (EUT L 300 af 11.11.2008, s. 42).«
b) Nr. 6), litra b), affattes således:
»b) For truster — alle følgende personer:
i) stifteren eller stifterne
ii) forvalteren eller forvalterne (trustee(s))
iii) protektoren eller protektorerne, hvis der findes sådanne
iv) begunstigede eller, såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af det juridiske arrangement eller den juridiske enhed, endnu ikke kendes, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse det juridiske arrangement eller den juridiske enhed er oprettet eller fungerer
v) enhver anden fysisk person, der i sidste ende udøver kontrol over trusten gennem direkte eller indirekte ejerskab eller ved hjælp af andre midler«
c) Nr. 16) affattes således:
»16) »elektroniske penge«: elektroniske penge som defineret i artikel 2, nr. 2), i direktiv 2009/110/EF, bortset fra pengeværdi som omhandlet i nævnte direktivs artikel 1, stk. 4 og 5«
d) Følgende numre tilføjes:

»18) »virtuelle valutaer«: et digitalt udtryk for værdi, som ikke er udstedt eller garanteret af en centralbank eller en offentlig myndighed, ikke nødvendigvis er bundet til en lovligt oprettet valuta og ikke har samme retlige status som valuta eller penge, men som accepteres af fysiske eller juridiske personer som vekslingsmiddel, og som kan overføres, lagres og handles elektronisk

19) »udbydere af virtuelle tegnebøger«: en enhed, som leverer tjenester til at beskytte private kryptografiske nøgler på vegne af dens kunder med henblik på at opbevare, lagre og overføre virtuelle valutaer.«

3) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, litra b) og c), affattes således:

»b) de risici, der er forbundet med hver enkelt relevant sektor, herunder, hvor sådanne er til rådighed, estimater fra Eurostat over, hvor store pengebeløb, der hvidvaskes i hver af disse sektorer

c) de mest udbredte metoder anvendt af kriminelle til at hvidvaske uretmæssigt udbytte, herunder, hvor oplysninger herom er til rådighed, de metoder, der anvendes ved transaktioner mellem medlemsstater og tredjelande, uafhængigt af om et tredjeland er identificeret som værende et højrisikotredjeland i medfør af artikel 9, stk. 2.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Kommissionen stiller den i stk. 1 omhandlede rapport til rådighed for medlemsstaterne og de forpligtede enheder for at hjælpe dem med at identificere, forstå, styre og begrænse risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og for at gøre det muligt for andre interessenter, herunder de nationale lovgivere, Europa-Parlamentet, de europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'erne) og repræsentanter for FIU'er at få bedre indsigt i risiciene. Rapporterne offentliggøres senest seks måneder efter at være blevet gjort tilgængelige for medlemsstaterne, undtagen de dele af rapporterne, der indeholder klassificerede oplysninger.«

4) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 4 tilføjes følgende litraer:

»f) rapportere om den institutionelle struktur og de overordnede procedurer i deres ordning til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, herunder bl.a. FIU'en, skattemyndigheder og anklagemyndigheder, såvel som de tildelte menneskelige og finansielle ressourcer i det omfang der foreligge oplysninger herom

g) rapportere om nationale indsatser og ressourcer (arbejdskraft og budget) afsat til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme«

b) Stk. 5 affattes således:

»5. Medlemsstaterne stiller resultaterne af deres risikovurderinger sammen med opdateringerne heraf til rådighed for Kommissionen, ESA'erne og de øvrige medlemsstater. Andre medlemsstater kan give yderligere relevante oplysninger, hvor det er hensigtsmæssigt, til den medlemsstat, der foretager risikovurderingen. Et resumé af vurderingen gøres offentligt tilgængeligt. Dette resumé må ikke indeholde klassificerede oplysninger.«

5) I artikel 9 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 64 med henblik på at identificere højrisikotredjelande, idet der tages hensyn til strategiske mangler, navnlig hvad angår følgende områder:

a) tredjelandets retlige og institutionelle rammer for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, navnlig:

i) kriminalisering af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme
ii) kundekendskabsprocedurer
iii) krav om opbevaring af registreringer
iv) krav om indberetning af mistænkelige transaktioner
v) kompetente myndigheders adgang til nøjagtige og rettidige oplysninger om det reelle ejerskab for juridiske personer og juridiske arrangementer

b) tredjelandets kompetente myndigheders beføjelser og procedurer med henblik på bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, herunder passende effektive, forholdsmæssige og afskrækkende sanktioner, såvel som tredjelandets praksis med hensyn til at samarbejde og udveksle oplysninger med de kompetente myndigheder i medlemsstaterne

c) effektiviteten af tredjelandets ordning for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme med hensyn til at imødegå risiciene for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Kommissionen tager i forbindelse med udarbejdelsen af de delegerede retsakter, der er omhandlet i stk. 2, hvor dette er hensigtsmæssigt, hensyn til relevante evalueringer, vurderinger eller rapporter, der er udarbejdet af internationale organisationer og standardsættere med kompetencer inden for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.«

6) Artikel 10, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne forbyder deres kreditinstitutter og finansieringsinstitutter at have anonyme konti, anonyme bankbøger eller anonyme deponeringsbokse. Medlemsstaterne skal i alle tilfælde kræve, at ejerne af bestående anonyme konti, anonyme bankbøger eller anonyme deponeringsbokse og modtagerne underkastes kundekendskabsprocedurer senest den 10. januar 2019 og under alle omstændigheder inden nogen form for anvendelse af kontiene, bankbøgerne eller deponeringsboksene.«

7) I artikel 12 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 ændres således:

i) I første afsnit, affattes litra a) og b) således:

»a) betalingsinstrumentet er ikke genopfyldeligt eller har en maksimal månedlig betalingstransaktionsgrænse på 150 EUR, som udelukkende kan anvendes i den ene medlemsstat

b) det maksimale elektronisk lagrede beløb overstiger ikke 150 EUR.«

ii) Andet afsnit udgår

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Medlemsstaterne sikrer, at undtagelsen fastsat i nærværende artikels stk. 1 ikke finder anvendelse i tilfælde af kontantindløsning eller kontanthævning af pengeværdien af elektroniske penge, hvis det indløste beløb overstiger 50 EUR, eller i tilfælde af fjernbetalingstransaktioner som defineret i artikel 4, nr. 6), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 (*), hvor det beløb, der betales, overstiger 50 EUR pr. transaktion.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, og om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35).«

c) Følgende stykke indsættes:

»3. Medlemsstaterne sikrer, at kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, der handler som erhververe, alene accepterer betalinger foretaget med anonyme forudbetalte kort udstedt i tredjelande, hvis kortene opfylder betingelser svarende til betingelserne i stk. 1 og 2.

Medlemsstaterne kan beslutte ikke at acceptere betalinger foretaget ved brug af anonyme forudbetalte kort på deres område.«

8) Artikel 13, stk. 1, ændres således:

a) Litra a) affattes således:

»a) identifikation af kunden og kontrol af kundens identitet på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger indhentet fra en pålidelig og uafhængig kilde, herunder elektroniske identifikationsmidler, relevante tillidstjenester, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 (*), eller enhver anden sikker form for fjernidentifikationsproces eller elektronisk identifikationsproces, der er reguleret, anerkendt, godkendt eller accepteret af de relevante nationale myndigheder.

_____

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73).«

b) I slutningen af litra b) tilføjes følgende punktum:

»Hvis den reelle ejer identificeres som den øverste leder som omhandlet i artikel 3, stk. 6, litra a), nr. ii), skal de forpligtede enheder træffe de nødvendige rimelige foranstaltninger for at kontrollere identiteten af den fysiske person, der varetager stillingen som den øverste leder, og føre registre over de iværksatte foranstaltninger og over eventuelle opståede vanskeligheder under udførelsen af kontrollen.«

9) I artikel 14 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende punktum:

»Når der etableres en ny forretningsforbindelse med et koncernselskab eller en anden juridisk enhed, eller en trust eller et juridisk arrangement, der har strukturer eller funktioner, der ligner truster, (»lignende juridisk arrangement«), som er genstand for registrering af oplysninger om reelt ejerskab i henhold til artikel 30 eller 31, indhenter de forpligtede enheder et registreringsbevis eller et ekstrakt af oplysningerne i registret.«

b) Stk. 5 affattes således:

»5. Medlemsstaterne pålægger forpligtede enheder at gennemføre kundekendskabsprocedurer, ikke blot over for alle nye kunder, men også over for eksisterende kunder på passende tidspunkter på et risikobaseret grundlag, eller når en kundes relevante omstændigheder ændrer sig, eller når den forpligtede enhed i løbet af det relevante kalenderår er juridisk forpligtet til at kontakte kunden med henblik på at undersøge enhver relevant oplysning vedrørende den eller de reelle ejere, eller hvis den forpligtede enhed har haft en sådan forpligtelse i henhold til Rådets direktiv 2011/16/EU (*).

_____

(*) Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF (EUT L 64 af 11.3.2011, s. 1).«

10) I artikel 18 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

»Medlemsstaterne pålægger forpligtede enheder at gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer i de situationer, der er omhandlet i artikel 18a-24, og i andre højrisikotilfælde, som medlemsstaterne

eller forpligtede enheder har identificeret, med det formål at styre og begrænse de pågældende risici på en passende måde.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Medlemsstaterne kræver, at forpligtede enheder, i det omfang det med rimelighed er muligt, undersøger baggrunden for og formålet med alle transaktioner, der opfylder mindst én af følgende betingelser:

i) de er komplekse

ii) de er usædvanligt store

iii) de foretages i et usædvanligt mønster

iv) de har intet åbenbart økonomisk eller lovligt formål.

De forpligtede enheder skal navnlig udvide overvågningen af forretningsforbindelsen, både med hensyn til art og omfang, med det formål at afgøre, om transaktionerne eller aktiviteterne forekommer mistænkelige.«

11) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 18a

1. Ved forretningsforbindelser eller transaktioner, der involverer højrisikotredjelande identificeret i henhold til artikel 9, stk. 2, kræver medlemsstaterne, at forpligtede enheder anvender følgende skærpede kundekendskabsprocedurer:

a) indhente yderligere oplysninger om kunden og de(n) reelle ejer(e)

b) indhente yderligere oplysninger om forretningsforbindelsens tilsigtede karakter

c) indhente oplysninger om midlernes oprindelse og kilden til kundens og den reelle ejers formue

d) indhente oplysninger om årsagerne til de ønskede eller udførte transaktioner

e) indhente den øverste ledelses godkendelse ved etablering eller fortsættelse af forretningsforbindelser

f) gennemføre skærpet overvågning af forretningsforbindelsen ved at øge antallet og hyppigheden af kontroller og ved at udvælge transaktionsmønstre, der kræver nøjere undersøgelse.

Medlemsstaterne kan kræve, at forpligtede enheder, når det er relevant, sikrer, at første betaling foretages gennem en konto i kundens navn i et kreditinstitut, der er underlagt krav om kundekendskabsstandarder, der ikke er mindre omfangsrige end dem, der er fastsat i dette direktiv.

2. Udover de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, og i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser pålægger medlemsstaterne, hvor det er muligt, forpligtede enheder at gennemføre en eller flere supplerende afhjælpende foranstaltninger i forbindelse med fysiske personer eller juridiske enheder, der gennemfører transaktioner, som involverer højrisikotredjelande identificeret i henhold til artikel 9, stk. 2. Disse foranstaltninger skal bestå i en eller flere af følgende:

a) anvendelse af supplerende elementer af skærpede kundekendskabsprocedurer

b) indførelse af relevante skærpede indberetningsmekanismer eller systematisk indberetning af finansielle transaktioner

c) begrænsning af forretningsforbindelser eller transaktioner med fysiske personer eller juridiske enheder fra de tredjelande, der er identificeret som højrisikolande i henhold til artikel 9, stk. 2.

3. Udover de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, og i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser anvender medlemsstaterne, hvor det er muligt, en eller flere af følgende foranstaltninger i forhold til højrisikotredjelande identificeret i henhold til artikel 9, stk. 2:

a) afvise etablering af datterselskaber, filialer eller repræsentationskontorer af forpligtede enheder fra det pågældende land eller på anden måde tage højde for, at den relevante forpligtede enhed er fra et land, der ikke har tilstrækkelige ordninger til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme

b) forbyde forpligtede enheder at etablere filialer eller repræsentationskontorer i det pågældende land eller på anden måde tage højde for, at den pågældende filial eller det pågældende repræsentationskontor ville komme til at ligge i et land, der ikke har tilstrækkelige ordninger til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme
c) kræve øget tilsyn eller stille øgede krav om ekstern revision for forpligtede enheders filialer og datterselskaber, der er beliggende i det pågældende land
d) stille skærpede krav til ekstern revision af finansielle koncerner vedrørende alle deres filialer og datterselskaber, der er beliggende i det pågældende land
e) påbyde kredit- og finansieringsinstitutter at undersøge og ændre eller om nødvendigt bringe korrespondentforbindelser med respondentinstitutter i det pågældende land til ophør.

4. Medlemsstaterne tager i forbindelse med vedtagelsen eller anvendelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2 og 3, hvor dette er hensigtsmæssigt, hensyn til relevante evalueringer, vurderinger eller rapporter, der er udarbejdet af internationale organisationer og standardsættere med kompetencer inden for forebyggelse af hvidvask af penge og bekæmpelse af finansiering af terrorisme, for så vidt angår de risici, som individuelle tredjelande udgør.
5. Medlemsstaterne underretter Kommissionen, inden de gennemfører eller anvender de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2 og 3.«

12) I artikel 19, affattes indledningen således:

»Ved grænseoverskridende korrespondentforbindelser, der involverer gennemførelse af betalinger med et respondentinstitut fra et tredjeland, pålægger medlemsstaterne ud over de i artikel 13 fastsatte kundekendskabsprocedurer deres kreditinstitutter og finansieringsinstitutter i forbindelse med etablering af en forretningsforbindelse at:«

13) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 20a

1. Hver medlemsstat udarbejder og ajourfører en liste, som angiver de nøjagtige funktioner, der i henhold til nationale love og administrative bestemmelser udgør højerestående offentlige hverv, jf. artikel 3, nr. 9). Medlemsstaterne anmoder en international organisation, der er akkrediteret på deres område, om at udarbejde og ajourføre en liste over højerestående offentlige hverv inden for den pågældende internationale organisation, jf. artikel 3, nr. 9). Disse lister fremsendes til Kommissionen og kan offentliggøres.
2. Kommissionen udarbejder og ajourfører listen over de nøjagtige funktioner, der udgør et højerestående offentligt hverv inden for rammerne af Unionens institutioner og organer. Denne liste skal også omfatte enhver funktion, der kan gives til repræsentanter for tredjelande, og for internationale organisationer, der er godkendt på EU-plan.
3. Kommissionen sammensætter på grundlag af de lister, der er omhandlet i stk. 1 og 2 i denne artikel, én enkelt liste over alle højerestående offentlige hverv, jf. artikel 3, nr. 9). Denne samlede liste offentliggøres.
4. Funktioner, der er opført på den i nærværende artikels stk. 3 omhandlede liste, skal behandles i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i artikel 41, stk. 2.«

14) Artikel 27, stk. 2, affattes således:

»2. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder, som kunden henvises til, træffer passende foranstaltninger til at sikre, at tredjemand omgående efter anmodning fremsender relevante kopier af identifikations- og kontroloplysninger, herunder, hvor det er muligt, data indhentet ved hjælp af elektroniske identifikationsmidler, relevante tillidstjenester som fastsat i forordning (EU) nr. 910/2014, eller enhver

sikker form for fjernidentifikationsproces eller elektronisk identifikationsproces, der er reguleret, anerkendt, godkendt eller accepteret af de relevante nationale myndigheder.«

15) I artikel 30 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit affattes således:

»Medlemsstaterne sikrer, at selskaber og andre juridiske enheder etableret på deres område pålægges at indhente og opbevare passende, nøjagtige og aktuelle oplysninger om deres reelle ejerskab, herunder oplysninger om den reelle ejers rettigheder. Medlemsstaterne sikrer, at overtrædelser af denne artikel er underlagt effektive, forholdsmæssige og afskrækkende foranstaltninger eller sanktioner.«

ii) Følgende afsnit tilføjes:

»Medlemsstaterne kræver, at de reelle ejere af selskaber eller andre juridiske enheder, herunder via aktier, stemmerettigheder, ejerandele, ihændehaveraktier eller ved at udøve kontrol på anden vis, forsyner disse enheder med alle de oplysninger, som er nødvendige for, at selskabet eller den anden juridiske enhed kan opfylde de i første afsnit nævnte krav.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Medlemsstaterne sikrer, at de oplysninger, der opbevares i det centrale register som omhandlet i stk. 3 er passende, nøjagtige og aktuelle, og indfører mekanismer med henblik herpå. Sådanne mekanismer skal omfatte krav om, at de forpligtede enheder og, hvor det er relevant og ikke griber unødigt ind i deres funktioner, at de kompetente myndigheder skal indberette eventuelle uoverensstemmelser, som de finder mellem oplysningerne om reelt ejerskab i de centrale registre og de oplysninger om reelt ejerskab, som er tilgængelige for dem. I tilfælde af at der er indberettet uoverensstemmelser sikrer medlemsstaterne, at der træffes de nødvendige foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide og, såfremt det er hensigtsmæssigt, at der i mellemtiden indføres en specifik henvisning herom i det centrale register.«

c) Stk. 5 affattes således:

»5. Medlemsstaterne sikrer, at oplysningerne om reelt ejerskab i alle tilfælde er tilgængelige for:

a) kompetente myndigheder og FIU'er uden nogen begrænsninger

b) forpligtede enheder inden for rammerne af kundekendskabsprocedurer i overensstemmelse med kapitel II

c) ethvert medlem af offentligheden.

De personer, der er omhandlet i litra c), skal mindst have adgang til den reelle ejers navn, fødselsmåned og -år, bopælsland og statsborgerskab, samt art og omfang af den reelle ejers rettigheder.

Medlemsstaterne kan under betingelser, som skal fastsættes i national ret, give adgang til supplerende oplysninger, der tillader identifikation af den reelle ejer. Disse supplerende oplysninger skal som minimum omfatte fødselsdato eller kontaktoplysninger, i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne.«

d) Følgende stykke indsættes:

»5a. Medlemsstaterne kan vælge at stille oplysningerne i deres nationale registre, jf. stk. 3, til rådighed på betingelse af onlineregistrering og betaling af et gebyr, som ikke må overstige de administrative omkostninger, som er forbundet med at stille oplysningerne til rådighed, herunder omkostninger til vedligeholdelsen og videreudviklingen af registret.«

e) Stk. 6 affattes således:

»6. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder og FIU'erne har rettidig og uhindret adgang til alle oplysninger, der opbevares i det centrale register, der er omhandlet i stk. 3, uden at den berørte enhed varsles. Medlemsstaterne giver også forpligtede enheder rettidig adgang, når de gennemfører kundekendskabsprocedurer i overensstemmelse med kapitel II.

De kompetente myndigheder, som får adgang til det centrale register, der er omhandlet i stk. 3, er de offentlige myndigheder, som er udpeget som ansvarlige for at bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, samt skattemyndigheder, myndigheder, som fører tilsyn med forpligtede enheder, og myndigheder, som har til opgave at efterforske eller retsforfølge hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser og finansiering af terrorisme samt sporing og beslaglæggelse eller indefrysning og konfiskation af kriminelle aktiver.«

f) Stk. 7 affattes således:

»7. Medlemsstaterne sikrer, at kompetente myndigheder og FIU'er rettidigt kan give de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 3, til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er vederlagsfrit.«

g) Stk. 9 og 10 affattes således:

»9. I ekstraordinære situationer, som fastsættes i national ret, hvor den adgang, der er omhandlet i stk. 5, første afsnit, litra b) og c), ville udsætte den reelle ejer for uforholdsmæssig stor risiko, risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning eller andre former for afpresning, chikane, vold eller intimidering, eller hvis den reelle ejer er mindreårig eller på anden måde juridisk umyndig, kan medlemsstaterne i det enkelte tilfælde indrømme en undtagelse til en sådan adgang til alle eller dele af oplysningerne om det reelle ejerskab. Medlemsstaterne sikrer, at sådanne undtagelser indrømmes efter en grundig vurdering af situationens ekstraordinære beskaffenhed. Retten til en administrativ fornyet gennemgang af afgørelsen om undtagelse og til en effektiv domstolsprøvelse skal garanteres. En medlemsstat, som har indrømmet undtagelser, offentliggør årlige statistiske data over antallet af indrømmede undtagelser sammen med begrundelserne herfor og indberetter dataene til Kommissionen.

Undtagelser, der indrømmes i medfør af dette stykkes første afsnit, finder ikke anvendelse på kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, eller på de forpligtede enheder, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra b), som er offentligt ansatte.

10. Medlemsstaterne sikrer, at de centrale registre, som er omhandlet i stk. 3, sammenkobles via den europæiske centrale platform, der er oprettet ved artikel 22, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 (*). Sammenkoblingen af medlemsstaternes centrale registre via platformen foretages efter de tekniske specifikationer og procedurer, der er fastsat ved de gennemførelsesretsakter, som Kommissionen har vedtaget i henhold til artikel 24 i direktiv (EU) 2017/1132 og til nærværende direktivs artikel 31a.

Medlemsstaterne sikrer, at de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, er tilgængelige gennem det registersammenkoblingssystem, der er oprettet ved artikel 22, stk. 1, i direktiv (EU) 2017/1132, i overensstemmelse med medlemsstaternes nationale lovgivning til gennemførelse af nærværende artikels stk. 5, 5a og 6.

De i stk. 1 omhandlede oplysninger skal være tilgængelige gennem de nationale registre og gennem registersammenkoblingssystemet i mindst fem år og højst ti år efter, at selskabet eller den anden juridiske enhed er blevet slettet fra registret. Medlemsstaterne samarbejder indbyrdes og med Kommissionen om at gennemføre de forskellige typer af adgang i henhold til denne artikel.

_____

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (EUT L 169 af 30.6.2017, s. 46).«

16) Artikel 31 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at denne artikel finder anvendelse på truster og andre typer juridiske arrangementer, såsom bl.a. fiducia, visse Treuhand-typer eller fideikommis, når sådanne arrangementer har en struktur og funktion, der svarer til truster. Medlemsstaterne fastlægger de karakteristika, som

er bestemmende for, hvornår juridiske arrangementer har en struktur og funktion, der svarer til truster, for så vidt angår sådanne juridiske arrangementer, som er reguleret af deres lovgivning.

Hver medlemsstat stiller krav om, at forvaltere af viljesbestemte truster, der forvaltes i den pågældende medlemsstat, indhenter og opbevarer passende, nøjagtige og ajourførte oplysninger om reelt ejerskab vedrørende trusten. Oplysningerne skal omfatte identiteten af:

a) stifteren eller stifterne

b) forvalteren eller forvalterne (trustee(s))

c) protektoren eller protektorerne (hvis en sådan eller sådanne findes)

d) de begunstigede eller gruppen af begunstigede

e) enhver anden fysisk person, som udøver reel kontrol over trusten.

Medlemsstaterne sikrer, at overtrædelser af denne artikel er underlagt effektive, forholdsmæssige og afskrækkende foranstaltninger eller sanktioner.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Medlemsstaterne sikrer, at forvaltere af truster eller personer, der varetager tilsvarende stillinger i lignende juridiske arrangementer som dem, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, underretter forpligtede enheder om deres status og rettidigt giver de oplysninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, når de i deres egenskab af forvaltere eller personer, der varetager tilsvarende stillinger i lignende juridiske arrangementer, etablerer forretningsforbindelser eller udfører lejlighedsvise transaktioner, som overstiger de tærskler, der er fastsat i artikel 11, litra b), c) og d).«

c) Følgende stykke indsættes:

»3a. Den enkelte medlemsstat stiller krav om, at oplysninger om reelt ejerskab af viljesbestemte truster og lignende juridiske arrangementer som omhandlet i stk. 1 skal opbevares i et centralt register over reelle ejere, som oprettes af den medlemsstat, hvor forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridiske arrangement, er etableret eller har bopæl.

Hvis etableringsstedet eller bopælen for forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridiske arrangement, er uden for Unionen, skal de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, opbevares i et centralt register, som oprettes af den medlemsstat, hvor forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, indgår en forretningsforbindelse eller erhverver fast ejendom i trustens eller det lignende juridiske arrangements navn.

Hvis forvalteren af en trust eller personerne, der varetager tilsvarende stillinger i et lignende juridisk arrangement, er etableret eller har bopæl i forskellige medlemsstater, eller hvis forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, indgår flere forretningsforbindelser i trustens eller det lignende juridiske arrangements navn i forskellige medlemsstater, kan et registreringsbevis eller et ekstrakt af oplysningerne om reelt ejerskab i et register, som føres af en medlemsstat, anses for at være tilstrækkelig til at opfylde registreringsforpligtelsen.«

d) Stk. 4 affattes således:

»4. Medlemsstaterne sikrer, at oplysningerne om reelt ejerskab af en trust eller et lignende juridisk arrangement i ethvert tilfælde er tilgængelige for:

a) kompetente myndigheder og FIU'er uden nogen begrænsninger

b) forpligtede enheder inden for rammerne af kundekendskabsprocedurer i overensstemmelse med kapitel II

c) enhver fysisk eller juridisk person, der kan godtgøre at have en legitim interesse heri

d) enhver fysisk eller juridisk person, som indgiver en skriftlig anmodning i relation til en trust eller et lignende juridisk arrangement, der gennem bestemmende indflydelse i ethvert selskab eller lignende juridisk arrangement bortset fra de i artikel 30, stk. 1, omhandlede enheder, gennem direkte eller

indirekte ejerskab, herunder via beholdninger af ihændehaveraktier eller ved at udøve kontrol på anden vis.

De oplysninger, som er tilgængelige for fysiske eller juridiske personer, der er omhandlet i første afsnit, litra c) og d), omfatter den reelle ejers navn, fødselsmåned og -år, bopælsland og statsborgerskab samt art og omfang af den reelle ejers rettigheder.

Medlemsstaterne kan under betingelser, som skal fastsættes i national ret, give adgang til supplerende oplysninger, der tillader identifikation af den reelle ejer. Disse supplerende oplysninger omfatter som minimum fødselsdato eller kontaktoplysninger, i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne. Medlemsstaterne kan give mulighed for en bredere adgang til oplysningerne i registret i overensstemmelse med deres nationale lovgivning.

De kompetente myndigheder, som får adgang til det centrale register, der er omhandlet i stk. 3a, skal være offentlige myndigheder, som er udpeget som ansvarlige for at bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, samt skattemyndigheder, myndigheder, som fører tilsyn med forpligtede enheder og myndigheder, som har til opgave at efterforske eller retsforfølge hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser og finansiering af terrorisme samt sporing og beslaglæggelse eller indefrysning og konfiskation af kriminelle aktiver.«

e) Følgende stykke indsættes:

»4a. Medlemsstaterne kan vælge at stille oplysningerne i deres nationale registre, jf. stk. 3a, til rådighed på betingelse af onlineregistrering og betaling af et gebyr, som ikke må overstige de administrative omkostninger, som er forbundet med at stille oplysningerne til rådighed, herunder omkostninger til vedligeholdelsen og videreudviklingen af registret.«

f) Stk. 5 affattes således:

»5. Medlemsstaterne sikrer, at de oplysninger, der opbevares i det centrale register, der er omhandlet i stk. 3a, er passende, nøjagtige og aktuelle, og indfører mekanismer med henblik herpå. Sådanne mekanismer skal omfatte krav om, at de forpligtede enheder og, hvor det er relevant og ikke griber unødigt ind i deres funktioner, at de kompetente myndigheder skal indberette eventuelle uoverensstemmelser, som de finder mellem oplysningerne om reelt ejerskab i de centrale registre og de oplysninger om reelt ejerskab, som er tilgængelige for dem. I tilfælde af, at der er indberettet uoverensstemmelser sikrer medlemsstaterne, at der træffes de nødvendige foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide og, såfremt det er hensigtsmæssigt, at der i mellemtiden indføres en specifik henvisning herom i det centrale register.«

g) Stk. 7 affattes således:

»7. Medlemsstaterne sikrer, at kompetente myndigheder og FIU'er rettidigt kan give de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 3, til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er vederlagsfrit.«

h) Følgende stykke indsættes:

»7a. I ekstraordinære situationer, som fastsættes i national ret, hvor den adgang, der er omhandlet i stk. 4, første afsnit, litra b), c) og d), ville udsætte den reelle ejer for en uforholdsmæssig stor risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning eller andre former for afpresning, chikane, vold eller intimidering, eller hvis den reelle ejer er mindreårig eller på anden måde juridisk umyndig, kan medlemsstaterne i det enkelte tilfælde indrømme en undtagelse til en sådan adgang til alle eller dele af oplysningerne om det reelle ejerskab. Medlemsstaterne sikrer, at sådanne undtagelser indrømmes efter en grundig vurdering af situationens ekstraordinære beskaffenhed. Retten til en administrativ fornyet gennemgang af afgørelsen om undtagelse og til en effektiv domstolsprøvelse skal garanteres. En medlemsstat, som har indrømmet undtagelser, offentliggør årlige statistiske data over antallet af indrømmede undtagelser sammen med begrundelserne herfor og indberetter dataene til Kommissionen.

Undtagelser, der indrømmes i medfør af første afsnit, finder ikke anvendelse på kreditinstitutter, finansieringsinstitutter eller de forpligtede enheder, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra b), som er offentligt ansatte.

Hvis en medlemsstat beslutter at indrømme undtagelse i medfør af første afsnit, må den ikke begrænse kompetente myndigheders og FIU'ers adgang til oplysninger.«

i) Stk. 8 udgår

j) Stk. 9 affattes således:

»9. Medlemsstaterne sikrer, at de centrale registre, som er omhandlet i stk. 3a, sammenkobles via den europæiske centrale platform, der er oprettet ved artikel 22, stk. 1, i direktiv (EU) 2017/1132. Sammenkoblingen af medlemsstaternes centrale registre via platformen foretages efter de tekniske specifikationer og procedurer, der er fastsat ved de gennemførelsesretsakter, som Kommissionen har vedtaget i henhold til artikel 24 i direktiv (EU) 2017/1132 og til nærværende direktivs artikel 31a.

Medlemsstaterne sikrer, at de oplysninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, er tilgængelige gennem det registersammenkoblingssystem, der er oprettet ved artikel 22, stk. 2, i direktiv (EU) 2017/1132/EU, i overensstemmelse med medlemsstaternes nationale lovgivning til gennemførelse af nærværende artikels stk. 4 og 5.

Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at sikre, at kun de oplysninger, som er omhandlet i stk. 1, og som er ajourførte og vedrører de reelle ejere, gøres tilgængelige gennem deres nationale registre og gennem registersammenkoblingssystemet, og at adgangen til de pågældende oplysninger er i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne.

De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, skal være tilgængelige gennem de nationale registre og gennem registersammenkoblingssystemet i mindst fem år og højst ti år efter, at grundene til registrering af oplysningerne om det reelle ejerskab, jf. stk. 3a, er ophørt med at eksistere. Medlemsstaterne samarbejder med Kommissionen om at gennemføre de forskellige typer adgang i henhold til stk. 4 og 4a.«

k) Følgende stykke tilføjes:

»10. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de forskellige kategorier og beskrivelser af karakteristika samt navnene på og, hvor det er relevant, retsgrundlaget for de i stk. 1 omhandlede truster og lignende juridiske arrangementer senest den 10. juli 2019. Kommissionen offentliggør den samlede liste over sådanne truster og lignende juridiske arrangementer i Den Europæiske Unions Tidende senest den 10. september 2019.

Kommissionen forelægger senest den 26. juni 2020 Parlamentet og Rådet en rapport med en vurdering af, om alle truster og lignende juridiske arrangementer som omhandlet i stk. 1 reguleret i henhold til medlemsstaternes lovgivning er blevet behørigt identificeret og underlagt forpligtelserne i dette direktiv. Hvor det er relevant, træffer Kommissionen de nødvendige foranstaltninger til at følge op på resultaterne i denne rapport.«

17) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 31a*

Gennemførelsesretsakter

Hvor det er nødvendigt som supplement til de gennemførelsesretsakter, der vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 24 i direktiv (EU) 2017/1132 og i overensstemmelse med anvendelsesområdet for artikel 30 og 31 i nærværende direktiv, vedtager Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter de tekniske specifikationer og procedurer, der er nødvendige for sammenkoblingen af medlemsstaternes centrale registre som omhandlet i artikel 30, stk. 10, og artikel 31, stk. 9, for så vidt angår:

a) den tekniske specifikation, der definerer det sæt af tekniske data, der er nødvendigt for, at platformen kan udøve sine funktioner, og metoden for lagring, brug og beskyttelse af sådanne data
b) fælles kriterier for, hvornår oplysninger om reelt ejerskab er tilgængelige gennem registersammenkoblingssystemet, afhængigt af omfanget af den adgang, der indrømmes af medlemsstaterne
c) de tekniske detaljer om, hvordan oplysningerne om reelle ejere, skal stilles til rådighed
d) de tekniske betingelser for adgang til de tjenester, som registersammenkoblingssystemet tilbyder
e) de tekniske betingelser for, hvordan de forskellige former for adgang til oplysninger om reelt ejerskab i henhold til artikel 30, stk. 5, og artikel 31, stk. 4, skal gennemføres
f) betalingsmetoderne for så vidt angår de tilfælde, hvor adgangen til oplysninger om reelt ejerskab er betinget af betaling af et gebyr i henhold til artikel 30, stk. 5a, og artikel 31, stk. 4a, under hensyntagen til tilgængelige betalingsfaciliteter som fjernbetalingstransaktioner.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 64a, stk. 2.

Kommissionen efterstræber i sine gennemførelsesretsakter at genbruge allerede afprøvet teknologi og praksis. Kommissionen sikrer, at de systemer, der skal udvikles, ikke medfører omkostninger ud over, hvad der er absolut nødvendigt for at gennemføre dette direktiv. Kommissionens gennemførelsesretsakter skal være præget af gennemsigtighed og karakteriseret ved en udveksling af erfaringer og oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne.«

18) I artikel 32 tilføjes følgende stykke:

»9. Med forbehold af artikel 34, stk. 2, skal hver FIU inden for rammerne af sine opgaver kunne anmode om, indhente og anvende oplysningerne fra enhver forpligtet enhed med henblik på stk. 1, selv hvis der ikke er foretaget en forudgående indberetning i henhold til artikel 33, stk. 1, litra a), eller artikel 34, stk. 1.«

19) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 32a

1. Medlemsstaterne indfører centrale automatiske mekanismer, f.eks. centrale registre eller centrale elektroniske systemer for dataudtræk, som muliggør rettidig identifikation af alle fysiske eller juridiske personer, som har eller kontrollerer betalingskonti og bankkonti, der identificeres ved IBAN, som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 (*), samt deponeringsbokse, som indehaves af et kreditinstitut på deres område. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om kendetegnene ved disse nationale mekanismer.
2. Medlemsstaterne sikrer, at de oplysninger, der lagres i de centrale mekanismer, som er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, er direkte tilgængelige på en hurtig og ufiltreret måde for nationale FIU'er. Oplysningerne skal også være tilgængelige for nationale kompetente myndigheder med henblik på opfyldelse af deres forpligtelser i henhold til dette direktiv. Medlemsstaterne sikrer, at alle FIU'er rettidigt kan give oplysninger, der opbevares i de centrale mekanismer, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, til andre FIU'er, jf. artikel 53.
3. Følgende oplysninger skal være tilgængelige og søgbare gennem de centrale mekanismer, der er omhandlet i stk. 1:
   — vedrørende kundekontohaveren og enhver person, der foregiver at handle på kundens vegne: navn, suppleret med øvrige oplysninger om enten identitet i henhold til de nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 13, stk. 1, litra a), eller individuelt identifikationsnummer
   — vedrørende den reelle ejer bag kundekontohaveren: navn, suppleret med øvrige oplysninger om enten identitet i henhold til de nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 13, stk. 1, litra b), eller individuelt identifikationsnummer

— vedrørende bankkonto eller betalingskonto: IBAN-nummer og dato for åbning og lukning af kontoen
— vedrørende deponeringsbokse: lejerens navn, suppleret enten med øvrige oplysninger om identitet i henhold til de nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 13, stk. 1, eller et individuelt identifikationsnummer og lejeperiodens varighed.

4. Medlemsstaterne kan overveje at kræve, at andre oplysninger, der skønnes at være af afgørende betydning for FIU'er og kompetente myndigheder med henblik på opfyldelsen af deres forpligtelser i henhold til dette direktiv, gøres tilgængelige og søgbare gennem de centrale mekanismer.
5. Senest den 26. juni 2020 forelægger Kommissionen for Parlamentet og Rådet en rapport, der vurderer betingelserne for og de tekniske specifikationer og procedurer til at garantere sikker og effektiv sammenkobling af de centrale automatiske mekanismer. Rapporten ledsages, hvor det er relevant, af et lovgivningsmæssigt forslag.

_____

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009 (EUT L 94 af 30.3.2012, s. 22).«

20) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 32b

1. Medlemsstaterne giver FIU'er og kompetente myndigheder adgang til oplysninger, som muliggør rettidig identifikation af alle fysiske eller juridiske personer, der ejer fast ejendom, herunder gennem registre eller elektroniske systemer for dataudtræk, når sådanne registre eller systemer er tilgængelige.
2. Senest den 31. december 2020 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, der vurderer nødvendigheden af og proportionaliteten i forbindelse med at harmonisere oplysningerne i registrene og behovet for at sammenkoble disse registre. Denne rapport ledsages, hvor det er relevant, af et lovgivningsmæssigt forslag.«

21) I artikel 33, stk. 1, affattes litra b) således:
»b) efter anmodning fra FIU'en direkte at give denne alle nødvendige oplysninger.«

22) I artikel 34 tilføjes følgende stykke:
»3. Selvregulerende organer, der er udpeget af medlemsstaterne, offentliggør en årlig rapport med oplysninger om følgende:
a) foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 58, 59 og 60
b) antallet af modtagne indberetninger om overtrædelser som omhandlet i artikel 61, hvis det er relevant
c) antallet af rapporter, der blev modtaget af det selvregulerende organ som omhandlet i stk. 1 og antallet af rapporter, som det selvregulerende organ har fremsendt til FIU'en, hvor det er relevant
d) hvor det er nødvendigt, antal og beskrivelse af foranstaltninger, der er gennemført i medfør af artikel 47 og 48 med henblik på at overvåge, at de forpligtede enheder overholder deres forpligtelser i henhold til:
i) artikel 10-24 (kundekendskabskrav)
ii) artikel 33, 34 og 35 (indberetning af mistænkelige transaktioner)
iii) artikel 40 (opbevaring af registreringer) og
iv) artikel 45 og 46 (interne kontroller).«

23) Artikel 38 affattes således:

»Artikel 38

1. Medlemsstaterne sikrer, at enkeltpersoner, herunder ansatte i og repræsentanter for den forpligtede enhed, som indberetter en mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme enten internt eller til FIU'en, er juridisk beskyttet mod trusler, repressalier eller fjendtligsindede handlinger, og navnlig mod negative eller diskriminerende ansættelsesrelaterede handlinger.
2. Medlemsstaterne sikrer, at enkeltpersoner, som udsættes for trusler, repressalier, fjendtligsindede handlinger eller negative eller diskriminerende ansættelsesrelaterede handlinger for at have indberettet en mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme enten internt eller til FIU'en, har ret til at klage til de respektive kompetente myndigheder på en sikker måde. Uden at det berører fortroligheden af oplysninger indsamlet af FIU'en sikrer medlemsstaterne også, at sådanne enkeltpersoner har ret til effektive retsmidler med henblik på at beskytte de rettigheder, der følger af dette stykke.«

24) Artikel 39, stk. 3, affattes således:

»3. Forbuddet i denne artikels stk. 1 forhindrer ikke udveksling af sådanne oplysninger mellem kreditinstitutter og finansieringsinstitutter fra medlemsstaterne, forudsat at de tilhører samme koncern, eller mellem disse enheder og deres filialer og majoritetsejede datterselskaber etableret i tredjelande, forudsat at disse filialer og majoritetsejede datterselskaber fuldt ud overholder koncernens politikker og procedurer, herunder procedurer for udveksling af oplysninger inden for koncernen, i overensstemmelse med artikel 45, og at koncernens politikker og procedurer opfylder de krav, der er fastsat i dette direktiv.«

25) I artikel 40, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Litra a) affattes således:

»a) med hensyn til kundekendskab opbevares en kopi af de dokumenter og oplysninger, der er nødvendige for at opfylde kundekendskabskravene fastsat i kapitel II, herunder tilgængelige oplysninger indhentet ved hjælp af elektroniske identifikationsmidler, relevante tillidstjenester, jf. forordning (EU) nr. 910/2014, eller enhver anden sikker form for fjernidentifikationsproces eller elektronisk identifikationsproces, der er reguleret, anerkendt, godkendt eller accepteret af de relevante nationale myndighed i en periode på fem år, efter at kundeforholdet er ophørt eller efter datoen for den lejlighedsvise transaktion«

b) Følgende afsnit tilføjes:

»Den opbevaringsperiode, der er omhandlet i dette stykke, herunder den yderligere opbevaringsperiode, der ikke må overstige yderligere fem år, finder også anvendelse på de data, der er tilgængelige gennem de centrale mekanismer, der er omhandlet i artikel 32a.«

26) Artikel 43 affattes således:

»Artikel 43

Behandling af personoplysninger på grundlag af dette direktiv med henblik på forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, jf. artikel 1, betragtes som værende i samfundets interesse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 (*).«

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).«

27) Artikel 44 affattes således:

»Artikel 44

1. Med henblik på at bidrage til udarbejdelsen af risikovurderinger i henhold til artikel 7 sikrer medlemsstaterne, at de er i stand til at føre tilsyn med effektiviteten af deres ordninger for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, ved at føre omfattende statistikker over forhold, der er relevante for disse ordningers effektivitet.
2. De i stk. 1 omhandlede statistikker omfatter:
   a) data, som måler størrelsen og betydningen af de forskellige sektorer, som falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, herunder antallet af fysiske personer og enheder i de enkelte sektorer og hver sektors økonomiske betydning
   b) data, som måler indberetninger, efterforskninger og retslige faser i den nationale ordning for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, herunder antallet af indberetninger til FIU'en af mistænkelige transaktioner, den videre behandling af disse indberetninger og, på årsbasis, antallet af efterforskede sager, antallet af retsforfulgte personer, antallet af personer, der er blevet dømt for hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, typerne af underliggende forbrydelser, hvor sådanne oplysninger er tilgængelige, samt værdien i euro af indefrosne, beslaglagte eller konfiskerede formuegoder
   c) eventuelle data, som identificerer antallet og procentdelen af indberetninger, der resulterer i yderligere efterforskning, og årlige rapporter til forpligtede enheder med en nærmere beskrivelse af, hvor nyttige indberetningerne har været, og hvordan de følges op
   d) data vedrørende antallet af grænseoverskridende anmodninger om oplysninger, der blev indgivet, modtaget, afvist og helt eller delvis besvaret af FIU'en, opstillet efter modpartsland
   e) menneskelige ressourcer, der er allokeret til de kompetente myndigheder med ansvar for tilsyn med bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, samt menneskelige ressourcer allokeret til FIU'en med henblik på udførelse af de i artikel 32 omhandlede opgaver
   f) antallet af on-site og off-site tilsynsforanstaltninger og antallet af overtrædelser, der konstateres på grundlag af de af tilsynsmyndighedernes gennemførte tilsynsforanstaltninger og de pålagte sanktioner/administrative foranstaltninger.
3. Medlemsstaterne sikrer, at en årlig konsolideret oversigt over deres statistikker offentliggøres.
4. Medlemsstaterne tilsender årligt Kommissionen de statistikker, der er omhandlet i stk. 2. Kommissionen offentliggør en årlig rapport, der sammenfatter og forklarer de i stk. 2 omhandlede statistikker, som skal gøres tilgængelig via dens websted.«

28) Artikel 45, stk. 4, affattes således:

»4. Medlemsstaterne og ESA'erne underretter hinanden om tilfælde, hvor et tredjelands nationale ret ikke tillader gennemførelse af politikkerne og procedurerne som krævet i stk. 1. I sådanne tilfælde kan en løsning tilstræbes ved samordnede tiltag. I vurderingen af, hvilke tredjelande der ikke tillader gennemførelse af politikkerne og procedurerne som krævet i stk. 1, tager medlemsstaterne og ESA'erne hensyn til eventuelle retlige begrænsninger, der eventuelt kan hindre en korrekt gennemførelse af disse politikker og procedurer, herunder tavshedspligt, databeskyttelse og andre begrænsninger for udveksling af oplysninger, der kan være relevante for dette formål.«

29) Artikel 47, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at udbydere af valutaveksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer samt udbydere af virtuelle tegnebøger registreres, og at valutavekslings- og checkindløsningskontorer samt udbydere af tjenester til truster eller selskaber er godkendte eller registrerede, og at udbydere af spiltjenester reguleres.«

30) I artikel 48 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

»1a. Med henblik på at lette og fremme et effektivt samarbejde, herunder navnlig udveksling af oplysninger, tilsender medlemsstaterne Kommissionen listen over de kompetente myndigheder for de forpligtede enheder, der er anført i artikel 2, stk. 1, herunder deres kontaktoplysninger. Medlemsstaterne sikrer, at de oplysninger, som er blevet forelagt Kommissionen, løbende ajourføres.

Kommissionen offentliggør et register over disse myndigheder og deres kontaktoplysninger på sit websted. Myndighederne i registret fungerer inden for rammerne af deres beføjelser som et kontaktpunkt for de tilsvarende kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater. Finansielle tilsynsmyndigheder i medlemsstaterne fungerer ligeledes som et kontaktpunkt for ESA'erne.

For at sikre tilstrækkelig håndhævelse af dette direktiv kræver medlemsstaterne, at alle forpligtede enheder er underlagt passende tilsyn, herunder beføjelser til at foretage on-site og off-site tilsyn, og træffer passende og forholdsmæssige administrative foranstaltninger til at rette op på eventuelle overtrædelser.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har tilstrækkelige beføjelser, herunder beføjelse til at kræve fremlæggelse af alle oplysninger, der er relevante for at overvåge direktivets overholdelse, og gennemføre kontroller, samt har tilstrækkelige finansielle, menneskelige og tekniske ressourcer til at kunne udføre deres funktioner. Medlemsstaterne sikrer, at disse myndigheders personale udviser en høj grad af integritet, har tilstrækkelig kompetence samt fastholder en høj professionel standard for deres arbejde, herunder standarter for fortrolighed og databeskyttelse samt standarter for behandling af interessekonflikter.«

c) Stk. 4 affattes således:

»4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den forpligtede enhed driver virksomheder, fører tilsyn med, at disse virksomheder overholder de nationale bestemmelser i den pågældende medlemsstat, hvorved dette direktiv er gennemført.

For så vidt angår kredit- og finansieringsinstitutter, der er en del af en koncern, sikrer medlemsstaterne med henblik på det i første afsnit omhandlede formål, at de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor moderselskabet er etableret, samarbejder med de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor virksomheder, der er en del af koncernen er etableret.

For så vidt angår de i artikel 45, stk. 9, omhandlede virksomheder kan tilsyn som omhandlet i nærværende stykkes første afsnit omfatte, at der træffes passende og rimelige foranstaltninger for at imødegå alvorlige overtrædelser, der kræver omgående afhjælpning. Disse foranstaltninger skal være midlertidige og afsluttes, når de konstaterede overtrædelser er afhjulpet, herunder med bistand fra eller i samarbejde med de kompetente myndigheder i den forpligtede enheds hjemland, i overensstemmelse med artikel 45, stk. 2.«

d) I stk. 5 tilføjes følgende afsnit:

»For så vidt angår kredit- og finansieringsinstitutter, der er en del af en koncern, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor moderselskabet er etableret, fører tilsyn med den effektive gennemførelse af koncernens politikker og procedurer, som er omhandlet i artikel 45, stk. 1. Med henblik herpå sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor kredit- og finansieringsinstitutter, der er en del af koncernen, er etableret, samarbejder med de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor moderselskabet er etableret.«

31) Artikel 49 affattes således:

»Artikel 49

Medlemsstaterne sikrer, at politiske beslutningstagere, FIU'ere, tilsynsførende og andre kompetente myndigheder, som deltager i bekæmpelsen af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, samt skattemyndigheder og retshåndhævende myndigheder, når de handler inden for rammerne af anvendelsesområdet for dette direktiv, har effektive midler, der sætter dem i stand til at samarbejde og koordinere på nationalt plan i forbindelse med udarbejdelsen og gennemførelsen af politikker og aktiviteter, som har til formål at bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, herunder med henblik på at opfylde deres forpligtelse i henhold til artikel 7.«

32) I kapitel VI, afdeling 3, indsættes følgende underafdeling:

»Underafdeling IIa

Samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder

Artikel 50a

Medlemsstaterne må ikke forbyde eller opstille urimelige eller unødigt restriktive betingelser for udveksling af oplysninger eller bistand mellem kompetente myndigheder med henblik på dette direktiv. Navnlig skal medlemsstaterne sikre, at kompetente myndigheder ikke afslår anmodninger om bistand med henvisning til at:

a) anmodningen også anses for at omfatte skatteanliggender

b) forpligtede enheder i henhold til national ret er forpligtede til hemmeligholdelse eller fortrolighed, bortset fra i de tilfælde, hvor de pågældende oplysninger er beskyttet af retten til fortrolighed eller er omfattet af tavshedspligt, jf. artikel 34, stk. 2

c) der pågår en undersøgelse, efterforskning eller retsforfølgning i den anmodede medlemsstat, medmindre bistanden ville vanskeliggøre undersøgelsen, efterforskningen eller retsforfølgningen

d) den anmodende myndighed hos modparten er af en anden type eller har en anden status end den anmodende kompetente myndighed.«

33) Artikel 53 ændres således:

a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at FIU'er uopfordret eller efter anmodning udveksler alle oplysninger, som måtte være relevante for FIU'ernes behandling eller analyse af oplysninger om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og de fysiske eller juridiske personer, der er involveret, uanset typen af tilknyttet underliggende forbrydelse, også selv om det på tidspunktet for udvekslingen ikke er identificeret, hvilken tilknyttet underliggende forbrydelse der er tale om.«

b) I stk. 2, andet afsnit, affattes andet punktum således:

»Den pågældende FIU indhenter oplysninger i overensstemmelse med artikel 33, stk. 1, og svarer hurtigt.«

34) I artikel 54 tilføjes følgende stykke:

»Medlemsstaterne sikrer, at FIU'erne udpeger mindst én kontaktperson som ansvarlig eller ét kontaktpunkt som ansvarligt for at modtage forespørgsler om oplysninger fra FIU'er i andre medlemsstater.«

35) Artikel 55, stk. 2, affattes således:

»2. Medlemsstaterne sikrer, at forhåndsgodkendelsen fra den anmodede FIU til at formidle oplysningerne til kompetente myndigheder gives omgående og i videst muligt omfang, uanset typen af tilknyttet underliggende forbrydelse. Den anmodede FIU må ikke nægte at give sin godkendelse til en sådan formidling, medmindre dette ville falde uden for anvendelsesområdet for dens bestemmelser om

bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, eller ville kunne vanskeliggøre en efterforskning, eller på anden måde ville være i uoverensstemmelse med de grundlæggende principper i den pågældende medlemsstats nationale ret. Et eventuelt afslag på godkendelse begrundes behørigt. Disse undtagelser skal præciseres på en måde, der forhindrer misbrug og uretmæssige begrænsninger af formidlingen af oplysninger til kompetente myndigheder.«

36) Artikel 57 affattes således:
»Artikel 57
Forskelle i de nationale retlige definitioner af underliggende forbrydelser, jf. artikel 3, nr. 4), må ikke vanskeliggøre FIU'ers mulighed for at yde bistand til en anden FIU og må ikke begrænse udvekslingen, formidlingen og anvendelsen af oplysningerne i henhold til artikel 53, 54 og 55.«

37) I kapitel VI, afdeling 3, tilføjes følgende underafdeling:

»Underafdeling IIIa

Samarbejde mellem kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kredit- og finansinstitutter og andre myndigheder, der har tavshedspligt

Artikel 57a
1. Medlemsstaterne kræver, at alle personer, der arbejder for eller har arbejdet for kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kredit- og finansinstitutters overholdelse af dette direktiv, og revisorer eller eksperter, der optræder på vegne af sådanne kompetente myndigheder, er underlagt tavshedspligt.

Uden at det berører tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen, må de fortrolige oplysninger, som de i første afsnit omhandlede personer modtager i forbindelse med deres opgaver i henhold til dette direktiv, kun videregives i summarisk eller samlet form, på en sådan måde at de enkelte kredit- og finansinstitutter ikke kan identificeres.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at der udveksles oplysninger mellem:
   a) kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kredit- og finansinstitutter inden for en medlemsstat i overensstemmelse med dette direktiv eller andre retsakter vedrørende tilsyn med kredit- og finansinstitutter
   b) kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kredit- og finansinstitutter i forskellige medlemsstater i overensstemmelse med dette direktiv eller andre retsakter vedrørende tilsyn med kredit- og finansinstitutter, herunder Den Europæiske Centralbank (ECB), der handler i medfør af Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 (*). Denne udveksling af oplysninger er underlagt den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

   Senest den 10. januar 2019 indgår de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kredit- og finansinstitutter i overensstemmelse med dette direktiv, og ECB, der handler i medfør af artikel 27, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1024/2013 og artikel 56, stk. 1, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU (**), med støtte fra de europæiske tilsynsmyndigheder en aftale om de praktiske betingelser for udveksling af oplysninger.

3. Kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kredit- og finansinstitutter og modtager fortrolige oplysninger i henhold til stk. 1, må udelukkende anvende disse oplysninger:
   a) i forbindelse med udførelsen af deres opgaver i henhold til dette direktiv eller andre retsakter vedrørende bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, tilsynsmæssig regulering og tilsyn med kredit- og finansinstitutter, herunder idømmelse af sanktioner
   b) i forbindelse med en appelsag mod en beslutning truffet af den kompetente myndighed, der fører tilsyn med kredit- og finansinstitutter, herunder retssager

c) i forbindelse med indbringelse for domstolene efter særbestemmelser i den EU-ret, som er vedtaget vedrørende dette direktivs område eller vedrørende tilsynsmæssig regulering og tilsyn med kredit- og finansinstitutter.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kredit- og finansinstitutter, samarbejder med hinanden i videst muligt omfang i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv, uanset deres respektive art eller status. Et sådant samarbejde skal også omfatte muligheden for inden for rammerne af den anmodede kompetente myndigheds beføjelser at foretage undersøgelser på vegne af en anmodende kompetent myndighed samt efterfølgende udveksling af de oplysninger, der fremkommer under en sådan undersøgelse.
5. Medlemsstaterne kan bemyndige de nationale kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kredit- og finansinstitutter, til at indgå samarbejdsaftaler vedrørende samarbejde og udveksling af fortrolige oplysninger med de kompetente myndigheder i tredjelande, der er modparter til disse nationale kompetente myndigheder. Sådanne samarbejdsaftaler skal være gensidige og kan kun indgås, såfremt de oplysninger, der videregives, er underlagt en garanti om krav om tavshedspligt, der mindst svarer til tavshedspligten omhandlet i stk. 1. Udvekslingen af fortrolige oplysninger inden for rammerne af sådanne samarbejdsaftaler skal have til formål at give de pågældende myndigheder mulighed for at udføre deres tilsynsopgaver.

Stammer de udvekslede oplysninger fra en anden medlemsstat, videregives de kun med udtrykkeligt samtykke fra de kompetente myndigheder, som har videregivet dem, og i givet fald udelukkende til det formål, som disse myndigheder har givet deres samtykke til.

Artikel 57b

1. Uanset artikel 57a, stk. 1 og 3, og med forbehold af artikel 34, stk. 2, kan medlemsstaterne give tilladelse til udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder i den samme medlemsstat eller i andre medlemsstater, mellem de kompetente myndigheder og myndigheder med ansvar for tilsyn med enheder i den finansielle sektor og fysiske eller juridiske personer under udøvelsen af deres erhverv, som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), samt myndigheder, som ved lov er udpeget som ansvarlige for tilsyn med finansielle markeder i forbindelse med udførelsen af disses respektive tilsynsopgaver.

De modtagne oplysninger er under alle omstændigheder underlagt krav om tavshedspligt, der mindst svarer til de krav, som er omhandlet i artikel 57a, stk. 1.

2. Uanset artikel 57a, stk. 1 og 3, kan medlemsstaterne ved bestemmelser i national ret give tilladelse til, at visse oplysninger videregives til andre nationale myndigheder, som ved lov er udpeget som ansvarlige for tilsyn med finansielle markeder, eller som er udpeget som ansvarlige for at bekæmpe hvidvask af penge eller efterforske hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser eller finansiering af terrorisme.

Fortrolige oplysninger, der udveksles i henhold til nærværende stykke, må dog kun anvendes til det formål at varetage de pågældende myndigheders lovmæssige opgaver. Personer, der har adgang til sådanne oplysninger, er underlagt krav om tavshedspligt, der mindst svarer til de krav, som er omhandlet i artikel 57a, stk. 1.

3. Medlemsstaterne kan give tilladelse til, at visse oplysninger i forbindelse med tilsyn med kreditinstitutters overholdelse af dette direktiv videregives til parlamentariske undersøgelsesudvalg, revisionsretter og andre enheder med ansvar for undersøgelser i deres medlemsstat på følgende betingelser:
   a) enhederne har et præcist ved lov defineret mandat efter national lovgivning til at undersøge eller granske de aktiviteter, som udføres af myndigheder med ansvar for tilsynet med disse kreditinstitutter eller for lovgivningen om dette tilsyn
   b) oplysningerne er strengt nødvendige for udøvelsen af det i litra a) nævnte mandat
   c) de personer, som har adgang til oplysningerne, er underlagt krav om tavshedspligt i henhold til national lovgivning, der mindst svarer til dem, der er omhandlet i artikel 57a, stk. 1

d) oplysninger, der stammer fra en anden medlemsstat, videregives ikke uden udtrykkeligt samtykke fra de kompetente myndigheder, som har videregivet dem, og i givet fald udelukkende til de formål, som de pågældende myndigheder har givet deres samtykke til.

(*) Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).«

38) I artikel 58, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:

»Medlemsstaterne sikrer endvidere, at deres kompetente myndigheder, såfremt de identificerer overtrædelser, der er omfattet af strafferetlige sanktioner, underretter de retshåndhævende myndigheder rettidigt.«

39) Artikel 61 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, såvel som de selvregulerende organer, hvor dette er relevant, indfører effektive og pålidelige mekanismer til at fremme indberetningen til kompetente myndigheder og i givet fald selvregulerende organer af potentielle eller faktiske overtrædelser af de nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv.

Med henblik herpå sørger de for én eller flere sikre kommunikationskanaler, hvorigennem personer kan foretage den i første afsnit omhandlede indberetning. Sådanne kanaler skal sikre, at det kun er de kompetente myndigheder og i givet fald de selvregulerende organer, der er bekendt med identiteten på de personer, som afgiver oplysninger.«

b) I stk. 3 tilføjes følgende afsnit:

»Medlemsstaterne sikrer, at enkeltpersoner, herunder ansatte i og repræsentanter for den forpligtede enhed, som indberetter en mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme enten internt eller til FIU'en, er juridisk beskyttet mod trusler, repressalier eller fjendtligsindede handlinger, og navnlig mod negative eller diskriminerende ansættelsesrelaterede handlinger.

Medlemsstaterne sikrer, at enkeltpersoner, som udsættes for trusler, repressalier, fjendtligsindede handlinger eller negative eller diskriminerende ansættelsesrelaterede handlinger for at have indberettet en mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme enten internt eller til FIU'en, har ret til at klage til de respektive kompetente myndigheder på en sikker måde. Uden at det berører fortroligheden af oplysninger indsamlet af FIU'en sikrer medlemsstaterne også, at sådanne enkeltpersoner har ret til effektive retsmidler med henblik på at beskytte de rettigheder, der følger af dette stykke.«

40) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 64a

1. Kommissionen bistås af Udvalget til Forebyggelse af Hvidvaskning af Penge og Finansiering af Terrorisme (»udvalget«) som omhandlet i artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 (*). Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011 (**).
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006 (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 1).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).«

41) Artikel 65 affattes således:

»Artikel 65

1. Senest den 11. januar 2022, og hvert tredje år derefter, udarbejder Kommissionen en rapport om gennemførelsen af dette direktiv og forelægger den for Europa-Parlamentet og Rådet.

Denne rapport skal navnlig omfatte:

a) en redegørelse for specifikke foranstaltninger og mekanismer på EU-plan og medlemsstatsplan til at forebygge og håndtere spirende problemer og ny udvikling, der udgør en trussel mod Unionens finansielle system

b) opfølgende foranstaltninger, der er truffet på EU-plan og på medlemsstatsplan på grundlag af forhold, som deres opmærksomhed er blevet henledt på, herunder klager vedrørende national lovgivning, der hæmmer de kompetente myndigheders og selvregulerende organers tilsyns- og undersøgelsesmæssige beføjelser

c) en redegørelse for tilgængeligheden af relevante oplysninger for de kompetente myndigheder og FIU'er i medlemsstaterne, med henblik på at forebygge anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme

d) en redegørelse for det internationale samarbejde og udvekslingen af oplysninger mellem kompetente myndigheder og FIU'er

e) en redegørelse for nødvendigheden af tiltag fra Kommissionens side til at kontrollere, at medlemsstaterne træffer foranstaltninger i overensstemmelse med dette direktiv og til at vurdere spirende problemer og ny udvikling i medlemsstaterne

f) en analyse af gennemførligheden af specifikke foranstaltninger og mekanismer på EU-plan og medlemsstatsplan om mulighederne for at indsamle og få adgang til oplysninger om det reelle ejerskab af selskaber og andre juridiske enheder, der er etableret uden for Unionen, og af proportionaliteten af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1, litra b)

g) en evaluering af, i hvilket omfang de grundlæggende rettigheder og principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, er blevet overholdt.

Den første rapport, som offentliggøres senest den 11. januar 2022, ledsages om nødvendigt af passende lovgivningsmæssige forslag, herunder, hvis det er relevant, om virtuelle valutaer, beføjelse til at oprette og føre en central database, hvor de brugeridentiteter og tegnebogsadresser, som FIU'erne har adgang til, registreres, samt egenerklæringsblanketter til brugere af virtuelle valutaer og om at forbedre samarbejdet mellem medlemsstaternes kontorer for inddrivelse af aktiver og en risikobaseret model for anvendelse af foranstaltningerne omhandlet i artikel 20, litra b).

2. Senest den 1. juni 2019 vurderer Kommissionen rammerne for FIU'ernes samarbejde med tredjelande og hindringer og muligheder for at styrke samarbejdet mellem FIU'er i Unionen, herunder muligheden for at oprette en koordinerings- og støttemekanisme.

3. Kommissionen udarbejder, hvor det er relevant, en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet med henblik på at vurdere behovet for og proportionaliteten af en sænkelse af procentsatsen for identifikation af reelle ejere af juridiske enheder i lyset af eventuelle anbefalinger i denne henseende fra internationale organisationer og standardsættere med kompetence inden for forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme som følge af en ny vurdering og fremsætter om fornødent et lovgivningsmæssigt forslag.«

42) Artikel 67, affattes stk. 1, således:

»1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 26. juni 2017.

Medlemsstaterne anvender artikel 12, stk. 3, fra den 10. juli 2020.

Medlemsstaterne opretter de i artikel 30 omhandlede registre senest den 10. januar 2020, de i artikel 31 omhandlede registre senest den 10. marts 2020 og de i artikel 32a omhandlede centrale automatiske mekanismer senest den 10. september 2020.

Kommissionen sikrer den i artikel 30 og 31 omhandlede sammenkobling af registre i samarbejde med medlemsstaterne senest den 10. marts 2021.

Medlemsstaterne meddeler straks Kommissionen teksten til de i dette stykke omhandlede love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen i medlemsstaterne indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.«

43) I bilag II, punkt 3, affattes indledningen således:

»3) Geografiske risikofaktorer — registrering, etablering, bopæl i:«

44) I bilag III foretages følgende ændringer:

a) I punkt 1) tilføjes følgende litra:

»g) kunden er en tredjelandsstatsborger, der ansøger om opholdstilladelse eller statsborgerskab i medlemsstaten i bytte for kapitaloverførsler, køb af ejendom eller statsobligationer eller investering i selskaber i den pågældende medlemsstat.«

b) I punkt 2 foretages følgende ændringer:

i) Litra c) affattes således:

»c) forretningsforbindelser eller transaktioner uden direkte kontakt, uden visse sikkerhedsforanstaltninger såsom elektroniske identifikationsmidler eller relevante tillidstjenester som defineret i forordning (EU) nr. 910/2014 eller enhver anden sikker form for fjernidentifikationsproces eller elektronisk identifikationsproces, der er reguleret, anerkendt, godkendt eller accepteret af de relevante nationale myndigheder«

ii) Følgende litra tilføjes:

»f) transaktioner vedrørende olie, våben, ædelmetaller, tobaksvarer, kulturelle værdigenstande og andre vigtige genstande af arkæologisk, historisk, kulturel og religiøs betydning eller af særlig videnskabelig værdi samt elfenben og beskyttede dyrearter.«

Artikel 2

Ændringer af direktiv 2009/138/EF

I artikel 68, stk. 1, litra b), i direktiv 2009/138/EF tilføjes følgende nummer:

»iv) de myndigheder, der er ansvarlige for tilsyn med de forpligtede enheder, der er anført i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 (*), artikel 2, stk. 1, nr. 1 og 2, vedrørende overholdelse af dette direktiv.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme,

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).«

Artikel 3

Ændringer af direktiv 2013/36/EU

I artikel 56, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU tilføjes følgende litra:

»g) de myndigheder, der er ansvarlige for tilsyn med de forpligtede enheder, der er anført i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 (*), artikel 2, stk. 1, nr. 1) og 2), vedrørende overholdelse af dette direktiv.

_____

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).«

Artikel 4

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 10. januar 2020. De sender straks teksten til disse love og bestemmelser til Kommissionen.

Disse foranstaltninger skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 5

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 6

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 30. maj 2018.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

L. PAVLOVA

Formand

1) EUT C 459 af 9.12.2016, s. 3.
2) EUT C 34 af 2.2.2017, s. 121.
3) Europa-Parlamentets holdning af 19.4.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.5.2018.
4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).
5) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF (EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7).
6) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, og om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35).
7) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73).
8) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (EUT L 169 af 30.6.2017, s. 46).
9) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).
10) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).
11) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).
12) EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.
13) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).
14) EUT C 85 af 18.3.2017, s. 3.